

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FAE OF
WOODLANDS
& WILD
2

VEIL
OF
SHADOWS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KRISTA STREET

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

QUEEN OF FATE

ORMANLIK ALANLARIN FAE'LERİ @ WILD

OO

İ'CRISTA CADDESİ

Copyright © 2025 by Krista Street
Tüm hakları saklıdır.
Amerika Birleşik Devletleri'nde yayımlanmıştır.

Ciltsiz ISBN-13: 978-1946884381
Ciltli ISBN-13: 978-1946884398 ASIN:
B0DRYYHVNZ

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, taranamaz, herhangi bir basılı veya elektronik formda iletilemez veya dağıtılamaz ya da herhangi bir ticari veya ticari olmayan kullanım için bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olay örgüsü ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş herhangi bir kişi veya herhangi bir yer, işyeri, olay veya oluşumla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yazar, herhangi bir kuruluşun metin ve grafikler dahil olmak üzere bu yayının herhangi bir bölümünü, bu yayınlı aynı tarzda veya türde eserler üretebilen teknolojiler dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, metin veya grafik üretmek için yapay zeka (AI) teknolojilerini eğitmek amacıyla kullanmasını açıkça yasaklamaktadır.

080025031290105
www.kristastreet.com

Krista Street tarafından yazılan tüm kitaplar tamamen kendisi tarafından yazılmıştır. Krista Street'in kitaplarının oluşturulmasında hiçbir yapay zeka kullanılmamıştır.

Kapak resmi Maria Spada tarafından hazırlanmıştır.
Chaim's Cartography tarafından oluşturulan harita illüstrasyonu.

CONTENTS

[Krista Street'in Kitapları](#)
[Sözlük Telaffuz](#)
[Kılavuzu Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33 Sonsöz](#)

[Krista Street'in Doğaüstü Dünyası](#)
[Teşekkürler](#)

BOOKS BY KRISTA STREET

SUPERNATURAL WORLD NOVELS

Moodlands ve Mild'in Fae'leri

Faewood Krallığı

Gölgelerin Peçesi

Kader Kraliçesi

Kar ve Buzun

Fae'leri Kış Sarayı

Ayazın Dikenleri

Karın Kanatları

Buzun Taçları

Doğaüstü Lanet

Ateşin Kurdu

Kanın Bağı Ayın

Laneti Kemiğin

Dövülmesi

Doğaüstü Enstitüsü

Yıldız Işığının Kaderi

Ay Işığının Doğumu

Ateş Işığının Avı

Gölge Işığı Tarafından Öpüldü

Doğaüstü Topluluk

Işıktaki Büyü

Karanlıktaki Güç

Ateşteki Ejderhalar

Közdeki Melek

Doğaüstü Bağımsız Romanlar

Gölgelerin Canavarı

Krista'nın tüm kitaplarının linkleri [web sitesinde](#) bulunabilir. _

GLOSSARY

Silten Kıtası Krallıkları

Faewood - güneydoğu krallığı, renkler turkuaz, beyaz ve koyu kahverengidir. Elowen'in krallığı. Büyü elementaldir.

Ironcrest - güneybatı krallığı, renkler gümüş, macenta ve koyu turuncudur. Büyü duyusaldır.

Mistvale - kuzeybatı krallığı, renkler parlak sarı, koyu mor ve koyu kırmızıdır. Büyü zihinseldir.

Stonewild - kuzeydoğu krallığı, renkler orman yeşili, altın ve safir mavisi. Jax'in krallığı. Büyü değişiyor.

Fae topraklarının denizleri

Adriyatik Denizi - Nulus kıtasının batısında ve Silten kıtasının doğusunda yer alan okyanus.

Brashier Denizi - Fae topraklarındaki en kuzey okyanus, genellikle büyük buzdağları bulunur.

Nelive Denizi - Silten kıtasının batısındaki okyanus.

Tala Denizi - Solis kıtasının güneyindeki okyanus.

Fae ırkları

Silten *fae* - Silten fae'leri okyanusla çevrili bir kıtada yaşarlar. Silten fae'lerinin çok sayıda alt türü vardır. En güçlü olduğu düşünülen Silten türü *siltenitlerdir*. Siltenitler insan gibi vücutlara, sivri kulaklara ve farklı cilt ve saç tonlarına sahiptir. Diğer Silten türlerine *yabanıllar* denir. Yabanıllar, onları doğadaki unsurlara bağlayan ilkel Eski Ağaç büyüüne sahiptir. Yabanıllar tipik olarak hayvani özelliklere sahiptir: boynuzlar, pullar, toynaklar ve kuyruklar, ancak genellikle siltenliler kadar zekidirler. Şehirlerde ikamet etmeyen yabanıllar genellikle yeraltı inlerinde, içi boş kütüklerde veya ağaçlık ormanlarda yaşar. Yaşları alt türlerine göre değişir, ancak siltenitler binlerce yıl yaşar.

Solis *fae* - Solis fae'leri fae toprakları gezegeninin buzlu, en kuzey kıtasında yaşarlar. Solis fae'lerinin gümüşü beyaz saçları, kristal mavisi gözleri ve kanatları vardır. Genellikle binlerce yıl yaşarlar.

Nolus *fae* - Nolus fae'leri orta kıtada yaşarlar. Genellikle çeşitli tonlarda renkli saçlara, sivri dişlere, parlayan bir cilde ve uhrevi bir güce sahiptirler. Genellikle iki ila üç yüz yıl yaşarlar, ancak kraliyet Nolus fae'leri binlerce yıl yaşar.

Lochen *fae* - Lochen fae'leri güneydeki bir kıtada, adalarda ve fae toprakları boyunca denizlerde yaşarlar. Deniz kızlarına benzer şekilde balık benzeri yaratıklara dönüşebilirler, ancak aynı zamanda iki ayakları üzerinde yürüyebilir ve karada yaşayabilirler. Tatlı su nehirlerinde, göllerde ve göletlerde yaşayan Lochen fae alt türleri vardır. Lochen fae'lerin tipik olarak yeşil gözleri, farklı cilt tonları ve saç renkleri vardır.

Silten Fae Türleri

Cerlikan - büyük gözleri ve tüylü bir vücudu olan küçük bir yabanıl fae. Son derece zeki ve dil yeteneğine sahiptir. Ormandaki inlerinde yaşarlar ve sohbetlerinin sık sık Ormanı sesle doldurduğu karmaşık bir topluluğa sahiptirler.

Fusterill - Bir devin gücüne sahip devasa bir canavar yabanıl fae.

Melez - melezler siltenit ve wildling soyundan gelen Silten fae'leridir. Siltenitlerden daha hızlı üreyebilirler ve bazı yarı ırklar sihirli bir şekilde güçlüdür. Çünkü bu , üreyen arasında

Siltenliler ve yabaniler yasalara aykırıdır. Ortaya çıkan melezler Silten kültüründe dışlanır.

Siltenite - Elowen'in türü, görünüşlerinin Nulus, Solis ve Lochen fae'lerine en çok benzemesi ve güçlü büyü barındırma ve kullanma yetenekleri nedeniyle Silten fae'leri arasında en üstün tür olarak kabul edilir. Siltenitler insan benzeri vücutlara ve çeşitli saç, göz ve ten renklerine sahiptir. Genellikle binlerce yıl yaşarlar.

Yabanıl fae - Silten kıtasının siltenit olmayan fae'leri. Her yabanıl türünün bazı hayvani özellikleri veya özellikleri vardır. Dil yeteneklerinin yanı sıra zeka da yabanıllar arasında farklılık gösterir.

Fae Terimleri

Çağrı - Elowen bir başkası adına semellerle etkileşime geçmek için Peçeli Aralar'a gittiğinde kullanılan terim.

Tam sezon - bir yıla eşdeğer.

Ev - her krallıkta, krallıklarındaki toprakları, işletmeleri ve fae'leri denetleyen on soylu Ev vardır. Ev soyluları çok zengindir ve önemli miktarda güce sahiptir.

Kingsfae - dört krallıktaki toprakların kanunu, polise benzer ve krallar tarafından emredilir.

Leydi - dişi bir peri için asil bir unvan.

Lorafin - nadir büyüye sahip dişi bir siltenit. Lorafinler Peçeli Arada'ya gidebilirler. Burası semellerin yaşadığı yerdir.

Lordling - erkek bir peri için asil bir unvan.

Rhifilyte Gemisi - Harriavee'nin yüzen çayırlarında oluşan büyü bir mücevher.

Salopas - servis personeli olmayan bir barın peri versiyonu. Bir barmen ve müşterilere hizmet eden sihirli tepsiler vardır.

Semele'ler - Peçeli Arada yaşayan, her şeyi bilen gölge yaratıklar. Ne ölü ne de canlıdır, yine de lorafinler tarafından komuta edilebilirler.

Peçeli Arada - ne yaşayanların ne de ölülerin diyarı olan evrenler arasındaki bir uzay düzlemi, daha ziyade aradaki alternatif bir gerçeklik.

Fae bitkileri ve yiyecekleri

Cottonum - pamuğa benzer bir bitki.

Leminai - Fae topraklarında yaygın olan parlak yeşil alkollü bir içki.

Saggerwire - Stonewild çölünde yaygın bir çalı. Yapraklarının ortası su tutar.

Wintercrisp eğreltiotu - Stonewild'ın kraliyet armasında bulunan bir bitki ve güven ile gücü sembolize eden bir yaprak.

Fae hayvanları

Brommel geyiği - geyik ya da geyik benzeri bir yaratıktır, o kadar hızlı koşabilir ki neredeyse hiçbir fae onları avlayamaz.

Colantha - ormanlarda yaşayan büyük bir kedi.

Dillemsill - a haberci kuş kimin sihirli izin verir o için diyar boyunca anında seyahat eder.

Ligersail - Solis kıtasında yaşayan ve madenlerinde kullanılan kanatlı bir yaratık.

PRONUNCIATION GUIDE

Isimler

Elowen - Ell-oh-when

Jax - Jacks

Alleron - Al-err-on

Lillivel - Lill-ih-vell

King Paevin - Pay-vin

Mushil - Moo-sheel

Esopeel - S-oh-peel

Phillen - Fill-enn *Trivan*

- Triv-en

Lars - Larz *Bowan*

- Boe-en *Lander* -

Land-err

Saramel - Sarr-uh-mell *Archon*

Severell - Sev-err-ill *Penneveer*

- Pen-uh-veer *Saroly* - Sare-oh-

lee

Usta Fistideeous - Fiss-stid-ee-us

Lorasbelle - lor-ass-bell

Miramim - mere-uh-mim

Isobel - iss-oh-bell

Fae Irkları

Lochen - Lock-uhn

Nolus - Naw-luss

Silten - Sill-tun *Solis*

- Saw-liss

PREFACE

Kader Kraliçesi, yavaş ilerleyen, fantastik bir aşk romanı olan *Fae of Woodlands & Wild* üçlemesinin son kitabıdır. Tavsiye edilen okuma yaşı 18+'dır.

THE SILTEN CONTINENT

CKAPTER L

Veliaht Prens'in melez kardeşi bir sandalyeye oturmuş, hepimiz onun etrafında daire oluşturmuşken tamamen katatonik bir haldeydi. Jax'in Gümüş El'deki özel süitinin pencerelerinden Leafton'ın gece hayatının koşuşturması uğulduyordu. Hayat bu duvarların dışında da devam ediyordu. Yine de durma noktasına gelmiştik.

Bastian'ın şakaklarından büyük, kalıcı boynuzlar yükseliyordu ve hala Orman'ın yeraltı mağaralarında giydiği aynı kirli, ev yapımı pantolon ve üstlüğü giyyordu. Ancak onu kurtardığımızdan beri yeniden arkadaşları ve ailesiyle birlikte olmasına rağmen Bastian onu oturttuğumuz sandalyede oturmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Sırlı gözleri, yüzünün önünde elimizi salladığımızda bile belirli bir şeye bakmıyordu ve kesinlikle hiçbir duygusal tepki vermiyordu. Nefes alıyordu ama bu onun tek yaşam belirtisiydi.

"Bastian'ı bu halde Solis kıtasına nasıl götüreceğiz?" Lander her zamanki monoton sesiyle Jax'in umutsuz kardeşini işaret etti.

Kaşlarımı çatarak ben de aynı şeyi merak ettim çünkü semellere göre, Solis kıtasına seyahat etmek ve Bastian'ın halhalının yaratıcısını bulmak, onu çıkarmanın tek yoluydu. Ve o mücevheri ondan çıkarmamız şarttı çünkü semeleler halhalın içindeki mücevherin birisinin Bastian'ın zihnini nasıl kontrol ettiğini de doğrulamıştı.

Bir an parmağımı yakamda gezdirdim, Bastian'ın halhalını kim yaptıysa çıkarılamayan halhalı da o yapmıştır diye umut ettim.

Sihrimi kontrol eden mücevherler. Bunun pek olası olmadığını biliyordum, çünkü bana tasmamın asla çıkamayacağı söylenmişti, ama şimdi

Bu kıskanç düşünceyi çabucak bir kenara ittim. Şu anda odak noktamız Bastian'dı. Benim değil.

Herkes birbirine baktı ve Lander'ın sorusu hâlâ havada asılı duruyordu.

Jax'in kaşları çatıldı, gece yarısı kaşları, aralarında keskin bir oluk belirene kadar birbirine yaklaştı. "Sanırım onu taşımamız gerekecek."

Trivan alay etti ve zayıf sarışın bir elini kalçasına koydu. "Taşının onu Solis kıtasının *her* yerinde? Bu oldukça tuhaf görünmez mi?"

"Başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum," diye ekledim. "Semele'ler Bastian'ın halhalını takan Solis dişisi tarafından çıkarılması için orada olması gerektiğini söylediler ve eğer onu taşımanın tek yolu onu taşımaksa, o zaman bunu yapmak zorundayız."

"Peki ya büyülü bir halı?" Lars sordu. Sessiz kızıl saçlı, Bastian'ı bir saat önce aldığımızdan beri neredeyse tek kelime etmemişti. Jax'in diğer özel muhafızı Phillen onun yanında duruyordu. "Belki onu bir tanesinin üzerine yerleştirebiliriz?"

Alec başını salladı ve ışık Graniteer Hanesi soylusunun koyu kahverengi saçlarına vurdu. "Onu taşımanın en kolay yolu kesinlikle bir halı olurdu, özellikle de Harrivee'nin yüzen çayırlarına gideceksek. Büyülü bir halı oradayken seyahat etmemize de yardımcı olabilir."

Jax ellerini kalçalarına koydu, parmakları ritmik bir şekilde birbirine vuruyordu. "Bu işe yarayabilir ve senin de önerdiğin gibi, Alec, bir halı Solis arazisinde dolaşmamıza da yardımcı olur. İyi fikir, Lars."

Kızıl saçlı çenesini eğdi.

Başımı eğdim. "Büyülü bir halı bulmak kolay olacak mı?" Büyülü ulaşım araçlarının satıcılarını bulmak zor olabiliyordu. Genellikle tükenirlerdi.

Jax bana yaklaştı, çam ve baharat kokusu sardı. "Başkente bize bir tane bulabilecek birini tanıyorum."

Sırıttım ve alaycı bir şekilde "Tabii ki biliyorsun" dedim.

Dudakları kıvrıldı ve elini sırtımın alt kısmına koydu. Eşlik bağımız bu basit jest karşısında içimde memnuniyetle mırıldandı.

Jax ve benim artık gerçekten çiftleştirmize ve bir *veliaht prensle* çiftleştirmeye hâlâ inanamıyordum. Aramızdaki bağ o kadar yeni oluşmuştu ki henüz tadını çıkarma şansımız bile olmamıştı.

Düşüncelerimin nereye yöneldiğini anlamış gibi gözleri ısındı ve eğilip beni boynumdan öptü.

Omurgamdan aşağı bir dizi ürperti yayıldı.

Trivan öksürdü ama bize doğru kıs kıs güldüğünü gizleyemedi. "Peki ya Quinn?" Lander bir kaşını kaldırdı. "Ona izin vermemiz gerekecek Leafton'dan ayrıldığımızı ve Harrivee'nin yüzen çayırlarına gittiğimizi bilin."

Pratik hatırlatması beni konuşmaya geri çekti ve isteksizce Jax'ten uzaklaştım.

Jax iç çekti. "Bir dillemsill göndereceğim."

Grubun en kaslısı olan Phillen kollarını kavuşturdu, sonra gür sakalının arasından yanağını kaşdı. "Sabah bir tane getiririm."

Burnumu kıvırdım. "Dillemsills şu anda gölge formunda olan bir karga şekil değiştiren bile bulabilir mi?"

Bowan omuz silkti ve küpesi hareketle birlikte peri ışıklarında parladı. "Bazıları yapabilir. Bu kuşun ne kadar büyüye sahip olduğuna bağlı. Hepsinin gücü biraz farklıdır."

Jax başını salladı. "Aslında Phillen, bunu iki dillemsill yap. Kraliyet protokolü ayrıca Solis kraliyet ailesine kıtalarını ziyaret etmeyi planladığımızı bildirmemi gerektiriyor, bu yüzden Norivun'a da bir mesaj göndermem gerekecek. Quinn'e gelince, daha fazla rulib alın ve en büyümlü kuşları için daha yüksek bir ücret ödeyin."

"Quinn'den haber var mı?" Lars Jax'e sordu.

Jax başını salladı. "Hayır, ama ondan haber alamadığımıza şaşırmadım. Kingsfae'nin Possyrose Ormanı'ndaki baskınımızı nasıl öğrendiğini bulmaya çalışmak muhtemelen biraz zaman alacak."

"Daha doğrusu *kralın* nasıl bildiğini," diye düzelttim. Ne de olsa, o gece Jax ve akıncı grubunu yakalamaları için kingsfae'yi yönlendiren Kral Paevin'di. Kralın ne planladığını öğrenmiş ve Jax'e zamanında ulaşmayı başarmıştım ama hepimiz o tutuklamayı kıl payı kaçırmıştık.

Ama kralın Jax ve akıncı arkadaşlarının orada olacağından nasıl haberdar olduğuna gelince . . .

Hiçbirimiz buna cevap veremedik. Ama umarım Quinn yakında bir şeyler keşfeder.

Phillen bir elini kumral saçlarında gezdirerek pazularının şişmesine neden oldu. "Olur, prensim. Sabah dükkânlar açıldığında ilk iş olarak iki dillemsill alacağım."

Bowan, "Ben de gidip şu halıyı getireyim," diye teklif etti.

Jax sertçe başını salladı. "Anlaştık o zaman."

Lander saate doğru başını salladı. "Gece yarısına yaklaştık. Hepimiz dinlenmeliyiz. Uzun bir gün oldu."

"Anlaştık." Jax tekrar kardeşinin yanına çömeldi. "Bastian, bu gece uyumak için seni bir yatak odasına taşıyacağız." Kardeşinin aniden cevap vereceğini umar gibi bekledi ama tabii ki cevap vermedi.

Bastian kıpırdamadan oturmaya devam etti, uysalca bakıyordu. Bu kadar iri ve güçlü görünen bir erkek için çok garip bir pozisyondu.

Jax gibi Bastian da uzun boylu, geniş omuzlu ve zayıf ama kaslı bir yapıya sahipti. Fae uçlu kulakları ve siltenit özelliklerinin yanı sıra yüksek fae uzuvları, ayakları ve elleri vardı. Boynuzları dışında her şeyi diğer siltenitler gibi görünüyordu. Geyik boynuzlarını istediği zaman sihirli bir şekilde ortaya çıkarıp sonra da yok edebilen Jax'in aksine, Bastian'ın boynuzları melez olduğu için kalıcıydı.

Ama yüz hatları birbirine benziyordu. Jax gibi Bastian'ın gözleri de mavinin güzel bir tonuydu ve kemik yapısı sağlamdı; göğsü belirgin, kalçaları kaslıydı. Teni kardeşinin bronz teninden bir ton daha koyuydu ama Bastian'ın saçları kardeşininkinden daha açık renkti. Jax siyah saçlıyken, Bastian'ınki koyu sarıydı.

Yine de kardeş oldukları çok açıktı. Tek yapılması gereken onlara bakmaktı ve benzerlik açıkça görülüyordu. Jax haftalar önce benden kardeşini Peçeli Arada'da bulmamı istediğinde bunu ilk başta fark etmediğime inanamıyordum ama böyle bir şeyin mümkün olabileceğinden hiç şüphelenmemiştim çünkü Jax'e kadar hiçbir krallıkta kraliyet siltenitinin yasadışı bir melez kardeşi olduğunu duymamıştım. *Stonewild Krallığı'nın kralının Bastian'ı sürgün etmesine şaşmamalı.* Eğer biri onu görseydi, muhtemelen soyunu sorgulardı.

Bastian kıpırdamadan oturmaya devam ederken eşimin aurasında acı pufluyordu. Arkadaşıma yanına diz çöktüm ve bir elimi beline koydum. "Onu kurtaracağız, Jax. Sana geri dönecek."

Jax'in çenesi birbirine çarptı ve sertçe başını salladı ama bu hareket zorlama gibi görünüyordu. "Umarım öyledir. Onu böyle görmek çok zor."

Kalbim sıkışmıştı. "Öyle." Bastian'ı bu geceki kurtuluşumuzdan önce hiç tanımamış olsam da, Jax'in onu tereddütsüz bir şekilde sevmesi ve korumak için çabalaması Bastian'ın nasıl bir erkek olduğuna dair çok şey anlatıyordu.

Phillen'in karısı Saramel bir keresinde bana Jax ve Bastian'ın inanılmaz derecede yakın olduklarını, her gün konuştuklarını ve birbirlerine şiddetle sadık olduklarını söylemişti. Bir kardeşle böylesine kopmaz bir bağa sahip olmayı hayal bile edemezdim, özellikle de hiç erkek ya da kız kardeşim olmadığı için, en azından benim bildiğim kadarıyla, ama Jax'in Bastian'a duyduğu sevgi çok açıktı. Zaten beni vasimden kaçırmasının nedeni de buydu. Bastian'ı bulmak için duyduğu çaresizlik Jax'i Silten kıtasında yaşayan tek lorafini, Peçeli Arada'ya gidip ona cevaplar getirebilecek birini, şaşırtıcı bir şekilde sonunda eşi olacak birini aramaya itmişti.

Jax ve ben tanıştığımızdan beri ne kadar çok şey değişmişti.

Jax'in elini tekrar sıktım. "Gel. Geç oluyor. Hepimiz biraz uyumalıyız."

SONUNDA HERKES ayağa kalktı ve gece için kendi yatak odalarına çekildi. Phillen ve Lars Bastian'ı boş bir odaya taşıdıktan sonra Jax sihrini kullanarak kardeşinin kirlenmiş cildini temizledi ve ona temiz kıyafetler giydirdi. Bastian'ın kir ve toza bulanmış olması ve Jax onu yıkarken ya da giydirirken tepki bile vermemesi kalbimi bir kez daha kırdı.

Jax'in acısı, kardeşiyle ilgilenirken eş bağı boyunca bana doğru sürüklendi ve tüm bunları onun için düzeltebilmeyi diledim, ama sanki Bastian artık orada değildi, büyük bedeni onu kontrol eden kukla ustası için sadece bir kuklaydı.

Sinirlerim gerildi ve bakışlarım Bastian'ın taktığı bilekliğe kaydı. Benim yakama benzer şekilde, ortasına mor bir taş sabitlenmişti.

Semele'lerden hâlâ tam bir yanıt alamamıştık. Tek bildiğimiz birinin Bastian'ı o mücevherle kontrol ettiğiydi ama kim olduğunu bilmiyorduk ve bunu asla öğrenemeyecektik.

Ama o halhalı Bastian'dan çıkarmak şarttı. Fae'leri kontrol etmek için onlara takılan mücevherlerden iyi bir şey çıkmazdı. Tanrıça bu dersi defalarca öğrendiğimi biliyordu.

Elimi boğazımdaki pürüzsüz metalin üzerinde gezdirdim. Yakamın ortasındaki mor taş zar zor zonkluyordu. En azından şimdi çoğunlukla uykudaydı, çünkü koruyucum adaptörünü beni tasmadan kurtarmak için kullanmıştı.

boğucu bir tutuş. Ama yine de sihrimi bir dereceye kadar bastırıyordu ve asla semele kraliçesi olmama izin vermeyecekti. Bu durumdayken, her zaman sadece bir Lorafin prensesi olacaktım.

"Elowen?" Jax'in sessiz sorusu elimi düşürmeme neden oldu. Oda karanlıktı, ay ışığı sadece pencerelerden içeri giriyordu. Jax yorganı hareketsiz ve sırtüstü yatan kardeşinin üzerine çekti. Bastian dümdüz karşıya bakmaya devam edince Jax bir elini yüzünde gezdirerek göz kapaklarını kapattı. Acı yine Jax'ten bana doğru bağımız boyunca yankılandı.

Bastian'ın onu kurtardığımızdan beri gözünü bile kırıp kırpmadığını sorguladım. Jax'e uzandım ve konuştuğumda sesim biraz boğuk çıkıyordu. "Gel aşkım. Geç oldu."

Jax elimi sıktı, avuç içi sıcak ve pürüzsüzdü. Kolumda bir ürperti belirdi ve büyüm doğal olarak onunkine doğru yayıldı. Beni odadan çıkarırken göğsünden hafif bir uğultu yükseldi.

Daha dün gece Jax'in bana sahip çıktığına, beni eşi olarak bağladığına ve bu sabah benim de aynısını ona yaptığıma hâlâ inanamıyordum.

Hâlâ o kadar yeni çiftleşmiştik ki bunun gerçekleştiğine inanamıyordum. Bağımız kurulduğundan beri Bastian'la olan her şey ön plana çıkmıştı ama Jax - Prens Adarian, Taşyaban Krallığı'nın veliaht prensi - benim eşimdi. Tanrılar ve tanrıçalar onu benim için, beni de onun için seçmişti.

Bastian'ın odasının eşiğinde Jax kardeşine son bir kez baktıktan sonra peri ışıklarını söndürdü ve kapıyı kapattı. Bir süre orada kaldı, koridorda durup kilide baktı.

Derin bir nefes aldı, sonra bir büyü mırıldandı ve bir büyü kaplaması kilidi ve çerçeveyi mühürledi. Acı tekrar Jax'in aurasını sardı ve aramızdaki bağdan bana doğru yayıldı.

"Kardeşimin bana, sana ya da herhangi birimize asla zarar vermeyeceğini düşünmek isterdim ama" -boğazı yutkunarak yuvarlandı- "oradaki erkek kardeşime benziyor ama o değil. Kardeşimin nereye gittiğini bilmiyorum ama bu o değil."

Bir elimi yanağına koydum, kalbim ondan yayılan katıksız acı karşısında sıkıştı. "Biliyorum Jax, ama yarın Solis kıtasına gideceğiz ve o dişiye bulacağız. O halhalı çıkarmanın ve kardeşini sonsuza dek kurtarmanın bir yolunu bulacağız. Bunu yapana kadar durmayacağız."

CKAPTER s

Leafton'ın meydanında çalan çanlar beni uykumdan uyandırdı. Gerindim ve Jax'in yanından gelen sıcaklık tenimi ısıttı. Dönüp kolumu beline doladım ve karnı sıkılaştı, göğsünden hafif bir inilti yükseldi. Dışarıda güneş ufku öpüyor ve bir büyü dalgası diyarı yıkıyordu. Uykulu bir gülümseme dudaklarımı kaldırdı. Gün doğumlarını severdim. Evrenden gelen büyü'nün beni çağırdığı günün bu saatiyle ilgili her şeyi severdim.

"Günaydın," diye fısıldadım. Jax'in ensesini öptüm ve elimi ortasından geçirdim, parmaklarım teninde dans ediyordu.

Aurası titreşmeye başladı. "Günaydın dostum," diye cevap verdi boğuk bir hırıltıyla.

Aniden döndü ve beni altına sıkıştırarak kıkırdamama neden oldu. "Kendimize biraz zaman ayırmanın vakti gelmişti. Dünkü uyandırma tam olarak planlandığı gibi gitmedi."

Gözleri sıvı cerulean gibi parlıyordu. Koyu renk saçları alnına dökülüyor, belirginleşen kaslar teninde kabarak dokunmam için yalvarıyordu.

Ona doğru eğildim, karnımın alt kısmında hafif bir zonklama başladı. Jax başını eğerek boynumu öptü ve ardından köprücük kemiğime yumuşak öpücükler kondurdu.

Aurasında güç titreşiyor, büyümü çağırıyordu. Boynumun arkasındaki çiftleşme işareti karıncalandı ve bu erkekle birlikte olma, onu sahiplenme, ona sahip olma ihtiyacı ... sanki benden daha büyük bir güç onunla birlikte olmamı talep ediyormuş gibi içimi doldurdu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım ve cevap veren bir sevgi nabızı onun bağı boyunca tıngırdadı.

Yanağımı avuçladı, gözleri arzuyla parlıyordu. "Aşk sana karşı hissettiklerimi tam olarak tanımlamıyor, Elowen. Sen benim krallığımsın, yıldızlarımsın, ayımsın, hayatımsın. Sen benim her şeyimsin. *Her şeyimsin.*"

Onu kendime çektim, ağızlarımız birbirine çarptı. Göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve parmakları göğsümün yan tarafını yumuşak bir okşamayla sıyırdı.

"Seni içimde hissedeli sadece bir gün mü oldu?" Ağzı nihayet benimkini terk ettiğinde hışırdadım. "Sanki seni haftalardır hissetmiyorum."

Ondan hoşnutsuz bir ses geldi. "Bunu gerçekten düzelteceğim."

Ondan yayılan gücün tadını çıkararak gözlerimi kapattım. Başı tekrar eğildi ve parmaklarım saçlarına dolandı. Kasıtlı olarak aşağı doğru hareket etti ve nereye gittiğini hemen anladım.

Kalçalarımı ayırdım, ihtiyacım beni titreyen bir yaprak gibi titretiyordu.

Nefes aldı ve aurasına keskin bir sivri uç girdi. "Bütün gün senin uyarılmışlığının kokusunu alabilirim ve bu yeterince uzun sürmez." Memnuniyetle mırıldanarak bacaklarımın arasına yerleşti ve dili dışarı çıktı.

Yataktan eğildim, dudaklarımdan bir çığlık döküldü.

Ondan bir inilti daha geldi ve beni ciddiyetle yalamaya başladı, ama o sırada koridordan bir bağırış geldi.

Jax'in başını kaldırdığı anda duvara çarpan bir ses süitte yankılandı.

Fae'den çok hayvan sesine benzeyen bir başka karışık bağırış kulaklarımı deldi.

"Bu da ne böyle?" Mırıldandım.

İkimiz de ayağa fırladık ve Phillen yatak odamızın kapısından içeri daldığı anda yorganı üzerime çektim.

Hırıltılı nefesler muhafızın göğsünü kaldırdı. "Jax! Bastian odasından kaçtı. Duvara doğru hücum etti. Bu hiç iyi değil."

Stonewild'ın veliaht prensi, sanki Tanrı Zorifel'in gücünü kanalize etmiş gibi yataktan fırladı. Çıplak bir halde odanın bir ucundan diğer ucuna uçtu ve çıkarken sadece bir pantolon kaptı.

Sütün başka bir yerinden bir gürültü geldi, ardından homurtular ve gürültüler.

Yukarıdaki yıldızlar. Ben de yataktan fırladım ve aceleyle giyindikten sonra onların peşinden odadan çıktım.

Aceleyle saçlarımı toplamaya ve yüzümden uzak tutmaya çalışıyordum ki Lars bir kapıdan geçerek tam önümdeki koridora uçtu. Kayarak durdum.

Kızıl saçlı adamın vücudu duvara çarptı ve yere düştü. Etrafındaki toz havaya karıştı.

Ağzım açık ona doğru bir adım attım ama inleyen gardiyana iyi olup olmadığını sormadan Bastian koridorda durmuş, Lars'ın peşinden kırık kapıdan içeri dalmıştı. Sadece üç adım önümdeydi.

Temkinli bir şekilde bakışlarını karşıladım.

Uzun boyuyla Jax kadar heybetliydi. Bir adım geri attım, sonra bir adım daha ve Bastian'ın başı sallandı. Boynuzları tavana değiyordu. Ölü gibi bakan gözleri sanki beni gerçekten görmüyormuş gibi bana bakıyordu.

"Bastian?" Geçici olarak söyledim.

Aniden hareket etti, sanki saldıracaktı gibi eğildi. Bakışları benimkilere kilitlenmişti ama sanki içime bakıyor gibiydi.

"Bastian?" Tökezleyerek geri çekildim ama o boynuzlarını saldırmak üzere konumlandırı. "Koridorda!" diye bağırdı birisi süitin başka bir yerinden.

Bastian suçladı.

Bana doğru hızla gelirken geri sıçradım.

Jax, Phillen ve Bowan başka bir odadaki sıvada açılan bir delikten salona uçtular.

Bir delik vardı.

Duvarın içinde.

Fae'lerin sığabileceği kadar büyüktü.

"Elowen, geri çekil!"

Bastian'ın ellerinden ateş fışkırmadan önce aldığım tek uyarı buydu. Ateş saçan melezin alevi inanılmaz bir hızla bana doğru fırlarken, boynuzları karnıma girmeye sadece birkaç santim uzaklıktaydı.

Jax'in büyüsünden bir dalga patladı ama Jax'in gücü kardeşine ulaşmadan benim büyüm tepki verdi.

İçimdeki kuyudan güçlü lorafin enerjisi fışkırdı ve beni soğuk gölgeler içine aldı.

Bastian'ın ateşi, tam boynuzları beni delmeye çalışırken patlayıcı bir alev dizisiyle büyüme çarptı. Ateş büyülü bariyerimi yaladı ve boynuzlarının sürtünmesi itti ve içeri girmenin bir yolunu aradı, ama ateşini ve kemik benzeri boynuzlarını hissedebilmeme rağmen onları hissetmedim.

Gözeneklerimden sızan soğukluk Bastian'ın büyüsunü ve gücünü söndürdü. Göz açıp kapayıncaaya kadar, benim büyüüm onunkini alt etti, alevlerini söndürdü ve beni kazığa oturtma çabalarını durdurdu.

Jax'in kendini kardeşinin üstüne atması için yeterli bir süreydi. Phillen ve Bowan da hemen onu takip ederek melezin üzerine yığıldılar. Üçünün de yüzlerinde ve vücutlarında hızla iyileşen kesikler ve çürükler vardı ve kardeşine saldırırken Jax'in yüzünde acı dolu bir ifade belirdi.

Nefes nefese, büyüümü sakinleştirdim ve gölge büyüüm kayboldu.

Ama üç fae onu tutsa da Bastian ayağa kalkmaya başladı, yüzü tamamen donuktu, gözleri donuklaşmıştı.

Sanki bir kuklacı bir kuklayı yönetiyor gibiydi ve Bastian bedeninin ne yaptığının farkında bile değildi.

"Tutun onu!" Jax dişlerini sıkarak bağırdı.

"Ben ... yapamam." Bowan'ın çenesi birbirine çarptı. "Kahretsin, ne zaman bu kadar güçlendi?"

Phillen homurdandı.

Koridorun ilerisinde, Lander başını tutarak tökezledi. Parmaklarının arasından kan sızıyordu. Lars inleyerek düştüğü yerden doğruldu. Ön kapının açılıp kapanma sesi geldiği sırada kızıl saçlı da başını kucakladı.

Alec mutfığa doğru yürürken göründü. Elinde dumanı tüten kahve fincanlarından oluşan bir tepsi vardı. "Kim biraz taze-" Alec'in çenesi düştü. Tezgâha doğru hamle yaparak tepsiyi yere bırakmaya çalıştı ama hareketleri çok aceleliydi.

Kahve, devrilen içeceklerin oluşturduğu bir dizi halinde yere düştü. Sıcak kahve her yere döküldü ve tüm fincanlar yüzlerce parçaya ayrıldı. Ama Alec duraksamadı bile. Diğerlerine doğru sıçradı.

Her biri Bastian'ın üzerine çullandı, Lander ve Lars da onlara katıldı. Çırpınan uzuvlar ve homurtulardan oluşan bir karmaşa vardı.

Yine de Bastian yükselmeye devam etti.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Fısıldadım.

Jax ve arkadaşları homurdanarak ve inleyerek Bastian'ı yakalamaya çalıştılar.

Güçlü kahve kokusu havaya yayılırken yollarından çekilmek için kendimi duvara yapıştırdım.

"Onu bayıltmak zorunda kalacaksın," diye nefes nefese kaldı Lander. Bastian'ın bacağının üzerine oturdu, ama Bastian imkânsız bir şekilde onu itmeye başladı.

"O haklı. Bu onun kendi iyiliği için." Bastian tutuşundan kurtulmaya çalıştığında Phillen'in pazuları gerildi. "Onu durdurmamızın tek yolu bu. Başka hiçbir şey işe yaramadı."

Jax'in kaşları çatıldı, yüzünde kederli bir ifade belirdi ama sonra o emredici Mistvale sesiyle, "*Bastian, uyu artık. Şimdi.*"

Güçlü Mistvale büyüsü Jax'in kardeşine doğru spiral çizerek Bastian'ı bir enerji dalgasının içine çekti.

Bayılmasını bekledim. Gözlerinin kapanmasını bekledim. Bu çılgınlığın bitmesini bekledim.

Ama olmadı.

Bastian hareket etmeye devam etti, hâlâ santim santim yükseliyordu. Sanki Jax hiç konuşmamış gibiydi.

Gözlerim faltaşı gibi açıldı. "O halhalın onun üzerindeki kontrolü senin büyüünü geri püskürtüyor, Jax."

Jax'in gözleri vahşilikle doldu ve ilk kez birinin onun Mistvale komutuna karşı koyup koymadığını merak etmekten kendimi alamadım.

"Kahretsin!" Bastian kafasını savurup neredeyse boynuzlarını Bowan'a saplayacakken Bowan geriye doğru uçu. Son anda Bastian'ın sol boynuzunu yakalayarak darbeden kurtuldu. "Ne yapacağız şimdi?"

"Onu bu şekilde Harriavee'ye götüremeyiz." Phillen yine homurdandı, sonra Bastian kafasına doğru kocaman bir yumruk savurduğunda eğildi.

"*Bastian. Dur!*" Jax emredici sesiyle tekrar denedi. Ama

Bastian karşı koymaya devam etti.

Hepsinin yüzüne dehşet dolu bakışlar yerleşti ve aklım başımdan gitti.

Gözlerim faltaşı gibi açılmışken aklıma bir fikir geldi. Semelleri çağırmak zorunda kalacaktım. Çocukluğumdan beri böyle bir şey yapmamıştım ve şimdi güvenle yapabilir miyim bilmiyordum ama seçeneklerimiz tükenmişti.

Ağır ağır nefes alarak gözlerimi kapattım ve konsantrasyonumu içime, dipsiz güç kuyuma yönelttim.

Ruhum anında galaksiden kopup fırladı ve bir saniye bile geçmeden Peçeli Aradaki'nin sisini bir kâğıt mendil gibi delip geçtim.

Bana gel. Hemen! Fae topraklarında sana ihtiyacım var, en yakın semelee'ye emrettim.

İleriye doğru döndü, emrimi yerine getirmeye hevesliydi, tavrı meraklıydı, dişlerinden zehir damlıyordu.

Korku içime yayıldı. Gölge yaratığın kontrolünü elimde tutmam gerekiyordu. Onlar saf güç, tam kudretti. Benim tarafımdan yanlış bir komut ve-

Bocaladım. Beş yaşımıdayken olanlara dair görüntüler zihnime saldırdı ama bu düşünceleri uzaklaştırdım.

Acele et. Fae topraklarında sana ihtiyacım var.

Semelee durakladı. *Kaderi değiştirmek mi istiyorsun? Ama sen-*

Hayır, kaderi değiştirmek istemiyorum. Sadece daha fazla güce ihtiyacım var. Seninkine. Bir dakikalığına bana katıl.

Evet, prensesim.

Ruhum bedenime geri çarptı ve birinin nefesi kesildi.

Gözlerimi açtığımda semelee'nin mürekkep gibi gölge bedeninin etrafımda dolandığını, saçlarımı kaldırdığını ve gücüyle tenimi tutuşturduğunu gördüm. Devasa yılanı formu koridorda dönüyor, yanıma yakın duruyordu. Başının genişliği kolumun uzunluğu kadardı ve uzun gövdesi düz dursa mutfağa kadar uzanabilirdi.

"Bu alemde ne . ." Lars'ın gözleri . Diğerleri geri çekildi, sadece Jax olduğu yerde kaldı.

"Melez erkeğe boyun eğdirin," diye emrettim semelee'ye. "Onu uyutun."

Gölge yaratık, fae topraklarındaki mürekkepli sis gibi, hem şeffaf hem de bütün olarak ileriye doğru döndü. Yılan gibi vücudu yerçekimine meydan okurcasına havada süzülüyor, gümüş gözlerinin ve jilet gibi keskin dişlerinin hatları sabah ışığında belirginleşiyordu.

"Yüce Tanrılar," diye mırıldandı Phillen ve daha da geri çekildi.

Gölge yaratık kardeşine ulaştığı anda Jax sıçrayarak yoldan çekildi. Bastian ayağa kalktı, ölü gözleri hâlâ hiçbir şeye bakmıyordu. Kapıya doğru döndü ve ona doğru bir adım attı ama semelee etrafında dönerek Bastian'ı tanrısal gücüyle kuşattı.

Her zaman güçlü olan semelee'nin tek bir sıkışı yetti. Bastian yere yığıldı, gözleri kapalıydı, bedeni uykuya dalmıştı. Meni tısladı, vücudu hâlâ Jax'in kardeşine sarılıydı.

"Bırak onu. Bana gel." Büyü içimden aktı ve pantolonum göğsümü kaldırdı. Bir semelee'ye böyle komut vermeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Yakamdan hafif bir sızı geldi ve sendeledim. Semelee tekrar Bastian'ın etrafında döndü, sonra Jax ve arkadaşlarına doğru baktı. Dişlerinden birinden zehir damladı ve ağzı açıldı.

"*Hayır. Bana gel!*" Daha güçlü bir tonda söyledim.

Yavaşça, sanki isteksizce, semelee Bastian'ı bir kez daha serbest bıraktı, sonra yanıma doğru sürüklendi.

Etrafımı sardı, gücü benimkiyle birlikte uğulduyordu. Bizi galaksiye doğru fırlatmadan önce onu ruhuma bağlayacak kadar dayanma gücüm kalmıştı.

Peçeli Aradaki'nin sisi yavaşça ayrıldı ve semelee'yi düzlemler arasındaki düzleme geri döndürmek için konsantrasyonumun her damlasını harcadım.

Geçen her saniyede daha da yoruldum ve halsizleştim ama fae topraklarına geri dönmeden önce gölge yarattığı serbest bırakacak kadar gücüm kalmıştı.

Bedenime döndüğümde nefesim kesildi ve gözlerimi tekrar açtığımda Bastian'ın yerde baygın yattığını, Jax ve arkadaşlarının çeneleri gevşemiş bir şekilde bana baktıklarını gördüm.

Bir an için rahatladım.

Yapmıştım ve hâlâ ayaktaydım, hâlâ hayattaydım. Ve bu sefer kimseyi öldürmemiştim.

Ama sonra görüşüm tünelleşti. Karanlık bastırdı. Âlem döndü ve ben yere çakıldım.

Birinin alnıma serin bir bez örttüğünü hissederek uyandım.

Seğirerek başımı bir o yana bir bu yana hareket ettirdim. Soğuk kumaş kalktı. "Elowen?" Jax söyledi.

Gözlerimi yatak odamıza giren parlak güneş ışığıyla açtım.

Arkadaşım yanıma oturdu ve aurasında ağır dozda endişe titreşiyordu.

"Merhaba."

"Sen Tamam mı?" O ran a el üzerinde benim Alnına, hissetmek Ateşim.

"Ateşim yok." İçimi saran yorgunluğa rağmen gülümsedim. "Hasta değilim."

Ters ters baktı. "."

"Evet, ama bu yorgunluktan oldu. Tasmam gevşemiş olmasına rağmen beni hala çok fazla baskılıyor."

Kaşları çatılmıştı ve safir gözleri sayısız mavi renkte dönüyordu. "Fae topraklarında bir semelee'ye komuta ettin."

"Biliyorum. Bunu o zamandan beri yapmadım-" Boğazım kuru bir yutkunmayla yuvarlandı ve aceleyle etrafta bir bardak su aradım. Bir tanesi yatağın yanında, masanın üzerinde duruyordu. Biraz daha doğruldum ve ona uzandım.

Jax hemen elime tutuşturdu ve ben de açgözlülükle çoğunu tükettim.

Ağzım artık kuru hissetmediğinde, onu yere bıraktım, ama onunla buluşmayı reddettim.

Jax'in araştıran bakışları. Bir saniye geçti, sadece aşağıdaki sokaklardan gelen şehir sesleri sessizliği dolduruyordu.

Başını eğdi ve sesi yumuşadı. "Şu anki tereddütünün gençken yaşadıklarınla bir ilgisi var mı?"

Dikkatim ona yöneldi.

Yüzüne anlayışlı bir ifade yayıldı. Yatağa daha fazla yerleşti, aurası etrafında dalgalanıyordu. "Bundan hiç bahsettin mi?"

Bir an için cevap veremedim. Elbette Jax düşüncelerimin nereye yöneldiğini hemen anlamıştı. Beni okuma konusunda her zaman esrarengiz bir becerisi vardı ve birbirimize bağlı olduğumuz için muhtemelen benim temkinliliğimi de hissedebiliyordu.

Gözlerimi sınıksıkı kapatarak, o yazlar önce olanları unutmaya çalıştım ama çılgınlıklar aklımdan çıkmadı. Onları hala duyabiliyordum.

Sonunda başımı salladım. "Hayır, bundan hiç bahsetmedim." "Bahsetmenin yardımı olacağını düşünüyor musun?"

Gözlerim yaşardı ama onları kırıştıtarak uzaklaştırdım. Dizlerimi yukarı çekerek kollarımı bacaklarıma doladım. "Onları hâlâ duyabiliyorum, Jax. Öldüklerinde attıkları çılgınlıklar hâlâ kulaklarımdan gitmiyor."

Boğazı düğümlendi ve kaşlarının arasında bir oluk belirdi. "Sen bir çocuktun, Elowen. Hiçbir şeyi bilerek yapmadın."

"Ama *onları öldürdüm*. O gün yirmi bir fae benim ellerimde öldü."

"Kaç yaşındaydın?"

"Beş."

Nefesini içine çekti ve daha yakın oturana kadar yatakta ilerledi, sonra bana yaslanabilmek için bir kolunu belime doladı. "Peki bu olay olduğunda koruyucun neredeydi?"

Göğsüm sıkıştı ama kendimi sakinleşmeye ve derin nefes almaya zorladım. "O benim yanımdaydı."

Jax'in çenesinde bir kas kasılmaya başladı. "Peki sen daha beş yaz yaşındayken ve muhtemelen ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yokken seni Peçeli Arada'ya gitmeye iten kimdi?"

Yutkundum, boğazım yine kurudu. "O."

"Peki semelleri kendinle birlikte fae topraklarına geri çağırdığında bunu bilerek mi yaptın?"

"Hayır!" Bağırmamı engelleyemeden dudaklarımdan çıktı ve bacaklarımı daha da sıkıca yukarı çektim. "Yanımda döndüklerini görene kadar böyle bir şey yaptığımın farkında bile değildim. Doğrusunu söylemek gerekirse, onlardan sonra onları Peçeli Araya nasıl geri götürdüğümden bile emin değilim-" Titreyen bir elle suyu tekrar aldım ve aceleyle bir yudum daha içtim. Bardak elimde titriyordu.

Bitirdiğinde, Jax bardağı benden aldı ve tekrar yerine koydu. Bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırdı, gözleri yumuşadı. "Yine de onları geri getirdin, bunu nasıl yapacağını öğrenmene kimse yardım etmedi. Beş yaz yaşında, onların daha fazla fae öldürmesini engelledin."

Dikkatimi ellerime verdim ve parmaklarımla oynamaya başladım. "Ama o gün yirmi bir fae'nin öldürülmesinin sebebi benim. Yine de yirmi bir aileyi yok ettim."

Çenemi kavradı ve yüzümü ona dönmem için çenemi yukarı kaldırmaya zorladı.

İfadesini sertlik kapladı ve çenesindeki bir kas daha da gerildi. "Hayır, Elowen, yapmadın. Bunun suçlusu senin vasin. Hiçbir yetişkin, bir çocuğun büyüüyü kendi başına anlayabilecek kadar olgunlaşmamışken onu çok çabuk öğrenmeye zorlayarak hayatını ve diğer hayatları riske atmasını talep etmemeli. O gün olanlar için sen suçlu *değilsin*. O suçlu."

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü. Sesim titreyerek cevap verdim: "Ama onların ölümüne benim başarısızlığımın neden olduğunu söylerdi. Her zaman suçlunun ben olduğumu söylerdi. Mahkemeleri köleleştirilmem gerektiğine ikna etmek için bu olayı kullandı. O günden sonra bana tasma taktı."

Jax'in aurasında bir artış odayı doldurdu ve göğsü hızla yükseldi. Kötü niyetli enerji aniden etrafında dönmeye başladı. "Sence koruyucun o gün senden semelleri aramanı ölümle sonuçlanacağını umarak mı istedi? Çünkü öyle olsaydı, seni kendisine köle yapmak için bir nedeni olurdu."

Dudaklarım aralandı. "Sence Fae'lerin ölmesini mi istedi?"

"İkimiz de onun ihanetinin sınırı olmadığını biliyoruz. Bu olay başından beri gardiyanınız tarafından planlanmış olabilir." Jax birkaç kez derin nefes aldı ama aurası hâlâ sabit, kalınlaşan dalgalar halinde kabarıyordu. "Geçtiğimiz birkaç hafta içinde onun gerçek karakterini muhtemelen gördüğünüzden daha fazla gördünüz."

tüm hayatınız boyunca. Hâlâ o gün işlediği herhangi bir suçtan dolayı masum olduğunu düşünüyor musun?"

Alnım çatladı ve koruyucumun Ustilly Dağları'nda ve o zamandan beri geçen günlerde ortaya çıkardığı tüm anılar geri geldi. Yalanlar. İhanetler. Öz anneme karşı işlediği cinayet.

Yavaş yavaş kalp atışlarım sakinleşmeye başladı ve göğsüm o kadar da gergin hissetmiyordum. "Hayır, o masum değil. Masum olmaktan çok uzak."

"Peki o korkunç olaydan bu yana kendinize duyduğunuz tüm nefreti gerçekten hak ettiğinizi düşünüyor musunuz?"

Dudağımı kemirdim, kaşlarım daha da çatıldı. Beş yaz yaşıyordum. *Beş.*

Başımı salladım. "Hayır, eğer o ısrar etmeseydi o gün asla Peçeli Arada'ya gitmeyi denemezdim. Bunu yaptım çünkü eğer denersem o gece dondurmamın üzerine çikolata şurubu dökceğine söz verdi."

Jax'in dudakları hüzünlü bir gülümsemeyle kıvrıldı ve tekrar çenemi kavrayarak yüzümü okşadı. "Şimdi gerçekte ne olduğunu anlıyor musun?"

Bir damla gözyaşı yanağıma çarptı ama buna suçluluk duygusu değil, rahatlama duygusu neden oldu. "O gün benden yine faydalandı ve dediğin gibi, belki de her şey başından beri planlanmıştı."

"Aynen öyle. Yine de sizi bunun sizin hatanız olduğuna ikna etti ve mahkemeye gittiğinde gerçeği çarpıttığından hiç şüphem yok. Ve o gün yakınınızdaki tüm fae'ler öldüğüne göre, tahminimce mahkemeler bu kararı tedbiri elden bırakmamak için verdi, özellikle de koruyucunuz bunun bir daha asla olmayacağını garanti eden tasmayı size taktığında."

Acele bir nefes aldım ve o korkunç günden beri ilk kez göğsüm bu kadar sıkışmamıştı. Çok daralmıştı. "Eğer koruyucum işin içinde olmasaydı o gün o fae'leri asla öldüremezdim."

Dudaklarından samimi bir gülümseme yükseldi. "Hayır, yapmazdın."

Az önce konuştuklarımızı düşünerek bir süre daha oturdum ve hayatım boyunca ilk kez o günü düşündüğümde daha önce hiç hissetmediğim bir duygu içime işledi... affetmek. Kendimi ve istismara uğrayan çocuğu affetmek.

Pişmanlık hala içimi dolduruyordu ve muhtemelen her zaman da dolduracaktı. Ancak ilk kez, kendimden duyduğum nefret hafifledi ve o korkunç günde yaşananlar için tamamen hatalı olmadığımı dair bir umut ışığı ruhuma girdi.

Hayatımda bu ana kadar yaşadığım pek çok olay gibi benim bir kurban olduğum bir kez daha ortaya çıkıyordu. Yakalanmış bir çocuk

hain bir yetişkinin planına kurban gitti.
Ve bunun suçlusu ben değildim.

BÖLÜM 3

Jax'e iyi olduğumu söylediğim için kardeşini kontrol etmeye gitti.

Ayağa kalktım ve gerindim. Uyku, semelee'ye komuta etmekten duyduğum yorgunluğa iyi gelmişti. Jax'le konuşurken öğrendiklerimin ruhumu daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde aydınlattığından bahsetmiyorum bile. Bir kez daha haklıydı. Beş yaz yaşındayken yaptığım şey için vasım hiç olmadığı kadar suçluydu.

Ama bir şey hâlâ ruhumu solduruyordu. Tasma yavaş yavaş sihrimi tekrar kısıtlıyordu. Şimdiye kadar iki kez etkinleşmişti. İlki Bastian'ı bulmadan hemen önce Peçeli Arada'ya girdiğimde, semellerin geri çekilmesine ve sorabileceğim soru sayısına kısıtlama getirmesine neden oldu. Ve sonra bu sabah, Bastian'ın etrafına sarılmışken semelee'ye yanıma dönmesini emretmeye çalıştığım da. Direnmeye çalıştı ve neredeyse beni dinlemek yerine dikkatini Jax ve arkadaşlarına çevirecekti.

Yaptığım onca şeye rağmen hâlâ *kafesteydim*.

Ellerimi yumruk yaptım ve odanın diğer ucuna doğru yürüdüm.

Temiz kıyafetlerimi giydikten sonra kapıdan geçip banyo odasına girdim. Aynadaki yansımam beni karşıladı. Karmakarışık saçlarım omuzlarıma dökülmüştü ve gözlerimin altındaki deride koyu lekeler vardı.

Tutuşan peri ışıklarında boğazımdaki altın tasma bir bıçak gibi parlıyordu.

Keşke koparabilseydim.

Elime bir fırça aldım ve saçlarımda kuvvetlice gezdirmeye başladım.

Yakamın ortasındaki mor mücevher, kılların kafa derime her vuruşunda ışıktaki parlıyordu. Hapsedilmemin ardında bu büyülu mücevher vardı. Mücevherin büyüsu her hafifçe yükseldiğinde, semelleri büyüümün tam potansiyelinin hala sönmemiş olduğu konusunda uyarmış ve duraklamışlardı. Tasmanın bastırıcı etkisi çok azdı ama kontrol edici darbeleri sihrimi sarsmaya ve bu süreçte beni yorarken semeleler üzerindeki hakimiyetimi kaybetmeme neden olmaya yetmişti.

İç çekerek fırçalamayı bitirdim ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım. Semelee'nin tepkisi, tekrar tam olarak etkinleşmesi aylar alsa bile, eninde sonunda tasmanın beni tamamen kontrol altına alacağını hatırlatan acımasız bir hatırlatmaydı.

Dudağımı ısırđım ve saçlarımı üç tutam haline getirdikten sonra örmeye başladım. Banyo aynasında gözlerimin altındaki hafif lekeleri tekrar inceledim, bu sabah Peçeli Arada'ya yaptığım yolculuktan geriye kalan tek kanıt buydu. Ama yeşil irislerim parlak ve uyanıktı ve kestane rengi saçlarım şimdi parlak ve temiz görünüyordu. Jax'in haftalar önce Fosterton'da bana aldığı rahat zümrüt kazak üstümü süslüyordu ve basit siyah pantolon bacaklarımı örtüyordu. Çoğunlukla kendimi iyi ve güçlü hissediyordum. Tamamen aktif bir yakayla Peçeli Aralar'a gitmeye cesaret ettiğimde hissettiğim gibi bir şey değildi, bu yüzden biraz rahatlamaya çalıştım.

Arkamda, Jax'in yansıması aniden aynada belirdi. Onun sessiz yaklaşımı karşısında irkildim, bu da ondan çapkınca bir sırıtış aldı.

"Seni korkuttu mu?" Kaşlarını kaldırdı.

"Sen öyle san."

Dudakları çarpık bir gülümsemeyle kalkık kaldı ve kapının çerçevesine yaslandı. Rahatça kollarını kavuşturdu ve beni izledi.

Bu hareket göğüs kaslarının gömleğine baskı yapmasını sağladı. Dirsekleri büküldüğünde güçlü pazuları görünüyordu. Koyu gece yarısı saçları alnına dökülüyordu ve bana her zaman ışıltılı safirleri hatırlatacak kadar parlak gözleri bana bakıyordu.

Nefesim kesildi ve çabucak saçlarımla işimi bitirdim. Jax'in güzelliğı ve güçlü fiziğı hâlâ nefesimi kesiyordu.

Boğazımı temizleyerek örgümün ucuna bir kurdele bağladım. "Bastian nasıl?"

Jax kaşlarını çattı. "Hâlâ uyuyor."

"Peki ya yiyecek ve içecek? Ona yemek yedirebildiniz mi?" Onu aldığımızdan beri son zamanlarda bir şey tüketip tüketmediğini merak ediyordum. Bastian'ın içinde bulunduğu durumda kendini besleyemeyeceğı kesindi.

"Phillen boğazından bir bardak su geçirmeyi başardı. Biraz zaman aldı ama en azından bunu içtiğini biliyoruz."

"Peki ya yemek?"

Dudakları bir çizgi halinde sıkıştı, yüzündeki geçici hafiflik kayboldu. "Hayır, henüz bir şey yok. Lokmaları yutmasını sağlayamıyoruz, bu yüzden nasıl yemek yedireceğimizden emin değilim."

Başımı salladım ve ona döndüm, sonra ellerimi arkamdaki soğuk taş tezgâha dayadım. "Çok zayıf görünmüyor, bu yüzden zaman zaman yemek yiyor olmalı."

"Haklısın. Belki de onu kontrol eden her kimse" -dişlerini sıkıdığına çenesinde bir kas şişti- "ona beslenmesini emrediyor." Jax'in yüz hatlarında pişmanlık ve öfke arasında gidip gelen ifadeler belirdi ve ben de aramızdaki mesafeyi aşım.

Ben daha onu kucaklamayı bitiremeden kolları bana dolandı. "Bu kadar uzun süre hayatta kalmayı başardı Jax ve artık elimizde. O bizimle ve o halhalı ondan çıkarmanın bir yolunu bulacağız. *Bulacağız.*"

"Semelee'nin onun üzerindeki büyüünün ne kadar süreceği hakkında bir fikrin var mı? Eğer bu sabah olduğu gibi yine tedirgin olursa ..." Sinirli bir iç çekti ve çenesini başımın üstüne dayadı. "Hiçbirimizin onu zapt edecek kadar güçlü olduğunu sanmıyorum. O halhalın büyüü ona üstün bir güç veriyor gibi görünüyor."

Kaşlarım çatıldı. Onu daha iyi görebilmek için geri çekildim, sonra bir parmağımı alnında gezdirdim ve bir tutam saçı gözünden nazıkçe uzaklaştırdım. "Ne kadar uyuyacağını bilmiyorum ama bir süre uyuyacağını tahmin ediyorum. En azından gün boyunca, hatta belki birkaç gün. Ya da belki daha uzun." Omuz silktim. "Açıkçası, semelee'nin onun üzerinde ne kadar büyü kullandığından emin değilim. Bunu hissedecek kadar onlarla uyum içinde değilim." Bir parmağımı yakamda gezdirdim. Altın gerdanlık tarzı kolye hafifçe uğuldadı ve mücevherinden bir enerji sızıntısı yayıldı.

"Yakan seni daha fazla mı rahatsız ediyor?" Bakışları boğazıma yerleşti.

"Sadece biraz. Büyüm hâlâ çoğunlukla serbest."

"Hızlı çalışmamız gerekecek çünkü Bastian bir kez daha canlanırsa kendinizi tekrar Peçeli Arada riske atmanızı istemiyorum."

"Sizce onu kontrol eden her kimse, Orman'daki mağaralara dönmesini sağlamaya mı çalıştı? Ve bu yüzden mi bu sabah aniden bu kadar aktif hale geldi?"

Başını salladı. "Biz de öyle tahmin ediyoruz."
"O zaman haklısın. Kaybedecek zamanımız yok. Kontrolörü belli ki Bastian'ın kaçtığını biliyor."
Jax'in burun delikleri alevlendi. "Ve onu geri istiyor."

YAŞAM ALANINDA herkes giyinmiş ve gitmeye hazırdı. Quinn hâlâ dönmemişti ve hiçbirimiz ne zaman döneceğini bilmiyorduk ama dilemsill onu bulmuş ve planlarımızı Crowfy Shifter'a bildirmişti. Yani en azından Quinn Solis kıtasına gittiğimizi biliyordu.

"Solis kraliyet ailesi gelişimizden haberdar edildi mi?" Lander gözlerini kurnazca kısararak sordu.

Jax sertçe başını salladı. "Gönderdiğim dilemsill Elowen uyurken geri döndü. Nori planlarımızı biliyor ve onayladı. Bizimle buluşmaya çalışacağını söyledi ama önce katılması gereken birkaç konsey toplantısı var. Eğer bize katılamazsa, onun yerine kardeşini göndereceğini söyledi."

Trivan kıkırdadı. "Ah, Nuwin. Onu hatırlıyorum. Arsız piç kurusu."

Phillen çoktan pelerinini giymiş ve Solis kıtası için sıcak tutacak şekilde giyinmiş olarak Bastian'ın uyuduğu oturma alanındaki kanepeye doğru yürüdü. Jax'in kardeşi yine cansız yatıyordu, gözleri kapalıydı, göğsü küçük, eşit aralıklı nefeslerle yükseliyordu.

İri yarı muhafız bir homurdanmayla Bastian'ı kanepeden kaldırdı, sonra bir omzunun üzerinde sallanan iri yarı melezi taşıyarak bize doğru yürüdü.

"Eminim bu sabah büyülü bir halı bulduğumuza sevinmişsindir, böylece onu yol boyunca taşımak zorunda kalmayacaksın." Trivan sessizce kıs kıs güldü.

"Ah, bilmiyorum," diye cevap verdi Phillen kolayca. "Kaslarım düzgün bir egzersiz yapmayalı uzun zaman oldu. Sizinle dövüşmek kesinlikle yeterince yorucu değil."

Bowan güldü ve ben bayginken ne kadar meşgul olduğunu gözlerimi açarak fark ettim. Ayaklarımızın dibine büyük bir büyülü halı serilmişti ve Jax'in elinde birkaç uzun pelerin vardı. Herkes kalın pantolonlar ve uzun kollu kalın üstler giyerek sıcak bir şekilde giyinmişti. Sağlam botlar hepimizin ayaklarını örtüyordu. Kimse boş boş oturmuyordu.

"Herkesin bir portal anahtarı var mı?" Jax herkese sıcak tutan giysileri dağıtırken sordu, her uzun pelerin yere sürtünüyordu. Hepsi lacivert ve altın süslemeliydi. Hatta bana verdiği pelerin kürkle astarlanmıştı. "Bir şey olur da dağılırsak herkesin geri dönmek için bir yolu olsun istiyorum."

Arkadaşlarının her biri pelerinlerini giydikten sonra ceplerini yoklayarak anahtarlarını güvenli bir yere koyduklarını gösterdi.

Jax bana da bir anahtar uzattı ve ben de onu pelerininim içindeki bir keseye soktum.

Küçük seyahat anahtarlarının farkına yeni varmıştım. Quinn, Lochen kralı Drachu'dan bunlardan bir kavanoz almıştı. Küçük büyümlü anahtarların *diğer* diyarda üretildiği söylenmişti ama bu bile beni rahatsız etmedi çünkü anahtarlar bir yerden başka bir yere anında seyahat etmeyi sağlıyordu. İnanılmaz derecede kullanışlıydılar ve Quinn bu kadar çok elde ettiği için şanslıydık.

Jax pelerinini sırtına geçirdi ve uzun giysi geniş omuzlarının etrafına yerleşti. "Hazır mısın?" diye sordu.

Hepimiz başımızı salladık ve içimi bir anlık heyecan kapladı.

Solis kıtasına hiç gitmemiştim ama Jax beni tüm kuzey kara kütesinin sürekli kar ve buzla kaplı olduğu ve mevsim boyunca dondurucu olduğu konusunda uyarmıştı.

Pelerinini emniyete alındığında, Jax ellerini uzattı. "Hadi gidelim."

Jax ve Phillen'in ellerini tuttuğum sırada Alem etrafımızda dönerek beni sarstı ve sarstı. Çizmeli ayaklarım aceleyle tozlu kara çarptı ve yönümü bulana kadar bir an sallandım.

Gözlerimi beyaz bir denizde açtım. Sert, soğuk rüzgâr tenimi ısıyor ve şiddetli fırtına bacaklarımın etrafındaki pelerini uçuruyordu.

Jax'in elinde tuttuğu portal anahtarı, ısınlandığımız donmuş, buzlu araziye bakarken yok oldu.

Baktığım her yerde kar ve buz beni karşıladı. Yuvarlanan tepeler ufku süslüyordu, hepsi kış ayazının parlak beyaz örtüleriyle kaplıydı, ancak bu toprakların sertliği dikkatimi uzun süre çekmedi. Onun yerine, üzerimizdeki yüzen çayırlardı.

Nefes nefese başımı arkaya yatırdım.

Harrivee'nin yüzen çayırları yüzlerce metre, hatta bazıları kilometrelerce üzerimizde süzülüyordu. Gökyüzünde asılı duruyorlardı. Düzinelerce ve düzinelerce devasa kara parçası atmosferi süslüyordu. Hepsi sanki hayalet bir esinti tarafından kontrol ediliyormuş gibi sallanıp duruyordu. Bazıları o kadar büyüktü ki güneşi tamamen kapatıyorlardı. Diğerleri daha küçüktü ve yüzeylerinde elliden fazla fae barındıracak kadar büyük görünmüyorlardı, ama nefesimi kesen şey sayılarının çokluğuydu.

"Burası neresi?" Şaşkınlıkla sordum.

Jax ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Harrivee Bölgesi'nin yüzen çayırları. Daha büyük çayırların derinliklerinde madenler var ve bana söylenene göre bu havada asılı adaların gücü mücevherlere ve taşlara güçlü bir büyü aşıyor."

"Peki bunu nasıl öğrendin?" Şaşkın bir kaşımı ona doğru kaldırdım. Tüm eğitimim boyunca buranın adını hiç duymamıştım.

"Norivun bir keresinde Solisarium'u ziyaret ettiğimde bana bundan bahsetmişti. Bizim diyarımızdaki çoğu fae bu yüzen adaları bilmez. Bu çayırlarda toplanan mücevherler ve değerli taşlar Soliler tarafından saygı görür. Onları satmazlar ve açık pazarlarda takas edilmelerine izin vermezler. Çayırların içeriğini çok sıkı korunan bir sır olarak saklıyorlar." Bakışları gökyüzüne kaydı. "Ama bugüne kadar onları hiç görmedim."

Alec, "Hiçbirimizin yok," diye yorum yaptı.

Bizim gibi Granit Evi soylusunun da dikkati gökyüzüne odaklanmıştı.

"Pekâlâ o zaman, gidelim mi?" Trivan büyük büyülu halıyı açtı karda.

Lars başını salladı. "Kaybedecek zaman yok."

Phillen dikkatlice Bastianı halının ortasına indirdi ve uyuyan melez halının üzerine gevşekçe düştü.

Jax bir komut verdi ve halının etrafında bir büyü fısıltısı . Halı yerden bir el genişliğinde havada asılı kalana kadar havalandı.

Teker teker hepimiz gemiye adım attık.

"Buradan nereye gideceğiz?" Jax'e sordum.

"Norivun ortadaki yüzen çayıra, en büyüğüne gitmemizi söyledi. Orayı kaçıramayacağımızı söyledi." Jax bir komut daha verdi ve halı yükselmeye başladı, gökyüzüne doğru kalktı ama yatay kaldı. Zahmetsizce havalanan yüzen bir platform gibi yukarı, yukarı ve yukarı çıktık.

Yer altımızda kaybolduğunda ve yüzen çayırlar yakınlaştığında görüşüm sallandı.

Etrafımızda soğuk atmosferik rüzgâr esiyordu. Yükseldikçe yükseldik ve yüzen çayırlar daha da belirginleşti. Bize en yakın olanı netleşti ve sivri alt tarafını daha iyi seçebildim. Çayır sert kayalardan yapılmıştı. Taşlı dış yüzeyinin sert açları ters çevrilmiş bir koni gibi görünüyordu, ancak en tepede, çayırın yüzeyi düz görünüyordu ve kenarından sarkan ot parçaları vardı.

"Ne kadar tuhaf," diye fısıldadı Lars.

Birdenbire bir Solis perisi üstümüzdeki yüzen çayırlardan birine daldı, kocaman kösele gibi siyah kanatlarını çırpıyordu. Elinde bir silah tutuyordu ve vücudunu bir üniforma kaplamıştı. Onun arkasındaki çayırda aynı şekilde giyinmiş başka bir Solis perisi hızla dolaşırken nefesim kesildi.

Bir diğeri, birbirinden sadece birkaç adım uzakta havada asılı duran iki küçük çayırın arasından dalarak belirdi.

Ve sonra daha fazla Fae bize doğru uçtu, sayıları aldığım her nefeste artıyordu.

Hepsinin kanatları çırpılıyor, silahları üzerimize çevrilmişken onları havada tutuyorlardı. Ve hepsinin aynı olan kıyafetlerine hızlıca baktığımda kim olduklarını anladım. Muhafızlar.

"Sence bizi karşılamak için mi buradalar?" Bowan alaycı bir şekilde mırıldandı.

Jax iç çekti. "Bunun olacağından endişeleniyordum. Norivun varışımızı haber vereceğini söyledi ama mesajın zamanında ulaşıp ulaşmayacağından emin değildi. Solis muhafızlarının yüzen çayırlarda devriye gezdiği konusunda beni uyarmıştı."

"Bu da demek oluyor ki . . . ne demek?" Phillen halının üzerinde kıpırdandı ve eli kılıcına gitti.

Jax kaşlarını çatı. "Bu da demek oluyor ki, yapmamız gereken bazı açıklamalar olabilir."

"Bu bizi öldürmeye çalışmalarından önce mi sonra mı?" Bize doğru hızla yaklaşan Solis fae'lerinden biri silahını doğrulttuğunda Lander'ın gözleri kısıldı.

"Kutsal Solis topraklarına izinsiz giriyorsun!" diye bağırdı muhafız ve parmağı yayına sıkıca sarıldı. "Bu Solis yasalarına aykırıdır ve ölümle cezalandırılır!"

Jax'ten bir büyü dalgası yayıldı. "Görünüşe göre sonra."

BÖLÜM 4

Solis fae muhafızları bize doğru uçtular, silahları ateş etmeye hazırды. Jax'ten büyük bir büyü fıskırdı ve etrafımızdaki havada patladı.

Jax'in büyüü önce bize en yakın Solis perisini vurdu. Çığlık attı, hareketleri aniden düzensiz ve koordinasyonsuz hale geldi.

"Ben körüm!" diye bağırdı erkek.

Jax'in büyüü dışa doğru yükselişini sürdürdü ve her bir Solis perisi ileriye doğru ivmelerini durdurdu. Kanatları onları havada tutuyordu ama uzuvları çırpınmaya başladı ve birden fazlası gözlerini ovuşturdu.

"Hepimizi kör ettiler!" diye bağırdı bir kadın. "Takviye çağırın!"

Jax nefesinin altından küfretti, sonra halıya bizi hızla yukarı doğru uçuran bir komut verdi.

Soğuk rüzgâr yanaklarıma çarptı ve Phillen ile Lars çömelerek Bastian'ın yana yuvarlanmasını önlemek için ellerini üzerine koydular.

Halı Solis fae'lerinin bizi daha net duyabileceği kadar yaklaştığında, Jax bağırdı, "Benim adım Prens Adarian Willip Jackson Stagthorn, Stonewild Krallığı'nın veliaht prensi ve Silten kıtasındaki güçlü dört tahttan birinin varisi. Bugün arkadaşlarımla birlikte buraya gelmek için Solis kraliyet ailesinden izin aldım. Kraliyet aileniz, özellikle de Norivun Deema Melustral Achul, komutanınıza bugün burayı ziyaret etmemize izin veren bir mesaj gönderdi."

En yakınımızdaki fae'lerden birkaçı sanki görmeye çalışıyormuş gibi başlarını bir o yana bir bu yana salladı. Kar havada uçuşmaya başladı, herkesin etrafında dönüyordu,

Bu da yüz ifadelerini okumayı daha da zorlaştırıyor.

Kalbim düzensiz bir şekilde atıyordu, kaskatı kesilmiştim ama aklıma bir anlık bir düşünce geldi. Jax'in tam adı Adarian Willip *Jackson* Stagthorn'du. Jax'in lakabının ikinci göbek adından geldiğini tahmin ediyordum ama bu aydınlanma aklıma gelir gelmez dikkatimi çevremize verdim.

Bize doğru uçan ilk peri, muhtemelen gruplarının lideri, homurdandı. "Daha ileri gitmeden önce bu bilgiyi doğrulamamız gerekecek." Burun delikleri alevlendi. "Bizi kör eden sen misin?"

"Evet, bendim ve özür dilerim ama bize zarar vermene izin veremezdim." Jax ellerini yumruk yaparak derin bir iç çekti. "Görme yetini sana geri vereceğim ama beni, eşimi ya da arkadaşlarımı bir daha tehdit edersen, aynı hızla tekrar alırım."

Solis erkeği öfkелendi ama başını eğdi. "Anlaşıldı. Eğer gerçekten söylediğiniz kişiyseniz, bugünkü saldırganlığımız için özür dilerim. Yabancı bir kraliyet mensubunun Solis kraliyet ailesinden izin alarak ziyarette bulunduğunu bilseydik, bu olay yaşanmazdı."

"Teşekkür ederim." Jax hiçbir göremese de başını eğdi. "Şimdi görüşünüzü geri vereceğim ve siz bize daha ileri gitmemiz için izin verene kadar burada bekleyeceğiz."

Göz açıp kapayıncaya kadar Jax'in boğucu Demirkuyruk büyüsu kayboldu ve yanımızda gezinen bir düzine fae rahat bir nefes aldı. Hepsi olduğu yerde kaldı, kanatları çırpınmaya ve onları havada tutmaya devam etti, ama ilki dönüp geldiği yere geri koştu. Diğerleri kaldı, silahları hâlâ ellerinde, etrafımızda dönmeye devam ettiler.

Lander, muhtemelen silahlardan biri tam kendisine doğrultulmuş olduğu için boğazının altından hırladı ama Solis muhafızlarının auralarında daha az öfke vardı. Sanki silahlarını gerçekten kullanmak istemek yerine onlara aşılana eğitimden dolayı kaldırmış gibiydiler.

Yine de yakın olmaları bana onları inceleme fırsatı verdi ve Solis fae'leri hakkında duyduğum her şeyin doğru olduğu ortaya çıktı. Hepsinin gümüşü ya da beyaz saçları ve mavi gözleri vardı. Üniformalarının üst kısmı açık sarı renkteydi ve bacaklarını siyah pantolonlar örtüyordu. Eğer doğru hatırlıyorsam, Harrivee'nin bölge rengi de sarıydı, yani bu şaşırtıcı değildi.

Üniforma üstlerine ek olarak hepsi eldiven giymiş ve boyunlarını kalın atkılarla sarmışlardı. Dondurucu soğuklarda uçmak için donanımlı oldukları belliydi ama yine de giysilerinin

Onları sıcak tutmak için büyülenmişler miydi yoksa vücutları soğuğa uyum sağlamıştı da benim gibi hissetmiyorlar mıydı?

Atmosferin soğuk rüzgârı da yardımcı olmuyordu ve soğuktan titrememek için çenemi kilitli tutmak zorundaydım.

Neyse ki dondurucu soğukta uzun süre havada asılı kalmak zorunda kalmadık. Yukarıdan bir bağırış geldi ve bizimle karşılaşan ilk peri, daha küçük yüzen çayırların etrafında dalgalanarak ve dokuma yaparak yolumuza geri döndü.

Kısa bir mesafe ötede durdu ve elleriyle bir işaret yaptı. Etrafımızdaki tüm Fae'ler silahlarını indirdi.

"Prens Adarian haklı. Bu yabancı kraliyet mensubu ve arkadaşlarına çayırları ziyaret etme izni verildi. Onları Hartivul Madeni'ne götüreceğiz." Muhafız başını eğdi. "Özür dilerim prensim. Beni takip edin."

JAX haliya fae eskortumuza ayak uydurması için komut verdi. Ortada süzüldük, muhafızlar etrafımızı sardı ve herkes yüzen çayırların üzerinde ve etrafında dalgalandı.

Daha yükseğe uçtuk, aşağıdaki katı toprak artık uzaktaydı. Yer yüzeyindeki şehirler de görünür hale gelmişti ama bunlar sadece birer lekeydi, net olarak görülemeyecek kadar uzaktaydılar.

Çayırlar yaklaştıkça gözlerim daha da büyüdü. İnanılmaz bir şekilde, çoğunun tepesinde bitkiler ve otlar vardı, düz yüzeylerde büyüyor ve çiçek açıyorlardı. Hatta bazılarının çiçekleri bile vardı. Yine de hava hâlâ *buz* gibiydi. Kar tüm çayırları kaplamıştı ama bitki örtüsü buna aldırıyor gibiydi. Mucizevi bir şekilde bitkiler karın içinde büyüyordu.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Bembeyaz karın içinden çıkan tomurcuklanmış güllerle dolu bir tarlanın yanından hızla geçerken ağzım açık kaldı.

"Büyü," diye yanıtladı Jax. "Bu topraklar, donmuş iklimlerinde bitkilerin yetişmesini sağlayan muazzam bir sihirle kutsanmış. Buna *orem* diyorlar."

"Şuna bakın." Phillen yüzen çayırlardan birinde çağılayan bir şelaleye doğru başıyla işaret etti. Şelalenin kenarları buzla kaplıydı ama içine düştüğü havuz çoğunlukla açık suydı. Havuz oradan çayırın yüzeyi boyunca kıvrılarak ilerleyen küçük bir nehre dönüştü. Nehir çayırın kenarına kadar akıyor ve burada damlayarak sürekli bir şelale halinde

yere. Geçtiğimiz en büyük çayırlardan biriydi. Yuvarlanan tepeler ve yüzeyindeki küçük bir dağ manzarayı süslüyordu.

"Bu çok güzel," diye fısıldadım.

Jax yanıma yaklaştı, çam ve baharatlı kokusu esintiyi dolduruyordu. "Bugün buna tanık olduğumuz için çok şanslıyız. Bizim diyarımızdaki çoğu fae bu ayrıcalığa asla sahip olamaz."

"Buradaki kraliyet ailesiyle arkadaş mısınız? Bu yüzden mi bu kadar misafirperverler?"

Jax omuz silkti. "Norivun ve ben benzer yaşlardayız. Onu dört kıtada düzenlenen ara sıra kraliyet etkinliklerinde görerek büyüdüm. Sanırım arkadaş olduğumuzu söyleyebilirsin, gerçi birbirimizi sık sık ve sık sık konuşmuyoruz ama her zaman iyi anlaştık."

"Varış noktamız tam önümüzde," diye seslendi yolu gösteren peri muhafızı omzunun üzerinden, kanat çırpışları yüzünü görmemi engelliyordu.

Jax'in ve benim konuşmamız kesildi ve doğru süzöldüğümüz *devasa* yüzen çayırı gördüğümde çenem düştü. Şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğüydü. Yüzen çayırın derinliği yüzeyinin en az bin fit altına inmek zorundaydı ve genişliği birkaç mil uzanıyordu.

Devasa ağırlığına ve altında koni şeklinde sivrilen kayalık kenarlarına rağmen, devasa çayır sanki bir tüy kadar hafifmiş gibi havada asılı duruyordu.

Merkeze yaklaştıkça çayırın yüzeyinde çalışan Fae'ler görülebiliyordu. Hepsinin gümüş rengi saçları ve siyah kanatları vardı. Bazıları oldukları yerde duruyor, etrafındakilere emirler yağıdırıyordu. Diğerleri, çayırın yüzeyinde uysalca yatan büyük kanatlı bir yaratığa doğru yürürken, maden olduğunu tahmin ettiğim bir mağaranın girişine benzeyen bir yerden çıktılar.

Yaratık tanımadığım bir hayvandı ama gözleri kapalı olduğu ve pullu kafası karlı zemine dayandığı için uyuyor gibi görünüyordu. Vücudu tüylü

beyaz tüylerle kaplıydı ve bir kuş mu yoksa sürüngen mi olduğunu anlayamadım, ancak kanatları yan tarafına katlanmıştı ve hayvanın büyük gövdesine bağlı birkaç büyük kova ile bir koşum takımı vardı. Uyuyan hayvana yaklaşan fae'ler, sanki ondan korkmuyormuş gibi, bunu kolayca yaptılar. Ona ulaştıklarında, taşıdıkları her şeyi hayvana bağlı büyük kaplara yerleştirdiler ve sonra da

kovanın üst kapağı.

"Bu uçan dev de ne?" Trivan etrafımızdaki Solislere seslenerek hayvanı işaret etti.

"Bir *yelkenli*," diye cevap verdi biri. "Madenin hasadını toprağa geri götürmek için kullanıyoruz. Maden işçilerinin ağır çuvalları taşımamasından daha kolay. Ayrıca daha güvenli. Ligersailler hileyi tespit etmek üzere eğitilebilirler. Madenlerde çalışan herhangi biri hasat edilen taşları çalmaya kalkışırsa, ligersail hoşnutsuzluğunu belli eder."

Bowan güldü. "Eminim bu suçluları yakalamayı kolaylaştırıyordur." Muhafız sinsice sırıttı. "Gerçekten de öyle."

Mağaraya yaklaştık ve peri muhafızı madenin girişine yakın düz bir alanı işaret etti. "Oraya inin."

Jax onun emrini yerine getirdi ve halıyı çayırın karlı yüzeyine yerleştirdi. Sağlam zemine döndüğümde bedenim hâlâ sallanıyordu. Yüzen çayır altımızda dalgalanıyor ve hareket ediyordu. Bu tamamen kafa karıştırıcı bir duyguydu.

"Burada bekle." Peri muhafızı siyah kanatlarını arkasına katladı, yere sürtünmemeleri için kaldırdı ve madenin girişine doğru ilerledi.

Madenin yanında kararlılıkla duran ve emirler yağdıran bir peri, ona ulaştığında başını peri muhafızına doğru eğdi. Arkalarında, maden kuyusunun derinliklerinden vurma ve inleme sesleri geliyordu ve emin olamadım ama girişten de küçük büyü puflarının yayıldığına yemin edebilirdim.

İki erkek birbiriyle sessizce konuştu, ne dediklerini duyamadım ama ikisi de birkaç kez bize doğru baktı.

Madenin girişindeki, sadece sorumlu erkek olduğunu tahmin edebildiğim peri elini kaldırdı ve bizi yaklaştırmaya çağırdı.

Trivan ofladı ve nefesinin altında homurdandı. "Bir veliaht prene böyle mi davranılır?"

Ama Jax sadece omuz silkti. "İstediklerini yapacağız. Gelin."

Bastian hariç hepimiz halıdan indik. Jax'in kardeşi şu anda diyarın yüzeyinden kilometrelerce yukarıda, devasa bir yüzen çayırda durduğumuzdan habersizdi.

Grup olarak sorumlu erkeğe doğru ilerledik ve ona ulaştığımızda, Lars ve Phillen Jax'in yanını korumak için hareket ettiler, dikkatleri sürekli etrafta dönüyordu.

Peri muhafızı eğildi. "Prens Adarian, Hartivul Madeni'nin baş arşonunu takdim edebilir miyim, Khristian Severell. Kendisi size daha fazla yardımcı olabilir."

Bize eşlik eden Solis muhafızlarının geri kalanı kaçtı ve bizi Archon'un yanında yalnız bıraktı.

Archon kendini daha da yukarı çekti ve siyah kanatlarının uçları güneşte obsidyen gibi parladı. Arkamıza baktı, bakışları Bastian'ın hareketsiz formuna takıldı. Gözlerini kısarak dikkatini tekrar prene yöneltti.

"Prens Adarian." Başrahip eğildi. "Madenlerimizle ilgili bilgi edinmenize izin verileceği haberini aldım."

"Teşekkür ." Jax başını eğdi. "Bugün buradayız çünkü en az bir taşın ve muhtemelen çok daha fazlasının bu madenlerden yasadışı yollarla alındığına ya da Silten kıtasındaki birine yasal yollarla satıldığına inanmak için nedenlerimiz var."

"Silten kıtası mı?" Khristian'ın göğsü öfkeyle kabardı. "Mücevherlerimizi Silten fae'lerine satmıyoruz."

Jax durakladı. "Bu durumda, yasadışı yollardan alındıklarını varsayacağız. Durum ne olursa olsun, buradan geldiğine inandığımız mücevherler hain amaçlar için kullanılan mücevherlere dönüştürüldü ve şu anda Silten perileri tarafından takılıyor. Mücevherlerin onların zihinlerini kontrol ettiğine inanıyoruz ve mücevherleri taklit eden periyi bulmak için bize verebileceğiniz her türlü yardım için minnettar oluruz."

Khristian'ın alını karlı kaşlarının üzerinde çatıldı. "Madenlerimizden mücevherler mi? *Silten* fae'leri için mi dövülmüş? Gerçekten mi?"

"Prens de böyle söyledi," diye homurdandı Bowan.

Archon ofladı pufladı. "Ama yüzen çayırılarımızdan çıkan mücevherlerin kıtadan ayrılmasına izin vermiyoruz."

Jax'in aurasında kızgınlık alevlendi. "Yine de, biz bunun gerçekleştiğine inanıyoruz, bu yüzden sahtecinin yerini bulma konusunda yardımınız için minnettar olurum." Jax tekrar kardeşine baktı. "Şuradaki erkeğin üzerinde bir mücevher var. Daha fazlasının kıtamızdaki diğer fae'lerde olduğuna inanıyoruz ve bir tanesinin de eşimde ve sahip olduğumuz bir cihazda olma ihtimali var." Jax bana doğru döndü, gözleri yumuşadı. "Elowen? Lütfen ona gösterir misiniz?"

Bir adım öne çıktım ve başımı eğdim. "Boğazımdaki mor taş büyülü."

Archon yakamı görür görmez gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir adım öne çıktı, tam önümde durana kadar hızlı hareket etti. Yakama dokunmak için parmağını kaldırdı.

Jax homurdandı ve yanıma doğru kaydı. "Dokunmak yok." Jax'in gözlerinde bir parıltı belirdi, Bastian'ı aradığımız ve Alec'in elimi tuttuğu sabah Orman'da tasvir ettiği aynı bölgesel parıltı.

Khristian'ın kanatları kırıştı ve meraklı parmaklarını bıraktı ama bakışları keskinleşti. "O taş nereden bulmuş?"

Öfkelendim. "Bunu hiçbir yerden almadı. Bu benim üzerime yıkıldı."

Khristian'ın bakışları hepimizi taradı ve kanatları tekrar dalgalandı. Çenesini Bastian'ın uyuyan formuna doğru salladı. "O erkeğin üzerinde de aynı taş mı var?"

"Öyle olduğuna inanıyoruz. Her iki mücevher de birbirine benziyor ama tabii ki bunu doğrulamanın bir yolu yok." Jax yüzen halıya doğru el salladı. "Ve onunki bir halhal olarak dövülmüş, bir yaka değil."

Archon'un burun delikleri alevlendi. "Siltin kıtasında ve bir cihazın içinde bunun gibi *daha fazla taş* olduğunu mu söylüyorsun?" Sesi o kadar keskindi ki bir kırbaç gibi şakladı.

"Evet, çok daha fazlası olduğuna inanıyoruz," diye cevap verdi Jax eşit bir şekilde.

Khristian oflayıp puflayarak halıya doğru hızlı ve tedirgin adımlarla yürüdü. Halının kenarına ulaştığında durdu ve Bastian'ı değerlendirirken ellerini kalçalarına koydu.

Biz de onu takip ettik ve Jax çömeliip Bastian'ın pantolonunun paçasını kaldırarak kardeşinin ayağının üzerinde duran halhalı ortaya çıkardı. Metal güneş ışığında parlıyor, ortasındaki mücevher ışıltı ışıltı parlıyordu.

Khristian'ın nefesi kesildi. "O taş *nereden* buldun? Bana söylemen için ısrar etmeliyim."

Jax derin bir nefes aldı. "Bilmiyoruz. Bu yüzden buradayız. Onları kimin taklit ettiğini bulmamız gerekiyor ki umarım ortadan kaldırılabilirler."

Khristian'ın hâlâ kalçalarına sarılı olan parmakları art arda bel kemerine vurmaya başladı. "Onlara baktığımda, aslında madenlerimizden geldikleri anlaşılıyor, ancak bunu doğrulamak için onları test etmem gerekecek." Madenin girişine doğru baktı ve iki parmağıyla birini işaret etti. "Penneveer, asayı getir."

Omurgam dikleşti. *Değnek mi?* Vasimin adaptörü de bir asa gibiydi.

Khristian'a benzer bir üniforma giyen bir kadın maden kuyusunda kayboldu. Bir dakika sonra ortaya çıktı. Elinde ince bir asa güneş ışığında parlıyordu.

Kalp atışlarım düzensiz bir şekilde arttı. Başka bir değnek. Başka bir cihaz. Tanrılara sadece asalarının beni kontrol edememesi için dua edebilirdim.

Jax önüme geçti ve boğazından kısık bir sesle hırladı. "Bu cihaz da ne?"

"Madenlerimizden çıkarılan taşların gücünü ve kimliğini test etmek için kullanılıyor." Khristian sanki sadece etrafında yükselen enerjiyi kaydediyormuş gibi Jax'e baktı. Ses tonu daha da sertleşti. "Kimseye zarar vermeyecek. Bu sadece bir test cihazı."

Jax'in yanından uzaklaştım ve kızgınlığımı bastırdım. Bu başyargıcın sorulara cevap vermek yerine emir vermeye alışkın olduğunu düşünmeden edemiyordum. Durum ne olursa olsun, başyargıcın kibri sinirlerimi bozmaya başlamıştı. Omuzlarım gerilerek, gelecek olan şeyi bekledim.

Penneveer yaklaştı ve ince yapısına rağmen, kadın kendini başrahip kadar güvenle taşıyordu. "Archon Severell, emrettiğiniz gibi." Asayı ona doğru uzattı.

Elinden kaptı ve benimle yüzleşti. "Bunu boğazındaki mücevherin karşısına koyacağım. Taşın bizim madenimizden gelip gelmediğini doğrulayacak. Kıpırdamadan dur."

Jax öfkeyle Archon'a bir adım daha yaklaştı. "Unutma, konuştuğun kişi benim dostum." Aurasını bir öfke pufu doldurdu ve büyüsu başyargıca doğru yaklaştı.

Jax'in gücü ona çarptığı anda, başrahibin nefesi kesildi. "Saygısızlık etmek istememiştım prensim." Eğildi, hareket garipti, sanki sorulara cevap vermek zorundaymış gibi, eğilme konusunda da pratik yapmamıştı.

Derin bir nefes aldım. Ter avuç içlerimi kapladı, nem buz gibi esintide ellerimi serinletti. Ama tüm vücudum geri çekilmek istese de, asa görüldüğünde hareketsiz kaldım.

Archon daha yavaş, daha az hızlı hareketlerle asayı boynuma yerleştirdi. Taşa dokunduğunda tenimde bir büyü ürpertisi oluştu. Yakam ısındı, ısındı ve asa, tabanından tanımlanamaz bir düzen içinde çeşitli renkler yayılana kadar parlamaya başladı.

Arşon'un gözleri büyüdü ve asasını çekti. Şaşkın gözlerini Penneveer'e çevirdi.

"İmkânsız," diye nefes aldı.

Archon tekrar Jax ve bana döndü. "Bu bizim madenden bir mücevher." Bana odaklandı. "Bunu sana kim taktı?"

Kalbim umutla çarpmaya başladı. Tasmamın mücevheri buralıydı. Ama onun sorusuna odaklandım. "Bunu bana eski vasım taktı ama kimden aldığını bilmiyorum. Bu ben çocukken üzerime kilitlenmişti. Şu anda çıkarılamaz durumda."

"Sihirini bastırıyor mu?" diye sordu Archon.

Kalbim sarsıldı. "Evet."

Başını öne eğdi. "Hiç şaşırmadım. Bu taş bir *rhifilyte* mücevheridir. Madenlerimizin sadece nadiren ürettiği nadir bir mücevherdir, ancak büyüünün gücü, her türlü büyüü kafesleme ve kontrol etme yeteneği ile bilinir. Birçok kış boyunca bu mücevherlerden hiç üretildiğini görmedik ta ki birkaç ay önce kuyularımızdan birinde oldukça verimli bir üretim gerçekleşene kadar. Bu çayırdaki iki gün içinde iki kovadan fazla taş üretildi, ancak bu patlayıcı üretim kısa sürdü."

"Birkaç ay önce mi demiştiniz?" Alec gelerek sordu.

Rüzgâr maun rengi saçlarını karıştırdı. "Ben de öyle dedim," diye cevap verdi başrahip.

Hepimiz birbirimize yan gözle baktık, çünkü birkaç ay önce Bastian kaçırılmıştı.

Başrahip Bastian'a baktı. "Hasta mı?" Bir kaşını kaldırdı.

Başımı salladım. "Öyle. Biz de bu yüzden buradayız. Şu anki ruh halinin ve farkındalık eksikliğinin o bileklikten kaynaklandığına inanıyoruz."

Archon kaşlarını çattı ve yüz ifadesi ciddileşti. "Bu pekâlâ doğru olabilir." Çömeldi ve asayı Bastian'ın bilekliğine dayadı. Asanın ucunda aynı ısınma ve parlaltı belirdi ve yaydığı renkler, boğazıma dayandığında parladığı renklerle eşleşti.

Archon sessizce homurdandı. "Bu da bizim madenlerimizden."

"Peki ya bu?" Jax cebinden Muhafız Alleron'un adaptörünü çıkardı. İnce metal parçasının içinde küçük bir rifilyte değerli taş da vardı.

Khristian adaptörün taşını da hızlıca test etti ve asası üç *rhifilyte* mücevherinin ortasında olduğunu doğruladığında, aurasında öfke yükselirken burun delikleri alevlenerek kendini yukarı çekti. "Ama bu gerçekten hiç mantıklı değil. Maden, birkaç ay önceki o nadir patlamadan bu yana başka rifilyte mücevheri üretmedi. Ve rifilyte taşları birçok kişi tarafından tehlikeli olarak görülüyor. Kimse onları satmaz, özellikle de sizin fae'lerinize, yani bu bizden gelmiş olamaz."

"Bu mücevherler diyarın başka bir yerinde yaratılabilir mi?" Lander kollarını kavuşturarak sordu. Kahverengi teni güneş ışığında parlıyor, ten rengi karlı fonda daha da zengin görünüyordu.

"Şey... bildiğim kadarıyla hayır," diye yanıtladı Archon.

"O zaman bu mücevherlerin ikisinin de bu madenden çıktığını söylemek *doğru* olmaz mı?" Lander zorladı. "Nasıl olduğunu açıklayamasanız bile mi?"

Archon cevap vermeden önce, "Bir şey sorabilir miyim? Birkaç ay önce burada bu mücevherden iki kova üretildiğinden bahsetmişsiniz. Bu mücevherden bu miktarda kaç parça mücevher üretilebilir?"

Lander'ın yorumları karşısında hâlâ telaşlanmış görünen Archon Severell çenesini kaldırdı. "Binlerce diyebilirim, belki de on bin? Ama dediğim gibi, bu üretimi dikkatle sakladık. O taşların hiçbirisi mücevher haline getirilmedi ya da depolarımızdan çıkmadı."

"Emin misin?" Jax sordu. "Hâlâ kilit altında olduklarını en son ne zaman resmi olarak teyit ettiler?"

Archon'un göğsü tekrar kabardı. "Ne ima ediyorsun?"

"Hiçbir şey ima etmiyoruz." Ses tonumu daha az zorlayıcı bir hale getirdim. "Gerçekten sadece bu mücevherlerin kıtamıza nasıl geldiğini ve onları kimin taklit ettiğini anlamaya çalışıyoruz. Kesin olarak bildiğimiz tek şey sahtecinin bir Solis kadını olduğu."

Khristian'ın gözleri kısıldı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Semeleler söyledi."

"Semelees? Kim onlar?"

"Onlar Peçeli Arada yaşayan, her şeyi bilen yaratıklardır. Ben bir lorafinim. Onlarla iletişim kurabiliyorum."

Başrahip bedenimi bir aşağı bir yukarı süzdü ve Jax'ten alçak bir hırıltı daha geldi. Başrahip bir kez daha ayağa kalkarak şöyle dedi: "Semeleler hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama bunları boş verin. Durum ne olursa olsun, sizi temin ederim ki buradan çıkarılan tüm rifilyte taşları gerçekten de kilit altında tutuluyor. Hiç hırsızlık olayı yaşamadık."

"Bildiginiz kadarıyla ..." Trivan nefesinin altında mırıldandı.

Archon'un burun delikleri alevlendi. "Ancak bu mücevherlerden ikisinin şu anda ikinizin üzerinde, birinin de o cihazın içinde olduğunu düşünürsek, kıtanızda nasıl bulunduklarına dair bir soruşturma başlatmam."

Trivan kıs kıs güldü. "Lütfen yap. Bu hepimizi bir sürü dertten kurtarır."

Jax, Trivan'a yan gözle baktı ve Archon'a tekrar hitap etti. "Bu mücevherleri elde edip mücevhere dönüştürebilecek tanıdığın var mı?"

Archon'un kanatları yeniden kırıştı. "Elbette Hartivul Madeni'nde tam da bu işi yapan pek çok çalışan var. Kalpazanlarımız, diğer şeylerin yanı sıra mücevherlerimizi mücevher haline getirmek için para alıyor ve kıtada bunu yapmak için gereken özel eğitime sahip tek kişiler onlar, ancak çalışanlarımızdan hiçbiri *bunu* yapmaz."

Jax soluk aldı ve kızgınlığı aramızdaki bağ boyunca bana doğru tıngırdadı. Ona yaklaştım ve elimi onunkinin içinden geçirdim.

"Madeninizde çalışan, benim ve bu erkeğin taktığı gibi mücevherler yapabilen fae'lerin bir listesini bize verebilir misiniz?" Archon'a sordum.

Khristian burnunun ucuyla bana baktı. "Bu gizli bir bilgi."

"Bu talep *benden* gelse bile mi?" Veliaht prensin maskesi Jax'ın yüzüne indi.

Khristian kekeledi. "Bu son derece düzensiz bir durum. Normalde böyle bir bilgiyi dışarıdaki kraliyet mensuplarıyla bile paylaşmayız."

Ama Jax'ın dudakları daha da inceldi. "Sanırım Solis kraliyet ailesi isteklerime karşı geldiğini duyunca pek hoşnut olmayacak."

Onunla tanıştığından beri ikinci kez Archon'un mağrur ifadesi değişti ama aynı hızla omuzlarını dikleştirdi. "Öyle olsa bile, bu tür ayrıcalıklı bilgileri ifşa etmek oldukça sıra dışı."

Jax ona bir adım daha yaklaştı ve dostumun alev alev yanan mavi gözleri buz parçalarına dönüştü. "Ayrıca önemseydiğim fae'lerin uzuvlarının etrafına kilitlenmiş mücevherlerin güçlü gücüne maruz kalmaları da oldukça *sıra dışı* bir durum. Eminim bu tür bilgilere olan ihtiyacımızı takdir edersiniz. Bu cihazlar ne kadar çabuk çıkarılırsa o kadar iyi olur ve semellere göre, o erkeğin halhalını çıkarabilecek tek kişi kalpazandır." Jax Bastian'ı işaret etti.

Archon kaşlarını çatı. "Ama-"

Jax, "Bu görevi tamamlar tamamlamaz bu mücevherleri madeninize geri götürmekten de mutluluk duyarım," diye ekledi. "Biz de en az sizin onları geri almak istediğiniz kadar emin bir şekilde onlardan kurtulmak istiyoruz."

Jax mücevherleri Solis kıtasına teslim edeceğini açıkladığı anda başrahibin yüzü aydınlandı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Ah, bu durumda, elbette, prensim. Bunu duyduğuma çok memnun oldum."

Doğru olanı yapmaya ve bu mücevherleri gerçek sahiplerine iade etmeye gayret edersiniz."

Arkamda, Trivan nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve Lars bile bir inançsızlık sesi çıkardı.

Solis archon'a yaklaştım. "Madenlerinizde bu taşlarla mücevher dövebilecek kaç tane fae çalışıyor?"

Khristian başını öne eğdi. "Bunu yapacak olanlar metal işçiliğine yakınlık duyan fae'lerimizdir ve son sayıma göre, personelde otuz dört tane olduğuna inanıyorum."

Kaşlarım havaya kalktı. "Otuz dört mü? Bu durumda, lütfen bize böyle bir yakınlığı olan tüm dişilerin bir listesini verir misiniz?"

"Sadece dişiler mi?" diye sordu Archon, sesi şaşkınlıkla yükselmişti. "Bunları yapanın bir dişi olduğundan gerçekten emin misin?"

"Evet, sadece dişiler." Ama Bastian'ın halhalını bir dişi olduğundan emin olsam da, aynı perinin benim tasmamı yaptığından emin değildik. Yine de şu anda halhalı Bastian'dan çıkarmamız gerekiyordu. Zihninin kontrol edilme şekli tamamen tehlikeliydi. Onun ihtiyaçları öncelikliydi.

"Peki ya tasman?" Jax kaşlarını çatarak bana sordu.

Omuzlarımı kaldırdım ve tasmamı üzerimden çıkarmayı umutsuzca istesem de, şu anda bunun birinci önceliğimiz olmadığını da biliyordum. "İlgili bir çıkmaza girersek her zaman buraya geri dönebiliriz. Mücevherin gerçekten de buradan geldiğini bilmek, onu takan kişinin onu benden çıkarıp çıkaramayacağını anlamak için bir başlangıç olacaktır."

Kaşlarını çattı ve Bastian'ın halhalının çıkarılmasını istediği kadar benim yakamın da çıkarılmasını istediğini söyleyebilirdim ama bu yolculuk benimle ilgili değildi. Bastian'la .

"duydunuz," dedi Phillen Archon'a sert bir sesle. "Lütfen bize o listeyi getirin ve acele edin."

Hepimiz Bastian'a baktık. Melez hâlâ uyuyordu, derin ve eşit nefesler alıyordu.

Ama uykusunun ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrimiz yoktu.

CKAPTER 5

Khristian'ın bize verdiği listede madenlerde çalışan ve metal işçiliğine yatkın olan her bir dişi perinin ismi vardı. Toplamda yirmi tane vardı ve Bastian'ın halhalını bunlardan birinin yapmış olması çok muhtemeldi.

İsimleri incelerken parşömen ellerimde dalgalandı. Hâlâ yüzen devasa çayırın üzerindeydik ama Khristian bir anlığına madenin girişine çekilmiş ve sekizimizi yalnız bırakmıştı.

Archon şu anda Solis kraliyet ailesine istenileni yaptığını ve Jax'a talep edilen bilgiyi sağladığını bildiriyordu. Ancak şimdi metal işçiliğiyle ilgili fae'lerin çalıştığı yere girip onları sorgulayabilmeyi talep ettiğimiz için, bu talebin onaylanması gerekiyordu.

Khristian'a göre, madenlerde çalışan fae'lerin hepsi çevredeki şehirlerde yaşıyordu ve hepsi de yakınlardaki güvenli bir tesiste çalışıyordu; burası aynı zamanda ligersail'ler tarafından getirilen mücevherleri depoladıkları yerdı.

Söylendiğine göre, Archon Severell'e göre, mücevherler satış için onaylanmadıkları sürece bu tesisten asla ayrılmıyorlardı, bu durumda da kıtanın dört bir yanındaki mücevher veya silah pazarlarına dikkatlice taşıyorlardı. Yine de her satın alma işlemi takip ediliyordu. Bu madenden çıkarılan bir mücevhere sahip olan her bir Solis perisinin adı, adresi ve diğer tanımlayıcı belgeleri kaydedilmişti.

Kesin olan bir şey vardı ki, Solis fae'leri yüzen çayırların yarattığı eşsiz büyölü taşlarla aptallık yapılmasına izin vermiyordu.

Silten kıtasında, kendilerinin haberi olmadan ortaya çıkmış olması tamamen endişe vericiydi.

"Bastian'ın bilekliği ve hatta benim tasmam burada yapıldıysa, o zaman biri onları bu tesisten gizlice çıkardı ve fiilen çaldı." Alt dudağımı kemirerek bunu düşündüm. "Bunu açıklamanın tek yolu bu. Solis fae'lerinin bu mücevherleri yasal olarak bizim topraklarımıza bırakmış olmalarının hiçbir yolu yok."

Jax başını salladı. "Katılıyorum."

"Ben de öyle." Alec de başını eğdi. Diğerleri de hemen aynısını yaptı.

"Görünüşe göre içlerinde bir hain var, ister Archon ister inan ister inanma." Trivan alay etti. "Görünüşe göre *birilerinin* bizim topraklarımızdan birinin ziyaretine ihtiyacı var."

Birilerinin bizi duyma ihtimaline karşı sözlerini belirsiz tuttu ama hepimiz Trivan'ın kimden bahsettiğini biliyorduk. Benim گردانlığımı ve melezleri kontrol etmek için kullanılan halhalları her kim yaptıysa, gerçekten de Kara Akıncı'nın ziyaretini hak etmişti. Çünkü takılarımız sadece ve sadece kötü niyetle üretilmişti.

"Kıtamızdaki bir yarı-ırk tarafından takılan her bir halhalın o tesisten geldiğini mi düşünüyorsunuz?" Lander çenesini kaşdı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı ama sesi her zamanki monotonluğunu koruyordu. "Yoksa sizce bu yüzen çayır onları ürettikten kısa bir süre sonra birinin mücevherleri doğrudan maden ocağından çalmış olması mümkün mü? Belki de Solis fae'lerinden herhangi biri onların yaratıldığının farkında bile olmadan önce? Belki de iki kovadan daha fazlasını üretmiştir ve Archon bunun farkında değildir."

"Ligersailer ne olacak?" diye sordum. "Muhafızlar onların da hırsızlığı tespit etmeye yardımcı olduğunu söyledi. Biri ceplerinde mücevherlerle kuyuyu terk etseydi o hayvan bunu fark etmez miydi?"

Lander başını salladı. "İyi bir noktaya değindin."

Trivan omuz silkti. "Belki o uçan dev kaçırmıştır."

Jax kaşlarını çatarak, "Hepiniz iyi sorular sordunuz," dedi. "Khristian'a madenin güvenliği hakkında daha fazla soru sormamız gerekecek."

Ben de düşündükçe kaşlarım daha da çatıldı. "Ama biri onları Khristian'ın haberi olmadan doğrudan maden ocağından çalmış olsa bile, metal işçiliğine yakınlığı olan biri onları mücevher haline getirebilir. Bu kıtada, bu madenler için çalışan fae'lerden başka kim bunu nasıl yapacağını bilebilir ki?"

Phillen çenesini kaşdı. "Madenlerde çalışmayan, metal işçiliğine yatkın peri daha mı?"

"Sanırım bu mümkün," diye cevap verdim, "ama Archon Severell büyülü mücevherlerin nasıl yaratılacağını öğrenmek için özel bir eğitim gerektiğini söyledi." Parmağımı yakamda gezdirdim ve tenimde hafif bir büyü titreşimi hissettim. "Büyük olasılıkla, çalışanlarından biri bunları taklit etti ya da eskiden onlar için çalışan biri yaptı. Ve mücevherleri doğrudan maden kuyusundan çalmış olsalar bile, mantık bunların gerçekten de burada işlendiğini ve sonra topraklarımıza taşındığını kabul eder. Bir Silten perisinin bu tür mücevherlerin nasıl dövüleceğine dair hiçbir fikri olamaz. Ve Muhafız Alleron'un Ustilly Dağları'nda ne itiraf ettiğini hatırlıyor musunuz? Yakamı uzak bir diyarda yapması için bir kalpazan tutmuş. Tam olarak nerede yapıldığını bile bilmiyordu ama buraya yakın bir yerde olduğuna bahse girerim."

Bowan sırtımı sıvazladı ve neşeli bir kahkaha patlattı. "Şu haline bak, Elowen. Tam bir araştırmacıya dönüşmüşsün."

Gözlerimi devirdim ama gülümsememe engel olamadım.

Lars boğazını temizledi. "Elowen'e katılıyorum. Büyük tüm bunların arkasında hâlâ bu madenlerde çalışan ya da eskiden çalışmış olan bir Solis perisi var."

Jax'in yüz ifadesinden gurur okunuyordu ve bana yaklaşıp bir kolunu belime doladı. Boynuma bir öpücük kondurdu ve fısıldadı, "Güzel ve zeki . Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

Bağ içimde uğuldadı. Başımı çevirdim ve dudakları buldu. Öpücüğü yakıcı, sahipleniciydi ve bedenim anında karşılık verdi.

Nefes nefese nihayet Jax'ten uzaklaştığımda herkesin saygıyla başka tarafa baktığını gördüm. Yanaklarım kızarıırken, bende bu kadar kolay tepki uyandırmasından utanarak dostumun yanına çöktüm.

Arkadaşlarına şöyle demeden önce tek tepkisi boynumu tekrar ısırarak oldu: "Archon'un haberi olmadan daha fazla mücevher yaratılmadığından emin olmak için maden kuyusundaki güvenliği yine de araştıracağım, ama sanırım haklısın. Çabalarımızı Bastian'ın halhalını ve muhtemelen Elowen'in tasmaını yaratmış olabilecek Hartivul personeli üzerinde yoğunlaştırmalıyız, bu da sorgulamamız gereken çok sayıda fae olduğu anlamına geliyor."

"Şimdi planımız ne?" Alec pelerinini etrafına daha sıkı sardı. Şiddetli bir rüzgâr çıkmış, beraberinde insanın tenine buzlu iğneler gibi batan karlar getirmişti. Eğilip Bastian'ın giysilerini de düzeltti ve melezin açıkta kalan ellerini örttü.

"Şimdi o tesise kabul edilmeyi bekleyeceğiz," diye cevap verdim, Jax'in öpücüğünün ardından sesimin düzgün çıkmasından rahatlamıştım. "Sonra da veliaht prensimizin metal işçiliğine yakınlığı olan fae'leri sorgulamaya başlamasını sağlayacağız. Eğer Mistvale'in emredici sesini kullanırsa, bildikleri gerçeği açıklamak zorunda kalacaklar. Çünkü hiçbir semellerin bana gösterdiği tanıma uymasa bile, içlerinden birinin halhaller hakkında bir şeyler bilmesi ya da halhalleri geçmişte bir çalışan yarattıysa, onları nerede bulabileceğimiz konusunda bizi yönlendirmesi mümkün."

Phillen'in kaşları havaya kalktı. "Jax'in Mistvale büyüsünü kullanması hakkında gerçekten bu kadar rahat mı konuştun?"

Bowan güldü. "Oh, Elowen, senden gerçekten hoşlanmaya başladım. Bunu önerdiğinde gözünü bile kırpmadın."

Bir kızarıklık yanaklarımı ısıttı ve Jax kıkırdayarak boynuma sokuldu. "Senin için aşkım, *herkese* emir veririm."

Archon Severell'in Solis kraliyet ailesinden tesislerini ziyaret edip edemeyeceğimize bir haberle dönmesini bekledik.

Kış havası etrafımızda esmeye devam ediyordu ve ben ellerimi kavrayıp onlara nefes veriyordum ama kendimi ısıtmaya çalışmama rağmen parmak uçlarım uyuşmaya başladı ve artık ayak parmaklarımı hissedemiyordum.

Jax bana yaklaştı, çizmeli ayakları karda sessizce çtırdıyordu ve beni kucağına çekti.

Göğsünden gelen sıcaklık pelerinin içine işledi ve kolları etrafımda sıcak çelik bantlar gibi hissettirdi. Ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi, sonra ağzını kulağıma daldırdı. "Üşüyor musun, aşkım?"

Verdiğim tek tepki titremek ve dişlerimi gıcırdatmak oldu.

Boğazından alçak, hoşnutsuz bir hırıltı çıktı ve içinden bir büyü pufu yayıldı. Etrafımızdaki hava aniden ısındı. Isı donmuş uzuvlarımı sardı ve sanki sıcak bir güneş ışını üzerimize düşmüş gibi hissettirdi.

Mutluluk içinde iç çektim. "Sana hiç bu kadar çok elementi kontrol etmenden asla bıkmayacağımı söylemiş miydin?"

Kıkırdadı. "Yeteneklerimin seni memnun etmesine sevindim. Büyü gücüm sana her yardım ettiğinde garip bir haz duyduğumu söylemiş miydin?"

Yarı anlaşılır bir şeyler mırıldandım. Onun sıcaklığını içime çekerken daha fazlasını yapamayacak kadar dikkatim dağılmıştı ama zihnim onun sözlerini gerçekten işlediğinde dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. "Çiftleşme bağımız mı konuşuyor?"

"Öyle." Beni daha sıkı kucakladı, sonra çenesini başımın üstüne koydu. Ateşini bir kademe daha yükselttiği için neredeyse zevkle inliyordum. "İhtiyaçlarını her karşıladığımda kendimi çılgınca tatmin olmuş hissediyorum."

İç çekerek cevap vermeyi başardım: "O halde seni durdurmama izin verme. Senin o *çılginca tatmin edici* duyguna müdahale etmek istemem."

Göğsünde bir kahkaha daha gürledi ve dudaklarını kulağıma bastırdı. Sesi boğuk bir fısıltıya dönüştü. "Başka neyi *çılginca tatmin edici* buluyorum biliyor musun? Ben-" dediğimde çıkardığın o küçük sesler.

Ama o daha ateşli sözlerini bitiremeden, etrafımızdaki havada bir sihir parıltısı .

Ciyakladım.

Devasa bir Solis erkeği duruyordu, sanki ortaya çıkmıştı. Elinde yok olup giden bir portal anahtarı olmadığını göz önünde bulundurduğumda, onun bir yanılgi içinde olduğunu anladım.

Yeni erkek Jax kadar uzun ve bir o kadar da genişti. Karmakarışık gümüş saçları başının etrafında uçuşuyordu ve gözleri Adriyatik Denizi kadar çarpıcıydı. Büyük siyah kösele kanatlar -başka bir peride gördüğümde daha uzun ve uçları pençelerle kaplı kanatlar- sırtında bir araya gelmişti.

Uzaklaşma dürtüsü hissettim. Bu erkek her kimse, aurasındaki enerjiye bakılırsa güçlüydü ve aynı zamanda zengindi. Yüzlerce rulib kokan ince dokunmuş giysiler bedenini süslüyordu. Yünlü kumaş çoğunlukla siyahtı ama gümüş ve mavi süslemeleri de vardı.

Bir şekilde yerimde kalmayı başardım ama çok zordu. Bu tür bir gücü hissettiğim tek erkek eşimdi.

Ama onun görünüşünü incelemeyi bitirir bitirmez havada bir büyü parıltısı daha belirdi ve ilkinin hemen arkasında dört Solis erkeği daha belirdi.

Aniden gelişlerinden başladım.

Hepsinin kanatlarının altından çapraz bir şekilde iki kılıç görünüyordu ve kıyafetlerine bakarken kaşlarım çatıldı. Muhafızlar ne giyiyorsa onu giiyorlardı.

İçlerinden birinin saçları kafasına yakın kesilmişti, uzun boylu ve zayıftı, yüzünde huysuz bir ifade vardı. Bir diğerinin kalın beyaz bir sakalı, güçlü bir duruşu ve büyük elleri vardı. Üçüncüsünün yuvarlak yanakları vardı ve kolayca gülümsüyordu.

Sonuncusunun sırtında, kürek kemiklerinin arasına yerleşen uzun bir örgü vardı. Ve hepsinin sırtlarında katlanmış büyük, kösele gibi siyah kanatları vardı.

Ortaya çıkan beş devasa yeni erkeğe rağmen Jax sadece güldü. "Norivun." eşim sıırttı ve ilk erkeğe doğru adım attı, Yumruğunu göğsüne götürüp eğiliyor.

Demek bu Norivun.

"Adarian, seni tekrar görmek güzel." Norivun geleneksel selamlamaya karşılık verdikten sonra başını arkasındaki dört erkeğe doğru eğdi. "Muhafızlarım bana katılmaya karar verdi. Nish, Sandus, Haxil ve Ryder'ı hatırlıyor musun?"

"Nasıl unutabilirim ki?" Jax arkasından başıyla onayladı. "Arkadaşlarımı ve muhafızlarımı hatırlıyor musun?"

Erkeklerin hepsi aynı anda yumruklarını göğüslerine götürdü ve eğildi.

Norivun'un örgülü muhafızı başını eğdi. "Quinn nerede?" "Kim bilir."

Trivan omuz silkti ve bir tutam sarı saç

Doğrulurken alnını.

Hoşbeşimiz bittiğinde hepsinin birbirini tanıdığını fark ettim. "Peki bu kim?" Norivun dikkatini bana çevirerek sordu.

"Eşim, Elowen." Jax'ın sözlerini bir gülümseme doldurdu.

Yumruğumu göğsüme götürdüm ve eğildim. "Sizinle tanışmak bir onurdur." "Aynı şekilde," diye yanıtladı Norivun. Buz mavisi gözleri beni değerlendirdi ve

Yüzü bana yontulmuş taşı hatırlatıyordu.

Arkadaşım kolunu belime doladı ve beni yanına çekti. "Bize katılabildiğine sevindim Nori. Umarım bu sabah katılman gereken toplantılara engel olmamışızdır?"

Norivun'un dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve yüzünün sert düzlem ve açılarını kesti. "İnan bana, gitme bahanesini memnuniyetle karşıladım."

Alec güldü ve kalbimdeki pıtırtilar yavaşladı, yine de lorafın büyüm içimde çingırdamak istedi. Görünüşe göre büyüm, tehditkâr olmayan tavrına rağmen bu erkekteki ölümcül gücü de fark etmişti.

"Ancak buraya daha erken gelemediğim için özür dilerim." Norivun'un omuz hizasındaki gümüş saçlarından bir tutam rüzgâra kapılıp çenesine değdi. Kalın bir parmağıyla onu geriye itti ve uçlu kulağının arkasına doğru kıvırdı. Neredeyse dostumunki kadar parlak olan kristal mavisi gözleri Jax'e bakıyordu. "Archon Severell sana nasıl davranıyor?"

Trivan alay etti. "Bana , o gerçek bir-"

"İyiymi," diye araya girdi Jax. "Trivan'ın da ima etmek üzere olduğu gibi Archon Severell gururlu biri ama sorularımızı yanıtladı. Aslında şu anda onu bekliyoruz. Personelin çalıştığı ve maden taşlarının depolandığı tesise gidip gidemeyeceğimizi öğrenmek için ailenizle temasa geçmeye çalışıyordu."

Norivun başını salladı. "Biliyorum. Ben de bu yüzden buradayım. Bir taşla iki kuş vurabileceğimi düşündüm - hem gelip seni göreyim hem de kabulünü onayladığımı ona bildireyim."

Hartivul Madeni' çalışan fae'ler hükümdarlarının aralarında olduğunu fark eder etmez, yaylarını gerip çenelerini gevşetmeye başladılar. Birden fazla peri mesafesini korudu, yüz ifadeleri bu kraliyet erkeğinden hem korktuklarını hem de saygı duyduklarını gösterirken, diğerleri ona ve muhafızlarına bakmak için ileri atıldı.

Bu kıtanın kraliyet ailesi hakkında fazla bir şey bilmediğim için bunu nasıl yorumlayacağımı bilemedim. Ancak Jax, Norivun için endişeli görünmediğinden ve onu gördüğüne gerçekten sevinmiş gibi davrandığından, korkularını paylaşmama gerek olmadığına karar verdim.

Archon Severell'in mağrur kibri de tamamen yok oldu. Norivun'un yanında dili tutulmuş bir karmaşaya dönüştü, kekelediği her cümleden sonra sadece bolca selam vermeyi başarabildi.

İzlemesi hem acı verici hem de eğlenceliydi.

Yine de Norivun her şeyi sineye çekti ve diğer fae'lerden bu tür tepkiler almaya alışık olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım.

"Size tesise kadar eşlik edeceğim." Norivun Bastian'ın uyuyan bedenine baktı, kaşları çatıldı. "Bu erkek neden bilinçsiz görünüyor?"

"Çünkü öyle." Jax'e baktım, kardeşi hakkında ne kadarını açıklamamız gerektiğini merak ediyordum.

Jax sorgulayan bakışlarımı anlamış olacak ki ekledi: "Onu etkisiz hale getirmek için eşimin büyüsünü kullanmak zorunda kaldık. Bileğinin etrafına kilitlenmiş olan şey haince. Onu çıkaramıyoruz ama bir başkasının onu kontrol etmesine izin veriyor."

Norivun'un kafası eğildi. "Onu nasıl kontrol edeceksin?"

Jax, Bastian'ın bu sabahki kukla gibi davranışını ve evinde meydana gelen yıkımı çabucak özetledi. "Mistvale büyülerim bile onu durduramadı."

Norivun bir kaşını kaldırdı. "Yine de eşinin büyüü yapabilir mi?" Dikkatini bana çevirdi. "Peki senin büyüünün ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Ben bir lorafinim."

Kaşları havaya kalktı ve tüm muhafızlarının ağızı açık kaldı.

Neşeli olan Haxil sırttı. "Tarih kitaplarında sizin türünüz hakkında bir şeyler okumuştum ama daha önce hiç lorafinle karşılaşmamıştım."

Omuz silktilim. "Artık gerçek biriyle tanıştığını söyleyebilirsin."

Haxil'in sırtışı gerildi ve Norivun kıkırdadı. Norivun'un arkasında duran huysuz görünümlü muhafız bile -adının Nish olduğunu sanıyordum- gülümsedi.

Ama dostumun ifadesi çabucak ayıldı. "Bastian'ın ne kadar süre uykuda kalacağını garanti edemem." Jax başını tekrar kardeşine doğru eğdi. "Eğer uyanırsa, bu hiç kimse için iyi olmaz. Onu her kim kontrol ediyorsa itaat istiyor. Sanki vücudu onları reddedemiyor. Mümkünse o halhalı ondan ve eşimdeki gerdanlığı da çıkarmalıyız. Çok uzun zamandır onunkini takıyor."

Norivun'un bakışları boğazıma ve boğazıma kilitlenmiş tasmaya kaydı. "Seni kontrol eden biri var mı?" Yüz ifadesi ciddileşti.

"Bir bakıma evet, ama tasmam sadece sihrimi bastırmak için kullanılıyor. Neyse ki zihnim hala açık."

Norivun başını eğdi. "Neden biri senin büyüünü bastırsın ki?" Üzüntüyle omuzlarımı kaldırdım. "Görünüşe göre, ondan korkuyorlar."

Kraliyet ailesinin gözleri kısıldı. "Bir dişiyi sırf güçlü olduğu için bastırmak kadar nefret ettiğim bir şey yoktur..." Çenesi kilitlendi ve aurasında karanlık ve ölüm gibi bir büyü titreşimi yayıldı. Sanki Lucifer ruhumu almak için yeraltı dünyasından gelmiş gibiydi. Büyüsü çok güçlüydü ve bu erkeğin katıksız *gücü*, onun da en az eşim kadar güçlü olduğunu bir kez daha anlamamı sağladı.

Gücünü tekrar içine çeken Norivun doğruldu. "Görünüşe göre hızlı cevaplar sırayla. Beni takip edin."

KISIM 6

Sekizimiz büyülü malzemenin üzerine çıkarken Norivun ve arkadaşları halımızın etrafını sardı. Bastian merkezde uyumaya devam etti ve ki sessiz ve tepkisiz kaldı. Herkes onun etrafında toplandı, Lars ve Phillen onu tekrar sıkıca tuttu. Bowan, Lander, Trivan ve Alec yanlarında, Jax ve ben de önünde durduk.

Kalabalık olmasına rağmen daha fazla fae için yerimiz vardı, ancak Norivun ve muhafızları büyülü ulaşım aracımızda bize katılmak yerine devasa kanatlarını açtılar.

Norivun güneyi işaret etti. "Tesise ulaşmak için kısa bir uçuş var. Tek yapmanız gereken beni takip etmek. Muhafızlarım halınızın arkasından gelecek ve ben de bizi kolay bir yolda tutacağım, böylece halınız ayak uydurmakta sorun yaşamayacak."

Jax başını eğdi. "Yakın duracağız."

Norivun bacaklarından güçlü bir hamle yaptı ve gökyüzüne fırladı, siyah kanatları güçlü rüzgârlarda şiddetle çırpınıyordu. Muhafızları da aynı hızla havalandı.

Jax hızla büyülü halının yükselmesini emretti. Kısa süre sonra soğuk atmosferde bir kez daha süzülüyorduk. Hartivul Madeni'nin bulunduğu devasa yüzen çayır arkamıza düştü. Diğer yüzen çayırlar gökyüzünü doldurdu ve onlarla çarpışmamak için eğilip bükülmemize neden oldu.

Daha önce gördüğümüz bazı fae muhafızları yanımızdaki gökyüzünde kanat çırparak yüzen çayırlarda devriye geziyorlardı. Hepsi saygıyla başını salladı

Norivun ve muhafızları, her biri biz geçerken havada asılı kalmak için uçuşlarına ara verdiler.

Neyse ki Norivun çok dik olmayan, aşağıya doğru süzülen bir yolda uçuyordu ve bu da Jax'in haliya onu takip etmesini emretmesini kolaylaştırdı. Kraliyet bizi diyarın yüzeyine yaklaştırdı, muhafızları arkamızdaki rüzgârda kanat çırpıyordu. Aşağı doğru sürüklenirken bile hava kesinlikle sıcak olmasa da, yere daha yakın olmak şiddetli atmosferik rüzgârı uzak tutmaya yardımcı oldu.

Buna rağmen Jax hâlâ hava elementini harekete geçiriyordu. Saatlerdir soğuktaydık ve şekil değiştiren kanları geyiklerin donmasını engellese de ben o kadar şanslı değildim.

Tabii ki dostum bunu hissetmiş olacak ki sağlam bir hava kalkanı dikti, rüzgârı durdurdu ve bizi koza gibi saran hava kabarcığını ısıttı. Yerin üzerinde seyahat etmeyi oldukça konforlu hale getirmişti. Norivun'u tepeler, buzlu dereler ve karlı vadiler boyunca takip ederken halımız yerden birkaç kat yukarıda kaldı. Üstümüzde, yüzen çayırlar gökyüzünde kaymaya ve sallanmaya devam etti ve ben ne kadarını merak ettim kat ettikleri mesafe. Çayırlar sonsuza kadar uzanıyor gibiydi.

Ama yerde, baktığım her yerde kristal kar ve buz vardı. Uzaklarda ormanlar da görülebiliyordu ve birkaç ekin de görünüyordu. Tüm Solis kıtası kıştan kalma bir harikalar diyarıydı, ancak şaşırtıcı bir şekilde burada yaşam hala devam ediyordu.

Değerli taşların bulunduğu tesise ulaşmak uzun sürmedi. Bina en yakın kasabanın kenarını öpüyordu ve şehir oldukça küçük görünüyordu, belki de birkaç bin fae yaşıyordu. Şehrin ilerisinde dükkânlar ve evler görünüyordu. Bacalardan dumanlar yükseliyordu. Uçan fae'ler gökyüzünü süslüyordu. Ve kasabanın koşuşturmasının sesi esintide bize ılık çalıyordu.

Gittiğimiz tesis de çok büyük değildi. Yaklaşık bir kat yüksekliğindeydi ama iki bloğa yayılmıştı.

Norivun ana kapılara hafifçe indi ve Jax halımızdan süzülerek onun yanındaki karların üzerine indi. Dört muhafızı hemen arkamıza indi.

"Ock, bugün hava sert," diye yorumladı huysuz olan-Nish.

Haxil onu sırtından alkışladı, yuvarlak yanakları soğuktan parlıyordu. "Güzel bir kuzey günü, Nishy. Anne bizi kutsadı. Hepiniz aynı fikirde değil misiniz?" diye sordu bana, Jax'ın arkadaşlarına ve muhafızlara.

Jax'in muhafızlarının hepsi hava hakkında yorum yaparken kibarca gülümsedim, tahmin ettiğim gibi hiçbirisi soğuğu hissettiklerini itiraf etmek istemediğinden göğüsleri şişiyordu.

Erkeklerin böbürlenmeleri devam ederken dikkatimi tesise çevirdim. Kalbim bir kez daha çarpmaya başladı. Bu binanın içinde, hayatım boyunca sorduğum sorulara cevaplar bekliyor olabilirdi.

Çoğunlukla metalden inşa edilmiş olan tesis manzaraya uyum sağlıyordu. Penceresi yoktu, sadece giriş kapıları vardı ve üzerlerinde *Hartivul Maden İşleme Tesisi* yazan bir tabela asılıydı.

Bu belirsiz ismin olası hırsızlıkları caydırmak için olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım. Bu şehrin sakinlerinin bu duvarların ardında neler olduğunu bildiğinden emin olsam da, Solis kıtasındaki çoğu fae'nin içinde kilitli olan değerli mücevherlerden habersiz olduğunu hissediyordum.

Jax yanıma yaklaştı, kaşları çatıldı. Kokumu içine çekerek başını eğdi. "Halhalları ve umarım senin tasmanı da taklit eden o dişiyi bulana kadar durmayacağız."

Derin bir nefes aldım ve başımı salladım.

Diğer erkekler ve muhafızlar dikkatlerini tesise çevirirken, Norivun çift kapıya doğru yürüdü ve kapılara ulaştığında birine sertçe vurdu. Her iki kapı da buzluysa, içlerini görmek imkânsızdı ama birinin ortasında bir parıltı belirdi ve ardından içeriden bir erkeğin yüzü belirdi.

Kapının büyüğü ve güvenlik görevlisi beni şaşırttığı için sıçradım ama Norivun sakince, "İyi günler, misafirlerim ve ben içeri alınmak istiyoruz, ayrıca buranın sorumlusu Archon'la da konuşmam gerekiyor," dedi.

Norivun'un heybetli figürünü gören muhafızın gözleri fal taşı gibi açıldı. Kapının içinden, "Tabii ki. . . elbette." Hızla eğildi ve ardından kapının kolunun etrafında başka bir ışıltı belirdi.

Kapıyı yerinde tutan kilit açıldı ve Phillen'in taşımak zorunda kaldığı Bastian dışında hepimiz içeri girdik.

Basit bir resepsiyon alanına girdik. Önümüzde birkaç metal sandalye ve ocakta yanan küçük bir ateş bizi bekliyordu. Odun dumanının yanı sıra metalik kokular da havaya sinmişti. Phillen ayaklarını sürüyerek en yakın sandalyeye gitti ve Bastian'ı yere bıraktı. Melez yana doğru yığıldı, oturma pozisyonunu zar zor koruyordu.

Güvenlik görevlisi ellerini iki yana açarak Norivun'un önünde eğildi. Sırtında, kanatları birbirine sıkıca kilitlenmiş halde duruyordu. "Senden yine de

geçiş izni. Bu formalite için özür dilerim." Metalik resepsiyon masasındaki kristal küreye doğru el salladı.

Masanın arkasında, geniş gözlü bir başka erkek çenesi düşmüş bir halde hepimizi izliyordu. Tüm Solis fae'leri gibi, hem resepsiyon görevlisinin hem de güvenlik görevlisinin beyaz saçları, mavi gözleri ve siyah kanatları vardı.

"Özür dilemene gerek yok. Daha azını beklemezdim," diye yanıtladı Norivun kristal küreye doğru yürürken. "Görünüş aldatıcı olabilir, özellikle de kişinin illüzyon eğilimi varsa veya sihir konusunda yetenekliyse."

"Evet, kesinlikle." Muhafız tekrar eğildi. ". " Kristal küreye doğru el salladı. "Muhafızlarınızın ve konuklarınızın da bunu yapması gerekecek."

Resepsiyon görevlisi izlerken hepimiz teker teker elimizi kristal kürenin üzerine koyduk.

Kürenin üzerine konan her yeni avuçla birlikte küre ısındı, ardından isimlerimiz ve adreslerimiz resepsiyon defterine yazıldı. Taranmayan tek peri Bastian'dı. Topun büyüü her birimizi doğru bir şekilde tanımlayıp kimliklerimizi ve ikametgâhlarımızı kataloglarken hem güvenlik görevlisi hem de resepsiyonist Jax'in kardeşine merakla baktı.

"Gördüğünüz gibi, ben görüldüğüm kişiyim." Norivun hafifçe sırtıttı.

"Gerçekten de öyle. Bu gerçekten bir onurdur." Resepsiyonist göğsüne bir yumruk indirdi ve eğildi, ardından güvenlik görevlisine baktı. "Aklananlar geri dönebilir. Onları Archon Oniville'e götürebilirim."

Güvenlik görevlisi homurdandı ve Bastian'a doğru başını salladı. "Kimliği tespit edilmediği için bunun burada kalması gerekecek."

"Bowen ve Lars, Bastian'la kalır mısınız?" Jax onlara sordu.

"Korumalarım da onunla kalabilir," diye ekledi Norivun. "Ekstra güvenlik için."

Bowen, Lars, Nish, Sandus, Haxil ve Ryder uyuyan melezin etrafında durarak onu etkili bir şekilde kafese kapattılar. Bastian, etrafının altı iri yarı erkek tarafından sarıldığının farkında olmadan hâlâ sandalyeye baygın bir şekilde yığılmıştı.

Tesisin güvenlik görevlisi kaşlarını çattı ve ben sadece onun ne düşündüğünü tahmin edebiliyordum. Bugünkü vardiyasında beklediği son şeyin bir grup yabancı, çok sayıda muhafız ve iki kraliyet mensubunun büyüü bir halı ve bilinçsiz bir melez geyikle ortaya çıkması olduğuna rulibs'e bahse girerdim.

Resepsiyon görevlisi boğazını temizledi. "Geri kalanınız benimle gelebilir."

Resepsiyon görevlisini takip ederek arka kapıdan bir koridora girdik. Gri parlak zemin, krem rengi metalik duvarlarla birlikte önümüzde uzanıyordu. Tesisin içinde ilerledikçe keskin metal kokusu daha da arttı.

Bir başka uzun koridorun sonunda, resepsiyon görevlisi kapalı bir kapıya sertçe vurdu ve kapının etrafında bir sihir parıltısı belirdi. Ön kapıya benzer şekilde, buzlu camdaki dairesel bir delikten başka bir yüz belirdi ve erkeğin üniformasına bakarak bunun başka bir güvenlik görevlisi olduğunu anladım.

Resepsiyon görevlisi daha uzun boylu oldu. "Hükümdarımız ve konukları Archon Oniville ile görüşmek istiyorlar."

Hepimizi resepsiyon görevlisinin arkasında görünce gardiyanın gözleri büyüdü ve hızla gözden kayboldu. Kapı açılana kadar sadece birkaç saniye geçti ve dışı bir peri ortaya çıktı.

Saf gümüş saçları ve parlak mavi gözleri vardı. Küçük kanatları sırtını süslüyordu ve bir yumruğunu göğsüne götürerek Norivun'un önünde derin bir şekilde eğildi. "Benim için bir onurdur, gerçekten." Yavaşça doğruldu. "Bugün bizi ziyaret etmeyi planladığınızdan haberim yoktu ama ihtiyacınız olabilecek her şey için hizmetinizdeyim."

Archon'un gümüşü saçlarını geriye doğru topuz yaparak inceledim. Zeki mavi gözleri kraliyet ailesine dönmeden önce hepimizin üzerinde gezindi.

Norivun Jax'e doğru el salladı. "Arkadaşım, Silten kıtasındaki Stonewild Krallığı'nın veliaht prensi yardımımıza ihtiyaç duyuyor. Prens Adarian'ın eşi ve başka bir erkek - hala ön resepsiyon alanında - her ikisi de bu tesiste üretilmiş olabileceğini düşündüğümüz mücevherler takıyor. Hartivul Madeni'nden çıkarılan Rhifilyte mücevherleri her ikisinin de içinde bulunuyor."

Archon'un gözleri irileşti ve şaşkın bir huff sesi çıktı. "Madenimizden çıkan mücevherlerimiz Silten fae'lerinde mi?" Kanatları arkasında dalgalandı ve kısık gözlerini bana dikti.

"Gerçekten de," diye devam etti Norivun. "Archon Severell'in asası o."

"Öyle mi?" Archon Oniville önüme çıktı ve bakışları yakama odaklandı. "Alabilir miyim?" diye sordu parmaklarını kaldırarak.

"Yapabilirsin." Önce izin istemesini takdir ederek başımı eğdim ve parmaklarını yakamda gezdirdi. Parmak uçlarından daha önce benzerini hiç hissetmediğim sihir pıfları yayıldı. Ondan gelen her sihirli yayılımla birlikte yakam titreşti ve karıncalandı.

Gözleri genişledi, sonunda araştıran ellerini bıraktı. "İnanılmaz. Sihrim böyle bir parçanın yapımında kullanılan deseni tanıyor. Bu

gerçekten de tesisimizden bir tasma, ama böyle bir şey nasıl olmuş olabilir?"

Tasmamın buradan geldiğini doğruladığını duyunca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Umutla zorlanan sesimle, "Bu, önceki yirmi üç ila yirmi sekiz yaz arasında bir zamanda yapılmış. Beş yaz yaşındayken bana takıldı."

Gözleri daha da büyüdü. "Neredeyse tüm hayatın boyunca böyle bir cihaz mı takıyordun?" Geri çekildi ve elini göğsüne götürdü. "Ama o tasma bastırma büyüyle dolup taşıyor. Tüm bu mevsimler boyunca suyun altında hapsolmuş gibi hissetmiş olmalısın."

Boğazım düğümlenerek yutkundum. "Öyle."

"Çıkarabilir misin?" Norivun sordu. "Bir dişiyi bu şekilde kafeslemek" - çenesi şişti- "hoş gördüğüm bir şey değil ve kesinlikle Solis fae'lerinin tanınmasını istediğim bir şey değil."

"Hayır, kesinlikle olmaz. Tamamen katılıyorum." Archon bir adım geri , dudakları inceldi. "Ama az önce hissettiğime göre, o tasmayı yapmak için güçlü bir büyü kullanılmış. Sadece en güçlü fae'lerimizden biri bunu yaratabilirdi. Bunu yapabilecek çok fazla kişi yok ve korkarım ki ben onu çıkaramam, ama belki onu kullanan çıkarabilir."

"Bunu kimin yarattığını biliyor musun?" Her nasılsa, ellerimi sıkma dürtüsüne direndim.

"Hayır, ama bunu yapabilecek çok fazla kişi yok. Sezonlar boyunca çalışanlarımdan belki beş tanesi az önce kolyenizde hissettiğim şeyi üretebilirdi."

Beş mi? Sadece beş mi? Umut içime işledi.

"Burada mı?" -boğazım aniden kurudu- "burada mı?"

"Bugün burada üç kişi var." Kanatları arkasında daha da gerildi. "Ama ikisi o zamandan beri emekli oldu ve taşındı."

"Bu beş kişiden kaç kadın?" Jax kollarını kavuşturdu, siyah saçları ışıklar altında simsiyah parlıyordu.

"İki." Başını eğdi. "Neden sordunuz?"

"Çünkü arkadaşımızın taktığı halhalın bir kadın tarafından taklit edildiğini kesin olarak biliyoruz. Kendisi hâlâ resepsiyonda," diye yanıtladı Jax.

Gözleri kısıldı. "Bir dişinin böyle bir şey yaptığını nereden biliyorsun?"

"Semeleler bana söyledi," diye açıkladım. "Peçeli Yol'da yürüyebiliyorum Arasında."

Kızın kaşları daha da çatılınca Norivun, "Elowen bir lorafin, Silten fae'lerinin nadir bir türü. Onun özel büyü türü yaygın değildir, bu yüzden Peçeli Arada'yı veya barındırdığı büyüü hiç duymadıysanız paniğe kapılmayın. Ama size şunu söyleyebilirim ki, eğer bir semelee ona bahsettikleri halhale bir dişi tarafından taklit edildiğini söylediyse, o zaman kesinlikle bir dişidir."

"Peki ya kolyen?" Bakışları boğazımı çevreleyen yakayı delip geçti. "Seninkini bir erkek mi yoksa bir kadın mı taktı?"

"Korkarım bilmiyorum. Semeleler bunu açıklamadı."

"Anlıyorum." Archon daha dik durdu. "Arkadaşınızla ilgili olarak, eğer dişi olduğundan eminseniz, bu onu daraltmanıza yardımcı olacaktır."

"Bir de bu var." Khristian'ın bize verdiği isim listesini içeren parşömen parçasını ona doğru ittim. "Yine de, kim olabileceğini zaten bildiğinizi düşünüyorsanız, belki de buna ihtiyacınız yoktur."

Parşömeni aldı ve isimleri gözden geçirdi. "Görüyorum ki birisi ev ödevini yapmış."

Jax ve ben yan gözle bakarken, diğer arkadaşlarımız arkamızda ayaklarını sürüyerek yürüdüler. Hepsinin aurasında endişeli bir enerji vardı.

Eşim Archon'a delici bir bakış fırlattı. "Bahsettiğiniz bu iki dişiden biri bugün burada mı?"

Başrahip başını salladı. "Gerçekten de Angim Holz ve Saroly Yimmperrfae bugün çalışıyorlar."

Göğsümde patlayıcı bir umut dizisi patladı ve Jax'ten bağımız boyunca en az benimki kadar güçlü, dehşet verici bir yanıt geldi. Archon Oniville listemizi yirmi fae'den *ikiye* indirmişti.

Jax elini benimkinin içinden geçirdi. Onu sıkıca kavradım ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpmaya başladı.

Yakamdan bir sızı geldi, sadece içime doğru akan büyüün en küçük fırçasıydı, ama Archon Oniville'in dikkatini tekrar bana çekmeye yetecek kadar tetiklendi. "Kolyen az önce *aktive* oldu."

Ona zayıf bir gülümseme verdim. "Bunu yapması yaygındır. Duygular onu ortaya çıkarır."

"Peki Angim Holz ve Saroly Yimmperrfae şu anda nerede olabilirler?" diye sorduğunda Norivun'un gözleri kısıldı ve buz gibi soğudu.

"Neden, ikisi de görev yerlerinde çalışıyorlar." Archon Oniville onun çıktığı odaya doğru el salladı.

Norivun başını eğdi. "Mükemmel. Bu durumda, lütfen bizi özel bir odaya götürün ve sonra her birini bize yalnız getirin. Prens Adarian

onlara sormak istediği bazı sorular var."

Başrahip eğildi. "Nasıl isterseniz."

CKAPTER 7

İlk perinin gelmesini beklerken sanki yerimden fırlayacakmışım gibi hissediyordum. Archon Oniville bizi tesisin ana katının hemen dışında, normalde toplantı alanı olarak kullanıldığını tahmin ettiğim bir odaya götürdü.

Odanın küçük ocağında bir ateş çıtırdıyordu ve ortasında büyük metalik bir masa duruyordu. Masanın etrafında yine saf metalden yapılmış sandalyeler vardı. Bu tesisteki her şey benzer malzemeden yapılmıştı, burada çalışan bazı fae'lerin metal işçiliğine yatkınlığı olduğu ve muhtemelen dokunduğumuz her şeyi ürettikleri için bunun şaşırtıcı olmadığını sanıyordum.

Norivun masaya oturmuş, parmaklarını serin yüzeye vuruyordu. Kanatları sarkmış, rahatlamış ve sandalyenin çukurlarında gevşemişti.

Jax dahil herkes Solis kraliyet ailesinin yanına oturmuştu ama ben oturamadım. Bir ileri bir geri volta atıyor, ellerimi tekrar tekrar sıkarken neredeyse parmaklarımı koparıyordum. Alec, Trivan, Phillen ve Lander endişeli ifadelerle beni izlerken Jax sürekli kaşlarını çatıyordu.

"Aşkım," dedi eşim üçüncü kez. "Lütfen, gel benimle otur."

Jax'in sesindeki gerginlikten, çiftleşme içgüdülerinin hissettiklerimden memnun olmadığını anladım ama başımı salladım. "Yapamam. Devam etmem gerek." Uzak duvara ulaştığımda tekrar volta attım.

"Beş yaşından beri o tasma seni gerçekten bastırdı mı?" Diğer tarafa doğru adım atmak için geri döndüğümde Norivun sessizce sordu. "Sık sık etkinleştiğini söylemiştin."

Jax'in göğsünden alçak bir hırıltı yükselirken tek yapabildiğim başımı sallamak oldu. "O tasmayla acımasızca istismar edildi."

Norivun'un çenesi tam kapı açıldığında kilitlendi ve Archon Oniville yanında bir kadınla göründü.

"Beklettiğim için özür dilerim ama Angim Holz'u takdim edebilir miyim?" Archon yeni gelen kişiye el salladı.

İçimde patlayan umutla ona doğru döndüm ama yüzünü gördüğüm anda omuzlarım düştü.

Semellerin bana gösterdiği kişi o değildi. Uzun gümüş saçları, kambur omuzları ve geniş gözleriyle görüntüsüyle hiç uyuşmuyordu. *Çok* yaşlıydı, bana gösterilen periden çok daha yaşlıydı.

Jax bana bir bakış attı. "Hâlâ bir şeyler biliyor olabilir," dedi sessizce. "Bastian'ın halhalıyla ilgili değilse bile, belki senin yakanla ilgili bir şeyler biliyordur."

Hızlıca başımı salladım. O haklıydı.

"Tüm rhifilyte mücevherlerinin sayıldığından emin olmak için lütfen şimdi depo kasalarınızı kontrol eder misiniz?" Norivun, Archon Oniville'e sordu.

Başını salladı. "Elbette, kapsamlı bir muhasebe yaptıktan sonra depoladığımız miktarı hemen rapor edeceğim."

Başrahip odadan çıktı ve Angim Holz'u bizimle bıraktı.

Yaşlı peri kaşlarını çatarak bizi temkinli bir şekilde değerlendirdi. Sulu mavi gözleri bizi süzüyordu ve gençken sıkça görülen uzun saçlarına rağmen Angim'in gözlerinin yanında derin kırışıklıklar deriyi yontuyordu. Gözlüklerini burnuna doğru itti ve dikkati Norivun'a yöneldiğinde bir yumruğunu göğsüne götürerek eğildi. "Benim için bir onurdur, gerçekten."

Norivun başını eğdi ve Angim'e karşısındaki sandalyeyi işaret etti. "Lütfen oturun."

Oturduğunda Angim'in kanatları yukarı kalktı, kanatları da sandalyenin arkasındaki çukurlara oturdu.

Norivun parmaklarını tekrar masaya vurdu. "Arkadaşlarımdan size birkaç sorusu var."

Angim sesli bir şekilde yutkundu ve tişörtünü çekiştirdi. "Oh? Ne hakkında olduğunu sorabilir miyim?"

Jax öne doğru eğildi, siyah saçları peri ışıklarında mürekkep gibi parlıyordu. "Eşim Elowen ve Bastian adında bir arkadaşım ile ilgili." Jax'in dikkati bana kaydı. "Elowen? Angim'e tasmanı gösterir misin lütfen?"

Midem bulanıyordu, kadının yanındaki sandalyeyi çekip kendimi aşağı indirdim ve yaşlı periyle yüzleştim. Angim'in bakışları hemen

Yakamı. Gözlüklerinin arkasındaki gözleri genişleyerek kestane rengi saçlarımı, yeşil gözlerimi ve kanatsız sırtımı değerlendirdi.

"Ama sen bir Solis perisi değilsin. Rhifilyte mücevheriyle aşılınmış bir tasmayı nereden buldun?" Yüzünü gerçek bir şaşkınlık kapladı.

"Buna cevap verebileceğinizi umuyoruz," diye yanıtladı Norivun, sesi dışarıdaki buz gibi manzara kadar soğuktu. "Resepsiyon alanındaki Bastian adlı erkekte de bir halhal var, o da madenlerimizden çıkarılan bir mücevher takıyor. Bu hesaba katmamız gereken iki mücevher parçası ve görünüşe göre Silten kıtasındaki diğer fae'lerde de daha birçok halhal var. *Ve* mücevherle birlikte bu dişiyi kontrol etmek için kullanılan bir cihaz da var."

Angim doğruldu, kanatları arkasında hafifçe esnedi. "Ama bu nasıl mümkün olabilir? Mücevherlerimizi onlara satmıyoruz."

"Aynen öyle," diye homurdandı Norivun.

"Ama ben bu dişiyi daha önce hiç görmedim." Angim'in ses tonunda bir öfke patlaması. "Ve halhaller hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"*Bu tasmayı daha önce hiç gördün mü?*" Jax sordu, sözlerinde Mistvale'e özgü bir emir vardı.

Yanımdaki havada büyü akıyordu ve Jax'ın büyüğü Angim'in göğsüne isabet etti. Angim kendini durduramadan kelimeler ağzından döküldü. "Hayır, asla."

"*Rhifilyte taşlı bir halhal nasıl olur? Hiç gördün mü?*" "Hayır."

"*Elowen'in tasmasını sen mi yaptın?*" Jax ısrar etti.

Angim'in gözleri bir kez daha büyüdü. "Hayır."

"*Hiç halhal taklit ettiniz mi?*"

"Bir keresinde, birçok mevsim önce, ama bir rifilyte mücevherle değil, daha ziyade bir *sarupeem* taşıyla. Halhaller tarafından pek talep edilmez."

Onun masum cevaplarına rağmen Jax devam etti. "*Kimin yaptığını biliyor musun?*"

Elowen'in tasması?"

Yaşlı perinin boğazı bir yutkunmayla yuvarlandı. "Hayır, ama sadece birkaç fae bunu yapabilecek kadar güçlü olabilir."

Jax ve ben bakiştık. Cevabı Archon Oniville'in bize söyledikleriyle örtüşüyordu.

"*Elowen'in tasmasını nasıl çıkaracağını biliyor musun?*"

"Ben . . . Emin değilim." Angim'in elleri sanki kendiliğinden boynuma uzandı. Parmakları soğuk metalin üzerinde dans etti ve güçlü mırıltısı

büyü boğazımı sardı.

Alnı kırış kırış, zamanını aldı, büyüsu değerlendirdi ve araştırdı.

Sonunda ellerini bıraktı ve başını salladı. "Hayır, onu çıkaramam. Arkasında sihirli bir şekilde gizlenmiş bir kilit mekanizması var, ama benim yakınlığım bunu geri alamaz. Sadece yaratıcısı yapabilir. Yaratıcısı istemediği sürece bu tasma asla çıkmayacak."

Yaratıcı istemediği sürece. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bu, yaratıcıyı bulursak çıkarılabileceği anlamına geliyordu. Bastian'ın halhaliyla aynıydı. Sadece onunki onu takan kişiden alınabilirdi.

Jax koltuğunda öne doğru eğildi. "*Rhifilyte mücevherlerle yasadışı olarak herhangi bir tür mücevher yapan birini hiç duydunuz mu?*"

"Hayır."

"*Yap sen Biliyorum herhangi bir şey hakkında herhangi biri çalmak mücevherler itibaren bu tesis?*"

"Hayır." Angim'in alnında ter belirdi ve içimi bir anlık sempati kapladı.

Şimdiye kadar verdiği her cevapta, benim tasmam ya da Bastian'ın halhalı hakkında hiçbir şey bilmediği açıktı. Yine de Jax'in soruları devam etti. Ustilly Dağları'nda Muhafız Alleron'u sorgulamasına benzer şekilde, Angim'in bilgi saklamasına izin verecek herhangi bir boşluk aradı.

Sözlerini bitirdiğinde Angim'in midesi bulanmış görünüyordu ve yakam ya da Bastian'ın halhalı hakkında gerçekten hiçbir şey bilmediği belliydi.

Herkes kaşlarını çattı ve Norivun parmaklarını tekrar masaya vurmaya başladı.

Angim'in çıkmaz sokak olmasından duyduğum hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak iç çektim.

Sonunda Jax başını eğdi. "Dürüst cevaplarınız için teşekkür ederim."

Angim onunla Norivun'un arasına baktı, yüz ifadesine korku sinmişti. "Artık gidebilir miyim?"

"Evet, gidebilirsiniz." Norivun koltuğunda geriye yaslandı. "Lütfen Saroly Yimmperrae'ye sıranın kendisinde olduğunu söyleyin."

Angim'in sandalyesi, odadan çıkmak için acele ederken sertçe yere sürtündü.

Etrafımda endişe titreyordu ve ellerimi tekrar büktüm.

"Hâlâ sorgulamamız gereken bir peri daha var, Elowen," dedi Alec masanın altından.

Lander başını salladı ve Trivan bile bana cesaret verici bir gülümseme sundu. "Henüz seçeneklerimiz tükenmiş değil," diye ekledi Phillen. Sonra Jax'e baktı,

Ama endişesini saklamaya çalışsa da Jax'in duygularını aramızdaki bağ boyunca hissedebiliyordum. O da benim kadar endişeli hissediyordu.

Dizim zıplamak istese de kendimi kıpırdamadan oturmaya zorladım ama bir sonraki peri de halhalın yaratıcısı değilse başıma neler geleceğini düşünmeye devam ettim.

Jax'in bakışları üzerime dikildi ve ona baktığımda gözlerinde bir parıltı belirdi. Ondan koruyucu ve sahiplenici bir enerji fişkırdı ve beni sıcak bir bulut gibi sardı. Onun ve grubun sarsılmaz desteğini hissederek biraz rahatlardım, ancak herhangi bir minnettarlık dile getiremeden kapı yeniden açıldı ve sadece Saroly Yimmpersae olduğunu tahmin edebileceğim yeni bir kadın ortaya çıktı.

Çenem düştü.

Silten erkekleri ve hükümdarıyla dolu masayı görünce Saroly'nin gözleri büyüdü.

Phillen kapıyı arkasından kapattı, sonra boş sandalyeyi işaret etti. "Otur," dedi sertçe.

Nefesimi tutarak yanıma oturmasını bekledim.

CKAPTER 8

Saroly'nin boğazı düğümlendi ve bakışları bana yöneldi, yakamı görünce hafifçe genişledi ve benim de nutkum tutuldu.

Çünkü *oydu*.

Semellerin bana gösterdiği görüntüyle eşleşen kadın tam karşımda duruyordu. Bastian'ın halhalını taklit eden kişi bulunmuştu.

Yabani gözlerle Jax'e baktım ve başımı salladım, sonra da "*İşte o*" diye mırıldandım.

Karanlık Norivun'un aurasında toplanırken, kraliyetin bakışları dışıye yöneldi ve dostumun dudaklarında hain bir gülümseme belirdi.

Saroly kapıya bir kez daha baktı ama o daha kaçamadan Jax'in emri bir kırbaç gibi kesildi. "*Otur*."

Güçlü büyü Solis perisini mızrakladı ve kaskatı kesilmiş kolları üzerinde yanımdaki sandalyeye geçip oturdu.

Yakından bakınca onu daha iyi görebiliyordum. Orta yaşlı görünüyordu, Angim kadar ileri yaşlarda değildi ve ondan korku yayılıyordu. Saf, gerçek bir korku.

Kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Size birkaç sorumuz var." Norivun arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu tesisteki birinin Hartivul Madeni'nden mücevherler çalıp Silten kıtasındaki fae'lere sattığına ve onların da bunları hain amaçlar için kullandığına inanmak için nedenlerimiz var." Bana başıyla işaret etti. "Bu dışı de tüm hayatı boyunca o tasma yüzünden acı çekti.

ve girişte ayak bileğindeki bir takı nedeniyle zihni bir başkası tarafından kontrol edilen bir erkek var."

Saroly'nin burun delikleri alevlendi ve ona çok yakın oturduğum için göğsünün kısa, sık nefeslerle yükseldiğini görebiliyordum. "Sizi temin ederim," dedi hızla. "Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum."

Norivun bir kaşını kaldırdı, sonra Jax'e baktı. "Prens Adarian, onu istediğiniz gibi sorgulayın."

Jax'in aurasında öfkeli bir enerji çatışması yükseldi ve onun da benimle aynı sonuca varıp varmadığını merak etmekten kendimi alamadım; Saroly'nin tasmamı gördüğündeki korkusu ve hızla yükselen göğsü, onun sadece halhalın değil, tasmamın da yaratıcısı olabileceği anlamına geliyordu.

"Onun yakasını daha önce hiç gördün mü?" Jax beni işaret etti, sorusuna güçlü Mistvale büyüsü eşlik ediyordu.

Saroly'nin çenesi çalıştı, dişleri birbirine kenetlendi ama dudaklarından tek bir kelime döküldü. "Evet."

Sanki kalbim durmuş gibi hissettim.

Koltuğumda geriye düştüm, ağzım açık kaldı. Evet demişti. *Evet demişti!*

Jax'in çene kasları şişti ve gözleri parladı. "*O tasmanın yaratıcısı sen misin?*"

Saroly'nin burun delikleri keskin bir şekilde açıldı ve uyluk kasları sanki sandalyesinden kaçmak için kalkmaya çalışıyormuş gibi sıkıştı, ancak Jax'in daha önceki *oturma* emri sağlam kaldı. "Evet," diye cevap verdi, cevabı fısıltıdan öteye geçmiyordu.

Tüm oda sessizliğe gömüldü.

Umut içimde öylesine güçlü bir şekilde kabardı ki, ellerimi yumruk yapmak zorunda kaldım ve kendimi sabit tutmak için keskin tırnaklarımı derime batırdım. Ayağa kalkıp sevinçle bağırmak, sonra da odanın içinde dans etmek istedim. *Onu bulmuştuk*. Tasmam yüzünden yaşadığım onca işkence ve kötü muameleden sonra, tasmanın yaratıcısı karşımda duruyordu ve tasmayı çıkaracak güce sahip olabilirdi.

"*Peki ya şu anda Silten kıtasında fae'leri kontrol etmek için kullanılan halhallar? Onları da sen mi yarattın?*" Jax'in ifadesi ölümcül bir hal aldı.

Saroly tısladı, dudağı kıvrıldı ama Jax'in büyüsü onu yanıt vermeye zorladı. "Muhtemelen."

"*Açıkla.*"

Saroly'nin yüzünü öfke kapladı ve çenesi çalıştı ama Jax'in emri değişmedi. "Yakın zamanda rifilyte taşlı birçok halhal yarattım,

ama kime giydirildiğini bilmiyorum."

Norivunun etrafındaki hava dondurucu soğukluğa düştü ve önündeki masayı kırağı yaladı. "Yüzen çayırılarımızdan mücevherler *çalıp* başka kıtalara mı sattın? Hatta ne kadar tehlikeli olduğunu bile bile rifilyte mücevherleri işleyip mücevher haline mi getirdiniz?"

Saroly ona küçümseyen bir bakış fırlattı.

Jax ölümcül bir alçak sesle, "*Sorularına cevap ver,*" diye emretti. Aurasındaki kötücül enerji yükseldi ve odayı doldurana kadar etrafını bulutlandırdı.

"Aynen öyle yaptım." Saroly çenesini kaldırdı.

Norivun nefesini içine çekti ve aurası daha da yükseldi, iki kraliyet erkeğinden gelen büyü o kadar güçlüydü ki başım dönmeye başladı.

Yakamdan aniden keskin büyü titreşimleri yayıldı. Nefes nefese kalarak uzandım ve Saroly'nin elini tuttum. "*Çıkar şunu üzerimden. Şimdi.*"

Saroly elini benimkinin altından çıkardı ve bakışlarını odanın içinde gezdirdi. Hükümdarından, Jax'ten ve tüm arkadaşlarından yükselen bir enerji yayılıyordu. Ama o anda bu dişiye karşı öfke duymuyordum. Sadece büyüünün bana verdiği tüm acıları geri alması için umutsuz bir ihtiyaç hissediyordum.

Jax sandalyesinden kalktı, uzun ve heybetli formu odayı dolduruyordu. Ondan yayılan güçlü bir büyü dalgası tamamen Saroly'ye yöneldi. "*Tasmasını çıkarabilir misin?*"

Saroly dişlerini gösterdi ama tısladı, "Evet."

Nefes alış verişlerim o kadar hızlandı ki başım dönmeye başladı, yine de tasmamın çıkarılabileceğine dair umutsuzluğa kapılmak istemiyordum. Bir şeyler ters giderse ve Saroly yapamazsa ...

Bu beni mahveder.

Jax'in dikkati bana yöneldi ve Karanlık Akıncı'nın acımasızlığı yüzünde parladı, ama beni gördüğünde bir anlığına kırıldı ve yüz hatları yumuşadı.

"*Dediğini yapın. O tasmayı derhal çıkarın ve bu süreçte zarar görmediğinden emin olun.*"

Saroly'nin gözlerinden hançerler fırladı, ama sandalyesinde döndü ve bu kadına hiçbir şey yapmamış olmama ve öfkesini hiçbir şekilde hak etmememe rağmen, yüzüme tükürmeye hazır görünüyordu.

Ama Jax'in büyüü ona bana zarar vermemesini de emretmişti, bu yüzden tırnaklarını yanaklarıma geçirmek istese bile yapamazdı. Tıpkı tasmamı çıkarma emrine karşı koyamadığı gibi.

Kalbim acıyla çarpıyordu.

Ellerini kaldıran Saroly, avuçlarını boğazımın etrafına yerleştirdi. Büyüsü tenimi o kadar ısıttı ki sanki yanıyor olmalıymışım gibi hissettim, ama acı gelmedi, sadece kendine has bir hissi ve kokusu olan güçlü bir büyü geldi. Keskin altın kokuları beni selamlamak için yükseldi, ardından gümüş ve demirin büyüülü tangları takip etti. Saroly gözlerini kapattı, çene kasları öfkeyle pompalanırken vücudu isteksizce Jax'in emrini yerine getirdi.

Bir saniye bile geçmeden ensemde bir tıkırtı geldi.

Yakamdaki yeni bir doku, çiftleşme izimin hemen yanında tenime sürtündü. Parmaklarım ona doğru uçtu. Yapımcısının sihirli bir şekilde ortaya çıkan bir kilit mekanizması parmak uçlarıma sürtündü.

Hâlâ kaşlarını çatan Saroly parmaklarımı uzaklaştırdı ve mekanizmayı sıkıştırdı. Ardından bir klik sesi geldi ve yakam açıldı.

Aynen böyle... *açıldı*.

Şoktan irileşmiş gözlerle Saroly'nin geri çekilmesini ve kilitsiz tasmamı da beraberinde getirmesini izledim.

Serin hava boğazıma dolandı. Daha önce tenimde hissettiğimi hatırlayamadığım hava beni tazelikle yıkadı. Parmaklarımı boynumda, boğazımda ve saç çizgimin hemen altındaki çiftleşme izimde gezdirdim. Çıplak ten beni karşıladı. *Çıplak ten*. Tasmam gitmişti.

Bunu fark eder etmez, midemin derinliklerinden soğuk bir enerji fişkırdı ve tüm lorafin büyüüm serbest kalırken bedenimden yukarı doğru yükseldi. İçimde gölgeler ortaya çıktı. Büyüm şarkı söyledi. Gücüm arttı. Daha önce sahip olduğum, büyüümün bulmacasında eksik bir parça olduğu hissi kayboldu. Gücümün son özü de yerine oturdu ve oturduğu anda, hayatımda ilk kez kendimi bir *bütün* olarak hissettim.

Muhteşem, baş döndürücü bir güç içime doldu. Ayağa fırladım ve bağırdım, içimi öyle bir neşe doldurdu ki kollarımı kaldırdım ve olduğum yerde dönmeye başladım.

Sihir içimden, etrafımdan, içimden akıyordu. Çok fazla sihir. Çok fazla güç. Ve artık hepsine erişimim vardı, çünkü *özgürdüm*.

Sonunda, kutsanmış bir şekilde *özgürüm*.

Gözyaşlarım gözlerimi doldurup yanaklarımdan aşağı süzülürken etrafımda gölgeler parladı. Kalınlık boğazımı kapladı. Rahatlama ve sevinç içinde ağladım, o kadar kendimden geçmiştım ki gözlerime dolan nem havuzundan önümü göremiyordum.

Ama sonra Jax'in puslu görüntüsü önümde durdu. Beni kucakladı. Güçlü kollarıyla beni göğsüne bastırdı ve ben de aynı şiddetle ona sarıldım.

"Aşkım." Sesi boğuk ve duygu yüklüydü.

Ben de onu aynı hızla tuttum. "Özgürüm." İnançsızlık hâlâ içimi doldururken kelimelerim boğuk boğuk çıkıyordu. Bunu çok uzun zamandır istiyordum. Umut dolu mevsimler beni bu tek ana götürmüştü ve sonunda o an gelmişti. Sonunda, tüm hayatım boyunca beni kafese kapatan boğucu büyü gitmişti. Kutsanmış bir şekilde ve tamamen *gitmişti*.

Şaşkınlık gözyaşlarım akmaya devam etti. Onları tutamadım. Az önce gerçekleşen gerçekliğe verdiğim tepkiyi durduramıyordum. Birçok yaz boyunca bunun hayalini kurmuştum. Ama hep öyle görünmüştü.

-Bir rüya. Hayatım boyunca bir gün, az önce olan şeyin nihayet gerçek olmasını ummuştum. Ve şimdi oldu.

Hıçkırarak arkadaşına sarıldım.

Jax beni sıkıca kavradı, ben mutluluk içinde ağlarken yüzü boynuma gömüldü. *Nihayet*, her zaman bildiğim köle hayatına veda izin verilmişti. Artık kafeste bir lorafın değildim.

Jax beni tutarken güçlü büyüm içimde akmaya devam etti ama patlamadım. Kontrolden çıkmadım. Uzun zaman önce büyümde ustalaşmışım ve artık başkaları için bir tehdit olmadığımı *biliyordum*.

Bir hıçkırık daha göğsümü sarstı ve Jax yanaklarımı kavrayıp beni öpecek kadar geri çekildi.

Ben de onu aynı sertlikte öptüm, içimden bir kahkaha yükseldi. O da bana katıldı, derin kahkahası benimkine karıştı. Birden odanın etrafındaki arkadaşlarının tezahürat yaptıklarını ve heyecanla masaya vurduklarını fark ettim.

Ve nihayet olan biteni net bir şekilde görebilecek kadar gözlerimi sildiğimde, gülümseyen yüzlerle dolu bir denizle karşılaştım.

Sadece Saroly sevinmiyordu ama ben umursayacak iradeyi kendimde bulamıyordum.

ALTIN YAKA, hayatım boyunca içimdeki sihri tam anlamıyla boğarak bana takılan gerdanlık, önümüzdeki masanın üzerinde duruyordu. Orada otururken masum görünüyordu. Zararsız. Yine de onu boynuma geçirirsem ve o ölümcül kilidin bir kez daha devreye girmesine izin verirsem, büyüsünün beni yeniden etkileyebileceğini biliyordum.

Jax de aynı şeyin farkına varmış gibiydi. Çünkü kutlamalarımız nihayet yatıştıktan ve Saroly'nin yaptığı şey gerçeğe döndükten sonra, ona içine kattığı büyüyü yok etmesini emretti.

Güçlü büyüsünü kaldırmak, kilidini açmak kadar kolay olmamıştı. Kısa süre içinde alnında ter birikti ve büyü dalgalar halinde akmaya devam etti. Elleri boynumda olduğundan çok daha uzun süre yakanın etrafında kaldı.

Ama sonunda bir büyü çarpışması etrafımızdaki duvarları sarstı ve tasma buharlaştı. Sanki gökyüzünden bir şimşek çakmış gibi bir güç çınlamasıyla oldu ve kör edici bir anda büyüsü yok oldu ve yaka yok oldu.

Enerji sakinleştğinde geriye sadece değerli taş kaldı, mor mücevher enerji tamamen dağılana kadar masanın üzerinde zıpladı. Ancak, topraklarımızda yaratılan en ölümcül mücevherlerden biri olmasına rağmen, tamamen zararsız görünen gevşek bir kaya olarak kaldı.

Ama Saroly'nin böyle bir görevi yerine getirmek için harcadığı enerji miktarı, tasmadaki kudretin büyüklüğünü bir kez daha yüzüme vurdu. Bir de o şeyi yirmi üç yaz boyunca taktığımı düşünün.

Kimse daha fazla bir şey söyleyemeden kapı çarparak açıldı ve Archon Oniville görüldü. Yüzü solgun, bakışları Norivun'unkileri arıyordu.

Çabucak eğildi. "Kasamızdan yeni geldim ve ben I . . ." "Çıkar ağzındaki baklayı," diye homurdandı Trivan.

Tekrar eğildi. "Çok üzgünüm ama haklıdınız. Kasamızdaki tüm rifilyte değerli taşlar birkaç ay önce ve mevsimler boyunca hasat edildi . . ." Yutkundu. "Hepsi gitmiş. Birisi konteynırlarının üzerine bir büyü yaparak hepsi oradaymış gibi görünmesini sağlamıştı, bu yüzden rutin muhasebe yapıldığında hiçbir şey yanlış görünmüyordu ve"- yüzü daha da soldu-"Çok üzgünüm. Buradaki Archon olarak, bundan tamamen ben sorumluyum-"

"Kasalardaki diğer mücevherler de hesaba katıldı mı?" Norivun onun sözünü kesti. "Daha fazlası çalındı mı?"

Başrahip eğildi. "Şu anda kapsamlı bir envanter yapıyoruz ve hiçbir büyü ya da illüzyon kalmadığından emin olmak için bir büyücüyü çağırdım. Daha fazlasını öğrendiğimde geri döneceğim." Hızla odadan çıktı.

Norivun boğazından kısık bir sesle hırladı ve soğuk bakışları Saroly'ninkilerle buluştu.

Ama peri ona sadece dümdüz baktı. Bu odaya ilk girdiğinde yaydığı korku şimdi tamamen yok olmuştu.

Norivun sonunda, "Diğer kayıp mücevherlere de bir dakika içinde ulaşacağız," dedi. "Adarian? Devam etmek ister misin?"

Öfkeden kuduran Jax elini cebine soktu. Gardiyanımın adaptörünü çıkardı. "*Bunu da yok et.*"

Adaptörü ona doğru fırlattığında Jax'in kin dolu gözleriyle karşılaştı. Ama Jax'in yüzü oyulmuş taş gibiydi. Boyun eğmez bir kaya. Saroly'ye bakarken yüz ifadesinde hiç merhamet yoktu.

Saroly tıslayarak adaptörü kaptı.

Onun aynı süreyi alması gerekti ama aynı büyü çatışması sonunda gök gürültüsü gibi gürleyerek odayı salladı. Sonunda adaptör de yok oldu ve geriye sadece masanın üzerinde zıplayan küçük rhifilyte mücevheri kaldı.

Şimdi iki gevşek değerli taş duruyordu ama kimse onlara dokunmaya cesaret edemiyordu. Jax soğuk ve sert bir sesle, "Ve şimdi Bastian," dedi.

"Kimliği doğrulanmamış olsa da buraya geri getirilmesine izin veriyorum." Norivun'un kanatları gerildi. "Eğer resepsiyon görevlisi size sorun çıkarırsa, bana haber verin."

Jax Phillen'e işaret etti ve muhafız odadan çıktı. Sadece birkaç dakika sonra omzuna asılmış melez ve yanında Bowan, Lars ve Norivun'un dört muhafızıyla geri döndü.

Norivun'un Bastian'ın Jax'ın kardeşi olduğunu bilip bilmediğini hâlâ bilmiyordum ve Phillen'in karısı Saramel ile yaptığım pazarlığı göz önünde bulundurursak, ona doğrudan soramazdım. Eve döndüğümüzde Jax'ten beni bu anlaşmadan kurtarmasını istemek için aklıma bir not aldım, çünkü anlaşmanın koşulları göz önüne alındığında bunu yapabilecek tek kişi oydu. Son zamanlarda o kadar meşguldük ki bu düşünce aklıma bile gelmemişti.

"Onu nerede istiyorsunuz?" Phillen hantal adımlarla odaya girdi. Jax masayı işaret etti. "Onu buraya yatırın."

Melezin ayak bileğindeki halhalı görünce Saroly'nin dudakları inceldi.

Phillen Bastian'ı dikkatlice indirdi, Lars ve Bowan da uzuvlarını düzeltmek ve boynuzlarını desteklemek için yardıma . Buna rağmen Bastian'ın

Büyük boynuzlar masanın yüzeyine çarparak odanın içinde çınlayan tiz bir ses çıkardı.

Jax'in kardeşi sırtüstü yattığında ve nispeten rahat görüldüğünde, Jax dikkatini metal işçiliği perisine verdi.

"Halhalını sen mi yaptın?"

Jax'in Mistvale büyüsünü onun etrafında ördükten sonra nefesini tuttuğuna yemin edebilirim.

Saroly'nin burun delikleri alevlendi. "Evet."

Hepimizin dudaklarından kolektif bir rahatlama iç çekişi döküldü.

"Son birkaç ay içinde Silten kıtasına gönderilen rifilyte taşlı halhalların hepsini siz mi yaptınız?"

Dudağı kıvrıldı. "Evet."

Jax kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacı varmış gibi gözlerini kapattı. Gözlerini açtığında ona acımasız bir bakış fırlattı ama normal bir ses tonuyla konuştu: "Bu erkeğin halhalını çıkaracaksın, sonra da yarattığın her peri bulunacak ve hepsini geri alman gerekecek."

"Ve bunu bitirdiğinde bana hesap vereceksin." Norivun'un gözleri dışıye bakarken Sarum Kayalıkları kadar soğuktu. Güçlü yakınlığından bir nefes kadının etrafında kıvrıldı ve Solis kıtasının Ölüm Ustası'nın kudreti odayı doldururken Saroly'nin yüzünde ilk kez gerçek bir korku belirdi.

Jax kollarını kavuşturdu ve sesini bir kez daha güçlü bir büyü doldurdu. *"Halhalını çıkarın ve bu sırada zarar görmediğinden emin olun."*

Jax'in Mistvale büyüsüne bir kez daha kurban giden Saroly'nin elleri Bastian'ın halhalını kavrayarak dışarı fırladı.

Benimle olduğu gibi, halhaldan bir klik sesi gelmesi bir dakikadan fazla sürmedi ve sonra metalik masanın üzerine yumuşak bir şekilde çarparak düşüyordu.

"O halhalı hemen yok et," diye emretti Jax.

Hâlâ öfkeli olan Saroly mücevheri kavrarken, geri kalanımız Bastian'a hevesle bakarak ileri atıldı. Nefeslerimizi tutarak uyanmasını bekledik.

Dakikalar sonra, son bir büyü çarpışması duvarları aniden sarstı ve Saroly sandalyesinde geriye doğru sarktı. Yakam gibi halhal da yok olmuştu, mücevheri artık gevşemişti ama bu süre içinde Bastian uyanmamıştı.

"Zihninin yaralı olduğunu mu düşünüyorsun?" Bir elimi Jax'in koluna koydum. Kaşları çatıldı, yüz ifadesini endişe kapladı. "Bilmiyorum."

"Gerekirse bir şifacı bulabilirim." Norivun'un yorumu sakindi ama yüzünde endişeli bir ifade vardı.

Bastian'ın asla uyanamayacağından endişelenmeye başladım çünkü semelee onu uyutmak için gücünün çok fazlasını kullanmıştı. İlkinin yaptığını geri alacak bir semeli bulmak için Peçeli Araf'a dönmem gerekebileceğini tahmin ettim ama tam bu düşünce aklıma geldiğinde Bastian'ın ağzından en hafif inilti geldi.

Melezin nefes alış veriş artmış, göğsü her nefeste daha da şişmişti. Ve yüksek sesli bir iniltiyle elini başına, boynuzlarından birinin hemen altına götürdü.

Jax'in yüzünde bir umut belirdi. "Bastian? Beni duyabiliyor musun?"

Gözleri fal taşı gibi açılan Bastian başını kaldırdı, boynuzları masanın yüzeyinde sallanırken önce sola, sonra sağa baktı. Gözleri daha da genişleyerek doğrulup oturdu. "Yıldızlar, başım *çatlıyor*."

Jax'in gülümsemesi bir sırtışa dönüştü ve kendini masanın diğer tarafına fırlatarak küçük kardeşini öyle şiddetli bir şekilde kucakladı ki Bastian geriye düştü. Bastian usulca gülerek, "Sakin ol kardeşim," dedi. "Ben cidden çok büyük bir baş ağrısı var."

Trivan, Lars, Phillen, Bowan, Lander, Alec ve ben sevinç çılgınlıkları atmaya başladık, herkes birbirini alkışlayıp kucaklaşırken Bastian da kardeşini kucakladı, yüzündeki şaşkınlık hâlâ belirgindi.

Bastian çevresini değerlendirirken alını daha da çatıldı. "Um ... neredeyim ben?"

Jax'in kahkahası hıçkırığa dönüştü. Gözyaşları dostumun yüzünden aşağı akıyordu. Yanındaki masaya tırmandım ve ona sarıldım.

Jax beni şiddetle öptüğünde Bastian'ın şaşkın bakışları beni daha da sırtıttı. Neşe dostuma ve aramızdaki bağa yayıldı ve birbirimizden ayrıldığımızda Bastian ikimizin arasına baktı, şaşkınlığı yerini küçük bir gülümsemeye bıraktı.

"Biri bana neler olup bittiğini anlatacak mı?" Bastian'ın yüzündeki ifade tamamen şakacı bir hal aldı. "Neden bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum?"

BÖLÜM 9

Archon Oniville geri döndü ve Norivun'a daha fazla mücevherin çalındığını bildirdi - sadece rifilyte mücevherleri değildi. Ve eğer Saroly yalnız çalışıyorsa, o zaman hain kadın gerçekten de meşguldü. *Binlerce* değerli taş çalmıştı.

Archon'un aurasında öfke tıngırdıyordu, ancak bir hidrasyon çayı istedi, ardından Bastian'ın rahatça oturduğundan ve ateşin yanında sıcak olduğundan emin oldu. Bizden özür dileyerek Bastian'a yemek de ısmarlayacağını, ancak çalışma alanlarının dekontamine olması için tesislerinde yemek yenmesine izin vermediklerini açıkladı.

"Yolun aşağısında bir salopas var." Norivun'un uzun örgülü muhafızı çıkışa doğru başıyla işaret etti. Adının Ryder olduğunu sanıyordum. "Mükemmel yemekler servis ediyorlar. Yemek isterseniz size hizmet etmekten mutluluk duyacaklarına eminim."

Sakallı muhafız Sandus başıyla onayladı. "Buraya seyahat ettiğimizde genellikle gittiğimiz yer burası."

Archon Oniville de başını eğdi. "Personelimiz genellikle molalarında oraya gider. Ben de tavsiye ederim."

"Bastian? Yemek yemeyi bir süre erteleyebilir misin?" Jax kardeşine sordu.

Bastian elindeki fincanı arşona doğru kaldırdı, şakacı ve sevecen aurası odayı dolduruyordu. "Bu çayı getirmeye devam ettiğin sürece bana bir şey olmaz."

Duvara yaslandım, Jax'e yaklaştım ve izledim. Jax'in kardeşini hiç tanımasam da, Jax'in Bastian'a karşı neden bu kadar korumacı olduğunu ve kardeşi hakkında neden bu kadar derin duygular hissettiğini anlamaya başlamıştım.

Doğal bir çekicilik, gerçekten karizmatik bir aura melezin etrafını sarmıştı. Bastian'da insanda gülümseme ve gülme isteği uyandıran bir şeyler vardı. Bir his ya da belki de enerjisi etrafındakileri çağırıyor, onları rahatlatıyor ve oynamak istemelerini sağlıyordu. Gerçek Bastian mağaradan kurtardığımız katatonik erkeğe hiç benzemiyordu. Onu geri getirebildiğimiz için yıldızlara ve galaksiye şükrettim.

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi Jax'in dikkati bana doğru kaydı. Yüzündeki ifadeyi hâlâ rahatlama ve saf neşe dolduruyordu. Ancak Jax'in kardeşi sandalyesinde arkasına yaslanıp sıcak içeceğini yudumlarken, Stonewild'in veliaht prensi dikkatini karşımızdaki metal işçiliği perisine geri verdi.

Hâlâ başladığı işi bitirmemiştik.

Archon Oniville Norivun'un önünde eğildi. "Envanterimizin geri kalanı sayılırken burada kalmak istiyorum." Yüz ifadesi sertleşti. "Saroly'nin yaptıkları hakkında daha fazla şey öğrenmem gerekiyor."

Norivun başını eğdi. "Elbette." Kral Saroly'ye soğukkanlılıkla baktı, aurası zar zor kontrol edilebilen titreşimlerle etrafında dönüyordu.

Ve bir kez daha Jax'in ifadesi buz gibi oldu. "Sana birkaç sorum daha var."

Archon Oniville, Jax'in yanındaki sandalyeyi çekti. "İkimiz de biliyoruz."

Saroly koltuğuna yığıldı ve küstahlığı hâlâ içinden yayılıyor olsa da yakalandığı gerçeğini kabullenmiş görünüyordu.

Jax kollarını kavuşturdu. "*Silten kıtasındaki biri için toplam kaç halhal yaptınız?*"

Saroly omuz silkti. "Tam sayıyı bilmiyorum ama on bine yakındı."

Nefesim kesildi ve Alec'le şaşkın bakışlarımızı paylaştık. Birisi on bin melezi köleleştirmek istemişti. *Ama neden?*

"*Kimin için çalışıyordun?*" Jax'in Mistvale komutu yine sözlerini kapladı.

Bir kez daha omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Tüm iletişimimiz dilemsills aracılığıyla yapıldı ve ödemeler bana halhalları sipariş eden kişi için çalışan biri tarafından isimsiz olarak teslim edildi."

Hepimiz sinirli bir bakış attık. Eğer Saroly'nin kimin için çalıştığına dair bir fikri yoksa, bu her kimse izlerini iyi saklamıştı.

Norivun'un muhafızı Haxil, Saroly'nin anlattığı her şeyi dikkatle not alırken, Jax sorgulamasına ara vermeden devam etti. Çok geçmeden, Yüzüncü Yıl Maçları'ndaki melezlerin taktığı *tüm* halhalleri Saroly'nin yaptığı ortaya çıktı.

Ama ihanet eylemleri bununla sınırlı kalmadı. Mevsimler boyunca başka mücevherler de çalmış ve başka yasadışı mücevherler de yapmıştı - benim tasamam bu eserlerden sadece biriydi. Tek nimeti yalnız çalışıyor olmasıydı ve Solis yetkililerinin izini sürmesi gereken büyük bir suç şebekesi yoktu.

Saroly'nin ihanetinin ne kadar ileri gittiğini öğrenmek için odada saatler geçirdik. Yüzlerce mevsim boyunca Hartivul Madeni'nden çeşitli türlerde mücevherleri dolandırdığı ortaya çıktı. İhaneti melezlerin halhalleriyle başlamamıştı. Benim yakamla bile başlamamıştı. Bunu *yüzyıllardır* yapıyormuş. Ben doğmadan çok önce.

Başlangıçta hırsızlıkları küçük çaplıydı, sadece kışın bir ya da iki mücevher çalışıyordu ve mücevherleri mücevher ya da silah haline getirmeden serbest olarak satıyordu. Bunu nasıl yaptığı sorulduğunda, tesisin kasalarına girmenin bir yolunu bulduğunu, güçlü bir cazibe kullandığını ve istediği şeyi çaldığını, giderken izlerini etkili bir şekilde gizlediğini açıkladı. Kasadaki mücevherlerin hepsi hiçbir zaman meşru projeler için aynı anda kullanılmadığından ve stoklar madenler tarafından sürekli yenilendiğinden, taktığı işe yaramıştı. Kadın gerçekten de bir dahiydi, sadece inanılmaz derecede güçlü bir yakınlıkla değil, aynı zamanda kurnaz bir zihinle de kutsanmıştı.

Yeteneklerini başkalarının iyiliği yerine bencil kazançlar için kullanmayı seçmiş olması büyük talihsizlikti çünkü mevsimler geçtikçe hırsızlıkları artmış ve eserleri gelişmişti. Hain mücevher parçalarını genellikle evde yapıyor, tesiste metalik eşyalar üretmediği zamanlarda bunlar üzerinde çalışıyordu. Kimse ne yaptığını bilmediği için bu kadar uzun süre bu şekilde paçayı kurtarmıştı.

Jax, Norivun ve Archon Oniville'in Saroly'nin yaptığı her şeyi ortaya çıkarmasına yardım ederken Jax'in soruları devam etti.

Aklına gelen her türlü soruyu sorup bitirdiğinde, Saroly'nin metalik mücevherlerinin çaldığı yüzyıllar boyunca muhtemelen beş binden fazla fae'yi etkilemiş olduğunu öğrenmek beni dehşete düşürdü ve buna önceki aylarda öfkeyle yaptığı halhaller dahil değildi. Görünüşe göre, tüm halhaller aynı olduğundan ve o kadar büyümüşü ki

Sihirini kullanarak bunları kolayca çoğaltabilir ve tek seferde çok sayıda mücevher yapabilirdi.

Dişi gerçekten çok güçlüydü ve yarattığı on bin halhalın çoğunun henüz hiçbir meleze takılmamış olması için tüm tanrılara ve tanrıçalara dua ettim ama gerçekte bunu bilmiyorduk. Ne de olsa, Orman'ın yeraltı mağaralarında hâlâ kaç melez olduğunu sayamıyorduk.

Mevsimler boyunca etkilediği diğer beş bin kişiden çoğu, sadece benim kıtamda ve Solis kıtasında değil, aynı zamanda Nulus kıtasında ve Lochen adalarında da ikamet eden, diyarın dört bir yanına dağılmış fae'lerdi. Hatta Saroly çaldığı mücevherleri *diğer* diyarlardaki yaratıklara satacak kadar ileri gitmişti ki bu neredeyse başyargıcın kulaklarından buhar çıkmasına neden olacaktı.

Ve Saroly sonunda bu tür suçları neden işlediğini açıkladığında, gerekçenin olabildiğince affedilemez olduğunu duymak beni hasta etti. Asil bir sebep kalbimi biraz yumuşatabilirdi ama Saroly her şeyi hükümdarlar için yapmıştı. Etrafındaki hiç kimsenin haberi olmadan Harrivee Bölgesi'ndeki tüm perilerden daha zengin olduğunu gururla itiraf etti.

Bunu duymak başrahibinin kaşlarını çatmasına neden oldu. "Ve sezonlar boyunca, seyahatlerinizde ortadan kaybolduğunuzda ve uzun zamanınızı uzakta geçirdiğinizde, bu girişimleri finanse etmek için ruliblerinizi kullanıyor muydunuz?"

Saroly alay etti. "Elbette. Yüzlerce kıştır bir kraliçe gibi yaşıyorum. Diyarın dört bir yanına dağılmış pek çok mülküm ve emrime amade düzinelerce hizmetkârım var." Hafifçe güldü ve ilk kez soru sormaktan hoşlanıyor gibiydi. "Hiçbirinizin haberi bile olmadı. İşin en güzel yanı da buydu. Hepiniz benim bu aşağılık tesiste çalışan bir peri olduğumu sanıyordunuz, oysa gerçekte hepinizi zekamla alt ediyordum."

Tamamen bencilce güdülerini çıktığında ellerim yumruk oldu. Saroly bir Haneden gelen bir soylu gibi yaşarken, binlerce Fae onun seçimleri yüzünden acı çekiyordu.

Trivan haklıydı. Kara Akıncı'nın ziyaretini hak etmişti.

Norivun ayağa kalkıp Haxil'in aldığı notları gözden geçirmeye başladığında aurası yükseldi. Saroly'nin haince eylemlerinden etkilenen tüm fae'lerin izini sürmek ve çalınan tüm taşları geri almak muhtemelen *birçok* yaz alacaktı. Norivun'un güçlkle kontrol edebildiği öfkesi göz önüne alındığında, bu görevin eninde sonunda onun omuzlarına yüklenebileceğini biliyordum.

Az önce Solis kraliyetinin başına gelen devasa baş ağrısı için içimde bir acıma hissi uyandı.

Sonunda Norivun ve Archon Oniville ihtiyaç duydukları tüm bilgilere sahip olduklarını teyit ettiklerinde, Jax kardeşine doğru baktı. "Sen iyi misin?"

"İyiyim, gayet iyiyim." Bastian başını eğerek boynuzlarının sallanmasını sağladı. Sorgulama başladığından beri muhtemelen bir düzine bardak hidrasyon çayı içmişti. "Bir daha düşündüm de" -midesini sıvazladı- "cidden açlıktan ölüyorum kardeşim. Sonunda bir şeyler yiyebilir miyiz?"

Jax güldü ve Nish ile Sandus Saroly'nin kollarını arkadan kelepçeleyip Archon Oniville'e Fae Muhafızlarını çağırmasını söylerken geri kalanımız da ona katılmak için ayağa kalktı. Yozlaşmış metal işçiliği perisi yakın zamanda özgürlüğünün tadını çıkaramayacaktı. Ve bir kraliçe gibi yaşadığı günler nihayet sona ermişti.

JAX, arkadaşları, Bastian ve ben yolun aşağısında tavsiye edilen yerel salopalarda bir masanın etrafında oturduk. Norivun ve muhafızları, Saroly'nin pisliğini temizlemek için gerekli süreci başlatırken maden arşonlarına ve bölgedeki diğer yetkililere emir vermek için tesiste kalmışlardı. Saroly tek başına çalışıyor olsa da, düzeltilmesi gereken pek çok yanlış vardı; madenlerin ve kasa deposunun güvenliği her şeyden önemliydi. Çünkü eğer o buralara girebildiyse, başkaları da girmenin bir yolunu bulabilirdi.

"Norivun'un bize yardım etmesi çok nazık bir davranıştı," diye mırıldandım Jax'e. Yerliler içki içip yemek yerken sahnede çalan bir gruptan gelen müzik salopaları doldurdu, birkaçı bize meraklı bakışlar attı. Bir grup Silten fae'sinin yerel lokantalarında takılmalarının buralarda pek de normal olmadığını hissediyordum.

Jax başını eğdi ve bir bardak daha bira içti. "Ona bir borcum var."

Bastian az önce bitirdiği yahni kâsesinden başını kaldırdı. Barmene elini kaldırarak bir tane daha istediğini işaret etti. Şimdiden koca bir tavuk, iki salata ve bir kâse pilav yemişti ama yakın zamanda yavaşlayacak gibi görünmüyordu.

"En azından bazı sorulara cevap verecek kadar içtin mi?" Jax kardeşine sordu, sesi eğleniyordu.

Bastian birasından kocaman bir yudum aldı, sonra içkisini bıraktı ve ağzını sildi. "Tamam, şimdi hazırım ama hâlâ açım."

Büyülü bir tepsi bize doğru süzüldü ve Bastian'ın önüne bir kase daha güveç koydu. Kaşığı aldı ama bir ısırık almak yerine kardeşine baktı. "Yani siz o periyi sorgularken çocukların bana söylediği şey" -Bowen ve Lars'ı işaret etti- "gerçekten doğru mu? Taktığım halhal son üç aydır birinin kontrolü altındaymışım, öyle mi?"

Jax başını salladı, ağzında sert bir çizgi vardı.

"O zaman hakkında gerçekten hiçbir şey hatırlamıyor musun?" Bowen başını eğdi ve küpesi ışığı yakaladı. "Bize saldırdığınız bu sabahı bile mi?"

Bastian'ın Jax'inkine benzeyen kaşları dimdik havaya kalktı. "I sana *saldırdı* mı?"

Alec başını salladı. "Bu sırada birkaç fincan kahve döktüm. Pantolonumun temizlik faturasını bana borçlusun. En sevdiklerim onlardı ve değiştirmek zorunda kaldım."

Bastian kıs kıs güldü ve boynuzları hafifçe sallandı. "Keşke bunu görebilseydim. Güzel kıyafetlerinin dağılmasına bayılıyorum."

Alec, Bastian'ın omzuna bir yumruk indirdi ama dudaklarına bir gülümseme yayıldı. "Bize gerçekten saldırdın," dedi Lars sessizce. "Beni bir arabanın içinden attın. kapı."

Bastian'ın yüzündeki eğlencenin bir kısmı kayboldu. "Ben mi yaptım? Yıldızlar, özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim. Kendimi kontrol edebiliyor olsaydım bunu asla yapmazdım. Tabii güreşmiyorsak. Güreşirken sizi yenmeyi çok seviyorum."

Trivan onun sırtını sıvazladı. "Kötü bir idman arkadaşı olsan da geri dönmen çok güzel Bas."

Bastian güldü ve boynuzuyla Trivan'ın eline bir fiske vurdu. "Bu sözleri dışarıda söylemek ister misin?"

Trivan sırttı. "Her , geyik."

Gülüşmeler ve şakalaşmalar devam etti ve Jax sırttı. Ona doğru eğildim ve eşimin bağı boyunca kabaran yeni coşkulu duyguyu içime çektim. Onu tanıdığım onca zaman boyunca, ondan hiç bu kadar yoğun bir rahatlama hissetmemiştim. Kardeşi onun için gerçekten de her şey demekti.

Sataşmalar sonunda bir soru sorabileceği kadar yavaşladığında Jax, "Ne hatırlıyorsun Bas? Yaza ya da geçtiğimiz üç aya dair bir şey hatırlıyor musun?"

Bastian yahnisinden bir ısırık daha aldı, et ve sebzeleri çiğnerken çenesi ağır ağır çalışıyordu. "Hatırladığım son anı baharın sonunda işe giderkenki yürüyüşüm. Hava karanlıktı. O gün tersanede vardiyam erken başlamıştı. Etrafıma pek dikkat etmiyordum, öylece yürüyordum ve sonra ..." Yüz hatlarının üzerine ağır bir kaş çatma çöktü. "Hiçbir şey hatırlamıyorum. Ondan sonrasını hatırlamıyorum."

Başımı eğdim. "O gün olağandışı bir şey duyduğunu hatırlıyor musun? Anıların kaybolmadan önce?"

Bastian başını salladı. "Hayır."

"Sence arkadan mı saldırıya uğradı?" Dikkatini gruba çevirdiğinde Lander'ın gözlerinin arasında ağır bir oluk belirdi.

"Sanırım öyle." Jax çenesini kaşdı, sonra uzun kupasından bir yudum daha aldı. "Başka birinin varlığını hissettiğini hatırlıyor musun? Hiçbir şey duymamış olsan bile?"

Bastian tekrar başını salladı. "Hatırlamıyorum. Yürürken Anna'yı düşünmekten başka bir şey hatırlamıyorum. O ve ben o gece bir yemeği paylaşmayı planlıyorduk. Yemeği benim pişirmem gerekiyordu ve onu etkileyecek ne yapacağımı bulmaya çalışıyordum." Yüzünü buruşturdu. "Oh, kahretsin. *Anna*! O sabah bana dün gibi gelse de onu aylardır görmediğimi yeni fark ettim. Nasıl olduğunu biliyor musun? Beni soruyor mu?"

"Öyle." Jax bildiklerini anlattı ve kardeşinin öldüğünü fark ettikten sonra personeline temas kurdurduğu ilk fae'lerden birinin o olduğunu paylaştı. "Açıkçası, kardeş olduğumuzu bilmediği için onunla doğrudan iletişime geçemedim, ama personelimden biri iletişime geçti. Anna da seni arıyor, kaybolduğun günden beri şehrin her yerinde sorular soruyor. Seni bulmak için çok endişeliydi ve benim gibi o da pes etmedi."

"Gerçekten mi?" Bastian'ın yüzünde umutlu bir ifade belirdi. "Bu, son birkaç ay içinde başka kimseyi bulamadığı anlamına mı geliyor?"

Jax başını salladı. "Son duyduğuma göre yapmamış. Hâlâ sana sadık. Çalışanlarıma inanacak , en az benim kadar endişeli bir hastayım."

Bastian canlandı ve hızlıca yahnisinin geri kalanını yedi, ardından içkisinin kalanını yudumladı. "Eve gitmem gerek. Onu asla bilerek terk etmediğimi ona açıklamalıyım."

Ama ayağa kalkmaya çalıştığında, Jax bir elini omzuna sıkıştırdı. "Yapacaksın, hem de yakında, ama seni kimin kaçırdığını bulana kadar değil."

Bastian koltuğunda geriye doğru yığıldı.

"Kardeşin haklı," diye araya girdim, sesim nazikti. "Bunun arkasında kimin olduğunu öğrenene kadar, seni tekrar kaçırıp kaçırmayacaklarını bilemeyiz ve Saroly'ye göre, o halhalları yaptıran fae bunlardan binlercesini satın almış. Sana yeni bir tane takmayacaklarını kim söyleyebilir?"

Bastian ters ters baktı ve yanaklarını ovuşturdu. "Yıldızlar ve galaksi. Bunu hiç düşünmemiştim."

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu Phillen. İri yarı muhafız masanın ucuna oturmuş, bir tahta kadar gergin görünüyordu. "Ben de kıtımıza dönmek istiyorum. Tüm bunlar beni geriyor ve Saramel'i kontrol edip onun ve Cassim'in iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Sempatik bir şekilde başımı salladım. Üç yazlık bir çocuğum olsaydı, onun da güvenliğini sağlamak isterdim.

Jax ayağa kalkmak için bir hamle yaptı. "Herkes hazırsa şimdi Leafton'a geri dönebiliriz. Maçlarda işimizin bittiğine dair haberlerin yayılmasına izin verdiğimiz için birkaç kez daha görünmemiz gerekecek."

"O zaman gidelim buradan." Bowan, yanında oturan Trivan'a dirsek attı ve herkes kabinden dışarı kaymaya başladı.

Yerel Solis fae'leri bize daha meraklı bakışlar fırlattı ama kimse bize yaklaşmadan hepimiz kapıya doğru ilerledik ve karlı geceye çıktık.

Gece gökyüzü yukarıda beliriyordu, bu kadar kuzeyde daha da renkli ve göz kamaştırıcıydı. Sokaklarda dondurucu bir rüzgâr esiyordu ve ben pelerinimi göğsüme daha sıkı çektim.

Jax cebinden bir portal anahtarı çıkardı ve herkes bir çember oluştururken, Phillen Bastian'a Quinn'in seyahat etmeyi son derece kolaylaştıran bir kavanoz portal anahtarı biriktirdiğini açıkladı.

"Ne kadar tuhaf." Jax ona anahtarı gösterdiğinde Bastian başını kaşıdı.

Arkadaşımın elini sıktım ve ona sert bir bakış attım. "Bunun ne anlama geldiğini , değil mi? Bastian hiçbir şey hatırlayamadığına ve kaçırılmasının arkasında kimin olduğunu bilmediğine ve Saroly de bilmediğine göre, cevapları almak için tekrar Peçeli Arada'ya gitmem . Tek yol bu."

Yorumum kafasına dank edince Jax'ın burun delikleri alevlendi. Çünkü Saroly ile onu işe alan kişi arasındaki tüm iletişim dilemsill aracılığıyla yapılmış olsa da - ki bu da işin arkasında bir Silten perisi olabileceğini gösteriyordu

dillemsills'in kıtamıza özgü olduğu anlamına gelmiyordu. Herhangi biri olabilir. Belki de bir Lochen, Nulus ya da başka bir Solis perisi suçluydu. Saroly daha fazla bilgi edinme zahmetine girmediği için hiçbir fikrimiz yoktu. Tek umursadığı rulibleri toplamaktı. Eski koruyucuma o kadar çok benziyordu ki mide bulandırıcıydı.

Jax sonunda başını eğdi. "Biliyorum."

Ancak cevabı kabul edici olsa da, benim için duyduğu endişe aramızdaki bağı tıngırdatmaya devam ediyordu. Çağrısının üzerimdeki etkileri uzun süreli gibi görünüyordu ama Peçeli Arada'ya son gidişimde artık daha güçlü olduğumu, sihrimi kullanmanın artık bana eskisi gibi zarar vermediğini ve tasmamın artık tamamen çıkarılmış olmasıyla muhtemelen daha da iyi durumda olduğumu kanıtlamıştım.

Elini sıktım. "Güven bana. İyi olacağım. Artık tasmam tarafından kısıtlanmıyorum. Büyüm tamamen serbest. Semele'ler artık beni kraliçeleri olarak görmeli, bu da bana tamamen boyun eğecekleri anlamına geliyor."

Alec topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "O haklı, Jax. Peçeli Arada'ya yaptığı son yolculuğu gayet iyi atlattı ve eğer tekrar giderse her şey cevaplanabilir."

Stonewild Krallığı'nın veliaht prensi başını salladı. "Haklısınız. Eşim şu anda muhtemelen semele kraliçesi. Muhtemelen Silten kıtasındaki en güçlü dişi peri olduğunu söyleyebilirim."

İçimi bir gurur duygusu kapladı ve bunu heyecanla karışık bir ürperti takip etti. "Doğuştan gelen hakkımı benimsememin zamanı gelmişti. Bize cevapları bulacağım."

Jax'in gözlerini hararetli bir parıltı doldurdu. "Eşim, lora'nın kraliçesi. Sonunda bu kadar şanslı olacağım kimin aklına gelirdi?"

İçimi aniden yoğun bir sevinç kapladı ve eninde sonunda ailesinin de aynı şeyi hissedeceğini umabilirdim. Stonewild Krallığı'nın kral ve kraliçesinin, oğullarının kraliyet mensubu olmayan bir halktan biriyle çiftleştiğinden hâlâ haberleri yoktu.

Ama yakında Stonewild'a geri döneceğimiz için, onların da bunu öğrenmesinin an meselesi olduğunu biliyordum.

Ama hepsi zamanında oldu. Önce Bastian'ın tasmasını kimin yarattığını bulmalı ve onları durdurmalıydık.

Leafon'a geri dönmek için bir portal anahtarı kullandık, Maç Finallerinin tadını çıkarmak için orijinal programımıza sadık kalmazsak varlığımızın kaçınılmaz olarak gözden kaçacağını biliyorduk.

Bastian, Gümüş El'deki Stonewild kraliyet süitinin yıkılışını gördüğünde gözleri büyüdü.

"Bunu ben mi yaptım? *Cidden* mi?" Başını ileri geri sallayarak hasarı inceledi. Sonra da güldü. "Aslında oldukça etkileyici olduğunu söylemeliyim." Bir kolunu esnetti.

Phillen homurdandı ve Bowan güldü.

Ama Trivan gözlerini devirdi. "Saçmalık, bunların hepsi halhalın sana verdiği güç sayesinde oldu. Seni hâlâ dövüşte yenebilirim. Oldukça kolay, hatırlatmak isterim."

Bastian alçaldı, dizleri büküldü. "Oh, öyle mi? Gördüğüm kadarıyla ben komadayken egonda en ufak bir değişiklik olmamış. Belki de seni ne kadar kolay alt edebileceğimi hatırlatmamın zamanı gelmiştir?"

Trivan sırtıttı ve ikisi birbirini yakaladı, daha fazla mobilya uçmaya başlasa da Jax kıkırdayarak güldü.

Başka bir sandalye daha duvara çarptığında gülmekten kendimi alamadım, her ne kadar ele alınması gereken hasarı artırmış olsa da.

Alec başını salladı. "Çocuklar, yemin ederim. Onları hiçbir yere götüremeyiz." Trivan ve Bastian'ın ve güreşleri oturma odasında devam ederken, diğerleri sabahın erken saatlerinden kalan pisliği temizlemeye koyuldular. Bir temizlik tılsımının kolayca dökülen kahvenin aksine, kırılan duvarları ve patlayan sıvaları yeniden inşa etmek daha uzun sürecek ve gelişmiş inşaat tılsımları satın almayı gerektirecekti.

Lars ve Phillen, görev için gerekenleri satın almak üzere şehre gitmeye gönüllü oldular.

Diğerleri işe koyulurken ben Jax'in kolunu çekiştirdim. "Ben odalarımıza gidiyorum. Sizler temizlenirken benim de Peçeli Arada'ya gitmem gerekiyor ki sonunda tam cevaplara ulaşabilelim. Bunu daha fazla erteleyemeyiz. Tüm bunların arkasında kimin olduğunu bilmemiz gerekiyor."

Arkadaşımın gece yarısı kaşları birbirine yaklaştı. "Geri dönmek için yardımına ihtiyacın olursa diye seninle kalacağım."

Elimi onunkinin içinden geçirdim, yardıma ihtiyacım olabileceğini biliyordum çünkü büyüm artık tamamen serbest olsa da, tasamam olmadan Peçeli Arada'da gezinme konusunda hâlâ yeniydim. Daha önce bir kez yanlışlıkla seyahat ettiğimde geri dönüş yolunu bulmak için Jax'in büyüsunü kullanmak zorunda kalmıştım.

Orada bir rüya sırasında. Artık bir lorafın kraliçesi olsam bile, sihriime tam olarak hükmetmeyi öğrenene kadar onun yardımına tekrar ihtiyaç duymayacağımı söyleyecek hiçbir şey yoktu.

Odamıza girdik ve kapıyı arkamızdan kapattım. "Yanımda kalacak mısın?" Sessizce sordum, sonra yatağa uzandım.

Jax yatağın yanına diz çöktü ve elimi tuttu. İfadesine nefesimi kesen bir vahşet girmişti. "Onu asla bırakmayacağım."

CKAPTER LO

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapattım. Büyü, serbest bırakılmaya ve kullanılmaya hevesliymiş gibi içime aktı. Farklı hissediyordum ama iyi anlamda. Daha önce Muhafız Alleron'un gevşetmesinden sonra bile tasmanın kısıtlayıcı etkisini bir dereceye kadar hissetmişken, şimdi *tamamen* serbest kalmıştım.

Lorafın güçlerimi çağırdım ve beni istedim. Çok basitti. Çok kolaydı. Tasmam yerinde olmadan, büyüm ileriye doğru yükseldi. Tasmamdan gelen uyarı titreşimleri gitmişti. Sihrimi kontrolsüz kullandığım için çekeceğim acı yok olmuştu. Saf *güç* etrafımda zonkluyordu.

Ruhum bir anda evrenin içinden fırladı ve Peçe'nin buğusu parmak uçlarımda belirdi. Onu ayırdım, Peçe'yi kadar hızlı kestim ki tek gereken bir büyü fısıltısıydı ve ben içerideydim.

Ruhum Peçeli Aralığa geçtiği anda, yeni serbest bıraktığım güçlerimin bir nabızı, sanki bir havuza bir kaya düşmüş gibi benden dışarı titreşti ve etrafımdaki suda bir dalgalanma dalgası yükseldi ve Peçeli Aralığın içindeki her semeli geldiğime dair uyardı.

Bu daha önce hiç olmamıştı.

Geldi, diye fısıldadı bir semelee, hevesle ileri atıldı.

Ve çok fazla gücü var. Hissediyor musun? sordu bir başkası.

Neden orada olduğumu daha söyleyemeden, semeleler dönüyor, uzuvlarımda doluyor, ruhumu okşuyor, sırtımda kayıyordu. Sanki bana dokunmak istiyorlardı. İhtiyaç duyuyorlardı.

Dur, dedim, sesim daha önce hiç olmadığı kadar derin ve emrediciydi. Büyü içime işledi. Çok fazla güç. Parmaklarımın ucunda çok fazla *kudret* yatıyordu. Baş döndürücü his bir kez daha içime doldu ama merakımı dizginledim.

İstediğim anda her bir semelee hareketlerini durdurdu, ta ki etrafımda zamanın bir kanadı bile kıpırdamayana, evrenin bir fısıltısı bile olmayana kadar. Sanki tüm Peçe durmuş gibiydi.

Cevaplara ihtiyacım var ve birçok sorum var.

Evet, kraliçem. Ne arıyorsun? diye sordu en yakındaki.

Bir an için, tamamen nutkum tutulmuş bir halde onların ortasında durdum. *Kraliçem*. Bu sözleri duymak için ne kadar uzun süre beklemiştim. Ve bu ifade doğru olduğu anlamına geliyordu. Doğuştan gelen hakkımı yerine getirmiştim. Sonunda onların kontrolü tamamen bendeydi.

İçimi bir başka baş döndürücü güç duygusu kapladı. şimdi kaderi değiştirebilirdim. Böyle bir şey yasa dışıydı ve ben asla böyle bir şey yapmazdım ama onların kraliçesi olarak bu benim yeteneğimdi.

Bir an için kendime saf şaşkınlığın tadını çıkarma izni verdim. Zamanın dokusunu değiştirme gücüne sahiptim, sanki Zaman Tanrıçası Verasellee'nin ete kemiğe bürünmüş haliymişim gibi evrenimizin gidişatını değiştirebiliyordum.

Ama bunu yapmak hafife alınacak bir şey değildi. Geçmişte kaderi değiştiren Lora'fin'ler hakkında pek bir şey bilmiyordum ama bu uygulamanın yasadışı olmasının bir nedeni vardı.

Dikkatimi semele'lere geri vererek, "Melezlerin Yüzüncü Yıl Maçları'nın dışında Orman'daki o mağaralarda kilitli kalmasından kimin sorumlu olduğunu bilmem gerekiyor" dedim.

Büyük bir semelee sanki kendini kanıtlamak ve bana olan sadakatini göstermek istercesine ileri atıldı. *Bu Kral Paevin*.

Eğer ruhum tökezleyebilseydi, tökezlerdi. *Kral. Paevin?* Bir şekilde dışarı çıkmayı başardım.

Evet, bir başkası cevap verdi. *Melezleri kontrol eden halhalleri yapması için o Solis perisini görevlendirdi. Tüm bunların arkasında Faewood kralı var.*

Bu bilginin sindirilmesine izin verdim ve içimden sadece bir tepki geçti-şok. Sonunda aklımın başıma geldiğini hissettiğimde sordum: *Peki ya Bastian? O nasıl yakalandı?*

Bir başkası şöyle cevap verdi: Kralın görevlendirdiği bir peri Bastian'ı buldu ve onun güçlü bir melez olduğuna karar verdi. Bu peri Bastian'ı yakaladı ve krala geri götürmeden önce bilekliği ona taktı.

Kaşlarımı çattım. Yani daha önce bana Bastian'ın başka biri tarafından kontrol edildiğini söylediğinde, o peri Kral Paevin miydi?

Evet, bir düzine semele aynı anda tısladı.

Ama neden? Kral bunu neden yapıyor?

Semeleler etrafımda dönmeye başladı, her dönüşte daha canlı ve daha cesur hale geliyorlardı.

Biri, kralın melezlerin siltenitlerden daha hızlı üreme yeteneğinden yararlandığını söyledi. Melezler siltenitlerden çok daha yüksek doğurganlık oranına sahip ve bazıları çok büyüdü, yani yavruları oldukça güçlü olabiliyor. Kral bu çocukların kendi kontrolü altında olmasını istiyor. Ve toplumunuzda çok az hakları olduğu için, melezler kaybolduğunda kimse umursamıyor. Bu da kralın birçoğunu yakalamasına ve kendi çıkarları için kullanmasına olanak sağlıyor.

Bir anlık suskunluk daha yaşadım ve Bastian'ı kurtardığımız gece tünellerde duyduğum bir şeyi hatırladım. Muhafızlardan biri üremeden bahsetmişti. İçimde hastalıklı bir his belirdi. Yukarıdaki Yıldızlar.

Dikkatimi tekrar semele'lere verdim. Ama Kral Paevin onları nasıl yetiştiriyor? Mezlere doğduklarında üreme yeteneklerini engellemek için bir iksir verilir. Ve daha da önemlisi, neden onları yetiştirmek ve kontrol etmek istiyor?

Henüz konuşmamış olan üçüncü bir semelee öne doğru sürüklendi. Kral onlara bir karşı-iksir vermiş ve bunu geliştirmek için büyücülerini tam bir mevsim boyunca çalıştırmış. Bu iksir doğurganlıklarını geri getirdi. Ve kral bunu, emirlerini yerine getirecek büyüdü melezlerden oluşan bir ordu kurabilmek için yaptı.

Bir ordu mu? Midem dibe vurdu.

Evet, hep birlikte tısladılar.

Kralın planlarının şu anda Yüzüncü Yıl Maçlarında bu kadar çok melezin olmasıyla bir ilgisi var mı?

En yakınımdaki, kaburgalı pulları olan iri semelee başıyla onayladı. Evet, kraliçem. Başlangıçta, Kral Paevin gizli bir ordu geliştirme planını tasarladığında, krallıklar boyunca casuslar göndererek yakalayacak güçlü melezler aradı. Bu birçok mevsim önceydi ve onları yavaş yavaş yakalıyordu. Ancak bu yöntemin çok zaman alıcı olduğu kanıtlanmıştı. Sezonlar geçtikçe, melezler çok münzevi olduklarından ve genellikle yeteneklerini gizlediklerinden, kral en güçlüleri bulamadığından korktu, bu yüzden krallığı Yüzüncü Yıl Maçlarına ev sahipliği yapmaya davet edildiğinde,

Maçları melezlere açtı. Bu yüzden bu kadar çok kişi orada ve bu yüzden yarışmalarına izin veriliyor. Onların kendisine gelmesini istiyor, böylece Maç Finalleri sırasında en güçlü melezlerin kim olduğunu belirleyebilecek. Sihirsel olarak üstün olanları yakaladı ve halhalleri kullanarak onları köleleştirdi. Onları Ormanın altındaki mağaralarda saklıyor ve ordusunu kurmak için onları yetiştirmeyi planlıyor.

Bir başka hastalık dalgası içimi doldurdu ve ruhum sarsıldı. Bana anlattıklarına inanamıyordum. İğrenç ötesiydi.

Ama Maç Finalleri'nde arenada gördüğüm bir melezi hatırladım, zehirli bir darta direnen ve illüzyon büyüsü yapabilen melezi. O melez son derece güçlüydü ve şimdi, semellere göre, ne kadar büyümlü olduğunu ortaya çıkardığından beri, muhtemelen çoktan bir halhal takmış ve Ormanın altında köleleştirilmişti. O melez, Yüzüncü Yıl Maçları'nda yarışacağını düşünmüştü ama gerçekte kendini krala değerli bir hazine gibi sunmuştu.

Tanrılar ve Tanrıçalar, diye fısıldadım semellerden çok kendime. *Kral Paevin'i nasıl durduracağız?*

Yakınımdaki en büyük semelee, serin teni parmak uçlarımla buluşana kadar kıvrıldı. *Kaderi değiştirebilirsin Lorafin. Artık bir kraliçesin.*

Ondan uzaklaştım. *Hayır, zamanın dokusunu bozmayacağım. Böyle bir hareket yasadışıdır. Kral Paevin'i Fae topraklarında nasıl durduracağımı söyle. Adil bir yolla. Planının ilerlemesini durduracak ve yakaladığı melezleri serbest bırakacak adil bir yol.*

Başka bir semelee yanıma doğru kaydı. *Eğer kaderi değiştirmeyi reddedersen, bu kolay olmayacak. Diğer krallıkların yardımını alman gerekecek. Faewood'daki krallar Kral Paevin'in emri altındadır. Sadece onu dinlerler. Tüm krallıkların Hanelerini güveninize almanız ve keşfettiklerinizi paylaşmanız gerekecek. Bu çok fazla çekişme ve sayısız kavgayla sonuçlanacaktır. Birçoğu sana inanmayacak. Bazıları inanacak. İkna etmeniz gerekenler açık fikirli olanlar. Sadece diğer üç taht ve dört krallık hanesi Kral Paevin'e karşı birlikte çalışarak onu durdurabilir. Çoktan çok güçlendi. Kral çok şey görüyor ve biliyor.*

Bunu duymak bana Faewood krallarıyla daha önce yaşadığım bir olayı hatırlattı. Onları Venapearl Çeşmeleri'nde dinlediğim gece, kralın Karanlık'ı tutuklamak için nasıl bir emir verdiğini konuşuyorlardı.

Possyrose Ormanı'ndaki akıncı. Kral Paevin, Jax'in orada biliyordu. ..ve nasıl bildiğini asla anlayamadık.

Bir kez daha semellerin arasında döndüm. *Kral Paevin, Kara Akıncı'nın geçen hafta Possyrose Ormanı'nda olacağını nereden biliyordu? Kingsfae Jax'i aramak için orada olduğunu nereden biliyordu?*

Sol tarafımdaki semelee dikkatimi çekmek istercesine bir ses çıkardı. *Kral, Kara Akıncı'nın yerini bulmak için yeni doğan melez çocuklarından birini kullandı. O melez çocuk daha yeni güçlendi. Hâlâ çok genç ama inanılmaz derecede güçlü ve Mistvale psişik büyüsünü kullanıyor. Onun büyüsü en yetenekli siltenit medyumlarından bile daha güçlü. O çocuk bir sonraki baskının nerede olacağını görebiliyordu. Kral, eşinin o gece ormanda nerede olacağını bu şekilde biliyordu.*

Sanki kalbim durmuş gibi hissettim. Bir çocuk. Kral, başka hiçbir perinin bilemeyeceği şeyleri öğrenmek için esaret altında yetiştirdiği melez bir çocuğu kullanıyordu. Kral Paevin, vasim ve Saroly kadar korkunçtu, hatta daha da kötüydü.

Ve aynı derecede rahatsız edici olan, eğer kralın köleleştirilmiş çocuk medyumunu bunu bir kez yapabildiyse, çocuğu Jax'i tekrar bulmaya zorlayabilirdi, bu da Kral Paevin Faewood Krallığı'nı hiçbir sonuç olmadan yönettiği sürece Jax'in asla güvende olmayacağı anlamına geliyordu.

Kral ne zamandır melez yetiştiriyor? Bunu ne zamandır kontrolsüz yapıyor? Ve o çocuk kaç yaşında?

Kral planına yedi yaz önce başladı. Başlangıçta, güçlü olanları bulmakta zorlandığı için sadece birkaç melezi esir aldı. Bu çocuk, planı kapsamında doğacak ilk köleleştirilmiş çocuklardan biri. Şu anda sadece altı yaz yaşında ama büyüsü her geçen gün daha da güçleniyor.

Endişe ve tiksinti içime hücum ederken ruhum fırıl fırıl dönüyordu. O melez çocuk sadece altı yaşındaydı. Vasim de beni sihrimi kendi emirleri doğrultusunda kullanmam için manipüle ettiğinde yaşım pek farklı değildi.

Semele'lere tekrar seslendim: *Şu anda kralın kölesi olan ve bu şekilde doğmuş kaç melez çocuk var?*

En yakınımıdaki semelee ayak bileklerimin etrafında kıvrıldı. *Sadece o çocuk ve hepsi aynı çiftten doğan on iki çocuk daha. Yedi yaz önce, birden fazla üreyen çiftte yetecek kadar halhal , satın aldığı halhalların geri kalanını kendi çocuklarında kullanmak üzere saklamıştı.*

sahip olmayı planlıyordu. Hartivul Madeni'nde birkaç ay önce rifilyte değerli taş üretiminde patlama yaşanana kadar planı gerçekten de fırlamıştı. Başlangıçta Kral Paevin ordusunu oluşturmanın yüz tam mevsimden fazla süreceğini düşünüyordu. Ancak madende ihtiyacı olan değerli taşlardan bir anda bu kadar çok üretilince bundan yararlandı. Saroly Yimmpersae'yi madenin üretiminin izin verdiği kadar çok halhal yapmakla görevlendirdi ve bunu yıldızlardan ve galaksiden gelen bir işaret olarak aldı; madenin bu kadar çok üretmesi nedeniyle tanrılar planına devam etmesini istiyordu.

Kusabilseydim, kusardım. Kralın, yanına geldiğimde Jax'in beni ona satması için bu kadar ısrarcı olmasına şaşmamalı. Kral Paevin de beni elde etmek istiyordu. Bir lorafine sahip olabilmek ve onu kontrol edebilmek için muhtemelen tasmama ek olarak bana bir halhal da takacaktı. Hatta belki de beni yetiştirecekti.

Midem bulanıyordu, sorularıma devam etmek için kendimi zorladım. *Jax'in yerini tespit eden çocuğu nerede tutuyor?*

Diğerleriyle birlikte mağaralarda yaşıyor. Kralın melez edinimi arttığından beri, tüm tutsakları oraya taşıdı. Önceden, üreyen çiftini sarayında kilitli tutuyor, meraklı gözlerden uzakta gizli bir odada saklıyordu, ancak şimdi çok sayıda melezi köleleştirdiği için daha büyük bir konaklama yeri bulmak zorunda kaldı.

Başımı salladım. Bu aynı zamanda Esopeel'in bana Orman'da garip olayların ne zaman başladığına dair anlattığı zaman çizelgesiyle de örtüşüyordu. Ve düşününce, Hartivul Madeni'nin aynı anda bu kadar çok rifilyte mücevheri yaratması tüm bunların katalizörü olmuştu. Eğer bu kadar çok değerli taş yaratılıp toplanmasaydı, kral bu kadar çok melezi köleleştiremezdi. Zihinlerini kontrol etmek için o taşın güçlü gücüne ihtiyacı vardı.

Bana henüz cevap vermemiş olan başka bir semelee'ye döndüm. *Kralın mağaralarında şu anda kaç tane yetişkin melez var?*

Semelee hemen itaatkâr bir şekilde eğildi. *Altmış iki.*

Ve şu anda üreyen çiftinden on üç yavrusu olduğunu, ancak şu anda doğan başka çocuk olmadığını söylediniz?

Doğru.

Hâlâ kaç tane yedek halhalı var? Bir başkasına sordum.

Dokuz bin sekiz yüz elli yedi. Halhal koleksiyonunu mağaralardaki kilitli bir sandıkta saklıyor ve daha birçok melez edinmeye çalışıyor. Doğan her çocuk, büyümlü yetenekleri ortaya çıkar çıkmaz bir halhal takacak.

yetenekleri ortaya çıkmaya başlar. Satın aldığı halhallar ihtiyaç duyulana kadar sandıkta saklanacaktır.

Yüzüm kızardı. Saroly'nin bildirdiği gibi, kralın on bine yakın bir ordusu olabilirdi ve Jax'in Possyrose Ormanı'ndaki baskınını önceden gören çocuğun gücü ve Maç Finalleri'nde gördüğüm o tek melezin gücü göz önüne alındığında, semeleler haklıydı. Diğer krallıkların böyle bir güce sahip bir ordu karşısında hiç şansı yoktu. Çocuk medyum tek başına krala her savaşı nasıl kazanacağını söyleyebilirdi.

Öfke içime işledi ve gücüm çatırdadı. *Eğer benim söz hakkım varsa bunların hiçbirisi olmayacak.* İçten içe öfkelen dim. Kral hala yavrularını yaratmak için daha fazla melez avındaydı, ama artık halhallarının çoğunun gelecek çocuklar için ayrıldığını biliyorduk.

Düşünsenize, köleleştirdiği çocuklardan sadece biri neredeyse Kara Akıncı'yı deviriyordu. Böyle bir güce sahip binlerce çocuğun neleri başarabileceği ya da yok edebileceği akıl almaz bir şeydi.

Ve kralın planı hızla ilerliyordu. Tek damızlık çifti sadece birkaç yaz içinde on üç çocuk doğurmuştu bile. Elindeki psişik çocuğun ne kadar güçlü olduğu düşünüldüğünde, diğer çocukların neler yapabileceğini düşünmek beni ürperti yordu.

Midem bulanıyordu, geri çekilmeye başladım. *Teşekkür ederim, ama gitmeliyim. Yapacak çok işim var.*

Semele'ler beni Peçe'ye kadar takip etti ve Peçeli Arada'ya çok fazla sürüklenmediğim için Jax'in büyüsunün bana geri dönmemde yardımcı olmasına ihtiyacım yoktu. İhtiyacım olacağından da emin değildim. Tasmam olmadan, içimde bir büyü titreşimi oldu, odağımı keskinleştirdi ve beni içsel olarak Peçe'ye doğru yönlendirdi. Bu da daha önce hiç olmamıştı.

Peçe'nin kucğından kurtulduğum an, büyü içimde kabardı ve beni galaksiden fae topraklarına geri fırlattı.

Yatağın üzerinde kendime geldim ve derin bir nefes aldım. Gözlerimi açtığımda, görüş alanımın tam ortasında, karmakarışık siyah saçlarla karşılaştım.

Başucumda diz çökmüş olan Jax ayağına fırladı.

"Dönmüşsün." Bakışları üzerimde gezindi, irisleri yanan safirler gibiydi.

Diğerleri sabahki dağınıklığı toplarken salonda vurma ve süpürme sesleri duyuluyordu ve havaya sinen baş döndürücü büyü kokusuna bakılırsa, Phillen ve Lars'ın inşaat tılsımlarıyla döndüklerini hissediyordum.

"Evet, geri döndüm. Oh, Jax." Dik oturdum ve bacaklarımı yatağın üzerinden kaydırdım. Hızlı hareketlerle ayağa kalktım, sonra ellerini tuttum ve ona sıkıca sarıldım. Ayağa kalktığımda yorgun olmadığımı fark ettim. Hayatımda ilk kez bir görüşmeden sonra yorgun düşmemiştim. "Buna inanamayacaksın. Her şeyin arkasında Kral Paevin var. Kral korkunç, çok *korkunç* şeyler yapıyor ve yazlardır da yapıyor."

"Ne?" Jax'in dokuma gömleğinin altında geniş omuzları gerildi ve elleri benimkilerin etrafında dolaşarak beni ısıttı. "Nasıl? Bana semellerin sana ne söylediğini anlat."

Her şeyi hızlıca anlattım. Bitirdiğimde, Jax'in ağzı açık kaldı.

Beni bıraktı ve adımlamaya başladı, sonra ellerini saçlarında gezdirdi ve dudağı kıvrıldı. "Kral Paevin kardeşimi benden aldı."

"Bastian'ın kardeşin olduğunu bilemezdi. Bunu kimse bilemezdi. Onu aldılar çünkü Bastian'ın güçlü bir ateş büyüsü var ve bunu bir şekilde ondan öğrendiler."

Jax bana doğru döndü. "Ama eğer kralın köleleştirilmiş bir psişik çocuğu varsa ve o çocuk benim Possyrose Ormanı'nda nerede olduğumu biliyorsa, o zaman o çocuk Bastian'ı bulmaya zorlanabilir. Kral onun burada olduğunu zaten biliyor olabilir."

Elimi koluna koyarak çılgın adımlarını durdurdum. "Bu pek olası değil. Eğer kral Bastian'ın nerede olduğunu bilseydi, bu sabah bilekliği kullanarak Bastian'ı kendisine geri çağırmaya çalışmazdı. Ve unutmayın, şu anda Maç Finalleri var. Diğer binlerce fae izlemek için buraya akın etti ve eğer kral arenada kendisine köle olmasını istediği melezleri kendi elleriyle seçiyorsa, o zaman ..." Omuz silktim. "Kral Paevin'in muhtemelen şu anda odaklandığı pek çok şey var. Şansımız yaver giderse, o çocuğu yakın zamanda Bastian'ın izini sürmeye zorlamaz."

"Ama daha ne kadar dikkati dağılacak? Kral bu sabah Bastian'ı dize getirmeye çalıştıysa, tekrar deneyecektir. Ve mağaralarda hiç kurtulan bırakmamış olsak da, kralın Bastian'ın kurtarıldığını ve kaçtığını düşünmesi mümkün. O da bizi arıyor olabilir."

Kaşlarım çatıldı. O haklıydı. "Tüm bunları önlemenin tek gerçek yolu Kral Paevin'i durdurmak."

Jax sertçe başını salladı. "Stonewild'a döneceğiz. Annemi ve babamı uyaracağım. Bunun ne kadar ciddi olduğunu anlamaları için zorlayacağım."

Hemen. Sonra da diğ er tahtlara ve tüm Hanelere haber vereceğiz. Kral Paevin'in ne yaptığını ortaya çıkaracağız."

"Sence bize inanırlar mı? Semeleler en zor kısmın onları bildiklerimize ikna etmek olacağını söyledi. Sadece yalan söylediğimi d ş nmezlerse inanırlar. Sonuçta ben sadece bir lorafinim. Onlardan sadece olduğum Şey yüzünden bana inanmalarını istiyoruz."

Gözlerini kapadı ve bana doğru yaklaştı.  am ve baharat kokusu etrafımı sardı ve dörtnala koşan kalbim onun doğal kokusunu içime çektiğimde yavaşladı. "Onlardan sadece bir lorafin olduğun için sana inanmalarını istemiyoruz, Elowen. Aynı zamanda veliaht prensleri olan bana ve müstakbel kraliçeleri olan sana da inanmalarını istiyoruz."

CKAPTER LL

Jax'in beni ailesine son derece büyülu bir lorafin olarak sunmanın onları bizim tarafımıza çekeceğini ve Kral Paevin konusunda bana inanmaya ikna edeceğini düşündüğünü biliyordum. Ayrıca ne olduğum ve çiftleştığımız göz önüne alındığında beni müstakbel gelini olarak kabul edeceklerini de düşünmüştü. Ama soyumun gerçekliği unutulamazdı. Ben halktan biriydim. Tanrısal bir güce sahip olabilirdim ve saraylarında bir lorafin olmasından hoşlanabilirlerdi, ancak yine de gelecekteki Taşyiyen kraliçesi olarak ailelerine kabul etmek tamamen farklıydı.

Ama Jax yatak odamızda ellerimi tutarken bir dillemsill ayaklarımızın dibinde bir büyü kasırgası içinde dönüyordu. Jax ona mesajını iletmeyi henüz bitirmişti ve dillemsill de bunu ailesine iletmek üzere Taşyıldız'ın sarayına doğru yola çıkmıştı.

"Onlara gerçekten Kral Paevin'in planını ve çiftleştığımızı mı söyleyeceğiz?" Ellerimi sıkma dürtüsü daha da güçlendi.

"Her şey yoluna girecek, aşkım." Jax beni tekrar sıktı. "Dillemsill aileme onlarla özel olarak görüşmem gerektiğini, bunun acil olduğunu ve bazı rahatsız edici haberleri paylaşmadan önce onları biriyle tanıştırmak istediğimi söyleyecek. Bana güven aşkım. Seni kabullenmelerini sağlayacağım. Göreceksin."

Derin bir nefes aldım ve başımı salladım. Süitin başka bir yerinde, Bastian'ın bu sabahki saldırısından kaynaklanan hasar tamamen onarıldığına göre, herkes aceleyle eşyalarını topluyor ve Leafon'dan ayrılmaya hazırlanıyordu. Kral Paevin'in ne kadar aşağılık bir peri olduğu düşünüldüğünde, hiçbir

Maç Finallerinin tadını çıkarma numaramızı sürdürmek zorunda hissettik. Önümüzdeki günlerde, onu neyle suçladığımız eninde sonunda krala ulaşacaktı ve hepimiz şu anda aramızdaki çizgiyi kuma çizmekten memnunduk.

Ama herkesin gitme hevesine rağmen parmaklarımı birbirine düğümlemekten ve tırnaklarımı karıştırmaktan kendimi alamadım. Bu gece Jax'in ailesiyle tanışacaktım. Onun eşi olarak.

Jax herkesin gitmeye hazır olup olmadığına bakmaya giderken ben de Bastian'a oturma alanında katıldım.

Bastian sandalyelerden birinde oturuyordu. Ayaklarının dibinde birkaç çanta duruyordu ve boynuz askısı loş ışıktaki koyu bej renginde görünüyordu.

Öne doğru eğilmiş, dirseklerini dizlerine dayamıştı ve yüz hatlarında sıkıntılı bir ifade . "Kaçırılmamı ve köleleştirilmemi emreden gerçekten Faewood kralı mıydı?"

Başımı eğdim ve odanın diğer tarafına doğru yürüdüm. "Evet. Kral Paevin kesinlikle sefil bir peri."

Bastian'ın dudakları gergin bir çizgi halinde inceldi ve öfkeli ifadesi bana ağabeyini o kadar çok hatırlattı ki, ikisi arasındaki benzerliği kimsenin fark etmemiş olmasına şaşırdım. Ama öte yandan, o kadar da şaşırmamıştım. Kimsenin Taşyıldız kralının sadakatsizliğinden ya da gizli bir melez çocuğu sürgün ettiğinden şüphelenmek için bir nedeni yoktu.

Bastian ofladı. "Jax onu durdurmanın bir yolunu bulacaktır. Sadece bekle, Elowen. Bir şey onu harekete geçirdiğinde kardeşim durdurulamaz."

Çılgınca hareketlerimi durdurdum ve kendimi onun yanına oturmaya zorladım. Koridorun aşağısından diğerlerinin sesleri geliyordu ve neredeyse gitmeye hazır olduklarını biliyordum. "Haklısın. Endişelenmeyi bırakmalı ve sadece ailenin beni kabul edeceğine değil, aynı zamanda Kral Paevin'i de durduracağımıza inanmalıyım. Ne de olsa kardeşinin seni bulma arzusu onun ve benim tanışmamızı ve şu anda bulunduğumuz yere gelmemizi sağladı."

Bastian'ın yüzündeki öfkenin bir kısmı kalktı. "Bu doğru mu? Yani aslında Kral Paevin'e beni aldığı için teşekkür etmelisin. Eğer almasaydı, kaderindeki eşinle asla tanışamayabilirdin."

Alaycı ses tonuyla sıktığım ellerimi gevşetti. "Ya da belki de kardeşinle tanışabilmem için son birkaç aydır yaptıklarına katlandığın için *sana* teşekkür etmeliyim."

Yüzündeki hafiflik azaldı. "Sence ben aşağıdayken beni ... üremeye ... zorladılar mı?"

Nefesim kesildi. "Bilmiyorum ama bir dahaki sefere Peçeli Arada'ya gittiğimde semellere sorabilirim. İster misin?"

"Evet, bilmem gerek." Bastian'ın üzerine bir umutsuzluk pelerini gibi ağır bir hava çöktü. "Lütfen anla Elowen, Anna'ya asla bilerek ya da isteyerek sadakatsizlik yapmam. Onunla asla çocuk sahibi olamayacak olsak bile."

Ona daha da yaklaştım. "Bunu görebiliyorum. Ona çok bağlı görünüyorsun."

"Kendimi ona adadım. Onunla evlenmeyi planlıyorum, birbirimizi uzun zamandır tanımadığımız için bazılarının bunun çılgınca olduğunu düşündüğünü biliyorum ama o benim için doğru kişi." Ellerini birbirine kenetledi ve başını öne eğdi. "Ama başka bir melezden çocuk yaparsam, sadece yasaları çiğnemiş ve bu yüzden idam edilebilirim, aynı zamanda Anna'ya da ihanet etmiş olurum."

Yüzü tamamen buruştuğunda kalbim kırıldı ve elimi üzerine koydum. "Hayır, Anna'ya ihanet etmedin ya da yasadışı bir şey yapmadın. Tüm bu suçlardan ve Orman'da olup biten diğer her şeyden sorumlu tutulması gereken kişi Kral Paevin'dir. Doğaüstü mahkemeler bile yasadışı bir melez çocuk doğmuşsa sizi sorumlu tutamaz. Böyle bir çocuğu bilerek yetiştirmiş olsaydınız, sizi sorumlu tutabilirlerdi, ancak buna asla rıza göstermediniz. Hem siz hem de o çocuk tüm bunların kurbanı ."

Parlayan mavi gözlerini benimkilere dikti ama onu rahatlatmaya çalışmama rağmen gözleri ışıldamadı. "Umarım haklısındır, Elowen, çünkü yıldızlar adına, eğer değilsen ..." Tekrar başını öne eğdi. "Umarım gerçekten haklısındır."

Akşamın ortasında Jax'in Stonewild sarayındaki özel kulesine geri döndük, portal anahtarı bizi Jax'beni ilk başta tuttuğu büyülü odalardan koridorun aşağısına bıraktı. Zaten çok uzun bir gün olmuştu ama en zor kısmın henüz gelmediğini bilerek omurgamı dikleştirdim.

Sarayın dışında, şehrin gürültüsü devam ediyordu. Ufukta güneş batıyor ve şehri ruhani bir ışıltıya boğuyordu. Pencerelelerden her şey çok güzel ve canlı görünüyordu ama tek düşünebildiğim, bu şehirdeki her bir vatandaşın şu anda krallıklarının sınırının hemen güneyinde işlenmekte olan vahşet hakkında hiçbir fikri olmadığıydı.

Salon sessizdi ama Bastian görünürde hiçbir hizmetçi olmamasına rağmen etrafına dikkatle baktı. Her şeyi taradı - yüksek duvarlar, asılı duvar halıları, kalın, dokunmuş lifleriyle zengin halı - sanki daha önce hiç görmemiş gibi her şeyi içine çekti ve yardım edemedim ama sarayda hiç bulunup bulunmadığını merak ettim.

"Sence burada olduğumdan haberi var mıdır?" Bastian Jax'e sordu. Bastian'ın yüzündeki tüm duygular silinmişti ama yine de gözleri karanlık ve affetmez bir şeyle parlıyordu.

Jax'in ağzı gerildi. "Hayır, babamızın kulemde olup bitenlerden haberi yok. Korumalarım bunu sağlıyor. Burada sana zarar veremez."

Diğerleri de aynısını yaparken Lander etrafına bakındı ama gerçekten yalnızdık. Lander her zamanki monoton sesiyle Jax'e şöyle dedi: "Plana göre ailenle özel olarak konuşup onları Elowen'la tanıştırdıktan sonra akşam yemeği için saat dokuzda ana salonda buluşacağız, doğru mu?"

Jax'in asil ifadesi yerine oturdu. "Doğru. Ailemden saat sekizde orada olmalarını istedim, böylece Elowen ve ben, sarayın geri kalanı akşam yemeği için gelmeden önce onlarla konuşabileceğiz. Bu görüşmenin nasıl geçeceği hakkında hiçbir fikrim yok. Gerekirse Elowen ve beni savunmaya hazır olun."

Lander, Trivan, Alec ve Bowan başlarıyla onayladıktan sonra birlikte dışarı çıktılar. Bir kez daha saraya dönmekten önce yıkanmak ve akşam yemeği için giyinmek üzere Evlerine döndüklerini tahmin edebiliyordum.

Lars ve Phillen hâlâ yanımızda duruyorlardı ama Phillen merdiven boşluğuna bakmaya devam ediyordu.

Jax onun görüş alanını takip etti. "İkiniz de gidebilirsiniz. Saramel ve Cassim'i kontrol etmekte özgürsün, Nellip. Saat dokuzda koridorda ol yeter. O zaman ikinizle de görüşürüz."

Muhafızlar prenslerini selamladı ve Lars ekledi, "Yıkanıp giyindikten sonra, akşam yemeğinden önce muhafızını kontrol edeceğim, gerekirse depolarını doldurmak için."

Jax başını eğdi ve dudaklarım aralandı. Bir şok sarsıntısı sistemimi sarstı. Gardiyan Alleron. Onu neredeyse unutmuştum.

Eski koruyucum hâlâ Jax'in odalarından birinde hapsedilmişti ve Leafon'a gittiğimizden beri de öyleydi. Günlerdir yalnızdı, onu beslemek için yiyecek ve su bırakılmıştı ama Jax'in ona sesini geri verdiğinden şüpheliydim. Yalnızlığı muhtemelen onu delirtiyordu. Ama ne olursa olsun, onu umursayacak bir parça bile irade bulamıyordum.

İki muhafız da aceleyle uzaklaştı ve Jax'le beni kardeşiyle yalnız bıraktı.

Jax boğazını temizledi. "Biz işleri hallederken sana nerede kalabileceğini göstereceğim Bas. Burada güvende olacaksın."

Jax elimi sıktı ve bu basit hareket bağımlı rahatlatı.

Kardeşleri koridorda takip ettim ve aklımda olacaklar dönüp duruyordu. Leafton'dan ayrılmadan önce Jax beni hazırlamış, akşam yemeğinin her akşam tam dokuzda servis edildiğini, genellikle on hanenin soylularının da katıldığını, dolayısıyla Kral Paevin'in yaptıklarını diğer lordlara ve leydilere anlatmak için mükemmel bir fırsat olacağını söylemişti.

Ve umarım, öncesinde ailesiyle yapacağımız özel görüşme sorunsuz geçer. Şansımız varsa, benden nefret etmezler ve yeni oluşan eş bağımlı kabul ederler.

Jax ve Bastian'ı koridorun sonuna kadar takip ederken midem düğüm düğümdü ve o kadar endişeliydim ki Jax'in bizi bir zamanlar beni tuttuğu aynı büyümlü odalara götürdüğünü fark etmem bir anımı aldı.

Kapıda durakladım. "Bastian'ın burada kalmasını mı istiyorsun?"

Jax elini kapının kilidine koyarken bana sinsî bir gülümseme verdi. Avucunun etrafında bir büyü parıltısı bulutlandı, bir klik sesi duyuldu ve ardından kapı açıldı. "Bir keresinde bana bu odayı neden güçlü büyülerle ve meraklı gözlerin içeriye görmesini engellemek için buğulu pencerelerle yarattığını sormuştun ve bunun tek bir nedeni vardı." Kapıyı biraz daha açtı ve eşikten adımımızı attığımızda içerideki tanıdık mobilyalar bizi karşıladı.

Jax kapıyı arkamızdan kapattı ve Bastian nefesinin altından ısıklık çalarak yavaş bir daire çizdi. Odanın zarafetinden ve büyüklüğünden benim kadar etkilendiği gözlerindeki şaşkınlıktan belliydi.

Jax'in büyümlünün bir atımı kilidin üzerinden tekrar yayıldı ve kilidi dondurdu, sonra bize döndü. "Bu odayı yaratmamın nedeni kardeşimi saklamam gerekirse diye düşünmüştüm." Bastian'a hüzümlü bir gülümseme verdi. "Burası korumalı. Kahinler koruyucu büyümlü geçemez ve kralın çocuk medyumunun da göremeyeceğini umuyorum." Ellerini ceplerine soktu ve Bastian'a baktı. "Sen ne düşünüyorsun? Beğendin mi?" Prens in ifadesi temkinliydi ama yine de aurasında bir umut ışığı yakaladım.

"Burada mı kalmamı istiyorsun?" Bastian ellerini kalçalarına koydu ve süiti inceledi.

Jax bir elini gece yarısı saçlarında gezdirdi. "Sadece şimdilik. Anna'ya dönmek istediğini biliyorum ve ona seni bulduğumuzu ve güvende olduğunu söyleyeceğime söz veriyorum ama henüz eve dönmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Elowen'in de belirttiği gibi, Kral Paevin'in seni tekrar yakalamasını engelleyecek hiçbir şey yok."

Bastian'ın kaşları birbirine çarpıldı ve başını salladı. "Anna'ya mümkün olan en kısa sürede onun yanına döneceğimi söylediğin sürece, bir süre burada kalmam gerekirse sorun değil." Kaşları havaya kalktı. "Ya da ... bir aynaya sahip olup onunla kendim iletişime geçebilir miyim? En azından o zaman onunla konuşabiliriz. Ona nerede olduğum ya da senin kim olduğun hakkında hiçbir şey söylemeyeceğim tabii ki."

Jax usulca güldü. "Evet, eğer ona kendin söylemek istersen, sana bir aynalı cam getirebilirim."

Bastian sırtıttı. "Mükemmel. Planımız kararlaştırıldı. Sen krallıkları kurtarmaya giderken ben burada takılacağım, her gün Anna'yla konuşacağım ve boş bir hayatın tadını çıkaracağım." Bir kahkaha patlattım ve Bastian bana göz kırptı. "Anna'ya dönmek güvenli olduğunda bana haber ver yeter. Ama bu arada, eğer onunla konuşabilirsem, benim için endişelenmene gerek yok. Onunla konuşabilmek beni rahatlatacaktır. Sabahlarımı uyuyarak geçirmenin güzel olacağından bahsetmiyorum . Tersanenin programı acımasız olabiliyor."

Jax nefesini bıraktı ve yüzü aydınlandı. "Ah, kardeşim, seni ne kadar özlemişim." Elini Bastian'ın omzuna koydu ama Jax geri çekilemeden Bastian onu yakaladı ve kucakladı.

"Benim için yaptıkların için sana hiç doğru dürüst teşekkür etmedim, J." Bastian'ın sözleri sertleşti, şakacı doğası sakınleşti. "Hayatını, arkadaşlarının hayatını, *eşinin* hayatını... hepsini beni kurtarmak için riske attın."

Kardeşler birbirlerine sarılırken Jax'ın boğazı bir yutkunmayla çalışıyordu ve içimde keskin bir sızı oluştu. Sonunda Bastian'ın tekrar yanında olmasından dolayı içimi bir rahatlama kapladı ama kıskançlık da hissetmezsem kendime yalan söylemiş olurdum. Kardeşler tekrar bir araya geldiği için çok heyecanlıydım ama bir parçam da bunu diliyordu... bir kardeşe sahip olmayı ve böylece onların sahip olduklarını deneyimleyebilmeyi.

Jax Bastian'ı daha sıkı sıkıttı. "Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Sen benim kardeşimsin."

Bastian'ın gözlerini nem kapladığına yemin edebilirim. "Ve sen de benimsin, ama beni Faewood kralından kurtardığın için sana minnettarım. Sen de beni hiç melez olarak görmedin. Asla, tüm bu

Kardeşin olduğumu öğrendiğinden beri bana hiç farklı davranmadın. Bunun için sana doğru dürüst teşekkür ettim mi bilmiyorum."

Jax bakışlarını keskinleştirerek geri çekildi. "Bu bana teşekkür etmen gereken bir şey değil, etmemelisin de. Anne ve babanın kim olduğuna bakmaksızın herkes sana nezaket ve saygıyla davranmalı. Kültürümüzün mezlere olduğu gibi davranılmasına izin vermesi aşağılık bir şey, tıpkı tüm hayatın boyunca sana davranıldığı gibi."

Jax'in sözlerindeki sertlik ruhuma işlerken içimde bir gurur ve sevgi patlaması yaşandı. Buna inanıyordu, gerçekten inanıyordu ve dostumu o yapan cesareti ve azmi ilk kez görmüyordum.

Jax'in sarsılmaz inancı, *tüm* Silten fae'lerinin - hem siltenit, hem melez hem de yabanıl - eşit muamele ve adil yasaları hak ettiğiydi. Bu inançlar ve topraklarımızdaki adaletsizlikleri görmek onun Kara Akıncı olma yolunu açmıştı. Ve içimden bir ses Jax'in Stonewild'in kralı olduğu gün geldiğinde, adaleti sağlamak için çabalayanın sadece akıncı eylemleri olmayacağını söylüyordu. Yöneten eli de olacaktı. Gerçek değişim Jax'in liderliğinde gelecekti. Bundan emindim.

"Elowen," dedi Bastian, kardeşinin omzunun üzerinden sırtarak ve ben eşime olan aşkıma dalmışken onun bana baktığını fark ettim. "Buraya gel ve bize katıl." Bastian bana kollarını açtı, Jax de aynısını yaptı ve ben daha ne olduğunu anlamadan iki kardeş beni kendilerine doğru bastırıp üçümüzü kucakladılar.

Ben güldüm, Jax de güldü.

Jax kıkırdayan bir ses tonuyla, "Kardeşim aşık ve şakacıdır," dedi. "Seni bu konuda uyarmıştım, değil mi? Ondan düzenli olarak kucak almayı bekleyin."

Daha çok güldüm. "Buna alışabilirim." Hayatımda bu kadar az şefkat görmüştüm ve bundan oldukça hoşlandığımı öğrenmeye başlamıştım.

Onlara son bir kez sarıldıktan sonra nihayet iki iri erkekten kurtuldum. Bastian yine ayrı durarak odaları gözden geçirdi. "Peki şimdi ne olacak?"

Jax'in ifadesindeki hafifliğin bir kısmı kayboldu ve ellerini kalçalarına koydu. "Ben ve diğerleri Kral Paevin'in yaptıklarını durdurmaya çalışırken sen de istediğin zaman Anna'yla konuşabilesin diye sana bir aynalı cam getireceğim. Eve dönmenin güvenli olduğundan emin olduğumda, seni Anna'ya geri götüreceğiz."

Bastian başını salladı ve sonra ani bir hareketle geriye doğru sıçradı ve kollarını açarak yatağın üzerine indi. Sıçrayışı o kadar büyüktü ki

yastıklar şilteden sekti ve bir tanesi yukarı doğru dönerek boynuzlarının arasına sıkıştı. Yastığı kurtardı ve yana fırlattı. "Sanırım bu arada buna alışabilirim. Daha önce hiç lüks içinde yaşamamıştım."

Tekrar gülerek duvarlara doğru başımı salladım. "Ve acıktığında, tek yapman gereken büyüden istediğin şeyi istemek. Canının çektiği her türlü yiyeceği sana getirecektir." Jax'e alaycı bir şekilde baktım. "Ben buraya kapatıldığımda biri bu bilgiden bahsetmeyi unutmuş. Ben bakmadığım zamanlarda hizmetkârların yemek getirmek için gizlice içeri girdiğini sanıyordum. Korkudan neredeyse kalbim duracaktı."

"Bekle, kardeşim seni *burada* esir mi tuttu?" Bastian'ın gözleri tamamen yuvarlaklaştı.

Jax yanaklarını ovuşturdu. "Bu benim en gurur duyduğum anlardan biri değil."

"Merak etme Bastian," diye ekledim. "Beni neredeyse aç bırakacak olmasına rağmen onu affettim."

Jax tısladı, utangaç görünüyordu. "Lanet olsun. Korkunç bir esir , değil mi?"

Sırıttım ve alaycı bir şekilde onu çimdikledim. "Sonunda bunu telafi etmen iyi oldu."

Dudaklarında sinsî bir gülümseme belirdi ve bana doğru yaklaşarak ellerini kalçalarımın altına koydu, sonra da beni göğsüne doğru çekti. "Belki şimdi özel odamda bana katılabilirsin, dostum? Bir daha başka bir odada uyumana izin düşünürsek?"

Bir kaşımı kaldırdım. "Beni yine esir mi tutuyorsun?"

"Kesinlikle, ama yeni tutsaklığınız bir *sürü* sikişle birlikte geliyor. Ek bir avantaj. İlk seferden daha iyi olacak. Söz veriyorum."

Bastian kulaklarını kapattı. "Bu gitmeniz için bir işaret, siz ikiniz. Eşini bulmana sevindim J, ama detayları duymak istemiyorum."

Bir utanç dalgası ensemden yukarı fırladı, ama aynı zamanda bir *istek dalgası* da fırladı. İçimde uğuldadı ve Jax'in açlık patlaması -yemekle hiçbir ilgisi yoktu- bağımızla bana doğru fırladı.

Kollarımı boynuna doladım. "Böyle bir sözü bir kadın nasıl reddedebilir ki?"

CKAPTER 1s

Kraliyet gemisiyle Leafon'a gitmeden hemen önce Alec'le birlikte sarayda kapsamlı bir tura katıldığımızdan, konutunun planını az çok biliyordum.

Jax beni kendi kanadına götürürken, "Önümüzdeki haftalarda tüm saraya iyice alışmanı sağlayacağım," dedi.

Bu bölge tamamen sessizdi ve benim için tamamen yeniydi. Onu yakından takip ettim, aramızdaki bağın ondan bana doğru hoş bir şekilde uğuldamasını iliklerime kadar hissettim.

Saray o kadar büyüktü ki her turu tam olarak öğrenmemin aylar alacağını biliyordum. Ve Alec'in bana gösterdiği tüm odalar, koridorlar ve geçitler ortak alanlarda olduğu için sarayın pek çok yerini görmemiştim.

Elbette o zamanlar Alec'in turunun amacı yüzümü ortaya çıkarmaktı, bu yüzden sadece Saray soylularının ve çok sayıda hizmetlinin uğradığı yerleri ziyaret etmiştik. Tüm bunlar tanınabilir olmamı sağlamak içindi, böylece süresiz tutsağı olacağım için Karanlık Akıncı ve grubuyla saray etkinliklerinde boy göstermeye başlarsam şok olmazdım. Ancak artık işler değişmişti. Artık Jax'in esiri değildim. Onun eşiydim ve bir gün Taşyıldız'ın kraliçesi olmamı istiyordu.

Ayaklarım halının üzerinde sallanırken, "Unutmadan, Saramel'le Bastian konusunda yaptığımız pazarlığı kaldırır mısınız?" dedim.

Bir kaşını kaldırdı. "Sanırım yapabilirim. Oldukça güvenilir görünüyorsun," diye ekledi alaycı bir tavırla.

Onu şakacı bir şekilde çimdikledim ve sessiz salonda durduk. Jax ellerimi tuttu ve başparmağını iç bileğimde gezdirdi, tanrıların pazarlık işaretlerini mühürlemek için kullandıkları ortak bir bölgeydi.

"Elowen Emerson, Faewood Krallığı'nın loraını ve kalbimin eşı, Taşyıldız Krallığı'nın silteniti Saramel Highcrest ile yaptığınız pazarlıkta kabul ettiğiniz şartlara göre, ben - Prens Adarian Willip Jackson Stagthorn, Taşyıldız Krallığı'nın veliaht prensi ve Silten kıtasındaki güçlü dört tahttan birinin varisi - bu vesileyle ikinizin de kabul ettiğı pazarlığı feshederek ikinizi de sonuçlarından özgür kılıyorum."

Bir büyü şakırtısı salonu sarstı ve uzaktaki bir gök gürültüsü kadar hızlı bir şekilde kayboldu. Yakıcı bir parıltı bileğimi aydınlattı ve tanrıların beni damgaladığı kış gevrek eğrelti otu yok oldu.

Elimi bir kez daha pürüzsüz olan tenimde gezdirdim ve artık tanrılara bir pazarlıkla bağılı olmadığım için bir an rahatladığımı hissettim.

Jax kıkırdadı. "Eminim bu Saramel'i şaşırtmıştır."

Yüzümü buruşturdum. "Umarım pazarlık işareti parladığında Cassim'i korkutmamıştır."

"Eminim iyi olacaktır. Ve şimdi bu iş bittiğine göre ..." Jax parmaklarını benimkilere doladı ve beni koridorda Bastian'ın odasından daha da uzağı götürdü. Birkaç kapalı kapının önünden geçtik ve Jax bir tanesine başıyla işaret etti. "Gardiyanının tutulduğu yer burası."

Dikkatle dinledim ama hiçbir şey duymadım. "Duyuları hala yok mu?"

"Sadece sesi ve ateş elementini kafeslemek için ona zorla bir iksir verdik, ama hala görebiliyor, duyabiliyor, tadabiliyor, dokunabiliyor ve koklayabiliyor."

Gardiyanımın kapalı kapısının arkasından hiçbir hareket gelmedi ve uyuyup uyumadığını merak ettim.

Kaşlarım çatıldı ve koruyucumun o odada kaç gündür kafeste olduğunu saydım. Ama bana yaptığı onca şeyi düşününce, bir kez daha umursamadığımı fark ettim ve toplamaya çalışmayı bıraktım.

Jax yürümeye devam etti ve beni kanadın en sonuna kadar götürdü. İlk kaçışında kullandığım merdivenin yanından geçtik. Koridorun sonuna vardığımızda Jax uzun bir pankartın asılı olduğu bir duvarın önünde durdu. "Üst kuleme bu taraftan gireceksin."

Kaşlarımı çattım. Hiçbir yerde kapı yoktu ama Jax sinsi bir gülümsemeyle pankartı yana kaydırđı.

Başka bir merdiven boşluğına açılan kemerli bir giriş görüldüğünde nefesim kesildi. Afiş onu tamamen gizliyordu ve eğer Jax orada olmasaydı, orada olduğunu asla bilemezdim.

bana göstermemişti.

"Çok gizli," diye yorumladım eğlenerek.

Sırıttı. "Mahremiyetimi severim ve bu sarayda bana çok az şey veriliyor."

Dairesel taş merdivene adımımı attım ve güçlü bir büyü tenimi karıncalandırdı. "Bu merdiven boşluğu da mı korumalı?"

"Gerçekten de öyle. Tüm kulemi çeşitli yerlerden çevreleyen koğuşlar, bazı fae'leri istemediğim alanlardan uzak tutuyor. Sadece en güvendiğim birkaç personelimın üst katlara erişimi var."

"Sarayın tüm hizmetkârlarının bu kata ve daha alt katlara erişimi var mı?" Beni saraya ilk getirdiğinde, henüz kör olduğumda, koğuşlarının verdiği hissi ve kaçmaya çalışırken merdivenlerden aşağı çılgınca koştuğumda başka bir koğuşun verdiği hissi çok net hatırlıyordum.

Jax başını salladı. "Hayır, çok az hizmetkâr benim korumalarımı geçebilir. Daha da azı bu merdiven boşluğuna erişebilir."

Onu merdivenlerden yukarı doğru takip etmeye başladım.

"Tam olarak neredeyiz?" "Hâlâ batı kulesindeyiz. Tüm bu alan benim."

Yukarı tırmandıkça nefeslerim pantolonuma dönüştü. Ve yukarı. Ve yukarı. Merdiven boşluğundaki pencereler doğal ışığın içeri girmesini sağlarken Jaggedston'ın geniş manzarasını da gözler önüne seriyordu.

Peri ışıkları da aralıklı olarak asılmıştı ve Jax'in koyu renk buklelerinde parlıyorlardı. "Bastian için yarattığım büyülu odalar kulemin üçüncü katında ama benim özel süitim en tepede."

Oraya ulaşmak için beş kat daha merdiven çıktık ve Stonewild sarayının büyüklüğü ve canavarlığı bir kez daha nefesimi kesti.

"Bir veliaht prensin kendine bu kadar yer ayırması normal mi?" Sonunda en üst kata ulaştığımızda sordum. Nefes nefese kalmıştım, güçlü lorafın büyüme rağmen şekil değıştirenlerin dayanıklılığına sahip değıldim.

Jax omuz silkti, nefes bile almamıştı. "Onların tek resmi çocuğı olarak, ailemin beni şımarttığını kabul ediyorum." Sesi daha da keskinleşti. "Belki meşru bir kardeşim olsaydı, durum böyle olmazdı, ama bu haliyle, yarısı Bastian'ın olması gerekse de, bunların hepsi benim."

Onu iki arabayı yan yana park edebilecek kadar geniş olan başka bir koridorda takip ettim. Duvarlardan birinde pencereler sıralanmıştı ve diğlerinden heybetli kadın ve erkek portreleri bize bakıyordu. Her biri

Portrenin altında bir isim plaketi vardı. Hepsi Stagthorn ailesinin üyeleri idi.

Batan güneş her şeyi aydınlatıyordu, ama alacakaranlık çökmeye başlamıştı ve aylardan biri doğmuştu. Dışarıda, gece gökyüzümüzde galaksimizin renkleri canlanıyordu.

"Dekorasyonu sen mi yaptın?" Özellikle uğursuz görünümlü bir erkek büyük bir portreden bana burun kıvrarak baktığında sordum. Titreyerek aceleyle yanından geçmek istedim ama kendimi durup bakarken buldum.

Jax yanımda durdu ve erkeğe baktı. "Hayır, bunun için anneme teşekkür edebilirim. İtiraf etmiyor ama içimden bir ses buraya aile portreleri koymakta ısrar etmesinin nedeninin her gece yatağa girdiğimde bana kim olduğumu hatırlatmak olduğunu söylüyor. Atalarımın her gün bana bakmasının bana bir görev ve amaç duygusu aşılması gerekiyor. Annemin, ailemizin çizgisinden duyduğum hoşnutsuzluğun bir kısmını hissettiğini söyleyebilirim."

Başımı ona doğru eğdim. "Peki öyle mi? Yani bir görev ve amaç duygusu aşıladı mı?"

"Annemin istediği şekilde olmasa da öyle." Başıyla bize bakan siyah saçlı erkeği işaret etti. "O benim büyükbabam."

Kaşlarım havaya kalktı ve sert görünümlü periyi tekrar inceledim. Jax gibi onun da gece yarısı siyahı saçları, ürpertici mavi gözleri ve güçlü yüz hatları vardı. Jax'in babasının bir resmini gördüğümü hatırlamıyordum ama dostum büyükbabasına bu kadar benziyorsa, babasının da aynı olduğunu hayal ettim. "Ne zaman vefat etti?"

"Tam seksen mevsim önce, ben yirmi yaz yaşındayken. İki bin yüz seksen yedi yaz yaşadı ve bunun bin beş yüzden fazlası boyunca bu krallığı yönetti. Krallığımızda bir kral ömrünün sonuna yaklaştığında yaygın olduğu üzere, yaklaşık dört yüz yaz önce tahttan babama feragat etti."

"Peki ya adı?"

"Kral Jackson Persevious Adar Stagthorn, Stonewild Krallığı'nın hükümdarı ve yaratıcısı, geyiklerin kralı ve kuzeyin komutanı." Jax'in aurasının bir zonklaması ondan püskürerek beni kokusuyla sardı. Çam ve baharat kokusunu bir parça acılık kaplamıştı ve dostuma baktığımda yüzünde küçümseyen bir ifadeyle karşılaştım. "Büyükbabam elf savaşları sona erdikten sonra Taşyıldız tahtını ele geçirdi ve o çalkantılı dönemdeki tüm çekişmelere ve siyasi manevralara rağmen tahtta kalmayı başardı." Gözleri kısıldı ve çenesini kaşıdı. "Ama ne zaman onun resmini görsem

Bütün bir krallığı kendi krallığı ilan edecek kadar kurnaz bir zekâ ve cesaretle kutsanmış bir erkek göremiyorum."

Durakladı, kaşları çatıldı. "Hayır, onun yerine kültürümüzün dışlanmasını başlatan bir erkek görüyorum. Yabancıların sadece hizmet pozisyonlarında olması gerektiğini ilan eden büyükbabamdı. Onların aşağılık büyülerinin onları daha değersiz kıldığını düşünüyordu." Çenesi kilitlendi ve sanki büyükbabasına uzun süre bakmak onu çileden çıkarmış gibi adım adım uzaklaşmaya başladı. "Büyükbabam bugün hayatta olsaydı, Bastian'a yapılan muamele konusunda babamla aynı fikirde olacağından hiç şüphem yok."

Arkasından aceleyle koştum ve omzumun üzerinden heybetli büyükbabasına son bir kez baktım. Onu resmeden ressam portrenin alt kısmına boynuzlar da çizmişti ve bu boynuzların boyutları ve şekillerinin Bastian'ın kalıcı olarak sahip olduğu ve Jax'in büyüyle çağırabildiği boynuzlara benzediğini fark etmeden edemedim.

"Onun adı Jackson'dı ve senin de göbek adlarından biri Jackson," diye yorum yaptım.

Jax omzunun üzerinden bana baktı ve dudaklarında sinsî bir gülümseme belirdi. "Öyleydi ve öyle."

Ben de alaycı bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Sanırım Saramel'e lakabının nereden geldiğini sormama gerek kalmayacak."

Hafifçe kıkırdadı ve koridorun ortasındaki büyük çift kapıya ulaştığında durdu. "Sanırım yapmayacaksın."

Başımı eğdim. "Peki ya diğerlerinin gerçek isimleri? Düşündüm de, sadece Nellip ve Alec'in doğum isimlerinden eminim. Alec bana herkesin takma adlarının kabaca gerçek adlarının tersten okunuşu olduğunu söylemişti ama ne olduklarını bana hiç söylemedi."

Boğazından kısık bir ses çıkardı. "Ne kadar ihmalkârım. Phillen'in gerçek adının Nellip olduğu konusunda haklısınız. Lars Sarl ismiyle doğdu. Bowan'ın adı Nathob. Trivan Navani. Lander aslında Edwin. Benim gibi, Lander da lakabı için bir göbek adı seçti. Ve Alec . . . Alec'tir. Baskınlarımızda ona Cal deriz."

"Ya Quinn?"

Jax omuz silkti. "O sadece Quinn. Genellikle gölgelerde kaldığı ve gerçek fae'lerle çok az etkileşimi olduğu için ona hiç lakap takmadık."

Hepsinin gerçek isimlerini düşündüm. Nellip, Sarl, Nathob, Navani, Edwin, Alec ve Quinn. Yüzümü buruşturdum. "Söylemeliyim ki, takma isimlerinden daha çok hoşlanıyorum."

Sırıttı. "Bu ikimizi, daha doğrusu yedimizi yapar. Hepimiz lakaplarımızı tercih ediyoruz ve Bastian'da fark etmiş olabileceğin gibi, kardeşim de beni böyle çağırmayı tercih ediyor." Durduğumuz çift kapının kollarından birini kavradı ve sihrinin bir parıltısı kilidi çözdü.

Ama o açmadan büyükbabasının resmini düşündüm ve sordum: "Brommel geyik şekil değiştirici kanı ailede güçlü bir şekilde akıyor olmalı ve buradaki toprakların büyüğü senin soyunun şekil değiştirici yeteneğine sahip olmaya devam etmesini istiyor olmalı."

Yüzünü bana daha fazla döndü ve masmavi gözleri ölmekte olan güneş ışığında fırtınalı görünüyordu. "Bu bizim ailede var ve haklısın. Benim soyum sürekli brommel geyikleri üretiyor. Büyük büyükbabam da bir geyik değiştiriciydi, büyükbabam, babam ve şimdi de ben."

Bilinçsizce bir elimi karnıma götürdüm. Eğer Jax ve benim bir çocuğumuz olursa, onu burada doğurursam onun da bir geyik olacağından hiç şüphem yoktu. Belki de o sırada hangi krallıkta olduğum önemli değildi. Jax için kesinlikle fark etmezdi. *Dört* krallığın da büyüğüne sahipti, gerçek bir anomaliydi.

Jax'in dikkati elimin olduğu yere kaydı ve boğazından bir başka alçak ses geldi, kısmen memnun bir gümbürtü, kısmen de sahiplenici bir mırıltı.

Bir adım daha yaklaşarak kolunu belime doladı ve dudaklarını kulağıma bastırdı. "Yakında dostum, karnına bir çocuk yerleştireceğim ve büyümesini izleyeceğim. Hiçbir şey bana seni tohumlarımla şişerken görmekten daha büyük bir zevk veremez."

Bir şehvet zonklaması içimi titretti. "Belki de önce sadece ikimizin olduğu birkaç yazın tadını çıkarabiliriz? Eğer yıldızlar ve galaksi sonunda bizi bir çocukla kutsamaya karar verirse tabii."

Jax burun deliklerini açarak kokumu içine çekti, sonra da özel süiti olduğunu tahmin ettiğim odanın kapısını açtı. Dudaklarında boğucu bir gülümseme belirdi. "Beklemeye ikna edilebilirim. Ama bu arada birçok kez çocuk sahibi olma alıştırmaları yapmamızda ısrar edeceğim. Şimdi gel aşkım, bu oda artık benim olduğu kadar senin de."

Eşikten adımımı attım, Jax hâlâ önümdeydi ve güçlü bir büyü derimi diken diken etti. Bir kaşımı kaldırdım. "Başka bir koğu mu?"

Döndü, geniş gövdesi evinin görüntüsünü engelliyordu. "Tabii ki. Burası benim özel süitim. Buraya kimsenin girmesine izin vermem, hizmetçilerin bile. Artık buraya benden başka sadece siz girebilirsiniz."

"Gerçekten mi? Temizliği kendiniz mi yapıyorsunuz?"

"Birkaç tılsımın bir şey değil."

"Ve buraya kimsenin girmesine izin vermedin mi? Hiç mi? Arkadaşların bile mi? Ya da ailene?"

"Hayır, onlar bile değil. Hayatımın büyük bir kısmı"-kaşları çatıldı-"bana ait değildi. Başkalarına aitti ama burası, bu duvarların içi benim için gerçekten bir sığınak. Kapılarım kapalıyken kimse beni rahatsız edemez, kral ve kraliçe bile."

Nefesim kesildi. "Cidden bana o eşikten geçen tek kişinin ben olduğumu mu söylüyorsun?"

Başını salladı. "Seksen yaz önce buraya taşındığımdan beri mi? Evet, sadece sen. Sadece sen."

"Ve gerçekten bana burada hiç başka bir kadınla birlikte olmadığını mı söylüyorsun? Bir geceliğine bile mi?" Bu saçma bir soruydu. Yaptıysa bile bilmek istemiyordum ama cevap olarak bana bir adım daha yaklaştı.

"Hayır, Elowen. Sen benim koğuşumdan geçen tek kadınsın. Burayı özel konutum olarak ilan ettiğimden beri buraya kimse girmedi. Sadece sen, aşkım."

İçime bir sıcaklık yayıldı ve sonunda bana açtığı odaları görebilmem için hareket etti.

Nefesim kesildi, bakışlarım düzinelerce uzun pencereyi barındıran dairesel taş duvarlara takıldı. Kalın, pelüş bir halı odanın ortasını süslüyordu ve uzak duvarın yanında büyük bir kanopili yatak duruyordu. Yatak üç, hatta dört fae'nin rahatlıkla yatabileceği kadar büyüktü ve görünürde tek bir kırıksıklık ya da buruşukluk olmadan mükemmel bir şekilde yapılmıştı.

Yatağın geniş örtüsü koyu lacivertti ve altından taş grisi çarşaf lar görünüyordu. Koyu renk ahşap masalar yatağın yanlarını süslüyordu ve yatağın tam karşısındaki odanın karşısında büyük bir şömine bekliyordu.

Ateşin etrafında iki sandalye ve bir kanep e vardı. Bir gün o kanep e ye kıvrılıp soğuk bir kış gecesinde ateşin bizi ısıtmasına izin verdiğimiz i, Jaggedston'ın seslerinin aşağıdaki şehir sokaklarından belli belirsiz bize doğru süz üldüğünü hayal etmekten kendimi alamıyordum.

Odanın uzak duvarında yüzlerce kitapla dolu devasa bir kitaplık duruyordu. Onun yanında bir yığın parşömen ve tüy kalemle kaplı bir yazı masası vardı. Onun yanında da kılıçlar, tatar yayları, oklar ve yaylarla dolu bir duvar vardı.

Şakacı bir şekilde gülümsedim. "Burada da biraz antrenman yapıyor musun?"

Kıkırdadı. "Silahlarımın yakınımda olmasını seviyorum." Jax sabırla bekledi, ben özel süitini keşfederken yüzünde memnun bir gülümseme vardı. "Odamıza eklenmesini istediğin her şey için de yer açacağım. Bolca yer var."

Gezintime devam ederken sırtımdan kendimi alamadım. Odanın köşesinde bir kapı bekliyordu. Kapı, Bastian'ın süitine bitişik olanı utandıracak kadar büyük bir banyo odasına açılıyordu. O süitin aksine, buradaki pencereler kristal berraklığındaydı ve insana sahil boyunca parıltıya Adriyatik Denizi'nin nefes kesici manzarasını sunuyordu.

Devasa küvete ve yanındaki kabarık havlulara baktım. Jax ve ben o küvete rahatlıkla sığabilirdik ve bunu yapma düşüncesi içimi ürpertti.

"Beğendin mi?" diye sordu kapı aralığından sessizce.

Ona doğru döndüm. "Bayıldım."

"Gel. Sana göstermem gereken bir şey var." Bana işaret etti, sonra elini benimkine doladı.

Onu banyodan çıkarken takip ettim ve odanın girişine yakın olduğu için fark etmediğim ve çift kapının arkasında kaçması kolay olan başka bir kapıya yöneldim.

Jax adımını attı ve ben de onu takip ettim, ancak izlerimde durdum.

Önümüzde *kocaman* bir gardırop uzanıyordu, ama sadece veliaht prensin giysileri yerine yarısı kadın giysileriyle .

Raf raf güzel kazaklara, rahat üstlere, akla gelebilecek her renkte pantolonlara, bol pamuklu pantolonlara, sade elbiselere ve raf raf her renk tonunda iç çamaşırlarına baktığımda kalbim çarpmaya başladı. Ve gardırobun en ucunda, çok küçük bir alanda, gösterişli elbiselerden oluşan bir raf vardı.

Yavaşça devasa dolaba doğru ilerledim, yol boyunca giysileri hissettim. En sonda, elbiselerin yanında durdum ve parmaklarım elbiselerin üzerinde gezindi. Her bir elbise rahat ipeksi kumaştan yapılmıştı. Hiçbirinde kısıtlayıcı korseler, uçsuz bucaksız tüller ya da iç gıcıklayıcı yakalar yoktu.

Jax'le yüzleşmek için geri döndüğümde gözlerimde yaşlar oluştu. "bunlar benim için mi?"

Hemen arkamda duruyordu, beni sessizce takip , yüzünde emin olmayan bir ifade vardı. "Öyle."

"Ne zaman? Ve nasıl?" Bir şekilde boğuk bir fısıltıyla başardım.

"Odanızdan kaçtığınız gün bir düzine terzi tuttum. Gitmene izin veremeyeceğimi biliyordum ve seninle ilgilenmek istedim. Bunu bilmesen ve seni esir tutuyor olsam bile sana bunu sağlamak içgüdülerimi saçma bir şekilde mutlu etti."

İçimde bir sıcaklık patlaması daha oldu. "Yani Kral Paevin'le tanışırken giydiğim, benim için hazırladığın yeşil elbise ya da Leafon'a getirdiğin o giysi sandığı değil miydi?"

Boğazı düğümlendi. "Hayır."

"Tüm bunları sadece benim için mi yaptırdın?"

"Yaptım. Terzilere zevklerinizin ne olduğunu açıkça belirttim. Umarım doğru anlamışımdır." Bir elini saçlarında gezdirdi, aniden kararsız görünüyordu. "Eğer yapmadıysam, ben-"

Başka bir ses çıkaramadan onu kendime çektim ve öptüm.

Dudakları dudaklarıma çarptı, elleri beni daha da yakınlaştırmak için otomatik olarak belime gitti. Ağzlarımız bir bütün olarak hareket etti ve onun tadı duyumlarıma doldu. Rüzgârın ve çamın, umudun ve aşkın tadındaydı. Evin tadındaydı.

Sonunda geri çekildiğimde nefesim kesilmişti.

Bakışlarını için için yanan bir ifade doldurdu. "Sanırım doğru anladım?" Arsızca gülümsedi.

"Sen yaptın." Elimi yanımdaki kazaklardan birinin üzerinde gezdirdim, öpüşmemizden dolayı hâlâ nefes nefese kalmıştım.

Parmaklarım kalın ve yumuşak bir kumaşla karşılaştı. Kazağı yukarı kaldırdım. Kalçamın ortasına kadar sarkıyordu ve geceleri soğuk koridorlarda dolaşırken sıcak ve rahat olacaktı. "Ama bu bir kraliçenin giyeceği türden muhteşem bir kıyafet değil."

Jax başını eğdi. "Belki genelde öyle değildir ama bunun değişmeyeceğini kim söyleyebilir? Kral rahat pantolonlar ve yün üstler ya da tunikler ve pantolonlar giyerken neden bir kraliçe gün batımından şafağa kadar kısıtlayıcı, rahatsız elbiseler giymek zorunda olsun?"

Gözlerimdeki yaşlar o kadar yoğunlaştı ki zar zor görebiliyordum. Gözlerimi kırıştırarak en sondaki elbiseye tekrar baktım. "Ve bunlar görevim böyle bir kıyafet giymemi gerektirdiğinde giymem için mi?"

Koleksiyonu inceledim. Her biri farklı renkte ve benzersiz süslemelere sahip yaklaşık dört düzine elbise vardı.

"Geleneksel olarak her gece akşam yemeği için resmi giyiniriz." Jax arkamdan geldi ve belimi sardı. "Ama eğer beğenmezsen,

hepsinden kurtulacağız."

Sevinç ve inançsızlık arasında bir sesle güldüm. Parmaklarımı elbiselerin üzerinde gezdirdim. En az kazaklar kadar yumuşaktılar. "Çok güzeller, Jax. Hayır, sadece güzel değiller. Mükemmeller. Elbise giymeye tamamen karşı değilim, biliyorsun. Sadece vasimle olan hayatımda hiçbir zaman seçme şansım olmadı ve o da her zaman benim tercih etmediğim tarzda olanları seçti. Ama bunlar ..." Bir tanesini çıkardım.

Koyu lacivert elbisenin üst kısmı binlerce parıldayan koyu safirle kaplanmıştı. Etek kısmı belden aşağıya doğru kat kat ince, şeffaf bir kumaştan oluşuyordu. Ayaklarımın etrafındaki bir havuzda dinlenmek için su gibi akıyordu. Elbisenin üst kısmının omuz bölgesine aynı şeffaf malzemeden yapılmış bir pelerin ilıştırılmıştı, ancak sadece bir kat kalınlığındaki pelerin hafifçe transparandı. Pelerinin tokasını ve dikişlerini daha parlak safirler süslüyordu.

Elbise nefes kesiciydi. Cesur. Son derece güzeldi. Yine de kesiminden ve hissiyatından bütün bir gün boyunca rahatça giyilebileceğini söyleyebilirim.

"Buna bayıldım."

Dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Benim için dene. İstersen bu gece ailemle tanışırken giyebilirsin."

Yanaklarım onun boğuk ifadesinin ve aramızdaki bağ boyunca ondan bana doğru akan uyarılmanın altında ısındı. Arkasını dönmese gerektiğini belirtmek için parmaklarımı döndürdüm, sonra hızla soyundum ve elbisenin içine girdim.

Vücudumda kolayca kayıyordu ve arkadaki kopçaları kendim bile takabiliyordum, vasimin ısrarla istediğı elbiselerdeki yüzlerce düğme ve askıya hiç benzemiyordu. Bu elbiseyi giymek için bir hanımefendinin refakatçisine bile ihtiyacım yoktu.

İşim bittiğinde, lacivert kumaşı üzerimde yumuşattım, ne kadar mükemmel oturduğuna hayret ettim, sonra şeffaf pelerini omuzlarıma doladım, göğüslerimin hemen üzerindeki tokalarla elbiseye bağladım.

Jax'in büyük çerçevesi gardırobun girişindeki aynayı kapatıyordu ama aşağıya baktığımda elbisenin vücudumu göstermesine rağmen açıkta bırakmadığını ve eteğindeki şeffaf katmanların hafif ve havadar olduğunu ama transparan olmadığını görebiliyordum. Bu elbisenin içinde hareket etmek kolay olacak ve kendimi açıkta hissetmeme neden olmayacaktı. Yine de kendimi muhteşem hissetmemi sağlayacak kadar güzeldi.

"Eee?" Jax hâlâ arkasını dönmüş bir halde sordu. "Bu merak beni öldürüyor." Hafifçe güldüm. "Arkanı dönebilirsin."

Yavaşça döndü ve bakışları üzerime dikildiği anda yüzünde yırtıcı bir ifade belirdi. Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, ifadesi *açlığa* dönüştü. Bu bana daha önce, onun eşim olduğunu bilmeden önce yüzünde gördüğüm tüm o bakışları hatırlattı.

Yaklaştı, niyeti açıktı. Kalçalarımın arasından sıvı sıcaklığı aktı ve içgüdüsel olarak geri çekildim.

Cık cık dedi ama gözlerinde vahşi bir parıltı vardı. "Kaçmak yok, dostum. Korkarım peşine düşerim."

Ellerini başımın iki yanında arkamdaki duvara sabitleyip beni nefesim kesilmişti bile. burnunu açıkta kalan boğazımda gezdirdi ve kokumu içine çekti.

"Kokusunu aldığım şey senden yayılan uyarılma mı?" Boynuma bir öpücük kondurdu. "Sanırım öyle. İstedğin bir şey mi var aşkım?"

Kalçalarımı birbirine sürttüm, sürtünme ağrıyan göbeğime karşı çok lezzetliydi. Boynumu ısırdı ve ben inledim.

"Sanırım sana bir soru sordum." Bir parmağını kalçamda gezdirdi ve eli altından kayana kadar elbiseyi de beraberinde sürükledi.

Parmakları bacağımın üzerinde geziniyor, yukarı, yukarı ... *yukarı* hareket ediyordu.

Alay ederek parmaklarını kalçamda gezdirdi, merkezime doğru ilerledi, tam da onun için zonklamaya başladığım yere.

Çekirdeğime ulaştığında, sinir demetine dokundu ve ben haykırdım. "Bir cevap, aşkım. *Şimdi*. Sanırım ne istediğini sormuştum?"

Baskın ses tonu içimde bir ihtiyaç kıvılcımına yol açtı. "Seni istiyorum," diye bir şekilde nefes nefese kalmayı başardım. "Seni içimde istiyorum."

Sahiplenici bir gümbürtü göğsünü salladı ve elbiseyi tamamen ayırarak beni yukarı kaldırdı. Omurgam duvara yaslanana kadar beni duvara yasladı ve bacaklarım beline dolandı.

Elbiseyi tamamen yukarı kaldırırken ellerim bel kemerine gitti. Kaygan, şeffaf malzeme kolayca kalçalarımın üzerinden sarkarak arkama döküldü ve siki serbest kaldığında yüksek sesli bir inilti çıkardım.

Kendini girişime sürttü ve inledi. "Çok ıslak."

Kendini hizaladı ve yavaşça doğru itti. Geniş çevresi kazandığı her santimle beni doldurdu ve göbeğim onu sıkıca tutarak etrafında kenetlendi. Nefes nefese onun omuzlarına yapıştım, zaten şehvetten sarhoş olmuştum.

Sert bir nefes aldı ve sihirli bir parıltıyla boynuzları ortaya çıktı. Gözlerini vahşi bir parıltı doldurdu ve "*Benim*" diye hırladı.

Kendini tamamen içime soktu ve beni çok lezzetli bir şekilde doldurduğunda haykırdım. Ellerimi göğsünde gezdirerek parmaklarımı saçlarına doladım ve sonra avuçlarımla boynuzlarını çevreledim.

Boğazının derinliklerinden bir homurtu geldi ve bakışları vahşileşti. Aleti kalınlaşarak içime girmeye başladı ve bedenim ihtiyaçla uğuldadı. İçimdeki bağ yanıyor, beni dostuma sıkıca bağlıyordu ve boynuzlarını her daha sert kavrayışında ya da sert uzunluklarını her okşayışında kalçaları kıpırıyor ve hamleleri artıyordu.

Benimle birlikte duvara yaslandı, tekrar tekrar içime girdi. Bunu en son yaptığımızdan beri çok uzun zaman geçmiş gibi hissediyordum ve bu alemde dokunmadan bu kadar uzun süre kalmayı nasıl başardığımızı merak ediyordum.

"Sen benimsin, Elowen. *Benimsin*," diye homurdandı. "Benim eşim. Kraliçem. Sen *benimsin*."

Son kez içime girdiğinde aklım başımdan gitmişti. İkimiz de birlikte boşaldık, şiddetle öpüşürken çığlıklarımız birbirimizin ağzında hapsedi. İçimde dalga dalga zevk dalgaları yayıldı ve kendini içime boşaltırken her sesimi yuttu.

Birçok nefes aldıktan sonra nihayet başını eğdi ve boynuzları göz kırparak yok oldu.

Nefes nefese onu kendime doğru çektim çünkü bacaklarım hâlâ beline kilitliydi ve o da hâlâ içime gömülmüştü. "Boynuzların hep sen ... olduğunda mı çıkar?" Kelimelerimin havada asılı kalmasına izin verdim, onları ortaya çıkaranın sadece seks mi yoksa başka bir şey mi olduğundan tam olarak emin değildim.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Sadece seninle. Sadece sen benim bu yönümü ortaya çıkarma yeteneğine sahipsin. Seninle her birlikte olduğumda, çiftleşme içgüdülerim beni ele geçiriyor."

Başka hiçbir dışının onu bu şekilde görmemiş olmasından dolayı içimde bir memnuniyet dalgası dolaştı. Elimi enseme, Leafon'da tenime kazıdığı çiftleşme izinin üzerinde gezdirdim. Sonra parmağımı bileğinin iç kısmındaki semelee gözü olan izinin üzerinde gezdirdim. Ürperdi.

"Güzel," dedim basitçe ve sonra kollarımı ona doladım ve onu yavaşça öptüm.

O da beni öptü, dili benimkiyle dans ediyordu. *Tanrılar ve Tanrıçalar*, ama bu erkek beni tüketecek güce sahipti.

Uzaktan belli belirsiz bir zil çalmaya başladı ve yedi zile ulaştığında saatin kaç olduğunu anladım. Saat yedide yemekhanede olmamız bekleniyordu.

Sekiz ve bu kalenin ne kadar korkunç olduğu düşünöldüğönde, ona ulaşmak muhtemelen biraz zaman alacaktı.

Üzüntüyle ağzımı onunkinden ayırdım. "Muhtemelen gitmek için hazırlanmaya başlamalıyız. Ailenle buluşmaya geç kalmak istemeyiz."

Beni tekrar öptü ama beni bırakmak yerine içimde sertleşmeye başladı. "Hâlâ bir saatimiz var. Bir ya da iki ya da üç kez daha. Seni doğru dürüst becermek için yeterli zamanım olmadı aşkım."

Hareket etmeye başladığında saçlarım geriye dököldü, kalın boyu içimin derinliklerine sürtünüyor ve karşılık vermeme talep ediyordu. Çiftleşme bağımız parlak bir şekilde yanıyordu ve giderek artan uyarılmışlığı içime doğru akıyordu.

İnleyerek onu tekrar ağzıma götördüm ve tekrar tekrar içime girmeye başladığında onu iyice öptüm.

İki kez daha seviştik. İkinci birleşmemiz yine gardıropta, son birleşmemiz ise şöminenin yanındaki kanepede oldu. İkimiz de tekrar tamamen giyindiğimizde saat sekize yaklaşmıştı. Ama bir bakıma Jax'in tekrar sevişmek için ısrar etmesine sevinmiştim. Kesinlikle baş döndürücü bir dikkat dağıtııcıydı. Bir kez bile ailesini ya da bu gece olacakları düşünmemiştim.

Jax'in sihrinin bir telaşıyla, uyluklarımdan aşağı kaymaya başlayan tohumunu temizledi ve sonra, sihrinin bir başka fısıltısıyla, kıvrımlarımı da temizledi.

Büyüsü *orama* dokunduğönda nefesim kesildi.

Sırıttı ve kulağıma fısıldamadan önce beni usulca öptü, "Buna alış aşkım. Önümüzdeki yazlar boyunca ellerimle ve sihrimle sana mümkün olan *her* şekilde dokunmayı planlıyorum." Hava elementinin bir okşayışı omurgamda dans etti ve lanet olsun ona, ama içimde başka bir özlem kıpırdanması başladı.

Kıkırdayarak ellerini elbisemin üzerinde gezdirdi ve bacaklarımdan etrafında güzel bir havuz oluşturanaya kadar düzeltti. Son bir saattir onun özel odasında ne yaptığımızı kimse bilemezdi.

Jax lacivert bir pantolon ve beyaz düğmeli bir gömlek giymiş, lacivert bir ceketle örtünmüştü. Zarif ve görünüyordu,

tam da bir prensin yapması gerektiği gibi.

Gardırobun sonunda, kapının yanında bir ayna bekliyordu.

Birbirine uyan kıyafetlerimize baktım ve bir an için nefesim kesildi. Güzelliğimin çoğunun lorafın büyümden geldiğini biliyordum ama ben bile çarpıcı bir çift olduğumuzu kabul etmek zorundaydım.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Harikasın, Elowen, kesinlikle *muhteşem*."

İçime bir sıcaklık doldu, ancak onun süitinden çıkarken, kapılar arkamızdan otomatik olarak kilitlenirken, ne yapmak üzere olduğumuzu gerçekten anladım.

Stonewild Krallığı'nın kral ve kraliçesiyle tanışacaktım, oğulları beni eşi ilan edecekti ve sonra Kral Paevin'in yaptıklarını onlara anlatacaktık.

Bu gecenin zaferle ya da tam bir felaketle sonuçlanma olasılığı vardı.

KISIM L 3

"Gel. Sana kulemden çıkmanın daha hızlı bir yolunu göstereceğim." Jax beni koridorda çekiştirerek geldiğimiz yerin tam tersi yöne doğru götürdü. Arkamızda, onun süitine ulaşmak için tırmandığımız dairesel taş merdivenler giderek uzaklaşıyordu.

Salonun diğer ucuna yakın bir yerde, büyük bir tablonun önünde durdu. Kırsal bölgeyi gösteren bu resim, Orman'ın canlı renklerle dolu güzel bir yorumuydu. Jax parmağını sağ üstteki çerçevenin arkasına taktı. Bir klik sesi geldi, ardından tablo açıldı. Sanki gerçek bir kapıymış gibi menteşeler üzerinde hareket ediyordu.

"Bu alemde ne var?" Fısıldadım.

Taş duvarın içinde yüzen bir platform, resmin arkasında bekliyordu.

Jax sııttı. "Bu bir asansör. Merdivenleri çıkamayacak kadar yorulursanız, buna binebilirsiniz."

Homurdandım. "Şimdi sen söyle."

Güldü ve elimi sıktı. Platformun üzerinde durmak için yüksek taş dudağın üzerinden adım attık ve bir peri ışığı anında tutuşarak etrafımızdaki alanı aydınlattı. Asansörü çevreleyen taş duvarlar her taraftan bir kol uzunluğundan daha uzak değildi.

Jax tabloyu kapattı ve bir an içeride kilitli kaldığımızı düşünüp korktum ama hemen bana tabloyu tekrar açacak mandalı gösterdi. "Sadece buraya bas."

Yan taraftaki küçük bir pede dokundu ve portre hemen açıldı. Hatta benim de denememi bekledi, sanki bu taş silindirin içine hapsolmaktan korktuğumu hissetmiş gibiydi.

Korkum geçince sırttı. "Hazır mısınız?" Ben başımı sallar sallamaz, "Asansör, bizi birinci kata götür" dedi.

Platform anında alçalmaya başladı ve taş duvarlar hızla yanımızdan geçti. Ama midemi bulandıracak kadar hızlı hareket etmiyordu ve kesinlikle merdivenlerden inmekten daha hızlıydı. Hanların ve işyerlerinin kullandığı çoğu asansöre benzer şekilde, birden fazla katı hızla geçtik.

Gülerek, "Bu asansörün Bastian'ın süiti gibi büyülü olduğunu varsayıyorum, eğer tek yapmanız gereken dileğinizi söylemekse?" dedim.

"Öyle. Sadece hangi katı istediğinizi söyleyin, sizi çıkmak için doğru resme götürecektir."

Aşağı inerken kat kat tabloların yanından geçtik. Çerçeveleri ve her bir sanat eserinin arkası biz yanlarından süzülürken görülebiliyordu.

Yedi kat aşağı indiğimizde asansör durdu ve çerçevenin serbest bırakma pedinden yeşil bir ışık yayıldı.

Başımı eğdim. "Bu yeşil ışık ne anlama geliyor?"

"Koridorda hizmetkâr ya da Fae olmadığını gösteriyor. Şimdi çıkarsak kimse bizi görmez."

Ağzım açık kaldı. "Bu asansörü bilen var mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, sadece ben ve tabii ki şimdi de sen."

İçim yine ısındı. Tıpkı özel odaları gibi, bir kez daha onun gizli alanına davet ediliyordum ve bu davet sadece ve sadece içindi. "Etrafta biri varsa bu ışık başka bir renk mi yayıyor?"

Başını salladı. "Eğer pembe ışık yanarsa, yeşile dönene kadar beklemeniz gerekir."

Başımı eğdim. "Peki senden ve benden başka kimse bu asansörü bilmiyorsa, onu kim yarattı?"

"Ben. Bastian'ın süitini oluşturduğumda yükledim." Gözlerim büyüdü. "Sen mi? Gerçekten mi?"

Güldü. "O kadar şaşırmış görünme. Büyülü yaratıklar icat etme konusunda oldukça yetenekli olduğum söylenir."

Ben de onunla birlikte güldüm ve bakışları tamamen sinsî bir hal aldı. "Ve sana söylediğim gibi, batı kulesi benim özel konutum. Bu duvarların içinde ne hizmetkârların ne de ailemin bildiği pek çok şey yarattım."

Yeniden güldüm, onun sinsi tavrı beni kıkırdatıyordu. "Ama bunu nasıl inşa ettin?"

"Bir sürü büyü. Bir sürü lanet. Ve bir sürü deneme yanılma. İlk asansör tam bir felaketti. Onu mühürlemek için yaptığım büyüü geri alana kadar altı saat boyunca içinde kilitli kaldım."

Bunu hayal ederken bile kalbim daha hızlı çarpıyordu.

Beni kendine çekti ve şakağıma bir öpücük kondurdu. "Korkma, aşkım. Artık tamamen çalışıyor."

"Ama bunu sadece sen biliyorsan, benim için işe yarayacağından emin misin?"

"Elbette olacak. Seni saraya getirdiğim günün ertesinde tüm koğuşlarımı ve büyülerimi değiştirdim. Bastian'ın süitinin kapısı hariç hepsini. Onu kilitli tuttum."

"Ertesi gün ..." Çenem düştü. O gün hâlâ Bastian'ın odasında kilitli olduğum, Jax'le bir daha görüşmeyeceğimize ikna olduğum, onun çağrısını yerine getirdikten ve beni tasmamın boğucu baskısından elinden geldiğince kurtardıktan sonraki gündü. "Ama o zaman yollarımızı ayıracaktık."

Başını salladı ve gözleri karardı. "Biliyorum. Bunu yapmamızın senin için en güvenli yol olduğunu biliyordum. Karanlık Akıncı olarak, yakalanırsam otomatik olarak risk altındasın, ama bir gün bunun değişebileceğini ummaktan kendimi alamadım. Ben artık Akıncı olmadığımı ve sen artık benden nefret etmediğinde yollarımız tekrar kesişecekti. Bunun mümkün olup olmayacağını bilmiyordum ama her ihtimale karşı hazırlıklı olmak istedim."

"Senden hiç nefret etmedim."

"Hissettin. Jaggedston'a giderken görüşünü ve sesini aldığımda, korkunu ve mutlak öfkeni hissettim. Bu beni neredeyse çözüyordu."

"Ama bu nefret değildi. Senden asla nefret edemem."

Alaycı bir gülümseme dudaklarını kaldırdı ama gözlerine ulaşamadı. "Kaçmaya çalıştıktan sonra Nellip'e seni odana geri götürmesini ve orada tutmasını emrettiğimde kokun aksini söylüyordu."

İçimi çektim. "Tamam, belki o an için haklısın ama bunun tek nedeni beni Gardiyan Alleron kadar kötü kontrol ediyor olmandı."

Yüz hatlarında tam bir suçluluk ifadesi belirdi.

Elini sıktım, gözlerim buğulandı. "Ama artık seni tamamen affettim."

Eğildi ve beni boynumdan usulca öptü, sonra portreyi açmak için pede uzandı. "Bunların hepsi geçmişte kaldı artık," diye fısıldadı. "Ben

seni bir daha asla zorla tutmayacağım."

Tablo açıldı ve arkamızdaki tabloyu kapatmak için tırnağa basmadan önce dökümlü elbisemin birinci katın girişini temizlediğinden emin oldu. Kilitlendiğinde tamamen masum görünüyordu.

"Sır saklamakta çok iyisin," diye fısıldadım.

"Evet, öyleyim ama senden asla sır saklamayacağım." Beni ileri doğru çekti ve sonunda koridorda ilerlemeye başladık.

Yeni çevreme baktım ve başka bir koğuştan geçmediğim için hâlâ Jax'in özel kulesinde olduğumuzu biliyordum ama koridorun en ucundaki çift kapı, mahremiyetimizin yakında sona ereceğini vaat ediyordu.

"Yemek salonu sarayın merkezi alanında, değil mi?" diye sordum ve Alec'in bana gösterdiği her şeyi hatırlamaya çalıştım. Eğer doğru hatırlıyorsam, büyük ve gösterişli yemek alanı sarayın orta avlusuna bakıyordu.

"Bu doğru."

Ayakkabılarımızın taş zemin üzerinde attığı her adımda Jax'in omuzlarındaki gerginlik artıyordu. Gözlerimin önünde, Stonewild'ın veliaht prensi ortaya çıkıyor, daha kaygısız muadili -eşim, Jax ve Karanlık Akıncı-yok oluyordu.

"Beni kabul etmeleri için onları ikna etmenin bir yolunu bulacağız prensim," diye fısıldadım ve benden istenen role geri döndüm. Özel kanadının dışında ona artık Jax diyemezdim. Toplum içinde o ya Prens Adarian ya da benim prensimdi.

Keskin bir nefes aldı. "Gerçekten."

Koridorun sonunda kapıları süpürerek açtı ve beni içeri soktu. Ortak yürüyüş yoluna adım attığımız anda Jax'in bölgesine açılan kapılar arkamızdan kapandı ve sırtımdaki deriyi diken diken eden bir başka koğuş devreye girdi.

Sesler koridorun ilerisinden bize doğru geliyordu ve bir hizmetçi temizlik tılsımları ve malzemeleriyle dolu büyük bir kova taşıyarak yanımızdan geçti.

Bizi görür görmez soldu ve kaçmaya başladı.

Jax'in kaşları çatıldı, onu izliyordu. Arkadaşımla eli benimkinin etrafında daha da kenetlendi ve birlikte koridorun ortasına doğru yürüdük.

Uzun lacivert elbisem etrafımda dönüyor, her adımda kolayca hareket ediyordu. Uygun göründüğümü biliyordum. Bu elbise beni buraya aitmişim gibi gösteriyordu ama içten içe ait olmadığımı biliyordum.

Sinirlerim gerilmeye başlamıştı ama hayatımda ilk kez yakam artık içimdeki endişeyi artırmıyordu. Elimde sadece

Boğucu tasma gittiği için artık başa çıkılması gereken duygular vardı ve bu beni biraz rahatlatmıştı.

Jax beni başka bir dönemeçten geçirdi ve daha fazla hizmetçi ortaya çıktı. Bizi görenlerin her biri ya oldukları durdular, çeneleri düştü ya da aceleyle uzaklaştılar.

Kaşlarımı çatıttım. "Neden hepsi garip davranıyor?"

Jax'in alını çatıldı. "Ben de aynı şeyi merak ediyordum." "Yani bu normal değil mi?"

"Hayır."

"Sence bunun nedeni benim senin eşin olduğum söylentisinin yayılması ve ailenin bunu öğrenip kızması mı?"

Burun delikleri alevlendi. "Üzgün olsalar bile bu hiçbir şeyi değiştirmez."

Yemekhaneye giden son dönemeci döndük ve giriş kapılarının yanında duran muhafızların ikisi de kaskatı kesildi, omuzları geri çekildi.

"Prens Adarian," diye seslendi sağdaki. "Babanız sizi arıyordu."

"Eminim öyledir. Onunla saat sekizde buluşacaktık," diye yanıtladı Jax, korumaların yanından hızla geçerek.

Attığımız her adımda saraydaki enerji daha da garipleşirken kalbim çılgınca çarpmaya başladı.

Dar koridordan geçerek yemek odasına girdik ve geniş salon önümüzde uzanıyordu. Ancak Jax'in istediği gibi sadece kral ve kraliçe katılmak yerine, tüm salon soylu fae'lerle doluydu.

Ama hiçbirini konuşmuyordu. Ölüm sessizliği bizi karşıladı.

Ve odanın ortasında, kral ve kraliçenin yanında, koruyucum bekliyordu.

Adımımın ortasında donup

kaldım ve göz kırptım. Sonra

tekrar göz kırptım.

Ama Muhafız Alleron hâlâ *oradaydı*. Odasından çıkmıştı. Ve *burada*, kral ve kraliçeyle birlikteydi.

İnançsızlık önce beni sarstı ama panik de aynı hızla çöktü. Yanımda, Jax'in tüm vücudu kaskatı kesildi.

Benim solumdan ve Jax'in sağından ayak sesleri geldi. Bize kimin yaklaştığına bakmaya fırsat bulamadan, Stonewild Krallığı'nın kralı bana ve oğluna delici bir bakış fırlattı.

"Adarian, açıklaman gereken bazı şeyler var. Bu erkek senin Kara Akıncı olduğun ve onu kaçırıp kulende esir tuttuğun konusunda ısrar ediyor."

İçimde bir korku patlaması yükselip dönerken çenem düştü. Büyüm de aynı hızla karşılık verdi, uzuvlarımı kovaladı ve pençeledi. İçimde gölgeler belirdi ama bir şekilde, bize doğru yaklaşan ayak seslerinin Taşyıldız sarayının hizmetkârları ya da muhafızları olmadığını fark edene kadar onları kilitlemeyi başardım.

Onlar kingsfae idi.

İki düzine kingsfae daire çizdi.

"Aman Tanrım." Bakışlarım odanın içinde geziniyor, her ayrıntıyı hızla kavırıyordum.

Uzak duvarın yanında duran Jax'in tüm arkadaşları -Lars, Phillen, Lander, Bowan, Trivan ve Alec- başlarını eğmiş ve elleri sihirli bantlarla bağlanmış bir şekilde duruyorlardı.

"Yukarıdaki Yıldızlar," diye fısıldadım.

Jax'in elimi sıkıca kavrayışı sıkılaştı. "Baba, bunun anlamı nedir? Korumalarım ve arkadaşlarım neden gözaltında?"

"Biz de bunu açıklayabileceğinizi umuyoruz," diye cevap verdi kral, gözleri buz gibi soğuk. "Bize Elowen'le Fosterton'da tanıştığınızı söylediniz ama onu Kara Yağmacı'dan kurtardığınızı hiç söylemediniz, oysa Kral Paevin'den gelen bir mektupta ona tam olarak bunu söylediğiniz iddia ediliyor. Yine de kulenizde bulunan bu erkek, bunun sizin Kara Akıncı *olmanızdan* kaynaklandığını ve Elowen'i hiç kurtarmadığınızı iddia ediyor."

Jax öfkeleni ve beni daha da sıkıca kavradı. "Elowen'la nasıl tanıştığımıza dair her ayrıntıyı açıklamanın gerekli olduğunu düşünmedim ve o erkeğin kim olduğu ya da beni neden böyle şeylerle suçladığı hakkında hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Jax, koruyucumu işaret ederek. Yalanlar dilinden o kadar kolay dökülüyordu ki. Çok çabuk. Bir kez daha eşimin taktığı maskeleri hatırladım.

Gardiyan Alleron Jax'e ters ters baktı ama konuşmadı. Etrafımızı saran kingsfae'lerin etrafında yükselen enerji ve çatırdayan büyü dönüyordu ve zihnimi doldurmakla tehdit eden sisin içinden sadece tek bir düşünce geçebiliyordu.

Kimse bize inanmazdı.

Gardiyan Alleron kaçmış ve kendisine yapılanları bir şekilde iletmişti, bu da kralların dostumu tutuklamak için burada olduğu anlamına geliyordu.

Onun Kara Akıncı olduğunu *biliyorlardı*. Jax'in yalan söylediğini .

Ve tüm bunlar Gardiyan Alleron'un özgürlüğüne kavuşması ve gördüğü her şeyi onlara anlatması sayesinde oldu.

KISIM L 4

"Dur!" Jax ilerleyen kingsfae'ye hırladı.

Hep birlikte durdular ve otoriter bir havası olan bir erkek hemen yakınımızda durdu. "Saray tarafından çağrıldınız, Prens Adarian." Altı kingsfae yaklaşarak komutanın yanlarını kuşattı ama hepsi de tedirginlikle Jax'e bakıyordu. "Karanlık Akıncı olmakla suçlanıyorsunuz."

"Bu çok saçma." Jax öfkeden kudurdu. "Ben Stonewild Krallığı'nın veliaht prensiyim. Ben tam da Karanlık Akıncı'nın çalacağı türden bir erkeğim."

Krallar arasında bir başka ihtiyatlı bakış daha geçti ama komutanları daha pişman görünse de başını eğmedi. "Anlıyoruz, ancak bu sabah kulenizde keşfedilenler göz önüne alındığında, aksini kanıtlayana kadar bu tür suçlamaları ciddiye almak zorundayız." Komutan muhafızımı işaret etti. "Sonuçta sizin özel alanınızda bulundu ve sizi Kara Akıncı olmakla, onu kaçırmakla ve esir tutmakla suçluyor. Bunu görmezden gelemeyiz."

Muhafız Alleron kral ve kraliçenin yanında dimdik duruyordu, gözleri intikam dolu bir kötülükle parlıyordu. Dağınık bir sakalı ve gözlerinin altında koyu halkalar olmasına rağmen, hiç de yenilmiş gibi görünmüyordu.

İçimi bir öfke titremesi sardı ve parmaklarımı yumruk yapmamak için kendimi zor tuttum. Dişlerimi göstererek ona dik dik baktım. "O erkek bir *yalancı*. Prens onun kim olduğunu bilmiyor olabilir ama ben biliyorum. O benim eski vasim ve muhtemelen beni geri almak için buraya gizlice girdi. Söylediği her şey yalan."

"Ama o prensin kanadındaki bir odada *kilitliydi!*" diye bağırdı bir kadın. "Numara yapmadı. Onu orada buldum."

Çenem düştü, konuşana doğru döndüm.

Dallinger Hanesi'nden Leydi Aerobelle, ailesinin yanından geçerek görüş alanına girdi. Kabarık etekleri hareketleriyle birlikte sallanıyordu. Giydiği cafcacflı, kabarık sarı elbise bana yapışkan şekeri hatırlattı. "Onu bu sabah kilitli bir odanın kapısını çılgınca çalarken buldum. Bunu yapabilmem gerçekten bir mucize. Prens kanadının o bölümünde başka kimse yoktu ve üzerindeki kilit o kadar karmaşıktı ki etkisiz hale getirmek için Büyü Ustası'nı çağırarak zorunda kaldık."

"Benim kulemde miydin?" Jax'in sorusundan buz damlıyordu. "Oraya nasıl girdin?"

Çenesini kaldırdı. "Ben ... bir hizmetçi bana yardım etti." Kendini beğenmiş tonu düştü ve parmaklarını birbirine dolayarak büktü. "Ben sadece sizi arıyordum, prensim. Son zamanlarda Leafon'da görülmediğinize dair söylentiler duymuştum ve bu sabah Maç Finalleri'nden döndüğümüz için sizin de dönmüş olabileceğinizi düşündüm."

"Bir hizmetkâr kanadıma girmene izin mi verdi?" Jax'in aurasında bir inançsızlık parıltısı belirdi. "Bundan oldukça şüpheliyim."

Leydi Aerobelle'in çenesi titredi. Yanakları da kızararak kekeledi, "Bu... bu doğru. Hizmetçilerden biri onun yanında girmeme izin verecek kadar nazikti."

Trivan büyük odanın kenarından, "Hizmetçiye içeri girmesine izin vermeye zorladığını kastediyor," diye bağırdı, dudağı kıvrılmıştı. "Hizmetçi kızın kendisine o kadar yakın durmasını sağlamış ki, korumalarınız onu fark etmemiş."

"Bir hizmetçiye zorlayarak özel kanadıma mı girdin?" Jax'ten bir öfke bulutu yükseldi ve gözlerinden safir kıvılcımlar saçıldı.

Leydi Aerobelle geri çekildi. "Ben sadece sizi arıyordum. Hepsi bu." Kirpiklerini indirdi. "Birlikte öğle yemeğinin tadını çıkarabileceğimizi umuyordum."

"Korunaklı kulesine *girdikten* sonra onunla yemek yemeyi mi umdun?" Sesimi yükselterek meydan okudum.

Bana kibirli bir bakış fırlattı, anne babası da aynısını yaptı. Bakışları, hep birlikte Faewood'a doğru yola çıktığımızda gemide bana attıkları küçümseyici bakışlara o kadar benziyordu ki. Ama benim hakkımda ne düşündükleri umurumda değildi. Bu felaketin sebebi onlardı.

Aerobelle dikkatini tekrar Jax'e çevirdi. "Özür dilerim prensim. Sorun çıkarmak istememiştım ve bu yaptığınız çok saçma.

Ama içeriden biri çılgınca kapıyı çalarken ve belli ki dışarı çıkamıyorken o kapının önünden öylece geçip gidemezdin." Omuzlarını dikleştirdi. "Memnun olursunuz sanmıştım. Hizmetkârlarınızdan birini kurtardığımı . Bu erkeğin içeride olabileceğini hiç düşünmemiştim." Muhafız Alleron'a baktığında ürperdi.

Jax'in burun delikleri o kadar hafifçe alevlendi ki, ona yakın durmasaydım bunu fark edemezdin. "Leydi Aerobelle kulede her ne keşfetmiş olursa olsun, sizi temin ederim ki bununla hiçbir ilgim yok."

Muhafız Alleron ayağını yere vurdu ve eliyle yanındaki masanın üzerinde duran parşömen parçalarına doğru bir hareket yaptı.

Gardiyanımın en yakınındaki kingsfae ona sessiz olmasını işaret etti.

Jax'e yaklaştım ve kalp atışlarım üç katına çıktı. Çünkü her ne kadar Aerobelle'in işgüzar keşfiyle uğraşmak istemesem de, istesek de istemesek de bu bizim üzerimize yıkılmıştı ve koruyucumun üzerimdeki etkisinin çoktan yok olduğunu düşünmüş olsam da, o artık hayatıma geri dönmüştü.

Kral oğluna bir kaşını kaldırdı. "Eğer bu adamla daha önce hiç karşılaşmadıysan, kulendeki kilitli bir odada bulunmasını *nasıl* açıklayacaksın? Haydi, anlat onlara Adarian, böylece tüm bunlar geride kalsın."

Jax ellerini yumruk yaptı. "Ben. Bilmiyorum. Bilmiyorum. Leydi Elowen'ın ima ettiği gibi, belki de oraya gizlice girmiştir."

"Mantık dinlemeyecekler!" Bowan duvar tarafından zapt edildiği yerden seslendi. "Onlara bunun çok saçma olduğunu, hiçbirimizin o erkeği daha önce görmediğini ve hiçbirimizin Kara Akıncı'nın suçlarına ortak olmadığını söyledik ama dinlemiyorlar."

Trivan da benzer bir şeyler homurdandı ve yere tükürdü, tam tepesinde duran kralefendinin ayaklarının dibine. Lander ve Alec, Trivan'ın yanında sessizce homurdandılar. Onların yanında Phillen ve Lars da kelepçeli olarak duruyordu. Sadece Quinn kayıptı.

Phillen'in endişeli ifadesini yakaladığımda nefesim kesildi. Prens'in iki özel muhafızı da sessizce duruyordu ama Phillen'in dikkati sanki birini arıyormuş gibi odanın içinde dönüp duruyordu.

Üzerime bir hastalık dalgası geldi. Muhtemelen Saramel ya da Kâsım'ı arıyordu. Phillen'in en büyük korkusu buydu; yakalanacak ve işlediği suçların bedelini karısı ve çocuğu ödeyecekti.

"Baba." Jax tekrar krala doğru döndü. "Bu *çok saçma*."

Sessizlik hüküm sürüyordu.

Stonewild kralı, kraliçeyle birlikte öndeki yemek masasının arkasında duruyordu ve oğullarıyla aralarındaki bakışmalar camı kesecek kadar keskindi.

Yemekler, akşam yemeğine hazırlık olarak arkalarındaki uzun ziyafet tarzı masaya yerleştirilmeye başlanmıştı bile. Çok sayıda tabak ve servis tabağı ağzına kadar dumanı tüten seçeneklerle doluydu, servis gereçleri yiyecekleri sıcak tutmak için büyülenmişti, ancak odadaki tüm soylu fae'ler bu gösteri için orada bulunuyor gibi görünüyordu. Yaklaşan yemek için değil.

Son iki saat boyunca neler olup bittiğini ancak hayal edebiliyordum. Jax ve ben onun kulesinde sevişirken, kralefendiler sağda solda onun arkadaşlarını tutuklayıp buraya getirmişlerdi. Muhtemelen bizim ortaya çıkmamızı bekliyorlardı ve hizmetkârların salondaki garip tepkilerinin nedeni de buydu.

Bakışlarım duraksayarak kral ve kraliçenin üzerinde gezindi. Kral çarpıcı bir şekilde Jax'e benziyordu ama şakaklarında gri saçlar vardı ve karnı o kadar zayıf değildi. Annesi ise tamamen açık tenliydi. Teni bronzlaşmış açık kahverengi olan kocasının aksine, o benim kadar solgundu. Uzun sarı saçları başının etrafında toplanmıştı ve ılık mavi gözleri tüm bu kargaşayı şaşkınlıkla izliyordu.

Sanki onu incelediğimi hissetmiş gibi, Kraliçe Rashelle'in dikkati bana doğru kaydı, gözleri kısıldı ve bakışları suçlayıcı bir parıltıya dönüşmeden önce aceleyle başka tarafa baktım.

Leydi Aerobelle'in babası, "Hâlâ tüm açıklamanız gerekiyor," diye .

Kral ve kraliçenin yanında Dallinger Hanesi soyluları ve diğer Hanehalkı fae'leri duruyordu. Kraliyet fae'leri gibi hepsi de sersemlemiş görünüyordu. Ve erkeklerden birinin kahverengi teni, iri yapısı ve delici yeşil gözleri göz önüne alındığında, Bowan'ın babasına, ailesinin Hanesini yöneten erkeğe baktığımı hissettim.

"Dediğim gibi, bu çok saçma," diye tekrar haykırdı Jax, aurasından akan öfkeyle anne babasına bakarak. "Benim bu erkekle hiçbir ilgim yok."

"Bu doğru," diye ekledim. "O erkek benim eski vasım. Beni kaybettiğinden beri geri almaya çalışıyor ve şimdi her konuda yalan söylüyor. O ve ben Karanlık Akıncı tarafından esir alındık, ama *prens* beni ondan kurtardı, ancak koruyucum o kadar şanslı değildi. Muhtemelen buraya geldi.

Karanlık Akıncı onu bıraktıktan sonra, muhtemelen sadece beni geri almayı değil, Prens onu da kurtarmadığı için intikam almayı da umuyordu."

Jax elimi hafifçe sıktı ve onayının bir nabızı bağımız boyunca bana yayıldı.

Doğru kararı verdiğim için rahatlamıştım. Çünkü bu durumdan bir çıkış yolu bulmak istiyorsak, yanıtlarımızı mümkün olduğunca gerçeğe yakın tutmamız gerekiyordu. Kral Paevin, Muhafız Alleron ve benim Kara Akıncı tarafından yakalandığımızı biliyordu ama Faewood kralı, Taşyıldızı prensinin benim serbest bırakılmam için takas yaptığına inanıyordu. Şimdi yeni bir yalan söylersem, Muhafız Alleron'un kim olduğunu bilmediğimi ya da Kara Yağmacı'yla hiç tanışmadığımı söylersem, kaçınılmaz olarak bir yalanın içinde yakalanacaktım.

"Sen onun *eski* muhafızı mısın?" Kral Muhafız Alleron'a döndü, yüzünde şaşkınlık vardı. "Onun şimdiki koruyucusu olduğunuzu yazmışsınız."

Gardiyan Alleron'un ağzı açılıp kapandı, aurasında öfke yükseliyordu. Jax'in Ironcrest duyu çalma büyüünün hâlâ sesini çalmaya devam ettiği belliydi. Yeniden öfkelenen muhafızım, kralın yanındaki masada duran bir parşömen parçasını kaptı ve aceleyle bir şeyler yazdı. Ve her şeyi onlara nasıl ilettiğini anladım. Konuşamıyordu ama *yazabiliyordu*.

Kral notu aldı, muhafızım ona yaklaştığında yüzünde tiksinti dolu bir ifade belirdi. Notu okudu, sonra bana odaklandı. "Bu erkek senin hâlâ onun mülkü olduğunu iddia ediyor. Doğaüstü mahkemelerin seni kendisine köle yaptığını ve oğlumun da seni rehin tuttuğunu söylüyor. İkinizin söylediği her şeyin yalan olduğunu söylüyor." Kral alay etti ve önce muhafızıma, sonra da kralefendiye baktı. "Gerçekten, bu iş iyice saçma bir hal almaya başladı. Sizi temin ederim ki oğlum dikkatini çekmek için yarışan dişilerden yoksun değil. Herhangi bir dişiye esir tutmasına gerek yok ve görünüşe bakılırsa aldığı bu hanım da esir *değil*."

Kral bir nefes daha çekti, sonra bakışlarını bedenimde bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Diğer Ev ailelerinden duyduğuma göre, bu *köle* onu tamamen büyülemiş." Gözlerini Dallinger Hanesi'ne dikti, sonra tekrar Jax'e baktı. "Yine de söylemeliyim ki Adarian, bir şey akla yatkın değil. Konseye bu kadınla Fosterton'da tanıştığını ve onu sarayı görmeye davet ettiğini söyledin. Onu Kara Yağmacı'dan kurtarmakla ilgili hiçbir şey söylemedin. Karanlık Yağmacı'nın elinde olduğunu nereden biliyordun?"

Midemi bir buz tabakası kapladı ve Jax'in boğazı bir yutkunmayla yuvarlandı.

Gardiyanım bir şeyler daha karaladı, sonra da en yakınındaki kralefendiye uzattı.

Kingsfae mektubu aldı ve okudu. Kaşları çatıldı ve komutanına hitap ederken ne Jax'in ne de benim gözlerimle karşılaştı. "Yine prensin Karanlık Akıncı olduğunu ve kendisi ile köleleştirilmiş dışisinin buraya bu şekilde geldiğini iddia ediyor. Prens yalan söylediğini ve dışinin de ona aşık olduğu için yalan söylediğini söylüyor."

Tavrımı masum göstermeye çalıştım ama ben bile yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim.

"Bu öğleden sonraki sorgulamamızda başka bir hizmetkârın bildirdiklerini destekliyor Komutan." Jax'in arkadaşlarının tutulduğu duvarın yanından bir kingsfae öne çıktı. "Bir görevli, bu kadınla ilk kez, sanki buradan kaçmaya çalışıyormuş gibi kalenin içinde çılgınca koşarken karşılaştığını söyledi. Hatta kolu bile kırılmış."

Kraliçe Rashelle'in nefesi içime çekildi ve tüm uzuvlarım yerine kilitlendi. O gün Jax'e güvenmediğim ve büyü süitinden kaçtığım için kendime yüzlerce kez lanet ettim. Eğer ona inansaydım, kaçmaya çalışmazdım ve bir hizmetkâr da o günkü tuhaf davranışımı paylaşmazdı.

Komutan derin bir iç çekti. "Tüm bunlar kesinlikle karışık ve tamamen çelişkili ve özür dilerim prensim, ama yine de size, bu dışiye ve bu tür suçlarla suçlanan diğer erkeklerle bizimle doğaüstü mahkemelere gelmeleri için ihtiyacımız var. Kral Paevin ayrıca bir erkek ve dışinin haftalar önce Karanlık Akıncı tarafından krallığından kaçırıldığını ve o zamandan beri onları aradığını ve hem bu dışinin hem de onun koruyucusu olduğunu iddia eden bu erkeğin eşkallerine uyduğunu bize bildirdi."

Komutan bana dönerek, "Senin adın da Elowen, değil mi?" diye sordu.

Boğazım düğümlenerek yutkundum. "Evet."

"Kral Paevin loraflının adının Elowen olduğunu söyledi, bu da aradığı dışinin sen olduğunu kanıtlıyor."

"Ama Kral Paevin beni zaten biliyor," diye cevap verdim aceleyle. "Prens beni Kara Akıncı'dan kurtardığını biliyor. Bunu ona Leafon'dayken söylemiştik."

Komutan eski muhafızımı işaret etti ve sanki ben hiç konuşmamışım gibi devam etti, bu da içimde yükselen korkunun artmasına neden oldu. "Dahası, kral Drevel adında bir erkeği aradığını söyledi."

Alleron, genellikle Muhafız Alleron olarak adlandırılır ve bu erkek onun tanımına uyuyor. Kral Paevin de bu öğleden sonra dilemsill aracılığıyla Elowen'in bir zamanlar Muhafız Alleron'un köleleştirilmiş lorafini olduğunu doğruladı. Şu anda kesin olarak bildiğimiz gerçekler bunlar."

Komutan krala döndü ve eğildi. "Her şeyi kadar, bu fae'lerin bizimle gelmesi gerekiyor Majesteleri. Affınıza sığınıyorum ama hem prensi hem de bu dişiyi, muhafızları ve en yakın arkadaşlarıyla birlikte sorgulamak için götürmemiz gerekecek. Bunun sadece formalite icabı olacağından eminim, ancak mahkemeler bu konuda düzgün bir soruşturma yürütmemizi talep ediyor."

Jax hırladı ve önüne geçerek beni görmelerini engelledi. "Bu dişi benim *eşim*. Kendisinden başka kimseye ait değildir ve onu hiçbir yere götüremezsiniz."

Kral ve kraliçe aynı anda soluk soluğa kaldılar.

"*Eşin* mi?" Kralın yanaklarına kırmızı bir renk geldi.

Kan kulaklarıma hücum etti ve avuçlarım buzterle doldu. Onlarla yüzleşebilmek için aceleyle Jax'in etrafından dolandım ama sessizlikle karşılaştım. Büyük odadaki her bir peri, hatta kingsfae bile suskun görünüyordu.

"Senin ... *eşin* mi?" Kraliçe kocasıyla aynı ifadeyi tekrarladı ve ağzı bir karış açık kaldı. "Bu bir tür şaka mı?"

"Hiç de değil. O benim *eşim*." Jax'in burun delikleri alevlendi. "Kaderimizde varmış ve bağımızı tamamladık."

Leydi Aerobelle aniden gözyaşlarına boğuldu ve anne babası Jax'e sert bir bakış fırlatarak onu yanlarından uzaklaştırdı.

Kral Jax'e doğru sinsice ilerledi, aurası her adımında yükseliyor ve daha da güçleniyordu. "Kendini bu *köleyle çiftleştirerek* bize ve kraliyet görevlerine meydan okumaya mı cüret ediyorsun?"

Bu tek kelimelik suçlama beni öyle derinden yaraladı ki, onlar tarafından kabul edileceğime dair tüm umutlarım sanki kalbimden bıçaklanmışım gibi öldü.

"Ben yaptım." Jax babasına dişlerini gösterdi ve elini benimkinin üzerinde tuttu. "Ve hiç kimse, sen bile, onu benim yanımdan alamaz."

Kral ve prens karşı karşıya gelirken büyük yemek salonunda yine sessizlik hakim oldu.

Kraliçe Rashelle kaşlarını çatarak bana baktı, bu bakış bana tüm bu olanlardan beni sorumlu tuttuğunu söylüyordu.

Ama kendimi savunmaya çalışmadım. Bunun bir anlamı olmadığını biliyordum. Ailesi çoktan kararını vermişti ve vasimin suçlamaları sadece

her şeyi yüz kat daha kötü yapıyordu. Ama Jax gibi ben de ondan vazgeçmiyordum. Benden nefret etseler bile prensin yanından ayrılmayacaktım.

Sonunda kraliyet komutanı boğazını temizledi ve Jax ile ailesi arasında bakışırken yüz ifadesi tamamen rahatsız görünüyordu. "Çiftleşme görevleri bir yana, Majesteleri, eğer sizin için de uygunsa, bu mesele açıklığa kavuşana kadar prene, bu tür gaddarlıklarla suçlanan diğer erkeklere ve bu dışıye mahkemeye kadar eşlik edeceğiz. Verdiğimiz rahatsızlık için özür dilerim."

Kraliçe dudak büktü ve Muhafız Alleron'a tepeden baktı. "Bunu unutma. Onun bir daha sarayda bulunmasını istemiyorum."

Gardiyan Alleron ona küçümseyen bir bakış fırlattı ve omuzlarını dikleştirdi. Onu küçümsemesine rağmen ruhundan yükselen zaferin tadını alabiliyordum. Karanlık Akıncı'yı yakaladığına gerçekten inanıyordu ve kaçınılmaz olarak Jax ve arkadaşları asılacaktı.

Katıksız bir panik içimi kapladı çünkü bu bakışı koruyucumda daha önce de görmüştüm. Bir şeyi şiddetle istediğinde takındığı bir bakıştı ve hırslarını belirlediğinde kaybettiğini hiç görmemiştim.

"Prensime ve leydim, lütfen." Kingsfae komutanı kapıya doğru işaret etti ve bizi zapt etmeyeceklerini anladığımda paniğimin bir kısmı yatıştı.

Ama Jax'in ifadesi sertleşti. "Daha önce de söylediğim gibi, Leydi Elowen hiçbir yere gitmiyor. Tekrar söylemeyeceğim. Kendisinden başka kimseye ait değil. Herhangi bir sorgulamaya tabi tutulmayacak."

"Gerçekten mi Adarian?" Kraliçe ofladı pufladı. "Bunu çok zorlaştırıyorsun. Sadece dediklerini yap ki bu mesele açıklığa kavuşsun." Tekrar bana baktı. "Ve bir köleyi eşin olarak kabul ettiğini bir kez daha duymak istemiyorum. Bu saçmalığın da ötesinde. Ve eğer gerçekten aklını tamamen yitirip kendini bu *dışıyle* çiftleştirdiysen, bir büyücü çağıracağız ve dönüşünden kısa bir süre sonra bağı çözeceğiz."

Sallanıyordum ve sanki yer altımdan kayıp gitmiş gibi hissediyordum. *Karanlık bir büyü yaparak aramızdaki bağı çözmek mi?* Kraliçe aslında Jax'in ve benim ruhlarımızı birbirine bağlayan ipleri kesmek istiyordu ama ben böyle bir şeye *asla* izin vermezdim. Kopan bir eş bağının asla iyileşemeyeceği söylenirdi ve Jax ile ben böyle bir acıyı hak edecek hiçbir şey yapmamıştık.

Dizlerimi kilitledim ve asillerin küçümseyen bakışlarıyla yüzleştim. "Kralım ve kraliçem, Muhafız Alleron benim *eski* muhafızımdır. Oğlunuz olarak

artık beni yönetemeyeceğini belirtti. Ve bana karşı olan duygularına rağmen, ki bu koşullar altında kısmen anlayabiliyorum, umarım eninde sonunda beni oğlun için değerli bir eş olarak görürsün çünkü ben hiçbir yere gitmiyorum." Çenemi kaldırdım ve Guardian Alleron'un gözleri kısıldı ama dikkati boğazıma yöneldiği anda gözleri büyüdü.

Aynen öyle. Ona ters ters baktım. Tasman ve adaptörün gitti, bu da artık beni kontrol edemeyeceğin anlamına geliyor.

Saygılı ama meydan okuyan ses tonuma ve sözlerime rağmen, Jax'in ailesi bana sadece küçümseyici bir el salladı, sanki toprakta sürünen küçük bir böcekten daha önemli değilmişim gibi.

Benden açıkça tiksitmelerinden dolayı kalbimde taze bir acı hissettim ve Jax'in göğsünde bir hırıltı yükseldi.

"Git ve bu saçmalığa bir son ver, o kızı da yanında götür." Kral parmağıyla önce beni sonra da Jax'i işaret etti. "Ama medeni olun. Senden istenenden başka bir şey yaparak yüce adımızı utandırma." Kral dikkatini komutana çevirdi. "Ve Komutan, biz de sizden aynı şeyi bekliyoruz. Sorgulamak için götürdüğünüz Adarian'ın bizim *tek oğlumuz* olduğunu unutmayın."

Jax'in aurası muazzam bir şekilde yükseldi ve endişem Jax'in kulesinde hapsedilmiş olan Bastian'a yöneldi - kralın gayrimeşru oğlu şu anda bu çatı altında, hiçbirinin haberi olmadan ve eğer o da keşfedilirse tamamen risk altında.

Daha da kötüsü, Jax kardeşine henüz bir aynalı cam vermediği için Bastian'ın dış dünyadan kimseyle iletişim kurmasının hiçbir yolu yoktu. Jax onu odalardan çıkarana kadar kapana kısılmıştı. Tıpkı benim olduğum gibi.

Oh Tanrım.

Komutan eğildi. "Elbette, Majesteleri. Bu durumun ciddiyetinin farkındayız." Diğer krallara işaret verdi ve onlar da yaklaşmaya başladılar.

"Benimle geliyorsun," dedi kingsfae yanımda ve koluma uzandı.

"Ona dokunma." Jax hırladı ve onu benden uzaklaştırdı. "Adarian!" diye bağırdı kral, sesi öfkeyle parlıyordu. "Gerçekten, eğer sen İddia ettikleri her şey masum, hepsi yakında açıklığa kavuşacak. Yanında getirdiğin bu dişiye gelince, annen haklı. Eğer bunun kölesiyse" - bakışları koruyucumu bir aşağı bir yukarı takip etti, dudağı kıvrıldı

- "Bu *erkek*, o zaman onunla eve dönse iyi olur. Ya da bir vasiden kurtulmak için doğaüstü mahkemelere yaptığı başvuruyu kendi zamanında halledebilir. Durum ne olursa olsun, bunun bizimle bir ilgisi yok. Ne annen ne de ben *eş* kelimesinin senin ağzından bir daha çıkmasını istemiyoruz. Şimdi git ve olay çıkarma." Sesi alçaldı. "Eğer yaparsan, bedelini ödeyecek tek kişi sözde eşin olur."

KISIM 15

Kralın tehdidi havada asılı kaldı ve içimi ezici bir yenilgi duygusu kapladı. Çünkü Jax kralın beni sorgulamasını engellemeyi başarsa bile, gidecek bir yerim yoktu. Jax ya beni sarayda ailesinin merhametine terk etmek zorunda kalacaktı ya da sokaklara atılacaktım.

"Her şey yolunda. İyi olacağım," dedim sessizce prence. "Mahkemeye gideceğim."

"Hayır, Elowen, yapmayacaksın." Bana bir bakış attı ve bakışında çelik gibi bir kararlılık vardı. "Sen yanlış bir şey yapmadın. Özgür kalmalısın."

Aurasını dolduran tehdit karşısında midemde ağrıyan bir çukur açıldı. Aramızdaki bağ boyunca bu tehdit dalgaları içime işledi, hatta dikkati tekrar kingsfae'ye kayınca ve Jax'in etrafındaki büyü üç katına çıkınca daha da arttı.

"Adarian . . ." İhtiyatlı bir şekilde söyledim.

Burun delikleri alevlenen Jax babasına döndü ve dudaklarında zalim bir gülümseme belirdi. "Onu almalarına izin vereceğimi sanıyorsan aptalsın baba. O *benim eşim*. Bunun ne anlama geldiğini anlamıyor musun?"

Jax'ten büyük bir büyü yayılırken babasının gözleri açıldı ve Jax'in günler önce Leafon'da Gümüş El'de kalırken bana söylediği bir şey zihnimin önüne düştü. "*Sana zarar vermeye ya da seni benden almaya çalışan herkesi öldüreceğim.*"

Bu ifadenin anlamı kök saldııkça çenem düştü. Jax çiftleşmiş bir fae erkeğiydi.

Kingsfae'nin beni tutuklamasına izin vermezdi. Bu, ruhuna hükmeden her içgüdüye aykırıydı. Bana dokunmalarına izin *veremezdi*.

Ve bu odadaki herkesi öldürebilecek güce sahipti.

Prensin içinden bir güç dalgası fırlayıp devasa yemek salonuna çarptığında onun adını haykırdım. Etraftaki her kral fae'ye aynı anda çarptı, odadaki diğer fae'ler çılgılık atmaya başlarken onları yere çarptı.

Dostuma uzandım, onu tekrar dizginlemeye çalıştım ama elemental rüzgâr salonda eserek tüm mumları söndürdü. Yemek odası karanlığa gömüldü ve çılgılıklar arttı.

El yordamıyla Jax'e doğru sendeledim. Kapıların altından sadece belli belirsiz bir ışık sızıyor ve belli belirsiz hatları görmemi sağlıyordu.

"Adarian!" Jax'in hava elementinin odanın içinde patlayan selinin içinden seslendim. "Dur! Yapma bunu. Seni daha fazla suçlayacaklar!"

"Yerde kal, Elowen." Sadece bir kol boyu uzakta durmasına rağmen sesi çok zayıftı ve beni korumak için bir boşluğa kilitletiğini fark ettim.

"Prensim!" Tekrar seslendim ama faydası olmadı.

Jax bir rüzgârla havaya yükseldi ve beni gözaltına almaya çalışan tüm otorite figürlerini hedef alarak loş koridorda hızla ilerledi.

Kingsfae homurdandı, bazıları acı içinde çılgılık attı, diğerleri kör olduklarını ya da duyamadıklarını haykırdı. Yemek salonu karanlığın, kıvranan figürlerin ve serbest bırakılan elementlerin kakofonisine dönüştü. Ama Jax Mistvale büyüsünü uzakta tuttu. Kimseye emir vermedi. Böyle hareketin kendisini kesinlikle Karanlık Akıncı olarak göstereceğini bildiği için mi, yoksa kralların kulaklarına taktıkları cihazlar göz önüne alındığında bunun sonuçsuz kalacağını bildiği için mi, bilemedim.

Karanlıkta gözlerimi kısıarak daha fazlasını görmeye çalıştım.

Bir ayak sürçmesi ve karanlık şekillerin duvardan uzaklaşması. Jax'in arkadaşları kendilerini bağlayan kingsfae'yi iterek prene ulaşmaya çalıştılar, ancak yemek masasının önünden gelen büyük bir yeni büyü dalgası aniden tüm odayı bir su seliyle doldurdu.

Su, Jax'in bariyerinden kaval kemiklerime beni neredeyse yere düşürdüğünde çılgılık attım.

Karanlık.

Su.

Rüzgar.

Sanki sel sularının yükseldiği ve akıntıların olduğu bir yeraltı mağarasına ısınlanmış gibiydik. Ama bir an için kralın birden fazla krallığın büyüüne hükmettiği aklıma geldi ve Jax'in annesinin Faewood'dan olduğu ve şüphesiz elemental büyüye de sahip olduğu düşünülürse, toprakların oğullarını dört elementle de kutsamış olması sürpriz değildi.

"Adarian, kes şunu artık!" Kral büyüünü örerken öfkeden kudurdu. Gölge odada zar zor seçilebilen bir başka su dalgası havaya yükseldi.

Prens üzerinde yükselen dalga, Jax'i havada süzülürken yuttu.
Hava.

Ağır su üzerine çöktü ve dostum yere düştü. Fakat Kral durmadı. Su Jax'in üzerine aktı. Onu ıslattı. Sıkıştırıyordu. Yakında kalkmazsa onu da boğacaktı.

Işık aniden odayı tekrar doldurdu, her bir şamdan alevle patladı. Kraliçenin elleri havaya kalktı, avuçlarından büyü yayıldı ve alevler daha da yükseldi. Arkasında Muhafız Alleron sinmiş, gözleri panikten kocaman olmuştu.

Kraliyet ailesinin büyüünün gücü beni bir anda etkiledi. Çok fazla *güçleri* vardı.

Jax suya karşı mücadele etti ve ben de baldırlarımın etrafında dönen akıntıyı ittim, onun boşluğu kayboldu. Onu aşağıda tutan akıntının altından ona ulaştım. Prens onu tutan suya karşı savaşırken içimdeki büyü sarsıldı ama içgüdüsel tepkilerimi kontrol altına almaya çalıştım, bu durumu dağıtmanın barışçıl bir çözümü kurtarmanın tek yolu olduğunu biliyordum.

Ama dostuma zarar vermelerine izin *veremezdim*. "Bırakın onu!" Krala bağırdım.

Kafası karışan krallar sendeleyerek ayağa kalktı, beceriksiz hareketleri yüzünden hâlâ kör olan krallar kollarını açarak prene doğru ilerledi.

İçimde daha fazla büyü kabardı. Eşime zarar veren herkesi yok etme içgüdüğü içimde o kadar hızlı yükseldi ki, gölgeler uzuvlarımdan kendiliğinden açıldı.

Kralın etrafında döndüm, etrafımda büyü çatırdıyordu. "*Onu serbest bırakın* dedim." Sözlerimde saf bir güç titreşiyordu ve gölgelerim büyüdükçe gözlerimin zümrüt gibi parladığını biliyordum.

Kral sendeleyerek geri çekildi, bana bakarken yüzünde inançsızlık okunuyordu.

Ama ben daha harekete geçmeden yerden bir taş kütlesi patladı ve prensi yerde tutan suyun içinden geçerek doğrudan kralı hedef aldı.

Jax'in elemental büyüsü kralın suyunu parçaladı ve Kral Stagthorn son anda eğildi. Eğilmeseydi, sivri bir kaya parçası kafasını koparabilirdi.

Kraliçe çığlık atarak yana doğru eğildi, tam o sırada sıırıslıklam bir prens kralın su elementinin üzerinde yükseldi. Hava anında etrafını sararak onu tamamen kuruttu ve aynı şeyi benim için de yaparak elbisemi tamamen kuruttu.

"Şimdi de beni boğmaya mı çalışıyorsun, baba? Bu mudur yani?" Jax bana doğru endişeli bir bakış fırlattı ama beni ayakta, gölgeler etrafımda kıvrılırken görünce babasına bir kez daha bakmadan önce karanlık bir şekilde gülümsedi. "İstismarının gerçekten sınırı yok."

"Adımızı lekeliyorsun Adarian," diye bağırdı kral.

"Ben çiftleşmiş bir *erkeğim*, Baba... ne olacağını düşünüyordun?"

İki kraliyet mensubu karşı karşıya geldi, her biri diğerine öfke kusarken kör edilmiş kraliçe tamamen işe yaramaz halde kaldı.

Bazı soylular nihayet çıkışlara ulaşp kargaşadan olabildiğince hızlı bir şekilde kaçarken odada daha fazla çığlık duyuldu. Su, önlüklerini ve pantolonlarını ıslatmıştı ama ağırlaşmış kumaş, hızlı adımlarını yavaşlatmak için çok az şey yaptı.

Ayrılma telaşıyla düzinelerce kapı açıldı ve koridorlardan içeri daha fazla ışık doldu. Mumların ateşi inanılmaz bir şekilde titriyor, alevler neredeyse tavanı yalayana kadar yükseliyor ve yükseliyordu.

Kraliçe soluğa kaldı ve ellerini tekrar havada gezdirdi ama ateş dinmedi.

Prensin ifadesini manik bir parıltı doldurdu ve bir kez daha havalanarak havaya yükseldi. "Benim ateşimin seninkinden daha güçlü olduğunu biliyorsun anne."

Ailesinin üzerine çıktı ve duvarlar titredi, bu sarayı bir arada tutan kaya parçalanmakla tehdit ediyordu.

Mumlardan yayılan ısı, her bir fitilden şenlik ateşleri fişkırıyormuş gibi duvarları kapladı.

"Eşimi almaya cüret ederlerse bu sarayı yerle bir eder, sonra da yakıp kül ederim." Prensin ses tonu canavarlaştı. Alnından aniden boynuzlar çıktı ve yüzündeki ifade tamamen değişti.

Odasında benimle birlikte olan o şakacı erkek gitmişti. Gardırobunda benimle oynarken yüzünde gördüğüm o şefkatli sevgi gitmişti.

Hepimizin üzerinde gezinen erkek güçlü bir öfkeyle doluydu ve prensin büyüünün tüm gücü bu şehri dize getirmekle tehdit ediyordu.

Kral geri çekildi, gözleri büyüdü.

"Prens Adarian!" diye bağırdı bir kingsfae. "Kimse zarar görmeden bunu hemen durdurun!"

"Kimse eşime dokunamaz!" Kelimeleri sıkılmış dişlerinin arasından çıktı, sesi zar zor fae'ydi.

Jax'in arkadaşlarının hepsi duvardan uzaklaştı, etrafımda koruyucu bir çember oluştururken prenslerinin altında durmak için kalan su birikintilerinden geçtiler.

Ama onların korumasına ihtiyacım yoktu. Buradaki herkesten daha güçlüyüm, korkunç büyü gösterisi bir tanrınıninkine rakip olan eşim hariç.

Yine de, kaçınılmaz olarak ortaya çıkacak sonuçları göz önünde bulundurarak büyümü serbest bırakmaya cesaret edemedim.

"Adarian." Beni korumak için bir şehri yerle bir edebilecek olan erkeğe yukarıdan baktım. "Böyle olmaz. Devam edersen gitmene asla izin vermezler. Lütfen dur. *Benim* için. Dur."

Yalvarışım kulaklarına ulaştığı anda Jax'in yüz ifadesinde bir çatlak oluştu. Yüz hatlarını kaplayan içgüdüsel öfkenin bir kısmı azaldı. Safir mücevherler gibi parlayan gözler bana döndü ve kısa bir farkındalık anı onları doldurdu.

"Durun. Lütfen. *Benim* için." Ona yaklaştım ve yukarı doğru baktım. "Eğer durmazsan, seni avlarlar ve yaptığın şey yüzünden öldürürler. Eğer durmazsan bu bizim için sonun başlangıcı olur."

İçimden gelen kelimeler ağzımdan döküldü. Ama endişeden midemi bulandırsalar da, vasimin lanet olası suçlamaları aynı sonuca yol açacak olsa bile, bunun tek yol olduğunu da biliyordum.

En azından sorgulamaya gidersek bir şansımız olabilirdi. Ama Jax böyle devam ederse ölmüş sayılırdı. Yetkililer Jax kadar güçlü birinin bu tür eylemlerde bulunması halinde serbest kalmasına izin veremezdi. Kingsfae'nin onu yakalaması an meselesi olurdu. O ve ben kaçak olmaktan daha iyi bir hayatı hak ediyorduk.

"*Lütfen.*" Bağıımız boyunca Jax'in duyularını yıkayan büyük bir sevgi dalgası gönderdim. İsteğim sonunda eşimin aurasına çarpan öfkeye nüfuz etmiş gibi görünüyordu ve yüzünde önce öfke, sonra yenilgi, sonra da üzgün bir kabullenme ifadesi belirdi.

Bir rüzgâr hızıyla kendini yere bıraktı. Jax'in ayakları yere değdiği anda büyüsünü tekrar içine çekti. Bir anda alev alev yanan mumlar, titreyen kayalar ve esen rüzgâr sakinleşti. Aynı hızla, kingsfae gözlerini kırptırdı ve uzanmış kolları görüşlerinin geri gelmesiyle yere düştü.

Kral rahatlayarak mı yoksa sinirlenerek mi ofladı, bilemiyorum ama kalan su göz kırparak yok oldu.

Tek bir nefeste yemek salonu normale döndü, her ne kadar yemek tabakları yerlere saçılmış olsa da.

Kingsfae'den rahatlamış iç çekişler yükseldi. Prenslerini tutuklamaya gelen tüm erkek ve kadınlar şaşkınlıkla etraflarına bakıyor, sanki tekrar görebildiklerinden emin olmak istercesine hâlâ gözlerini kırptırıyorlardı.

Gösteri sona erdiğinde, bir kingsfae ileri atıldı ve kolumu yakaladı, ancak tutuşu daha gevşekti ve beni çekmedi, sadece beni uzaklaştırdı.

Jax'ten alçak bir hırıltı yükseldi ama o daha tepki veremedi birkaç kingsfae ona doğru koştu ve bileklerine parlayan mavi bantlar geçirdi.

Bağların etrafındaki büyü çatırdadı ve kalbim sıkıştı. Jax'in büyüsü az önce söndürülmüştü. Prens'in gücünü o bantlarla bastırmışlar, büyüsünü etkili bir şekilde içine hapsetmişlerdi. İçimden bir ses, eğer prensle bir daha karşılaşılırsa, Jax'in bugünkü akıl almaz güç gösterisinden sonra yapacakları ilk şeyin bu olacağını söylüyordu.

"Ona dikkat et," diye seslendi Jax karanlık bir sesle, beni götüren kingsfae'ye. "Eğer yapmazsan, benimle uğraşmak zorunda kalırsın."

Beni odadan çıkaran kingsfae omzunun üzerinden tedirgin bir şekilde prene baktı, ama tutuşu daha da gevşedi ve hükümdarına doğru hafifçe eğildi.

"Oğlumun davranışı için özür dilerim," diye seslendi kraliçe odanın önünden. Nefes nefese göğsünü kaldırdı ama burnunun ucuyla bana bakmadan önce doğruldu ve elbisesini düzeltti. "Ama hepimiz çiftleşmiş erkeklerin nasıl olabileceğini biliyoruz. Oğluma nasıl davrandığınız konusunda bunu önünde bulundurmanızı bekliyorum."

Trivan, Jax'in arkadaşları da götürülürken, "Demek sonunda çiftleştiklerini kabul ediyor," diye mırıldandı.

Ancak kral hiç çıkarmadı. Hepimiz odadan zorla çıkarılırken, çelik mavisi gözleri önce oğluna, sonra da bana hançer gibi saplandı.

Birkaç dakika içinde ben, Jax, arkadaşları, muhafızlar ve Gardiyan Alleron koridorda yürütülüyorduk.

Yanından geçtiğimiz her hizmetçi bakışlarını kaçırdı. Ama yanından geçtiğimiz anda fısıldaşmalar başladı.

Bu tamamen aşağılayıcıydı ve Jax'in kulesine açılan çift kapıyı geçtiğimizde boğazım düğümlendi.

Bunun o kapıları son görüşüm olmamasını umuyordum, çünkü bu meseleyi halledebilmemiz için ne kadar dua etsem de, karşı karşıya olduğumuz gerçek giderek daha fazla içime işlemeye başladı.

Kingsfae, Kara Akıncı'nın mevsimler boyunca gerçekleştirdiği her bir baskının zamanını biliyordu.

Mahkeme kayıtları Jax'in bu baskınların hiçbirinde Jaggedston'da bulunmadığını gösteriyordu. Bu, daha fazla araştırmalarını gerektirecek kadar büyük bir tesadüftü.

Ve Guardian Alleron'un tüm gördükleri ve duyduklarına dair içsel bilgisi çok lanetleyici olacaktı.

Lordling Neeble'ın öldürüldüğünü biliyordu. Kingsfae'yi Neeble'ın Ustilly Dağları'ndaki ölümünün gerçekleştiği yere götürebilirdi. Kemiklerini bile çıkarabilirlerdi.

Ve Jax'in masumları öldürmeyi reddettiği için canlı bıraktığı muhafızım tarafından istihdam edilen muhafızların hepsi Kara Akıncı'nın beni ve Muhafız Alleron'u kaçırdığını doğrulayabilirdi.

Bu da vasimin yalan söylemediğini kanıtlar.

Aleyhimize işleyen o kadar çok şey vardı ki, Jax'in gizli maskelerini takma becerisinin bile bizi kurtarmaya yetmeyebileceğini biliyordum.

KISIM L 6

Sarayın dışında, kingsfae bizi ayırdı. Her birimizi.

Dokuz büyölü halı istediler ve hikâyemi tam olarak bilmediğimi fark ettiğimde bir anlık histeriye kapıldım. Jax'in ne söyleyeceğini ya da diğerlerinin ne itiraf edeceğini bilmiyordum ve benden ne kadar bilgi talep edileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Jax'in bakışları benimkilere kaydı. Gözlerinde büyüyen bir vahşilik görmeyi bekliyordum çünkü bağımız boyunca içime yayılan korkuyu hissettiğine hiç şüphe yoktu. Ama yüz ifadesinde sadece sakinlik gördüm ve bağımız boyunca, sanki bana da aynı huzuru aşılamaaya çalışıyormuş gibi, bana olan cesareti ve inancı bana doğru aktı.

Kararlılığından böyle bir olay için zihinsel olarak hazırlandığı anlaşılıyordu. Muhtemelen o ve arkadaşlarının, tutuklanmaları ihtimaline karşı tüm sezon boyunca hazırladıkları bir hikâyeleri vardı.

Ama hazırlıklı *değildim*.

Panik içimde yeniden ateşlendi, boğazım kapanmakla tehdit ediyordu. Kingfae'lerden biri beni bir halının üzerine kaldırdı ve Jax'i bir diğerinin üzerine itti, ama onun bu konudaki sakinliği aramızdaki bağı ikiye katladı.

Düzensiz kalp atışlarım yavaşlamaya başladı. Jax bana seslenmedi ya da bir şey söylemeye çalışmadı. Buna ihtiyacı yoktu. Aramızdaki bağ her şeyi anlatıyordu. Bunu yapabileceğimi hissediyordu. Beni yönlendirecek içgüdülerime tamamen güveniyordu ve zamanı geldiğinde ne söyleyeceğimi bileceğime gerçekten inanıyordu. Ve ondan gelen bu inanç yavaş yavaş bana güven aşılamaaya yardımcı oldu.

Çarpan kalbim daha da yavaşladı. *Bunu yapabilirim. Onlara mümkün olduğunca az şey anlatacağım ve cevaplarımı olabildiğince gerçeğe yakın tutacağım. Tam olarak Jax'in yaptığını yapacağım.*

Ona hafifçe başımı salladım ve yüzünde bir gurur parıltısı belirdi.

Başını eğerek sessizce bana veda etti ve rahat duruşu beni daha da cesaretlendirdi. Birbirimizi tekrar görecektik.

Doğaüstü mahkemelere giden tüm yolculuk boyunca kör inancımı korumayı başardım. Yanımda sadece kingsfae'mle yalnız olsam da, herkesin halıları ayrı yollardan gittiği için bunun bir önemi yoktu. Jax ve ben bunu kazanacaktık.

Bindiğim halı dükkanların etrafından dolanıyor, mahallelerden geçiyor ve güneydoğuya doğru giderken birkaç nehrin üzerinden geçiyordu.

Faewood Krallığı'na giden gemiye bindiğim iskelenin yanından geçtik. İskelenin yanından geçen büyülü halıya en son bindiğimde, Jax ve ben Bastian'ı aramak için Leafton'a gidiyorduk. O zaman çiftleşmemiştik. Aramızda sadece cızırtılı bir çekim vardı.

Gözlerimi kapattım ve akşam esintisi yanaklarımdan süzüldü. Ama kendimi topraklamaya çalışmama rağmen sanki bedenimden kopuyormuşum gibi hissediyordum. Bunların hiçbirisi gerçek değildi. Birkaç saat önce Jax ve ben onun özel süitinde sevişmiştik. Geleceğin hayalini kuruyorduk. Birlikte yaşayacağımız hayatı planlıyorduk.

Muhteşem lacivert elbisem hâlâ üzerimdeydi. Jax bana bu elbiseyi almıştı ve bir bakıma geleceğini umduğumuz şeyi simgeliyordu. Geleceğimizin neler getireceğine dair pek çok şey uçurumun kenarındaydı.

Ama şimdi, her ne kadar iyimserliğimi korumaya çalışsam da, sanki hayalimiz elimizden kayıp gidiyormuş gibi hissediyordum.

Hayır.

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi açtım. Tüm umutlar kaybolmamıştı. Tasmam gitmişti ve parmaklarımin ucunda muazzam bir büyü vardı. Bastian geri dönmüştü. Onu bulmuş ve kurtarmıştık, her ne kadar şu anda sarayda kilitli olsa da. Ve Kral Paevin hakkında yapılması gereken daha çok şey vardı. Eskiden olduğu gibi devam etmenin bir yolunu bulacaktık.

Gözyaşlarım gözlerimi doldurmak üzereydi ama düşüncelerimin korku yolunda daha fazla ilerlemesini engelledim.

Büyülü halı ileriye doğru uçtu. İskele arkamızda kaldı ve bir başka köşeyi dönüp iç kısımlara doğru ilerlediğimizde Arnavut kaldırımli sokak genişledi.

Daha birçok kıvrım ve dönüşten sonra cadde tamamen açıldı ve sonunda büyük bir çeşme, geniş bir dairesel parke taşı bölümünde bekliyordu. Ve nihayet, hemen arkasında doğaüstü mahkemeler duruyordu.

Eski, yaralı kayadan yapılmış devasa taş bina, tabanından iki kat yükseliyordu. Büyük ve geniş taş basamaklarla çıkılıyordu. Şehirde yakalanan diğer fae'leri taşıyan birkaç halı binanın etrafında uçuyor, göremediğim diğer alanlara uçuyordu. Kingsfae hepsine eşlik ediyordu.

Avuçlarım ter içinde kaldı ama ellerimi yumruk yapıp kendime sakın kalmam gerektiğini hatırlattım.

Halı süzülerek basamakların dibinde durdu. Jax ve arkadaşlarını, hatta Muhafız Alleron'u aradım ama hiçbirisi henüz burada değildi. Ya öyleydiler ya da bu devasa binanın başka girişlerine götürülmüşlerdi.

Beni alıkoyan kingsfae halıdan zıpladı ve aşağı inmeme yardım etmek için elini uzattı. "Beni takip edin."

Uzattığı avucunu tuttum, beni kısıtlamadığı ve hâlâ medeni davrandığı için biraz rahatlardım. Jax'in uyarısından beri sert davranmıyordu ve eşimin güçlü etkisinin devam etmesini umuyordum.

Etrafımızda fae'ler caddede yürüyor, Jaggedston'ın bu kısmından geçerken günlerine devam ediyorlardı. Gardiyanımı pürüzsüz basamaklardan yukarı doğru takip ederken birkaçı bana doğru baktı. Onları görmezden gelmek için elimden geleni yaptım, ancak tepeye ulaştığımda, izledikleri ben miydim yoksa pankartlar mıydı diye sorgulamaya başladım.

Mahkemelerin önünü sütunlar süslüyor ve her birine kanun tarafından aranan suçluların büyüleri tasvirlerinin yer aldığı pankartlar asılıyordu.

Kara Akıncı'nın siyah giysili yüzü önde ve ortada asılı duruyordu. Görüntüsü sağa sola hareket ediyor, afişin üç boyutlu büyüleri sürekli değişerek maskeli yüzünün farklı görünümünü veriyordu. Elbette bunların hepsi onun neye benzediğine dair bir tahmindi. Yetkililerin hiçbirisi Kara Akıncı'nın gerçek görünüşünü bilmiyordu.

Pankart rüzgârda dalgalanıyordu ve Jax'in onların en çok aranan suçlusu olduğunu bir kez daha anladım.

İçim ürperdi.

"Bu taraftan." Kralefendinin zırhı beni sağa doğru çekiştirirken tıngırdadı. Merdivenlerin tepesinde, büyük ana giriş çift kapısından uzakta, yan tarafta tek bir kapı duruyordu.

Kalbim çarparak sessizce onu takip ettim ve attığım her adımda etrafımda garip bir büyü büyüdü, tenimde karıncalandı ve saçlarımdan aktı. Büyü o kadar yoğunlaştı ki, burada bir insanın nasıl nefes alabildiğini merak ettim.

Yüzümü buruşturduğumu fark edince kingsfae sıırttı. "Bu koğuşlar. En kalınları burada. Ama içeri girdiğimizde azalacaklar. Merak etme. Seni ilk değerdendirdiklerinde her zaman en rahatsız olan onlar olur."

"Koğuşlar ne işe yarar?"

"Herhangi birinin mahkemelere karşı silah veya büyülerle harekete geçmeye karar vermesi durumunda bir bariyer görevi görürler. Ayrıca mahkemelere getirildiklerinde fae'lerin tespit edilmesine yardımcı olurlar ve cezalarından kaçmaya çalışan herkes için kilit görevi görürler, bu yüzden kaçmadan önce iki kez düşünürdüm."

"Asla yapmam." Sesimi alçalttım ve vasimin beni oynamaya hazırladığı role geri döndüm. Hayatım boyunca üzerimde otoritesi olan erkeklerle uğraşmışım ve öyle olmasam bile uysal ve pişmanlık duyan biri gibi davrandığımda bana genellikle daha iyi davrandıklarını öğrenmişim.

Kingsfae homurdandı, cevabımı takdir etmiş gibi görünüyordu.

Onu takip ederken uçuşan lacivert elbisem etrafımda daha fazla dönmeye başladı. Kapıyı açtı, önce benim girmemi işaret etti ve eşikten adımımı attığımda büyü beni olduğum yerde yakaladı.

Bir an panikledim. Tenime buz bastırdı. Ciğerlerimdeki tüm hava emildi. Nefes alamıyordum. Damarlarımda bir korku dalgası daha dolaştı ama koğuşların etkisi başlamadan bitmişti ve hemen arkamda kingsfae ile diğer taraftaydım.

Bana alaycı bir gülümseme verdi. "İlk seferinde daha uzun sürer demiştim. Sanırım buraya daha önce hiç gelmediniz?"

Başımı salladım. Beş yaz yaşındayken vasim beni Mistvale'deki mahkemeye çıkarmıştı. Ama ben daha çocuktum. Sonunda köleleştirilmeme izin veren yargıçların önüne çıkarılmam için farklı yöntemler kullanılmıştı. Daha önce hiç mahkemeye çıkarılmamışım.

Gardiyanım sıırttı. "Uyarıyorum, koğuşlar artık kimliğinizi ve içsel büyüünüzü katalogladı. Güçlü bir büyü ya da illüzyonla bile krallığın mahkemelerini asla kandıramazsın. Büyü çok eski ve çok güçlü." Kingsfae sağ tarafımızdaki duvarın yanındaki bir sıra masaya doğru başıyla işaret etti. "İşlemler orada yapılıyor. Beni takip edin."

Bir düzine fae masalarının arkasındaki sandalyelerde oturuyordu. Diğer altı fae farklı istasyonlarda işlem görüyordu. Bunlardan beşi erkekti, ama bir tane de kadın vardı. Çoğunun yüzünde kızgın ifadeler vardı ama bazıları benim hissettiğim kadar korkmuş görünüyordu. Ve hepsinin kelepçeli olması dikkatimden kaçmamıştı.

Bileklerimi ovuşturdum ve sonunda bunların bana takılıp merak ettim.

Çenemi kaldırarak tedirginliğimi bastırmak için elimden geleni yaptım ama bu giriş alanının her köşesini aramama rağmen Jax'ten, arkadaşlarından ya da koruyucumdan hiçbir iz yoktu. Ama Jax'i hâlâ hissediyordum. Bağımız bizi sürekli birbirimize bağlıyordu. Hayattaydı, kendine güveni tamdı ama yanımda değildi. En azından ben öyle olduğunu düşünmüyordum.

Geniş salonun öbür ucunda, diğer kralefendiler küçük gruplar halinde durmuş birbirleriyle konuşuyorlardı. Sosyalleşen kralların hepsi rahat görünüyordu ve benim krallığım yerle bir olurken, bunun onlar için sıradan bir iş olduğunu fark ettim.

Nefes alış verişlerim hızlandı ve daha önceki panik hissi kararlılığıma tecavüz etmeye başladı, ancak derin bir nefes aldım ve kendime sakin kalmamı emrettim.

"Bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsun?" Beni boş bir masaya doğru götürürken kralefendiye sordum.

Omuz silkti. "Bu bize ne kadarını anlatacağınıza bağlı."

"Ben yanlış bir şey yapmadım."

"Sizin bildiğinizi sanmıyorum, umarım prens, muhafızları ya da bu iğrenç suçlarla itham edilen diğer soylular da bilmiyordur, ancak bu meseleyi açıklığa kavuşturana kadar, tüm suçlamaları derinlemesine değerlendirmek bizim görevimizdir."

Masanın önünde durdu. Masanın arkasında, koyu renk pantolon ve ipek düğmeli gömlek giyen siltenit bir erkek, gözlüklerinin arkasından bana baktı. "İsim?"

"Bu Faewood'dan Elowen Emerson," diye cevap verdi kingsfae. "Sorgulanmak üzere getirildi."

Erkek masasının kenarındaki kristal küreye doğru başıyla işaret etti. "Avucunu bunun üzerine koy."

Dediğini yaptım ve büyümlü kürenin gücü etrafımı sararak elimi yerinde tuttu.

Erkeğin önünde bir defter açık duruyordu ve adımı, adresimi ve neden mahkemeye getirildiğimi zarif bir şekilde karalanmış olarak karşısında görüyordum

Yazmak.

Tüm bilgilerim kataloglandıktan sonra, erkek kingsfae'ye baktı. "Suçlama yok mu? Sadece sorgulama mı?"

Gardiyanım elini dirseğıme doladı. "Doğru. Prense karşı suçlamalar var ve o da bu suçlamaların bir parçası."

Görevlinin gözleri büyüdü, gözlüklerinin arkasından daha da iri görünüyordu. Öne doğru eğildi ve tısladı, "Kraliyet ailesinin yolda olduğuna dair fısıltılar duydum ama bunların söylenti olduğunu sanıyordum."

Yoldalar. Gözle görülür bir şekilde nefeslerimi sakın tutmak zorunda kaldım. Bu muhtemelen Jax'in henüz gelmediğı anlamına geliyordu.

Kingsfae başını salladı, sesi alçaldı, "Söylenti değil. Onlar da işleme tabi tutulacak."

Erkek hızlıca başını salladı. "Bildiğim iyi oldu. Burada işimiz bitti."

Kingsfae beni salonun arka köşesine doğru götürdü, ben de etli eli hâlâ dirseğimde, onun yanında istikrarlı bir şekilde yürüdüm. "Prens ve arkadaşlarıyla ne yapacaksın?"

Homurdandı. "Bu seni ilgilendirmez."

Beni koridorda yürüttü. Koridorun her iki yanında sadece bir vücut boyu aralıklı kapılar sıralanmıştı. Önünden geçtiğimiz kapalı kapıların arkasından feryatlar, bağırışlar ve birkaç hıçkırık duyuluyordu.

Midem bulanıyordu, istemeye istemeye onu boş bir odaya kadar takip ettim. "Otur." Bir masanın arkasındaki yalnız sandalyeyi işaret etti.

Karşısında iki tane boş koltuklar bekledi.

Bana söyleneni yaptım ve elbisemi üzerime geçirdim. Omuzlarım geride, başıma gelecekleri beklerken omurgamı sert bir çizgide tuttum.

Kingsfae odanın köşesine çekildi ve metanetle durdu.

Dakikalar sonra, iki Fae daha kapıdan içeri daldı.

Onların aniden gelişiyile irkildim. İkisi de profesyonel görünümlü kıyafetler giyen bir erkek ve kadın, saçma sapan siltenitler olarak ortaya çıktılar. Bir selam bile vermeden karşımdaki sandalyeleri çekip oturdular.

Erkeğin elinde içinde parşömen olan bir dosya vardı. Onu açtı ve hızlıca bir göz attığımda, az önce hakkımda kataloglanmış olan tüm kimlik bilgilerimin içinde olduğunu gördüm.

Kadın kurnaz bir ifadeyle bana baktı. "Neden burada olduğunu biliyor musun?"

Sert ses tonu irkilmeme neden oldu. "Sanırım öyle. Eski muhafızım onu Karanlık Akıncı olmakla suçladığında prensle birlikte saraydaydım."

"Peki ya o?"

Onun doğrudan yaklaşımı karşısında biraz şaşırmış bir halde yeniden başladım. "Hayır, tabii ki hayır."

Hmmed. "Ben Genç Yargıç Seewald, bu da Genç Yargıç Archmae. Devam etmeden önce, mahkemeye yalan söylemenin büyük bir suç olduğunu bildiğinizi teyit etmeliyim. Anladınız mı?"

Tedirginliğim arttı. "Evet." Durakladım. "Bu sorgulama için bir hakime ihtiyacım var mı?"

Bir kaşını kaldırdı ve başını eğdi. "Bilmiyorum, ya sen? Yargıçlara sadece suçlular için ihtiyaç vardır. Suçlu musunuz?"

Telaşla bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Hayır. Tabii ki hayır. Sadece burada neler olduğunu ya da bu suçlamaların neden yapıldığını tam olarak anlamıyorum."

Sakinleştirici bir gülümseme sundu ama gözlerine ulaşmadı. "Çok kolay. Gardiyanınız veliaht prensimizi Karanlık Akıncı olmakla suçladı. Velinizin sarayda kilitli kalması ve Faewood Krallığı'nda Karanlık Yağmacı'nın kendisini kaçırdığı inancıyla kayıp olması dışında böyle bir suçlamayı reddetmek kolay olurdu. Gardiyanınız, krallığınızda Karanlık Akıncı kılığına giren prensimizin hem sizi hem de gardiyanınızı iradeniz dışında kaçırdığını iddia ediyor. Prensini de rehin tuttuğunu iddia ediyor." Kızın kaşları kalktı.

Yüz ifadesinden bunlara inanıp inanmadığını ya da kulağa geldiği kadar mantıksız olduğunu düşünüp düşünmediğini anlayamadım. Ya da belki de benim bir şey söylememi bekliyordu.

Masum rolü oynamaya karar vererek alay ettim. "Bu çok saçma. Prens Adarian beni Dark Raider'dan *kurtardı*."

"Yani Kara Akıncı gerçekten de sizi kaçırdı mı?"

"Haftalar önce, Faewood kralı için üç çağrı yaptıktan sonra yaptı."

Genç Yargıç Archmae hararetle parşömenini karalamaya başladı. Notlarına bir göz atmaya çalıştım ama görememem için dosyayı yukarı doğru eğdi.

Genç Yargıç Seewald başını eğdi. "Kral Paevin ayrıca veliaht prensimiz tarafından kurtarıldığınızı ve ona böyle söylediğinizi belirtti, ancak böyle bir kurtarmanın gerçekleştiğine dair elimde hiçbir kanıt yok. Bana bundan biraz daha bahsedin. Nerede kurtarıldınız? Prens bunu nasıl yaptı? Ne oldu? Prens, Kara Akıncı'ya ne dedi? Onunla konuştu mu?"

doğrudan mı? Yoksa her şey başka bir yolla mı iletildi?" Öne doğru eğildi. "Ve size hatırlatmama izin verin, söylenen her yalan size karşı kullanılacaktır."

Bana zorla doğruluk iksiri içirmeye yetkileri olup olmadığını merak ederek odaya bir göz attım. Boğazımdaki yumruyu yuttum. Eğer iş o noktaya gelirse, herhangi bir şey içmeden önce bir yargıçla görüşmek için ısrar edecektim. Gerçi eski vasimin ve şimdi de prensin kölesi olarak haklarımı tam olarak bilmiyordum. Ya da haklarım olup olmadığını. Tek bildiğim, talep ettikleri her şeyi tüketmeye zorlanacağımı.

Dudaklarımı yalayarak derin bir nefes aldım. "Dürüst olmak gerekirse, pek bir şey hatırlamıyorum. Kara Akıncı bana Mistvale büyüsüyle hükmetti. Mistvale büyüsü var. Bunu biliyor muydun?"

Dudaklarını büzdü ama sadece "Devam et" dedi.

"Kral Paevin için üç çağrı yaptıktan sonra Kara Akıncı beni Faewood'daki vasimin malikanesinden çok uzak olmayan bir yere kaçırdı." O gece olanları ona tamamen doğru olarak anlattım. Olmamam için hiçbir sebep yoktu.

Dikkatle dinledi ve Genç Yargıç Archmae paylaştığım her şeyi özenle not aldı.

O geceyi tekrar anlatmayı bitirdiğimde kaşlarını kaldırdı. "Ve seni, lorafın büyüünü kullanarak onun için birini istediği için mi aldığını söyledi?"

Başımı salladım ve bana kaçırılmamı anlatmaya devam etmemi, her günü anlatmamı söyledi ama Lemos'ta olanlarla ilgili kısma geldiğimde kelimelerimi daha dikkatli seçmeye başladım.

Genç Yargıç Seewald canlandı. "Yani Kara Akıncı seni Lemosilly Hanı'nda bulduktan sonra Lemos'ta koruyucunla birlikte tekrar mı yakaladı?"

Başımı salladım. "Bu doğru."

"Kara Akıncı bunu neden yapsın ki?"

"Koruyucum olmadan lorafın büyüme erişemeyeceğini biliyordu. Bunu yapmak için benim koruyucuma ve onun adaptörüne ihtiyacı vardı."

"Ne adaptörü?"

Bu konuda da dürüst olmam gerektiğini bilerek derin bir nefes daha aldım. "Sihrimi kontrol etmek için kullanılan bir cihazdı. Eskiden yeteneklerimi bastıran bir tasma takıyordum ama o zamandan beri çıkarıldı."

"Kim çıkardı?"

"Prens bulduğu biri. Prens Adarian bana yardım etmeye çalışıyordu."

İş arkadaşına baktı ve ikisi de yan gözle baktı. "Prensimiz çok cesurca bir davranış ama Kara Akıncı'yı biraz daha tartışalım. Peçeli Arada'da kimi aradığını biliyor musun? Ya da lorafin büyüyle onları bulman için neden sana ihtiyacı olduğunu?"

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse, Kara Akıncı ile geçirdiğim zamanın çoğu bulanık. Beni saatlerce baygın tuttu. Lemos'u hatırlamamın tek nedeni, beni gece için üst kata götürmeden önce akşam yemeği için uyanık kalmama izin vermesiydi."

"Ve o zaman sizi yalnız bıraktı ve koruyucunuz kaçmanıza yardım edebildi mi?"

"Evet. Kara Akıncı'nın o sırada nerede olduğunu ya da ne yaptığını bilmiyorum ama onun yokluğundan faydalandım."

İlk kez yüzünü bir sempati ifadesi kapladı. "Bu çok korkutucu bir olay olmalı."

"Öyleydi. Hiç bu kadar dehşete düşmemiştim." Şu anda Jax'in yanında korkmaktan başka bir şey hissetmiyor olsam da, bu yanıtla tamamen gerçek dışı davranmıyordum.

"Bana Lemos'ta gardiyanının seni nasıl kurtardığını anlat."

Ona bu konuda da her şeyi anlattım, yalan söylemedim ya da hiçbir şeyi saklamadım. Ama Lemos'tan ayrılırken Muhafız Alleron'un halısının üzerindeyken Kara Akıncı'nın hem beni hem de muhafızımı kaçırdığı kısma geldiğimde bir yalan daha söyledim. "Karanlık Akıncı Mistvale büyüsünü yine üzerimde kullandı ve baygın düştüm."

Uzun bir süre bana baktı, yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu. "Sence bunu neden yaptı?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum ama belki de kendini korumak için yapıyordur. En azından ben öyle tahmin ediyordum. Ben hiçbir şey için onun yaptığı hiçbir şeye tanıklık edemedim."

Kurnaz ifadesi hiç azalmadı. "Ve tüm bunlar boyunca onun neye benzediğini hiç görmediniz mi? Maskesini ya da bandanasını hiç çıkarmadı mı ya da kıyafetini tanımlanmasını kolaylaştıracak herhangi bir şekilde değiştirmede mi?"

"Hayır. Hem o hem de birlikte olduğu erkekler, onlarla birlikte olduğum süre boyunca aynı görünüyordu."

"Peki Lemos'tan sizi nereye götürdü?"

"Bir sonraki anım Fosterton'a varışım. Beni prence orada teslim etti." Başımı eğerek durakladım. "En azından orada olduğumuzu düşünüyorum. O ayrıntılar da biraz bulanık."

Gözleri kısıldı. "Peki prens senin Kara Akıncı'yla birlikte olduğunu nasıl öğrendi?"

Tekrar omuz silktim. "Bunu ben de bilmiyorum. Sanırım bunu prene sormanız gerekecek."

Kaşları havaya kalktı. "Ona hiç sormadın mı?"

Her şeyi tam olarak anlayamayacak ve hatırlayamayacak kadar travma geçirdiğimi düşünmesini umarak ona titreyen bir gülümseme sundum. "Sanırım hatırlamış olabilirim ama bana söylediğini sanmıyorum." Parmaklarımla oynayarak yere baktım ve rol yaptığım mevsimlere geri döndüm. Gözlerimde birkaç damla yaş oluştu ve hatta bir tanesi yanağımdan aşağı yuvarlandı. "Dürüst olmak gerekirse, o zamanların çoğunu hatırlamıyorum. Hepsi bir bulanıklık ve zaten hepsini unutmayı tercih ederim."

Etrafındaki sertliğin bir kısmı kayboldu. "Özür dilerim. Çok travmatik olduğuna eminim. Sizden böyle korkunç olayları anlatmanızı istediğim için özür dilerim."

Burnumu çektim ve gözyaşlarımı sildim.

Daha dik oturdu ve ses tonu saçma sapan bir hale döndü. "Peki prensin himayesine girdikten sonra vasinin akıbeti hakkında bir şey öğrendin mi?"

Jax ve benim Maç Finalleri'nde Kral Paevin'e anlattıklarımızı hatırlayarak başımı şiddetle salladım. Eğer bir yalanın içine düşmek istemiyorsam, benim hikâyem de buna tam olarak uymalıydı. "Hayır. Tek bildiğim Prens beni kurtardığında koruyucumun hâlâ Kara Akıncı'nın yanında olduğu. Gardiyanımın ondan nasıl kurtulduğu ya da saraya nasıl geldiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Kadın tekrar Genç Yargıç Archmae'ye baktı. Bir başka üstü kapalı bakışı paylaştılar ve bir an paniğe kapıldım, belki de söylediklerinden daha fazlasını biliyorlardı. Umutsuzca ne düşündüklerini bilmeyi diledim.

"Artık gidebilir miyim?" Sessizce sordum.

Genç Yargıç Seewald bir parmağını kaldırdı. "Pek sayılmaz. Son bir soru daha. Kara Akıncı'nın Peçeli Arada'da aradığı kişiyi bulabildiniz mi?"

Karar vermek için sadece bir saniyem vardı ve başımı salladım. "Hayır. Bunu yapamadan prens tarafından kurtarıldım. Lorafin büyüm çağrı yapamayacak kadar yorulmuştu, bu yüzden Kara Akıncı adına Peçeli Arada'ya hiç gitmedim."

Başını eğdi. "Yine de Kara Akıncı seni prene mi teslim etti? Senden istediğini alamamış olsa bile mi?"

Büyük bir hata yaptığımı hemen anladım. Çağrısını tamamladığımı söylemeli ve ardından Kara Akıncı'nın benden kimi bulmamı istediğine dair belirsiz bir hikâye uydurmalıydım.

Kalbim güm güm atarken nabzımı fark etmemesini umuyordum. "Belki de prens ona ne kadar ödediyse buna değmiştir."

"Parmağımı koyamadığım bir başka şey de bu." Çenesine vurdu. "Prensimiz neden bir Faewood lorafin için para ödesin ki?"

"Belki de lorafinler güç sahibi herkes tarafından arzulandığı içindir."

Düşüncelerine dair en ufak bir ipucu bile vermemek için *hmm* dedi, sonra da başını salladı. "Archmae, hepsini anladın mı?"

Erkek başını salladı. "Evet, hepsi kaydedildi."

"Tamam o zaman." Dikkatini tekrar bana yöneltti. "Şimdilik hepsi bu kadar. Seni şimdilik serbest bırakacağız ama hâlâ köleleştirilmiş bir lorafin olduğun için mahkemeler kaderine karar verene kadar Jaggedston'da kalacaksın. Mahkemeler senin için uygun görene kadar buradan ayrılmayacaksın. Anlaşıldı mı?"

Başımı salladım. "Elbette. Anlıyorum. Şehirde kalacağım ve senden haber bekleyeceğim." Ayağa kalktım, sonra ellerimi iki yana açtım. "Prensin nerede olduğunu ya da burada ne kadar kalacağını sorabilir miyim?"

Bana sert bir bakış fırlattı. "Hayır, Leydi Emerson, yapamazsınız."

KISIM L 7

Kingsfae beni sarayın girişine geri götürdü ve bir haberci kuş için gözümü dört açmamı söyledi. "Sana tekrar ihtiyaç duyulursa, dilemsill aracılığıyla çağrılacaksın. Aksini duyana kadar Jaggedston'da kalacaksın."

Başımı salladım, genç yargıçlara söylediğim ve ifşa ettiğim her şeyi hatırlamaya çalışırken kalbim çarpıyordu. Umarım çok fazla hata yapmamışımdır.

Ancak giriş kapısına ulaştığımız anda odağım değişti. Geniş salonun her yerinde dostumu ve arkadaşlarını aradım ama hiçbir yerde bulamadım.

Daha önce görmediğim başka birkaç fae masalarda işlem görüyordu, ama bunun dışında yeni kimse yoktu.

Midem bulanıyordu, hızlı adımlarla önümde yürüyen gardiyanımı takip ettim. Ben.

Kingsfae beni girdiğim kapıya götürdü ve dışarı çıkardı. Binadan çıkan koşuşlar içeri alındığım zamanki kadar korkunç değildi ama büyü beni hâlâ değerlendiriyordu. Bu eski ve büyülü binanın içinde bir yerlerde, az önce ayrıldığım ve artık güçlü duvarlarının içinde olmadığının kataloglandığından hiç şüphem yoktu.

Dışarıdaki kortun taş döşeli platformunda tek başıma, önümde uzanan devasa taş basamaklara baktım. Gece tamamen çökmüştü ve hafif bir esinti lacivert elbisemi bacaklarıma doladı. Çok fazla sıcaklık sağlamasa da hafif malzemenin içinde hareket etmek kolay olduğu için minnettardım ve basamakları ikişer ikişer hızla indim.

Merdivenlerin dibinde, büyük arnavut kaldırımlı dairesel sokağın ortasında, havaya su püskürten bir fiskiye vardı. Leafston'daki Venapearl Çeşmeleri'nin renkli suları ve müziğin ritmine göre hareket eden dans eden fiskiyeleri gibi değildi ama yine de sakinleştirici bir manzaraydı. Ve şu anda sakin olmaya ihtiyacım vardı.

Ancak mahkemeye bakmak için geri döndüğümde bir vasiden özgür olma konusunu hiç sormadığımı fark ettim. Hikâyemi düzgün tutmaya ve çok fazla şey açığa vurmamaya kendimi o kadar kaptırmıştım ki bu tamamen aklımdan çıkmıştı. Bir gün buraya dönüp özgürlük davamı savunmam gerekecekti ama o gün bugün değildi.

Geç olmasına rağmen, Jax'i ya da başka birini bulup bulamayacağımı görmek için binanın tüm çevresini hızla dolaştım. Aylardan ikisi ufukta ışıltılı parlıyordu, ama kortların etrafındaki herhangi bir şeyi aydınlatmak için çok az şey yaptı.

Başkentin çanları binanın etrafındaki turumda bir kez bile çalmadı, bu da saatin gerçekten geç olduğunu gösteriyordu, çünkü saat ondan sonra hiç çalmazlardı.

Göğsüm kabarak sonunda tekrar çeşmenin yanında durdum. Avluda yaptığım gezinti birden fazla giriş ve çıkış olduğunu doğrulamıştı. Prens ve arkadaşları bu kapılardan herhangi birinden içeri alınmış olabilirlerdi ama onlardan hiçbir iz yoktu. *Eğer buradalarsa. . .*

Ruhumu Jax'inkine bağlayan bağa odaklandım. İçimde parlak bir şekilde yanıyordu. Hâlâ hayatta ve iyiydi ve içgüdülerim bana yakınlarda bir yerde olduğunu söylüyordu ama doğaüstü mahkemeleri çevreleyen büyü daha fazlasını çözmemeye izin vermiyordu.

Ya da bildiğim kadarıyla Jaggedston birden fazla doğaüstü mahkeme binasına sahip olacak kadar büyüktü. Belki de şehrin farklı yerlerinde bunun gibi birden fazla mahkeme vardı. Jax onlardan birinde olabilirdi ama o burada bile değildi.

Aklım Jax'i nasıl bulabileceğim ya da nasıl nasıl öğrenebileceğimle meşguldü. Ellerimi iki yana açarak sorabileceğim birini aradım.

Ama kimse yoktu.

Bir çemberin içinde döndüm. Serin bir esinti etrafımda dalgalanırken, fiskiyeden fişkıran sular yüzümde buğulanıyordu ve tamamen yalnız olduğumu fark ettim. Daha önce geldiğimden farklı olarak, artık caddede dolaşan fae yoktu, gerçi yolun ilerisinde bir peri gördüm ama hızlıca yürüyorlardı, belli ki gidecekleri yere varmak için acele ediyorlardı.

Çoğu fae'nin geceyi geçirmek için çekildiği yeterince geç bir saatti ve çarpıcı bir netlikle, burada kimsem olmadığını fark ettim. Arayabileceğim kimse. Eve gidebileceğim kimse.

Hiç kimse.

Bastian'ı bulduğum için prensin bana ödediği rulib çantasını düşündüm, ama o sarayın içinde, ulaşamayacağım bir yerde kilitliydi. İçimden bir ses kral ve kraliçenin evine dönüp bana verilen paraları istersem kapılarının yüzüme kapatılacağını söylüyordu.

Ama başka bir seçeneğim de yoktu çünkü hiçbir şeyim yoktu. Kesinlikle hiçbir şeyim. Cebime diktiğim bir ya da iki yedek cetvel bile yoktu. Jax ve ben yemekhaneye inmeden önce bu küçük güvenlik önlemini almak aklıma bile gelmemişti.

Mahkemelerden uzaklaşmaya başladım, tek kurtarıcım sarayın uzakta, kolayca görülebilecek bir yerde duruyor olmasıydı. Ona geri dönmek zorundaydım. Başka seçeneğim yoktu.

Ama kraliyet ailesinin bana gece kalacak bir yer vereceğinden şüpheliysem de, eşyalarımı bana geri vermeleri için ısrar edebilirdim. Prens Fosterton'da benim için aldığı kıyafetlerin olduğu çantam hâlâ bendeydi. Bir de ruliblerim vardı.

Ayaklarım sessiz sokakta sessizce ilerlerken, Jax'in ailesinin en azından benim olanı bana verme nezaketini göstereceğini umuyordum. Çünkü Jax serbest bırakılana kadar kendi başıma hayatta kalmanın bir yolunu bulmalıydım.

Ve eşim serbest bırakılmalıydı. Kabul edebileceğim başka bir seçenek yoktu. Göğsümün etrafını saran gerginlik ciğerlerimi daraltmakla tehdit ediyordu. Yutkunarak nefes aldım ve her şeyin yoluna gireceğine dair kendimi rahatlatmaya çalıştım.

Çünkü öyle olmalıydı. Jax'siz bir gelecek düşünemiyordum.

Saraya geri dönmek iki saatimi aldı. Soğuk gece rüzgârı kollarımda sürekli tüylerimi diken diken ediyordu. Soğuğa rağmen, üzerimi bir ter tabakası kaplamıştı. Şehrin bir ucundan diğerine uzun bir yürüyüş olmuş, yol boyunca yokuş yukarı tırmanmışım ve bu uzun yolculukta kimse beni rahatsız etmediği için tanrılara ve tanrıçalara şükretmişim.

Leafton'da olsaydım, şehrin daha kötü bölgelerinden birinde yürüyor olsaydım, birinin bana saldıracağından ya da beni soymaya hiç şüphem yoktu. Ama Jaggedston'da durum böyle değildi. Ya şansım yaver gitmişti ya da Jax'in babası topraklarını demir yumrukla yönetiyor ve suç işlemeye kalkışan tüm serserileri hapse atıyordu.

Kendi oğlunun gerçekten Kara Akıncı olduğunu ve Jaggedston'daki tüm serserilerin toplamından daha iğrenç suçlar işlediğini öğrenirse kralın ne yapacağını merak ederek ürperdim.

Nefes nefese, ihtiyatlı bir şekilde sarayı çevreleyen kapılara yaklaştım. Topuklarımda oluşan kabarcıklar adımlarımı dengesizleştiriyordu. Büyülerim açık yaraları çabucak iyileştirse de, bir kabarcık kaybolur kaybolmaz bir başkası oluşuyor gibiydi.

Ama yorgun ve bitkin olmama rağmen, sarayın oniks duvarlarını gördüğümde, büyü içimde bir kasırga gibi dönmeye başladı. Ay ışığında, yükselen kale obsidyen gibi parlıyordu.

Kapıların yakınında duran gece nöbetindeki muhafızlar, attığım her adımda gözlerini kısarak yaklaşmamı izlediler.

Onlara ulaştığımda içlerinden biri dudağını bükerek bana baktı. "Burada olmamalısın."

"Eşyalarım sarayın içinde. Onlara ihtiyacım var."

Muhafız yolun karşısındaki diğerine baktı. "Duydunuz mu? Fahişe eşyalarını geri almamızı istiyor."

Başımı geriye attım ama aynı hızla öfkelendim. "Ben prensin *eşiyim*." Kendimi daha da yukarı çektim ve ona buz gibi bir bakış fırlattım. "Kendi iyiliğin için bunu hatırlamak isteyebilirsin."

Yüzünde kısa süreli bir tedirginlik belirdi ama aynı hızla gözlerini devirdi. "Kral ve kraliçeye göre, eşin olsun ya da olmasın, bir daha saraya girmeye kalkışırsan tutuklanacaksın."

Gözlerim büyüdü. Elbette bu kadar zalim olamazlardı. "Ama eşyalarım. Onlara ihtiyacım var. Gerçekten *hiçbir şeyim* yok. Kesinlikle hiçbir şeyim yok. En azından çantamı ve bozuk paralarımı bana geri verebilirsiniz."

"En azından seni tekrar tutuklatmak için kralı aramam." Dişlerini gösterdi ve yolun karşısındaki muhafız kıs kıs güldü.

Yanaklarım kızardı. "Kral ve kraliçe de size bu kadar kalpsiz olmanızı mı emretti?"

"Onlar seni ilgilendirmez," diye cevap verdi soğuk bir şekilde. "Sana bir tavsiye, onlardan biri döndüğünü öğrenmeden önce yola iyi edersin."

İkinci kez size karşı bu kadar nazik olmayabilirler."

Midemde bir endişe yumağı düğümlendi. Giysilerim, cetvellerim ya da geceyi geçirecek bir yerim olmadan, hayal edebileceğimden çok daha vahim bir durumdaydım. "Lütfen, en azından çantamı getir. Tek istediğim bu. Saraya adımımı bile atmayacağım."

"Hayır," diye soğuk bir şekilde cevap verdi ve sanki bana vuracaktı gibi ileri doğru bir hamle yaptı.

Geri sıçradım, Emerson Malikânesi'ndeki eski korumam Zale'in bana nasıl davrandığı aklıma geldi. Ancak ani hareketim ayağımın elbiseme takılmasına neden oldu. Tökezleyerek neredeyse geriye doğru kaldırırma düşüyordum ama tam zamanında kendimi yakaladım.

"Onu bırakın," dedi kapının diğer tarafındaki muhafız, ses tonunda bir endişe notası vardı. "Ona zarar verirsen bu prensin hoşuna gitmez."

Yalvaran gözlerimi ona çevirdim, kalbinde bir parça merhamet olduğunu umuyordum. "En azından bana prensin nerede olduğunu söyle. Geri döndümü? O iyi mi?" Ama muhafız sadece başını salladı. "Sana prens hakkında hiçbir şey söylemeyeceğiz. Şimdi, dediği gibi, yola çıksanız iyi olur." Başını salladı.

Sokağın aşağısında.

Üzüntüyle arkamı dönecektim ki, sarayın geniş ve açık ön avlusundan biri seslendi: "Henüz dönmedi! Ama muhafızların dediğini yap ve git!"

Kapıların diğer tarafında duran Saramel'i görmek için arkamı döndüm. Neredeyse ona doğru koşacaktım, tanıdık bir yüz gördüğüm için gözlerim yaşardı ama başını hızlıca sallaması beni durdurdu.

Çenesini yana doğru salladı ve kurduğu ince iletişim, yüz ifademi tarafsızlığa çevirmemi sağladı.

Topuklarımın üzerinde dönerek saraydan uzaklaştım ve başımla işaret ettiği yöne doğru köşeyi döndüm.

Karşı sokakta, saray duvarından uzakta ama yine de biri geçerse görülebilecek bir yerde, sokağın köşesine yakın bir yerde, bir ara sokağın hemen içinde gizlenmiş olarak bekledim.

Ayağımı yere vurarak karanlık sokakta sürekli Saramel'i aradım ama bir türlü görünmedi.

Üstümde, aylar gökyüzünde yavaşça süzülüyordu. Yıldızlar galakside dans ediyor, titreşen ışıklarla göz kırpmıyor ve görünür gezegenlerden renkler yayılıyordu.

Gece gökyüzünü beni sakinleştirmek için kullandım, beklerken ve beklerken ve beklerken onun güzelliğine tutundum.

Sonunda yere çöktüm, dizlerimi göğsüme çektim ve lacivert elbisemi bacaklarıma sardım. Soğuktan korunmaya çalıştım ama saat gece yarısını geçmiş olmalıydı ve ben donuyordum.

Umutsuzluk beni tüketmeye başladı, gece gökyüzü parlamaya devam ederken kemiklerimin derinliklerine sızdı.

Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Kurallarım yoktu. Arkadaşım yoktu. Gidecek bir evim yoktu. Gidecek başka bir yerim olmadığı için Emerson Malikanesi'ne dönmek istesem bile, oraya gitmenin hiçbir yolu yoktu. Ayrıca, gidemezdim bile. Mahkemeler şehirde kalmamı talep etmişti. Şehir beni istemese bile.

Başımı kollarımın üzerine düşürdüm ve gözlerime yaşlar doldu. Korku beni o kadar sert ısırdı ki artık onu daha fazla tutamadım. Endişemin bir kısmının içimden fişkırmasına izin verirken yumuşak, miyavlayan bir ses benden kaçtı.

"Elowen," dedi yumuşak bir ses, sonra biri yanımda yere düştü.

Başımı kaldırdığımda Saramel'in yanıma yığıldığını gördüm. Saçlarını örten bir şal, görünüşünün büyük kısmını gizliyordu. "Daha erken gelemezdim. Çok özür dilerim."

Kollarımı ona doladım. Hiç sesini çıkarmadı ve aynı hızla ince kollarını boynuma doladı.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken ve sessiz hıçkırıklar onun omuzlarını kaldırırken birbirimize sarıldık. İkimizin de aurasından yayılan umutsuzluk o kadar şiddetliydi ki neredeyse tadını alabiliyordum.

Sonunda geri çekilip gözlerimi sildim. O da aynısını yaptı. Ona dikkatle baktım. "Kâsım nasıl?"

"Neyse ki uyuyor. Henüz ne olduğunu bilmiyor. Ama yatmadan önce babasının neden onu yatırmaya gelmediğini sordu, ben de bir bahane uydurmak zorunda kaldım." Üzüntüyle omuz silkti. "Sabah onu görüp göremeyeceğini sordu, ben de ne diyeceğimi bilemedim."

Gözlerinde yeni yaşlar belirdi ve bir kez daha sarılmak için onu kendime çektim. Bana sarıldı ve kocası hakkındaki gerçeği benden başka bilen biri olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım. O da benim hissettiğim kadar korkmuş ve yalnız görünüyordu.

"Bir şey duydun mu?" Geri çekildiğinde sordum. "Nerede olduklarını ya da onlara ne olduğunu biliyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Birileri bir şey söylerse diye koridorlara yakın durmaya çalışıyorum ama kimse neler olduğunu bilmiyor. Ve eğer kral

ve kraliçenin haberi var ama kimseye söylemiyorlar. Kraliçenin özel hizmetlisine bile sordum ama o da habersiz."

"Geri dönmediler mi? Hiçbiri mi?"

"Hayır. Bir tane bile değil." Ellerimi kavradı ve boğazı bir yutkunmayla yuvarlandı. "Seni görmem bile tamamen şanstı. Belki geri dönüyorlardır diye dışarı çıktım. Sokakta onlara bir göz atmayı umuyordum ve işte o zaman sizi kapıda gördüm."

"Beni bulduğuna çok sevindim, mahkemedeysen ben de onları aradım ama hiçbirini göremedim."

"Yıldızlar, neredeyse orada olduğunuzu unutuyordum!" Sesi kederli bir hal aldı. "Elowen, çok üzgünüm. Nasılsın?"

"Ben iyiyim, sadece korktum, senin gibi. Beni sorgulamak için içeri aldılar, sonra da bıraktılar. Diğerlerini nereye götürdükleri hakkında hiçbir fikrim yok. Saraydan çıkarken bizi ayırdılar. Ama orada bile onları görmedim."

Saramel başını salladı, ay ışığında kaşları daha da çatılmıştı. "Eninde sonunda haber göndermek zorunda kalacaklar. Tanrı aşkına, Prens Adarian veliaht prens. Kral ve kraliçeye haber vermeden onu süresiz olarak tutamazlar."

"Kral ve kraliçenin neler olduğunu zaten bildiklerini ve kimseye söylemediklerini mi düşünüyorsunuz?"

Omuz silkti. "Senin tahminin de benimki kadar iyi." Omzunun üzerinden saraya doğru baktı. "Ama geri dönmeliyim. Kâsım odamızda yalnız. Uyanırsa korkmasını istemiyorum."

"Elbette. Sizi tuttuğum için çok üzgünüm." Aceleyle ayağa kalktı ve elbisemi düzelttim, arkamdaki toz ve kiri sildim.

Saramel beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Donuyor olmalısın." "Üşüyorum, ama ..." Omuz silktim. "Hayatta kalacağım."

Başını eğdi, kaşları daha da çatıldı. "Gidecek bir yerin var mı?"

Ona yalan söylemeyi düşündüm. Kendi dertlerinin üstüne bir de benim dertlerime ihtiyacı yoktu ama yapamadım. Bugün yeterince yalan söyledim. Başımı salladım, konuşmak için kendime güvenmiyordum.

"Oh, Elowen." Ellerimi sıktı. "Çok özür dilerim. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Elbette, gidecek hiçbir yerin yok." Cebinden bir şey çıkardı ve avucuma bastırdı. Parmaklarımı doladığında bunun bir avuç dolusu rulib olduğunu fark ettim. "Al bunu. Üzerimdekilerin hepsi bu kadar ama yarın eşyalarınızı almak için elimden geleni yapacağım. Sende

Sarayda size yetecek kadar hükümdar var. Ama bu gece için iskeleye gidin. Bu size rıhtıma yakın bir oda ve biraz yiyecek sağlamaya yetecektir. En lüks konaklama yeri değil ama en azından başınızı sokacak bir çatı olacak."

Elini sıktım. "Teşekkür ederim. Sana geri ödeyeceğim."

Bana zayıf bir gülümseme verdi, sonra yanıma yaklaştı ve fısıldadı, "Quinn hâlâ ellerinde değil. Onu bulması için bir dillemsill gönderdim bile."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Arada geçen sürede baskın grubunun sekizinci üyesini tamamen unutmuştum. Günler önce, Jax ve arkadaşları Possyrose Ormanı'nda kingsfae tarafından neredeyse yakalandıktan sonra ortadan kaybolmuştu.

"Ona ulaşabileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Omuz silkti. "Bu dillemsill'e bağlı. Bazen onu bulabiliyorlar. Bazen de bulamazlar ama ben en iyisini umuyorum."

Başımı salladım. "Yarın seni tekrar nasıl bulacağım?"

"Akşam saat onda burada buluşalım. Şansımız yaver giderse Nellip, prens ve diğerleri o zamana kadar dönmüş olur ve tüm bunlar geride kalır."

"Pekâlâ. Yarın 10'da. Hala boş değillerse eşyalarımı getirecek misin?"

Başını salladı. "Evet, her şeyi almanın bir yolunu bulacağım."

"Quinn'in zulasından bir avuç portal anahtarı da alma şansın var mı? Bir yere hızlıca gitmem gerekirse diye?"

"Evet, hepsini senin için almak için elimden geleni yapacağım." Ellerimi tekrar sıktı. "Bunu bir şekilde atlatacağız, Elowen. Kurtulacağız."

Başımı eğdim. "Evet, öyle yapacağız. Peki ya Saramel? Teşekkür."

Titreyerek nefes aldı. "Umalım da yarın bu kabus sona ersin."

KISIM 18

Saramel'in iskelenin yanında tavsiye ettiği hanı bulduğumda bitkin düşmüştüm ve konaklama yerlerinin lüks olmadığı konusunda şaka yapmıyordu ama umurumda değildi. İnce şiltede uyuyakaldım, üzerimde cızırtılı bir battaniye vardı. Sarhoş siltenitler sokaktan hantalca geçiyor, geveleyip yüksek sesle şarkı söylüyorlardı ama başım yastığa değmeden uyuyakalmıştım.

Sabah çan sesiyle irkilerek uyandım. Bir an için nerede olduğumu bilemedim. İçinde sadece tek bir karyola ve tek bir masa bulunan küçük odalara baktım. Tuvalet olarak kullanmak için tepede bir çanak duruyordu. Tuvalet bile yoktu.

Hâlâ giymekte olduğum lacivert cüppe yukarı doğru kalkmıştı ve bacaklarım üşümüştü. Kırıksıklıklar güzelim dökümlü materyali kaplamıştı ama hızlı bir büyü patlaması vücudumu ve elbisemi temizledi. Tasmam gittiğine göre, artık bunu yapmak için sihrime yeterince erişimim vardı, kıyafetlerimi temizlemek için Jax'e ihtiyaç duyduğum geçen seferki gibi değil.

Dostumu düşündüğüm anda kalbim burkuldu. Belki de dövülüyor, cezalandırılıyor ya da sorgulanıyordu. Ya da bildiğim kadarıyla onu serbest bırakmışlardı ve şu anda beni arıyordu.

Ama bunu düşündüğüm anda umudum azaldı. Eğer özgür olsaydı, buraya gelirdi. Saramel ona beni nerede bulacağını söylerdi ya da bağ onu yönlendirirdi.

Ama en azından hayatta olduğunu biliyordum. Gözlerimi kapattım ve aramızdaki bağın hissine odaklandım. Sıcak ve parlak, ruhlarımızı birbirine bağlayan teller hala içimde yanıyordu, rüzgarda titreyen bir mum alevi gibi. Jax

ve onu ne kadar güçlü hissettiğime bakılırsa hâlâ Jaggedston'daydı. Onu başka bir yere nakletmemişlerdi.

Bunun rahatlığıyla ayağa kalktım ve Saramel'in zulasından kalan tek çeyrek rulibimi aldım. Bir fincan çay ve bir poğaça için yeterli olacaktı. Yiyecek bir şeyler bulduktan sonra tam anlamıyla parasız kalacaktım ve tanrılara Saramel'in bu gece çantamı ve bir yığın rulibimi geri alabilmesi için dua edebilirdim. Onlar olmadan, yakında sokaklarda bir serseri olacaktım.

Dışarıda, sabahın serin havası etrafımda dönüyordu. Hızlıca handan çıktım, sonra köşedeki bir tezgâhtan yetersiz yiyecekler aldım. Çay acıydı ama sıcaktı ve hamur işi kuruydu ama açlık ağrılarımın bir kısmını yatıştırdı.

Etrafımda iskeleden gelen sesler havayı dolduruyordu. Çarpışmalar, bağırışlar ve birkaç küfürden fazlası rüzgârda uçuşuyordu. Limanın aşağısında, son rıhtımda, Jax'le birlikte Faewood'a götürdüğüm kraliyet gemisi yanaşmıştı. Güzel lacivert yelkenleri bağlıydı, dış cephesi yeni bir yıkamayla pırıl pırıl parlıyordu. Bir başka pişmanlık duygusu kalbimi parçaladı ve beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertti.

Hayır, sakin ol. Jax'i bulacaksın. Onu kurtarmaya yardım edeceksin. Bu senin yeni gerçekliğin değil. Tüm umutlar kaybolmadı.

Bunu nasıl yapacağımı düşünürken ayaklarımın dibinde bir dillemsill belirdi. Zıpladım, neredeyse zavallı şeyin üzerine basıyordum.

"Çok üzgünüm," diye mırıldandım.

Mor göğsü öfkeyle kabardı ve uzun tüylü sarı kuyruğunu salladı. "Elowen Emerson, bir mesajınız var," diye cıvıladı.

Kalbim küt küt atarken onu aldım ve kulağıma götürdüm. "Evet? Hazırım." Nefesimi tutarak bekledim ve bunun Jax'ten gelen bir mesaj olması için dua ettim.

Küçük sarı kuş kulağıma cıvıladı, "Doğaüstü mahkemeler sizi çağırıyor. Lütfen hemen geri dönün."

Omuzlarım çöktü ve titreyen ellerimle küçük kuşu sokağa geri bıraktım. Minik daireler çizerek, mini bir kasırga gibi dönüp durdu, ta ki patlayıp yok olana ve büyük olasılıkla korkunç mahkemelere geri dönene kadar.

Parmaklarımı avuçlarımın içine kısırarak yetkililerin bulunduğu yöne doğru yola çıktım. Saçlarım etrafımda uçuştı ve yanlarından geçerken birkaç denizci ıslık çaldı.

Ama benim için hepsi gürültüden ibaretti. Anlamsız bir gürültü. Mahkemeler geri dönmemi istedi ve bu iki şeyden biri anlamına geliyordu. Daha fazla bilgi istiyorlardı.

ya da Jax beni istemişti, böylece yanımda onunla saraya geri dönmeyi göze alabilirdim.

Bu devasa şehirde mahkeme binasının nerede olduğunu hayal meyal hatırlıyordum ama yine de defalarca yol sormak zorunda kaldım ve oraya varmak için çılgınca yürümem ve koşmam bir saatimi aldı.

Geniş taş basamaklara ulaştığımda hava hafifçe ısınmıştı. Önümde heybetli bina, sanki beni kahvaltıda yutmak için ağzına çağırıyormuş gibi bekliyordu. Arkamda, gökyüzüne su fışkırtan çeşmenin buğusu etrafından aşağıya doğru akıyordu.

Tüm vücudumu bir ter tabakası kapladı ve titreyen bacaklarımla merdivenleri tırmanıp kralefendinin dün bana gösterdiği kapıya gittim. Kalın, dikenli büyü üzerimde geziniyor, attığım her adımda daha da güçleniyordu.

Nefes almakta zorlanarak kapının eşiğinde durdum ve dün beni değerlendiren aynı sihir kök saldı. Olduğum yerde donup kaldım, tutuldum. Soğuk büyü buz banyosu gibi hissettirdi. Ciğerlerimdeki tüm nefesi emdi ama en azından dünkü kadar uzun sürmedi. Saniyeler içinde diğer taraftaydım. Belli ki beni hatırlamıştı.

Tökezleyerek aceleyle işlem masasına gittim ve kırmızı bir elbise giymiş minyon bir siltenitin önünde durdum. "Bu sabah bir dillemsill tarafından çağırıldım. Adım Elowen Emerson."

Kadın masasının arkasından başını kaldırdı ve dudaklarını büzdü. "Ah, evet. Bir saat önce çağırıldınız." "Gelebildiğim kadar çabuk geldim."

Yere baktı ve birkaç parşömen parçasını karıştırdı. "Genç Yargıç Seewald'ın tekrar huzurunuzda çıkmayı talep ettiğini görüyorum." Parmaklarının bir duvarın yanındaki kingsfae'lerden birini çağırdı. Zırhı şingırdayarak ileri atıldı.

Yanımda durduğunda boğazım düğümlenerek yutkundum.

Kadın başıyla dün bana eşlik edilen koridoru işaret etti. "Kıdemsiz Yargıç Seewald onu görmek istiyor. On üç numaralı oda."

"Bu taraftan." Kingsfae önümde hantalca ilerliyordu ve attığım her adımda sinirlerim uzuvlarıma doğru ateşleniyor, beni rüzgârda savrulan bir yaprak gibi titretiyordu.

Onu odaya kadar takip ettim ve içeri girdim. Kıdemsiz Yargıç Seewald çoktan masanın arkasına oturmuştu. Karşısındaki sandalyeye doğru el salladı. "Uzun zamandır bekliyordum."

"Çok özür dilerim." Koltuğa ve hızla eteğimi düzelttim. Kraliçe köşeye çekildi ve metanetle durdu. "Ne yazık ki seyahat etme imkânım yok, bu yüzden yürümek zorundaydım. Dillemsill bana çağrıldığımı söylediği anda oradan ayrıldım."

Bir kaşını kaldırdı. "Yürümek mi? Halı ya da at arabası kiralayacak paranız yok mu?"

İçimde bir utanç ateşi yandı ama yavaşça başımı salladım.

Kaşlarını çatarak kıyafetlerimi değerlendirdi. Yüzünde kısa bir acıma ifadesi belirdi ve muhtemelen dün giydiklerimin aynısını giydiğimi fark etmiş olması dikkatimden kaçmadı. "Sokakta mı uyudun?"

"Hayır, bir handa kaldım."

"Ama bu sabah bir halı ya da araba kiralayamadınız mı?"

Boğazımdaki kuruluğu yuttum. "Bozuk paralarım bitti."

Hımm dedi ve parşömen parçalarından birini çıkardı. "Bu durumda, özellikle de kendi başınızın çaresine bakacak gücünüz ya da imkanınız yoksa, muhtemelen en iyisi koruyucunuzun yanına dönmeniz olacaktır."

"Ne?"

Koridordan ayak sesleri geldi ve başıyla kapıya doğru işaret etti. İçimde mide bulandırıcı bir his belirdi ve sanki hayalet bir el başımı çevirmiş gibi kapıya baktım. Vücudumdaki her çizgi kaskatı kesildi. Muhafız Alleron orada duruyordu, yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı, hemen arkasında bir kingsfae vardı.

Ayağa fırladım. "*Onunla* gitmemi mi istiyorsun?"

Küçük yargıç iç çekti. "Hâlâ bir vasinin gözetimi altındasınız. Özgür olmanıza izin verilmiyor."

"Ama Prens Adarian benim yeni vasim."

Bakışları buz gibi oldu. "Hayır, değil. Prens yakın zamanda kimsenin koruyucusu olmayacak."

"Ama ... neden olmasın? Nerede o?" Bir endişe yumağı midemi düğümledi.

Gözlerime bakmadan elindeki parşömen parçalarını düzeltti. "Hâlâ tutuklu, öngörülebilir gelecekte de öyle olacak. Şimdi gardiyanınızla birlikte gideceksiniz ve ikinizden birine daha ihtiyaç duyulursa, çağrılacaksınız."

"Gel Elowen," diye seslendi Muhafız Alleron. "Olay çıkarma."

Sadece sesini duymak bile tüylerimi diken diken etmekle kalmadı, aynı zamanda içime korku da saldı çünkü sesi *geri gelmişti*. Her nasılsa

Mahkemeler ya Jax'in Ironcrest büyüünü kırmıştı ya da Jax büyüü kaldırmak zorunda kalmıştı.

ayaklarımı yere yapıştırdım ve zihnim koşturmaya başladı.

Nefes nefese, sonunda dedim ki, "Özgürlüğüm için mahkemeye başvurmak istiyorum. Bir daha bu erkekle gitmeyeceğim. Artık yirmi sekiz yaz yaşındayım, sihrimde ustalaştım ve artık halk için bir tehlike oluşturmuyorum. Bunu kanıtlayabilirim."

Gardiyanımdan yumuşak bir homurtu geldi ama Genç Yargıç Seewald içini çekti. "Pekâlâ, ama böyle şeyler zaman alır. Davanızın bir Kral ya da Kraliçe Yargıç önüne getirilmesi için bir form doldurabilirsiniz." Köşedeki kraliçeye elini salladı. "Lütfen gerekli formları doldurması için ona gerekli masaya kadar eşlik edin."

Gardiyanım kısık gözlerle beni izliyordu. Ciğerlerim sıkışıp kalbim durana kadar üzerime inmeye ve derimin her santimini sokmaya hazır, ısırgan otu böcekleri sürüsü gibi ondan kızgınlık yayılıyordu. Ama onu görmezden geldim. Görmezden gelmek zorundaydım. Onunla bir daha birlikte yaşamayı hayal bile edemezdim. Gözlerini oymak istemeden ona zar zor bakabiliyordum.

Kralefendiyi takip ederek, tek kelime etmeden muhafızımın yanından geçtim.

Bir kez daha oflayıp puflayarak onu takip etti.

Ama attığım her adımda tek düşünebildiğim Jax'ti. Hâlâ gözaltında tutuluyordu. Gardiyanımın özgür olduğunu ama Jax'in neden özgür olmadığını düşündükçe kalbim sıkışıyordu.

Öne doğru eğilerek sessizce kralefendiye sordum: "Prens Adarian bir şeyle mi suçlanıyor?"

Omzunun üzerinden şöyle bir baktı. "Gerçekten de öyle. Karanlık Akıncı'nın suçlarıyla itham edildi."

Kalbim durdu.

Ayaklarım olduğu yerde dondu kaldı.

Hayır, , hayır. Yanlış anlamışım. Bu doğru olamaz.

Durduğumu fark edince kral naibi yüzünü bana döndü. Birkaç adım ötede durup kollarını kavuşturdu ve bana şüpheyi baktı. "Onun Kara Akıncı olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır, çünkü o değil!" Kendimi durduramadan bağırışım dudaklarımdan döküldü.

Kingsfae homurdandı. "Ses tonuna dikkat et."

"Yaptığı şey yüzünden asılacak, Elowen," dedi vasim arkamdan ve sesindeki kendini beğenmiş ton derime batan iğneler gibiydi. "En iyisi bunu şimdi kabullenmen ve bu diyardaki yerini hatırlaman."

Yanaklarımdan ateş fişkirirken ona doğru döndüm ve ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı. "Ama o Kara Akıncı *değil*."

Gardiyanımın arkasında duran kralefendinin yüzünü acıma dolu bir ifade kapladı. "Onu unutmak en iyisi," dedi nazikçe. "Prensin tüm suçları biz konuşurken ortaya çıkarılıyor. Şimdi girişe doğru ilerle. Mahkemeler aksini kararlaştırana kadar gerçek koruyucunla birlikte olacaksın."

Sözleri içimdeki paniği bir yanık gibi delip geçti. Yakıcı ve kavurucu korku tenimin her santimini kapladı. Bu gerçek olamazdı. Bunların hiçbiri gerçek olamazdı.

Yine de hepsi bana umutla baktığında, gerçek bir çekiç gibi üzerime düştü.

Nasıl döndüğümü ya da yürüdüğümü bilmiyordum. Ama bir şekilde, sanki görünmez eller beni dürtüyormuş gibi hareket etmeye başladım. Ama sanki bir sis etrafımda sürükleniyor, beni kendi isteğiyle kaldırıyor gibiydi. Artık kendimi bedenime bağlı hissetmiyordum. Bacaklarım otomatik olarak hareket ediyordu, bir adım diğerinin önüne geçiyordu ama içimde kalbim paramparça oluyordu.

Jax'i Karanlık Akıncı olarak suçluyorlardı. Asılacaktı. İdam edilecekti. Ve eğer Karanlık Akıncı olarak tanımlandıysa, o zaman tüm arkadaşları da muhtemelen onun suç ortağı olmakla suçlanmıştı.

"Peki ya diğerleri?" Sesim cılız çıkıyordu. Kırık. "Arkadaşlarına ne olacak?"

Ana girişe vardığımızda kraliçe bana sinirli bir bakış attı. "Hepsi suçlandı. Mahkeme kayıtları hepsinin Kara Akıncı'nın baskınları sırasında gittiğini gösteriyor, bu yüzden yargıçları aksini kanıtlayamazsa, her biri asılacak."

Nefesim göğsümde sıkışarak durdum.

Muhafız Alleron dirseğimi arkadan kavradı, parmakları etime saplandı. "Bu kadar yeter, Elowen. Benimle eve, ait olduğun yere geliyorsun."

Kolumu serbest bıraktım, lorafın büyüüm içimde çatırdıyordu. "Dokunma bana!"

Kingsfae hızla içeri girdi. "Burada olay çıkarırsan sonu senin için iyi olmaz. Gardiyanının dediğini yap ve evine git."

İfadesi sert, tamamen affetmez bir şekilde kaldı. Gardiyanımın arkasındaki kingsfae de aynı şekilde görünüyordu.

Hepsi bana karşı çalışıyordu. Hiç müttefikim yoktu. Arkadaşım yoktu. Ailem yoktu. Annemi öldüren ve beni soğukkanlılıkla ondan alan korkunç erkek dışında *kimsem* yoktu.

"Peki ya o?" Çenemi koruyucuma doğru salladım. "Ben daha bebekken annemi öldürdüm, böylece beni kendi çocuğu olarak alabilecekti. *Ona* karşı hangi suçlamalar yöneltiliyor?"

Vasım güldü. Gerçekten *güldü*. "Elowen, bu kadar histeri yeter. Senin de çok iyi bildiğin gibi anneni ben öldürmedim. Prens Kara Akıncı olduğunu bildiğin için yalan söylemekten başın daha fazla belaya girmediği için şanslısın."

"Bunu bilmiyordum çünkü o değil."

Kingsfae yine homurdandı. "Pekâlâ, bu kadar yeter. Onu al ve git," dedi sert bir sesle koruyucuma.

"Memnuniyetle. Davranışı için özür dilerim." Gardiyan Alleron beni tekrar kavradı ve işlem masasına doğru sürükledi. *Ona* karşı koymaya çalıştım, ondan kurtulmaya çalıştım ama tutuşu daha da güçlendi ve beni serbest bırakmasının tek yolunun sihrimi kullanmam olduğunu biliyordum.

Ama bunu şimdi ve burada , beni de tutuklardı.

Yere düşmek istedim. Ağlamak. Feryat etmek. Hıçkırmak. Bunların hepsini yapmak istedim ama yapamadım.

Arkadaşım Kara Akıncı olarak yargılanıyordu. Muhtemelen asılacaktı ve eğer ben tutuklanıp bir hücreye tıklılırsam, ona yardım etmek için hiçbir şey yapamazdım.

Kendimi toparlamalı ve düşünmeliydim. Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Ve işlem masasında oturan kadın bana için parşömen formunu, özgürlük talebinde bulunacağım formu uzatırken yapmam gereken şey beni şimşek gibi çarptı.

Parşömene, artık sihrimi tamamen kontrol edebildiğim için özgürlüğümü garanti altına alacak sorulara ve maddelere baktım ama elimde tutarken biliyordum ki, eğer mahkemeler ne planladığımı öğrenirse ...

Hayır. Bunun bir önemi yoktu. Sadece Jax'in özgürlüğü önemliydi.

KISIM 19

Gardiyarı Alleron yanımda sert bir şekilde duruyordu, varlığı bir kötölük bulutu gibiydi. Formu doldururken ellerim titriyordu. *Bu nasıl oldu? Jax hapsedilmişken, koruyucum nasıl serbest kaldı?*

Annemi öldüren, şimdiye kadar karşılaştığım en aşağılık erkek olan koruyucum bir kez daha tasmamı teslim ederken, nasıl parmaklıklar ardında tutulduğunu anlayamıyordum.

"Şu satırı unutmayın." İşlem görevlisi parşömenin sonuna yakın bir soruyu işaret etti. "Oradan bir seçenek seçin, sonra da burayı imzalayın."

Dediğini yaptım, sonra da ona geri verdim.

Kâğıdı tam olarak katladı ve masasının yanındaki küçük yuvaya bıraktı. Bir büyü vınlaması onu zeminde kaybolan dar bir kanaldan çekip aldı. "Mahkeme tarihinizle ilgili olarak sizinle temasa geçeceğiz."

Titrememi gizlemek için ellerimi önümde sıkıca kavuşturdum. "Nasıl haberdar edileceğim?"

"Dillemsill aracılığıyla, tüm bildirimler için yaptığımız gibi."

Vasim yine dirseğimi tuttu ama ben topuklarımı yere vurdum. "Peki o dillemsill mahkeme tarihimi bana mı yoksa vasime mi iletcek?"

"Yasal olarak yetişkin yaşta olduğunuz için ikinize de haber verilecektir."

Rahat bir nefes aldım ve sert duruşum gevşedi. Gardiyarımanın tırnakları bir kez daha derime battı ve sert bir hareketle beni avludan dışarı çıkardı, sonra da büyülü bir halı çağırdı.

Merdivenlerde uyuşuk bir şekilde durdum, büyüm içimde çalkalanıyordu. Jax'in şu anda neler yaşadığını düşündükçe gözlerim yaşlarla doluyordu. Aramızdaki bağ içimde alev alev yanıyordu. O buradaydı. Artık bundan emindim. Bu binanın içinde bir yerlerde eşim vardı ve ben oradan uzaklaştırılıyordum.

Acı neredeyse boğazıma düğümleniyordu. Ondan ayrılmak ruhumu kesen bir bıçak gibiydi ama ne pahasına olursa olsun onu kurtarmaya yemin ettim.

Kiralanan büyülü halı süzülerek basamakların dibinde durdu. Otomatik olarak aceleyle merdivenlerden indim, sonra da bir şekilde merdivenlere adım attım. "Otur," diye emretti Muhafız Alleron.

Bir sonraki adımımı düşünürken ve işlem masasında aklıma gelen fikre katılmamanın bir yolunu bulmaya çalışırken burun deliklerim alevlendi, dediğini yaptım. Ama eğer Jax suçlanıyorsa, eğer mahkemenin elinde Dark Raider'ın işlediği suçlar sırasında Jax'in her zaman ortadan kaybolduğunu kanıtlayacak deliller varsa ve eğer Dark Raider'ın Jax *olduğunu* doğrulayan tanıklar varsa...

Ona karşı olan çok şey vardı.

Jax'in Karanlık Akıncı olmadığını kanıtlarken tüm bunların nasıl mümkün olmadığını kanıtlayacak bir karşı argüman bulmam mümkün değildi. Ailesinin Jax'i ve arkadaşlarımızı bir şekilde suçlarından arındırmak için dahi bir yargıç tutmasını umabilirdim ama bu riski almak istemiyordum. Bu da bana tek bir seçenek kaldığı anlamına geliyordu. Peçeli Arada'ya gitmek zorundaydım. Bunu durdurmak için kaderi değiştirmeliydim. Jax'in özgürlüğünü garantilemenin tek yolu buydu.

Ama nasıl?

Gardiyanım bir komut fısıldadığında dudağımı çiğnedim ve halı havalandı.

Saçlarım yüzüme doğru savruldu ama onları geri itmedim. Gözlerimi kapattım ve her şeyi anlamaya çalıştım çünkü daha önce kaderin akışını hiç değiştirmemiştim ve böyle bir şeyi nasıl yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yasadışı olmasına aldırmadım. Böyle bir eylemin yasadışı olmasına aldırmadım. Eğer tek yol buysa, eşimin asılmaması için bunu yapardım.

İçimde bir histeri dalgası yükselmekle tehdit ederken derin bir nefes aldım. Bir parçam hayatımın nasıl altüst olduğuna çılgınca gülmek istiyordu. Daha dün sabah, Jax ve ben Kral Paevin'le savaşmak için krallıkları bir araya getirmeye karar vermiştik. Oysa şimdi, kral ordusunu kurmak için korkunç planlarına devam ederken ben de eşimin hayatı için savaşıyordum.

Ve Bastian. Zavallı, masum Bastian. Ona ne olacaktı?

Dün gece Saramel'e onu sormadığım için bir an paniğe kapıldım. Dostumun çıkmazına ve benim parasız durumuma çok fazla kapılmıştım ama ona da yardım etmenin bir yolunu bulmalıydım. Yoksa o büyülü odadan kurtulup kurtulamayacağını kim bilebilirdi ki?

Aklım başımdan gitti.

Tamam, Muhafız Alleron'dan kaçmanın bir yolunu bulmalısın. Sonra Saramel'le buluşup biraz rulib almalısın ki kendini geçindirecek paran olsun, sonra da ondan Bastian konusunda yardım istemelisin. Başım la onayladım. Saramel'in Jax'in büyülü odalarına erişimi olduğu için mükemmel bir yardımcı olabilirdi. Ve şansım yaver giderse, bunu çoktan fark etmiş ve Bastian'a yardım ediyordu.

Halı hızlandıkça rüzgâr tenimi yalayıp geçti. Koruyucum ve ben sokaklarda uçuyorduk ama ona bakmayı reddediyordum.

Paraları aldıktan ve Bastian'ın güvende olduğunu öğrendikten sonra, Jax ve arkadaşlarımızı kurtarmak için Peçeli Arada'ya gitmen gerekecek. Ve sonra, Kral Paevin ile nasıl başa çıkacağını bulabilirsin.

Sonunda gözlerimi açtığımda Gardiyan Alleron'un bana ters ters baktığını gördüm. "Tasmana ve adaptörüne ne oldu?" Soğuk sesi aktı Buz gibi tenimin üzerinde.

Bakışlarını hemen karşıladım. "İkisi de yok edildi."

Nefesini içine çekti. "Bu imkânsız."

İçimde bir yaşam kıvılcımı alevlendi. İntikam dolu bir hayat. "Bu mümkün. Yasal olarak hâlâ vasım olabilirsin ama artık beni kontrol edemezsin. Artık senin kuklan ve senin için çağrı yapmayacağım."

Onu tanıdığımdan beri ilk kez otoriter havası kayboldu ve yüzünde bir anlık belirsizlik belirdi. "Elowen," dedi sesi yumuşayarak, "geçtiğimiz haftalarda pek çok şey oldu. Zor olduğunu biliyorum-"

"Bundan kurtulmanın yolunu manipüle edebileceğinizi düşünmeyin bile." Halı bir sokağın köşesini dönerek Jaggedston'ın güney kısmına doğru ilerledi. "Hâlâ yasal olarak beni kontrol ediyor olsan da uzun süre kontrol edemeyeceksin ve ben de bir daha *asla* senin lora fin kölen olmayacağım."

Burun delikleri alevlendi ve yüzünde bir öfke parıltısı belirdi. Ama arkasına yaslandı, omuzları dikleşti ve derin bir nefes aldı. "Belki bir tür anlaşmaya varabileceğimizi düşünmüştüm."

Alay ettim. "Hayır."

Dişlerini birbirine geçirdi. "Sana hâlâ yiyecek, giyecek ve barınak sağlayabilirim. Tek başına hiçbir şeyin yok. Bensiz-"

"*Sen olmasaydın, hâlâ bir annem olurdu.*"

Yanaklarında kırmızı bir çiçek açtı. Ağzını açtı ve sonra kapattı. Beni incelerken sessizlik geçti ve zihninde dönen çarkları görebiliyordum. Beni tekrar manipüle etmeye çalışacağını biliyordum. Bunu kendi lehine nasıl çevirebileceğini düşünüyordu. Her zaman olduğu gibi, kendisi masum bir kurban iken beni suçlu taraf gibi hissettirmek için her şeyi çarpıtacaktı ama artık bunun farkındaydım. Jax onun gerçekte kim olduğunu görmeme yardım etmişti.

Gardiyanımın bakışlarıyla gözümü kırpmadan karşılaştım. Ve onu tuttuğumda, geri çekilmediğimde, korkmadığımda, bir zamanlar sahip olduğum saygıyı göstermediğimde, ifadesi duraksadı.

kaçırdı, öfkesi hâlâ dalga dalga yayılıyordu ama parmaklarının halıyı nasıl karıştırdığını, gevşek telleri agresif bir şekilde nasıl çekiştirdiğini yakaladım. Gergin kıpırdanışları çok şey anlatıyordu ve kısa süreli bir zafer duygusu içime işledi.

Bir daha asla onun kölesi olmayacaktım.

Şehrin kenarına vardık ve koruyucum halıya güneye, saraydan, yöneticilerimden, özgürlüğümünden ve *eşimden* uzağa gitmesini emretti.

Geçen her kilometrede içimdeki bağ giderek daha az yanıyordu. Jax ve ben ayrılıyorduk. Gerçekten ayrılıyorduk.

Etrafımızda tepeler ve ağaçlar büyüdü. Çorak yolda sadece Guardian Alleron ve ben kalana kadar medeniyetin izleri arkamızda kaldı.

Sonunda sessizliği bozdum. "Nereye gidiyoruz?"

Gardiyan Alleron bana küçümseyerek baktı. Kıyafetlerini düzeltti ve saçlarını düzeltti. "Karanlık çökene kadar güneye gideceğiz, sonra bir handa duracağız ve yolculuğun geri kalanını önümüzdeki günlerde tamamlayacağız."

Kaşlarım havaya kalktı. "Faewood'a mı gidiyoruz?"

"Elbette, Faewood'a."

"Beni gerçekten Emerson Malikanesi'ne geri mi götürüyorsun? Gerçekten orada seninle yaşayacağımı mı düşünüyorsun?"

"zorundasın. Bensiz hiç kimsen yok." Sözleri sakindi ama arkalarında bir tehdidin kenarı belirliyordu.

Cevap verme zahmetine girmedim. Dudaklarımı büzdüm ve giderek uzaklaşan, arkamızda kaybolan başkente baktım. Bu manzarayı daha önce bir kez görmüştüm, Jax ve ben haftalar önce Fosterton'da geçirdiğimiz gecenin ardından Jaggedston'a doğru at sürerken Phillen'in tepesindeydik.

Jax, görme yetimi elimden alıp prens kıyafetlerini giyebilmek için bizi ormanda durdurmuştu. Ormanın o kısmı hemen ilerideydi.

Bir acı yumağı boğazımı tıkadı. O zamandan beri ne kadar çok şey değişmişti.

Dikkatimi koruyucuma geri verdim ve kollarımı kavuşturdum. "Peki sesin? Onu nasıl geri aldın?"

Kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Mahkeme, Ironcrest'ten gelişmiş bir büyücü tuttu ve o büyücü Jax'in büyüsünü yakaladığında, çalınan sesimin gerçekten de sevgili prensinizden geldiğini doğruladı."

Gözlerim irileşti ve bu ifadenin ima ettiği anlam sarmal bir yılan gibi etrafımı sardı, beni öyle sıktı ki nefesim kesilme tehlikesi geçirdi. Gardiyanımın çalınan sesinin Jax'in duyu çalma büyüsü olarak tanımlanmış olması, Jax'in Karanlık Yağmacı *olduğu* iddiasını daha da kanıtlıyordu. Ve eğer mahkemeler bunu biliyorsa, beni eninde sonunda onun suç ortağı olarak görmeleri mümkündü, bu da özgürlüğümün garanti olmadığı anlamına geliyordu.

İçimde büyü kaynıyordu. Bunu durdurmak zorundaydım. Bütün bunları. *Şimdi.*

Bölgeyi biraz daha inceledim. Rüzgâr ağaçların arasından esiyordu. Şehir artık sadece parıldayan bir leke olacak kadar uzaktaydı. Yerel fae'lere ait evler ve küçük konutlar da arkamızda kalmıştı. Etrafta kimse yoktu.

Gardiyanım halının üzerinden bana baktı, bakışları sahte bir sempatiyle yumuşadı. "Elowen? Döndüğümüzde hemen kralı görmeni istiyorum. O-"

"Hayır!" Çapraz kollarımı gevşettim ve ayağa fırladım. İçimde öfke patladı.

"Hayır mı?"

"Doğru, *hayır*. Sikeyim böyle işi. Hepsinin canı cehenneme."

O daha ne yaptığımı anlamadan, içimde öfke alevlenirken sihrime sarıldım. Soğuk gölgeler ellerimden fırlayarak bir güç dalgası halinde koruyucuma doğru fırladı. Çığlık attı ama gölgelerimi ağzının, boynunun ve göğsünün etrafına sardım.

"Artık bana emir *veremeyeceksin!*"

Gözleri büyüdü ve elleri havaya kalktı. Avuçlarından çıkan ateş bana doğru fırladı.

Yana doğru daldım ve koruyucumun ateş elementi üzerimden geçip ormandaki bir ağaca çarptı. Kabuğunun etrafında duman kıvrıldı ve ağacın dibinde alevler titredi.

Ellerimi havada savurarak, büyümle koruyucumu halıdan çektim. İçimdeki güç ortaya çıktı. Muhteşem, baş döndürücü bir güç. Bu erkeğin bana yaşattığı tüm kalp acısı, hızla yayılan bir orman yangını gibi içimde kükredi.

Beni taciz

etmişti.

Beni kullandı.

Çocukluğumdan beri bana *işkence etti*.

Ve şimdi, hayatımda beni gerçekten önemseyen tek periye benden almıştı. Beni gerçekten *seven*.

Gölgelerimin arasından "Elowen!" diye boğuk bir ses çıkardı ama ben sadece ağzını daha fazla tıkadım. Ondan bir ateş patlaması daha geldi ama fark etmedi. Büyü içimden patladı, beni gölgelerle kapladı ve ateşini zararsızmış gibi geri püskürttü

Duman.

"Benim ne olduğumu bilmiyor musun?" Sesimi yükselterek sordum. güç çatırdadı. "Ben Semele'lerin kraliçesiyim. Peçeler arasında yürüyen. Ben gölgelerin büyücüsüyüm ve *artık* beni kontrol edemeyeceksin!"

Haliya bir komut fısıldadım ve halı durdu. Ayağa kalkarken kalbim küt küt atıyordu, ellerimi kaldırıp koruyucumu üzerimde tuttum. Havada asılı kaldı, gözleri dehşetle açılmıştı.

Tekrar konuşmaya çalıştı ama gölgelerimi boğazına doğru kıvrarak nefesini kestim.

Onu daha yükseğe kaldırdım. Bu çok kolaydı. Onu bu şekilde manipüle etmek çok basitti. Güç uzuvlarıma doldu, damarlarımda şimşek gibi çaktı. Jax bir keresinde bir lorafinin gücünün tanrısal olduğunu söylemişti ve o anda haklı olduğunu anladım.

Gölgelerim kıvranıp dans etti, havada enerji çatırdarken bedenimin etrafında yılan gibi kıvrıldı. Koruyucumu önce daha yükseğe, sonra daha yükseğe kaldırdım, ta ki ağaçların gölgeliklerinin üzerine çıkana kadar.

Korku yüzünde parlıyordu, gerçek korku, ama merhametli olmayı bırakmışım. Onun kölesi olmayı bırakmışım.

I. Oldu. Bitti.

Dudaklarım korkunç bir gülümsemeyle aralandı. "Umarım yüzebiliyorsundur."

Büyük bir güç dalgasıyla gökyüzüne fırlattım ve havaya fırlattım. O kadar çok büyü kullandım ki denize doğru uçtu.

Halının kalkmasını emrettim, okyanusun ısıltılı görüntüsü uzakta belirene kadar beni ağaç çizgisinin üzerine çıkardı. Koruyucum hâlâ ona doğru savruluyordu, o kadar yüksekte ve o kadar hızlı hareket ediyordu ki bulutların arasında sadece bir leke gibiydi.

Denizden kilometrelerce açılıncaya kadar onu gölge gibi saran elimi bırakmadım ama tüm bu süre boyunca onu izledim ve gölgeli ellerimden bana doğru akan dehşetle karışık öfkesinin tadını çıkardım.

Adriyatik Denizi'ne düşüşü o kadar uzaktı ki onu zar zor görebiliyordum ve suya sıçrayışı neredeyse yok gibiydi.

Büyüsü ona yardım edemezdi. Su ateşi söndürür. Tamamen tek başınaydı, denizin kilometrelerce açığındaydı ve onunla alay etmeme rağmen, hem ben hem de koruyucum onun yüzmeyi hiç öğrenmediğini biliyorduk.

CKAPTER yani

Orman'da kaldım, büyölü halının üzerinde gözden uzakta saklandım. Gardiyanımı öldürdüğümünden beri saatler geçmişti ama en ufak bir pişmanlık ya da üzüntü hissetmiyordum. Kesin bir kararlılıktan başka bir şey hissetmiyordum.

Artık tek bir şey önemliydi.

Ben de doğru zaman gelene kadar bekledim. Güneşin batmasını ve ayın doğmasını bekledim.

Midem açlıktan inliyordu ve dudaklarım susuzluktan kurumuştı. Sabahki çay ve börekten beri hiçbir şey yememiştim ama açlığım ve kavrulan boğazım beklemek zorundaydı çünkü ayaklarımın altındaki halıdan başka hiçbir şeyim yoktu.

Gardiyanımı ölüme fırlattıktan sonra keşke önce ceplerini boşaltsaydım dedim. Ama yapmamıştım. Öfkem beni ele geçirmişti, bu yüzden artık tamamen Saramel'e bağımlıydım.

Üç ay ısl ısl parlamaya başladığında halıya bir komut fısıldadım ve havalandım. Jaggedston'ın gece ışıkları parıldayan mücevherler gibi görünene kadar Ormanın içinden, virajlardan geçip yola geri döndüm.

Halıyı eşit bir hızda tuttum ve şehre yaklaştıkça diğer fae'ler de gelmeye başladı. Bazıları yolda seyahat ediyor, bazıları da küçük evlerinin bahçeleriyle ilgileniyordu. Göze çarpmamak için elimden gelenin en iyisini yaparak halıyı sürdürdüm.

Hâlâ üzerimde olan lacivert elbisem etrafımda uçuşuyor, uzun eteği rüzgârda dalgalanıyordu ama odak noktam şiddetliydi, hedefimi belirlemiştim.

Saraya doğru giderken kalbim sabit bir ritimle çarpıyordu ama yavaşılamadım. Sarayı çevreleyen sokaklara ulaşana kadar oniks kulelerine doğru hızla ilerledim.

Sadece Saramel'le buluşacağım ara sokağa süzüldüğümde durdum. Halıya yere yerleşmesini emrettim ve sonra ... Bekledim.

Saramel'in ayak seslerini duyduğumda dişlerim takırdıyordu ve halı yanımda kıvrılmıştı. Birkaç dakika önce on çan çalmıştı, gecenin son çanlarıydı ve saray muhafızları vardiya değişimi yapmıştı. İnsanın sadece gölgelerde gizlenerek sarayda olup bitenler hakkında bu kadar çok şey görüp öğrenebilmesi inanılmazdı.

"Elowen?" Saramel sokağın ağzından fısıldadı. Saçlarını örten bir şal yüzünün bir kısmını gizliyordu.

"Ben buradayım." Ben ileri atıldım, o da aynısını yaptı ve dar yolun yarısında kucaklaştık.

"Oh, yıldızlara şükürler olsun, hâlâ özgür olup olmadığını bilmiyordum." Geri çekildi ve sırtından bir çantayı hızla çıkardı. "İstediğin gibi çantayı, kıyafetlerini, cetvellerini ve birkaç portal anahtarını aldım. Ayrıca mutfaktan biraz yiyecek ve içecek aşırdım. Acıkmış olabileceğini düşündüm."

Sanki onun şüphelerini doğrulamak istercesine midemden yüksek sesli bir homurtu yükseldi. "Teşekkür ederim, benim için çok şey yaptınız. Teşekkür ederim, Saramel."

Çantayı ellerime tutuşturdu, gözleri ay ışığı kadar keskindi. "Bugün ne olduğunu duydun mu?"

"Suçlandıklarını biliyorum ama tek bildiğim bu." Gerildim. "Ne biliyorsun?"

Gözlerinde oluşan yaşlar loş ışıktaki inci gibi parlıyordu. "Aynen öyle. Hepsisi resmi olarak suçlandı. Bugün Jaggedston Herald'da ilan edildi. Ellerinde çürütülemez kanıtlar olduğu ve artık tüm şehrin bunu bildiği yazıyordu." Yanağına bir damla gözyaşı düştü. "Prens, kocam ve tüm arkadaşlarımız önümüzdeki haftalarda bir Kral ya da Kraliçe Yargıci önünde yargılanacaklar."

Yer altımda sallandı ve kendimi sabitlemek için bir elimi sokağın duvarına uzattım. Aynı hızla kendimi . Hayır, yapamazdım.

bunun olmasına izin vermem. Onları kurtarırdım.

Boğazımdaki kuruluğu yuttum ve Saramel'in ellerini sıkıca kavradım. Bütün gün ne yapmam gerektiğini düşünebilmişim ve şimdi nihayet zamanı gelmişti.

"Saramel, bu çok önemli. Jax'in lorafınler hakkında hangi bilgine danıştığını biliyor musun? Benim türüm hakkında her zaman çok şey bilirdi ama ben ona bu bilgiyi nereden edindiğini hiç sormadım."

Gözleri fincan tabağına döndü ve başıyla onayladı. "Evet, elbette. Nellip o yolculukta ona eşlik etti. Prens, bulunamayan birinin yerinin nasıl bulunacağı konusunda oradaki büyük bilginlerin neler bildiğini sormak için Song Adası'na gitti."

The Isle of Song. *Tabii ki.* Kıtamızın doğu kıyısındaki ada, topraklarımızın en prestijli üniversitesine ve kütüphanesine ev sahipliği yapıyordu. Kıtamızın en büyük bilginleri orada yaşırdı.

"Bu mantıklı." Ellerim titreyerek onu bıraktım ve çantadan biraz yiyecek ve içecek aldım. Çabucak birkaç lokma yedim ve birkaç kadeh içtim. "Peki ya Bastian? Büyülü odalarda kaldığını biliyor muydun? Hiç kimse-"

"O iyi." Elini koluma koydu ve titrememin bir kısmı durdu. "Nellip bana onu geri getirdiğini söyledi, kingsfae gelip onu almadan önce." Yere baktı ve aurası kederle dalgalandı. "Bu sabah Bastian'ı kontrol ettim ve bir aynalı cam istedi, ben de ona bir tane getirdim. Belli ki o da bizim kadar endişeli ama en azından artık konuşabileceği bir Anna var, prensle ilgili hiçbir detayı ona anlatamasa bile."

"Yıldızlara şükürler olsun." Rahatlayarak sarktım. "Sonsuza dek sarayda kapana kısılıp yalnız kalacağından endişe ediyordum."

"Hayır, olmayacak ama Nellip henüz eve dönmesinin güvenli olmadığını söyledi. Ne zaman döneceğini biliyor musun?"

"Hayır, bilmiyorum ama Nellip haklı. Şu anda onun için güvenli değil. Şimdilik odalarda kalması gerekiyor." Getirdiği soğuk jambondan bir ısırık daha aldım ve aklımın bir köşesinde beliren diğer sorunu, Kral Paevin'i düşündüm. Hâlâ yarı ırkları yakalıyor ve bir ordu kurmayı planlıyordu. Durdurulması gerekiyordu ama bir yandan eşimi kurtarmaya çalışırken bir yandan da bir kralı nasıl durdurabileceğimi bilmiyordum. . .

Neredeyse çiğnediğim jambonu düşürüyordum.

"Tabii ki! *İkisini* de yapabilirim!" Hızlıca bir lokma daha çiğnedim. "Ah yıldızlar, Saramel. Az önce büyük bir keşif yaşadım." Jambonun geri kalanını hızla ağızma tıktırdım ve şiddetle çiğnedim. "Ama gitmem gerek. Yapacak çok işim var. Ama Bastian'a bakabilecek misin? Zaten çok fazla şeyle uğraştığını biliyorum ve bunu sormaktan nefret ediyorum ama-"

"Evet." Beni sıktı. "Her şey yolunda, Elowen. Onunla ben ilgileneceğim. Lütfen prensin kardeşi için endişelenmeyin."

Başımı salladım ve yiyecek ve içecekleri bitirdikten sonra çantamdan bir portal anahtarı çıkardım. "Gitmem gerekiyor."

Saramel başını eğdi. "Nereye gidiyorsun?"

Çantayı omzuma attım, sonra da rulo halıyı aldım. "Şarkı Adası'na gidiyorum, böylece sihrimi tam olarak nasıl kullanacağımı öğreneceğim, sonra da dostlarımızı ve arkadaşlarımızı kurtarıp kralı durduracağım."

"Kral mı?"

"Kral Paevin."

Yüzündeki şaşkın ifade arttığında, Nellip'in ona kingsfae onu yakalamadan önce keşfettiğimiz her şeyi anlatmadığını fark ettim. Ama en azından Nellip ona Bastian'dan bahsetmişti ve Saramel tutuklandıklarından beri Jax'in kardeşine göz kulak olmuştu.

Çantamı sabitlemeyi bitirdim. "Özür dilerim. Uzun bir hikâye, o yüzden tam olarak açıklayacak vaktim yok ama Bastian'ın kaçırılmasının arkasında Faewood kralı vardı. Ve pek çok iğrenç şey yapıyor. Melez bir ordu kurmaya çalışıyor ve krallıkların üzerine yürüyüp bir savaş başlatmak istiyor ve-"

"Ne?" Şok olmuş fısıltısı ara sokakta çınladı.

Şiddetle başımı salladım. "Bu doğru. Semele'ler bana bunu ifşa etti, bu yüzden onu durdurup eşlerimizi ve arkadaşlarımızı kurtarmam gerekiyor. Ve *tüm* bunları kaderi değiştirerek yapabileceğimi fark ettim. Her şeyi durdurmanın tek yolu bu."

Çenesi düştü. "Yani yapacaksın ..." Elleri ağızına gitti. "Ama eğer mahkemeler senin-"

"Biliyorum ve eğer böyle bir şey olursa, bununla başa çıkacağım. Ama şu anda tehlikede olan çok şey var. Bunu yapmak zorundayım. Tek yolu bu."

Ellerini indirdi ve kısa bir an için yüzünde bir umut ışığı parladı. "Tamam, ama lütfen dikkatli ol ve buradaki hiçbir şey için endişelenme. Bastian, Cassim ve kendimle ben ilgileneceğim. Hepimiz iyi olacağız."

Rahat bir nefes aldım ve Saramel'in dudakları titreyen bir gülümsemeyle kalktı. Ve o anda yalnız olmadığımı fark ettim. Çok şeyim olmayabilirdi ama

Saramel vardı. Bu alemde bir arkadaşım vardı.

Rahatlayarak iç çektim. "Anlaştık. Sen üçünüze göz kulak ol, ben de arkadaşlarımızı kurtarayım."

Beni sert bir kucaklamanın içine çekti. "Yıldızlar, aylar, galaksi ve tüm tanrı ve tanrıçalar seni kutsasın, Elowen."

"Ve sen."

Beni son bir kez daha sıktı. "Ve, Elowen? İyi şanslar."

Zorla gülümsedim ve geçit anahtarını daha sıkı kavradım. "İstediğim için anahtarı aç, bu yeni görev için bir kapıya ihtiyacım var."

Âlem etrafımda dönüyordu ve yer altımdan kayıp gidiyordu. Ama konsantrasyonumu sabit, zihnimi açık tuttum.

Song Adası. Beni Şarkı Adası'ndaki üniversiteye götür.

PORTAL ANAHTARI beni üniversitenin büyük ada üzerindeki merdivenlerinin dibine bıraktı.

Ay ışığı, önümdeki devasa monolite tırmanan, doğal kayaya oyulmuş devasa taş merdivenleri aydınlatıyordu. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ve bu prestijli okulun adını sadece duymuştum ve bir an için tek yapabildiğim bakmak oldu. Önümdeki bina daha çok bir tapınağa benziyordu ve *çok büyüktü*.

Üniversitenin heybetli büyüleriyle ilgili hikâyeler topraklarımızda dolaşıyordu. Burası hakkında duyduğum her şey doğrudu. Adriyatik Denizi'nin çok uzağındaki bu yalnız adadan yükselen doğal dağın yamacındaki yaralı kayadan oyulmuş olan okulun etrafında muazzam bir güç titreşiyordu.

Dağın altındaki uzak kıyılara vuran dalgaların sesi o kadar hafifti ki zar zor duyabiliyordum. Arkamda esintiyle sallanan yabancı otlara bakarak etrafımı araştırdım. Ama etrafta kimse yoktu. Buna şaşırmadım. Üniversite ve kütüphaneyi barındıran bu devasa binadan başka bu adada hiçbir şey yoktu ve buradaki akademisyenlerin ve bir avuç öğrencinin odalarını nadiren terk ettikleri söylenirdi.

Merdivenlerin tepesinde sütunlar bekliyordu ve her birini karmaşık mistik gravürler süslüyordu. Bu gravürlerin tanrıların zamanından geldiği ve bu mimari harikanın da bir o kadar eski olduğu söylenirdi.

Burayı kimin inşa ettiğine dair hiçbir fikrim yoktu, kimsenin de yoktu ama buradaki büyü yoğun ve kadimdi ve yıldızlardan geldiği söyleniyordu. Rüzgâr beni okşuyor, sanki damarlarımda mırıldanırken içimdeki gücü bulmaya çalışıyordu.

Bazıları buradaki âlimlerin bu kadar bilgili olmalarının sebebinin toprakların zihinlerini beslemesi ve onları diyarımızın ilk doğduğu ve büyüümüzün galaksi tarafından ateşlendiği bir zamana bağlaması olduğunu söylüyordu. Artık var olmayan bir zamandı. Kadim bir zaman.

Jax'in buradaki bilginlere danıştıysa lorafinler hakkında bu kadar çok şey bilmesine şaşmamalı.

Rulo halıyı ayaklarımın dibine bıraktım. Yanımda taşımak için çok ağır ve hantaldı ve şu anda ona ihtiyacım yoktu, bu yüzden onun yerine çantamı kavradım.

Bilinçli adımlarla merdivenleri tırmanmaya başladım ve tabanlarımın ayaklarımın altındaki kayaya her basışında, cevap veren bir nabız -bir onaylama ritmi- uzuvlarımda titreşti.

Bu topraklar benim ne olduğumu biliyordu ve belki de bunu düşündüğüm için deliydim, ama sanki beni hoş karşılamış gibi hissediyordum.

Merdivenlerin tepesinde, meşaleler yirmi ayak yüksekliğindeki kaya kapıları aydınlatıyordu. Ama hiç muhafız yoktu. Nöbetçi yoktu. Yine de onlara doğru adım attığım anda kapılar otomatik olarak açıldı.

İçe doğru döndüler ve önümde bana çoktan unutulmuş karanlık mezarları hatırlatan uzun bir koridor belirdi. Sütunlar içerideki koridorları da süslüyordu ve dışarıda olduğu gibi meşaleler yolu aydınlatıyordu.

Eşikte durdum ve mağaraya baktım. Tek bir ruh bile görünmüyordu.

"Alo?" Seslendim, sesim geniş odanın içinde yankılandı.

"Hoş geldin, Lorafın." Fısıltıyla söylenen sözler rüzgârda uçtu ve kimin söylediğini ararken kalbim küt küt atmaya başladı.

Etrafta kimse yoktu.

"Korkma." Fısıltı yine hiçbir yerden ve her yerden aynı anda geldi. "Biz de seni bekliyorduk."

Derin bir nefes aldım, kendime Jax'i kurtarmanın tek yolunun bu olduğunu ve buradaki büyüünün korkulacak bir şey olmadığını hatırlattım. Saygı duyuluyordu, evet, ama bu adanın kötü niyetle kimseye zarar verdiğini hiç duymamıştım. En azından henüz.

Çekingen bir şekilde eşikten adımımı attım ve bir büyü duvarı anında beni sardı. Kalın, güçlü bir güç etrafımda dönüyor ama diğer tarafta beni aynı hızla serbest bırakıyordu.

Nefesim kesildi, gözlerim büyüdü. Dışarıdan gördüğüm salon artık yoktu. Onun yerine önümde kitaplar, tomarlar ve rulo haline getirilmiş senaryolarla dolu büyük bir oda duruyordu. Etrafımda döndüm. Yirmi ayak yüksekliğindeki kapılar yoktu. Arkamda sadece basit kemerli bir kapı bekliyordu.

Korku içimde çağlıyordu. Nerede olduğum ya da nasıl çıkacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu ve belki de burası hakkında duyduğum fısıltılar yanlıştı. "Korkma," diye seslendi bir ses. "Bu toprağın büyü. Ne olduğunu biliyordu

istediniz ve sizi okul içinde aradığınız yere ulaştırdı."

Döndüm, nefeslerim o kadar kısa ve hızlıydı ki bilinçli olarak yavaşlatmak zorunda kaldım. Gözlerim yerinden fırladı. Boyu bir metreyi geçmeyen bir gargoylle önümde bekliyordu. Kıpırmızı uzun bir cübbe giymişti ve pençeli ayakları cübbenin altından dışarı çıkıyordu.

"Benim adım Üstat Fistideeous ve ben sizin öğretmeniniz olacağım."

Gözlerimi kırptım. Kıtaların üniversitelerinde ve büyük kütüphanelerinde gargoylle bilginlerin çalıştığını duymuştum ama hiç görmemiştim. Ve her zaman geceleri taş döndüklerini düşünmüştüm ama karşımda duran çirkin yaratık oldukça canlıydı.

Yaratık sırtarak bir ağız dolusu keskin dişini ortaya çıkardı. Siyah, ciddi gözleri yukarıya, bana bakıyordu. Yüzü gerçekten korkunçtu ama sesi hoştu: "Bu adada zaman farklı akıyor. Gel bakalım. Aradığın cevaplar bende."

"Sen . ." Kuru dudaklarımı yaladım. "Neden burada olduğumu biliyor musun?"

"Tabii ki. Büyü bana söyledi." Kıpırmızı cübbesi yerde sürüklenirken, topallayarak arkasındaki raflara doğru yürüdü.

Ayaklarım taşın üzerinde sessiz tıkırtılar çıkararak, güçsüzce onu takip ettim. "Benim kim olduğumu biliyor musun?"

"Siz Emerson Malikânesi'nden Elowen Emerson'sınız, Faewood'dan bir lorafin, ya da en azından siz öyle sanıyorsunuz."

Şifreli sözlerine başımı eğdim. "Stonewild'in veliaht prensi yakın zamanda burada mıydı?"

Gargoylle omzunun üzerinden baktı. "Ah, evet. O da tıpkı senin gibi cevaplar aramaya geldi. Kaybettiği kişiyi bulmayı umuyordu. Ama bu cevap ondan kaçtı. Ona aradığı kişiyi sadece bir lorafinin bulabileceğini ve şu anda krallıklarımızda bulunan tek lorafinin *sen* olduğunu söyleyen bendim."

Gözlerim büyüdü. "Prensle de mi görüştün? Bu bana yardım edebileceğin anlamına mı geliyor? Prens yetkililer tarafından yakalandı ve onu kurtarmak için kaderi değiştirmeliyim ... ve başka şeyler de yapmalıyım, ama nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Gargoyle gülümsedi. "Evet, Lorafin. Kaderi nasıl değiştirebileceğini biliyorum." "Ve böyle bir uygulama yasadışı olmasına rağmen bana söyleyecek misin?"

Gargoyle eliyle bir hareket yaptı. "Büyük evrenimizde hangi büyüün kullanılabilmesine neden sadece Fae'ler karar versin? Özellikle de bu sihir tanrılardan doğmuşken."

"Tanrılardan mı doğdun?" Tekrar ettim.

"Ah evet, bilmiyor muydun? Damarlarındaki sihir Zaman Tanrıçası Verasselée'nin gücünden geliyor."

Donup kaldım. "Öyle mi-" Dudaklarımı yaladım. "Ciddi misin sen?"

"Öyleyim. Bilmiyor muydun?" Tekrar sırtı, yüz hatları bir saniye öncesine göre daha da ürkütücüydü. "Tanrıların ve tanrıçaların bir zamanlar topraklarımızda dolaştığı gerçeğinden de mi bihabersin?"

"Hayır, bunu daha önce de duymuştum ama bu çok uzun zaman önceydi."

"Öyleydi, ama eski zamanlarda bazı tanrı ve tanrıçalar fae'lerle çiftleşti. Sonuç olarak, diyarımızdaki bazı fae'ler hala tanrıların kanından izler taşıyor. Bu büyü tanrıların isteğiyle geçer, soyağacını takip etmez, bunun yerine layık olduğuna inandığı kişileri seçer ve seni seçti." Başını eğdi. "Sıradan bir perinin nasıl olup da evrende seyahat edebildiğini ve evrenimizin sadece tanrıların yürüyebildiği bölgelerine ulaşabildiğini hiç merak etmedin mi?"

Tekrar durdum ve sihrimin bana neler yapmama izin verdiğini düşündüm. "Sanırım bunu hiç düşünmemiştim."

"Hmm, çok yazık, ama sanırım tüm hayatınızı köleleştirilmiş olarak geçirdiyseniz, muhtemelen endişelenecek başka şeyleriniz vardı, ama önemli değil. Tanrılar ve tanrıçalar size gücünüzü bir sebepten dolayı verdi. Burada yargılamıyoruz. Kaderi istediğiniz gibi çarpıtabilirsiniz."

Bir rahatlama patlaması beni neredeyse deviriyordu. Eğer beni kingsfae'ye dönüştürmeyecekse, o zaman Jax'i ve arkadaşlarımızı kurtarmam mümkündü. Tabii nasıl yapacağımı öğrenebilirim. "Bana yardım etmek istediğin için teşekkür ederim."

Başını salladı ve bir parşömen çıkardı. "Elbette. Şimdi, böyle bir bilgiyi edinmenin bir bedeli var. Bir tanrıçanın soyundan gelen biri bile bunu ödemelidir."

Ona doğru hızla ilerledim, çantamı çıkardım ve içine uzandım. "Bunu yapabilirim. Bende rulibs var. Ne kadar lazım?"

Başını iki yana salladı. "Rulibs değil, Elowen. Kütüphane para ile takas yapmaz. Bizim başka bir şeye ihtiyacımız var, çok daha güçlü bir şeye."

İçimi bir korku kapladı ve çantamı göğsüme bastırdım. "Ne istiyorsun?"

"Bilgi, Lorafin. Buradaki büyü sürekli olarak *bilgi* arar. Eğer sana kaderi nasıl değiştireceğini öğretirsem, böyle bir eylemi gerçekleştirdiğinde geri dönmeli ve Peçeli Arada öğrendiğin her şeyi rapor etmelisin. Bu bilgi çağlar boyunca kaydedilmelidir."

Şiddetle başımı salladım. "Elbette, ne istersen senindir."

Cık cık etti. "Böyle bir çaresizlik insanın başını belaya sokabilir. Buna dikkat edin. Okulumuz tarafsız bir şekilde işlediği için memnun olmalısınız. Korkarım yanlış yaratığa gidip yardım dilenirseniz, daha vahim sonuçlar doğabilir."

Derin bir nefes aldım. O haklıydı. Aptalca davranıyordum. Eşimi kurtarmak için o kadar çaresizdim ki her şeyi yapmaya hazırdım ama yeraltı dünyasına gidip Lucifer'le bir anlaşma yaparsam ...

Ürperdim. Hayır, böyle bir şey olmayacaktı. O kadar aptal olmama izin veremezdim.

Omuzlarımı dikleştirerek ciddi bakışlarıyla karşılaştım. "Kaderi nasıl değiştireceğinize dair talimatlar karşılığında aradığınız bilgiyi size vereceğim."

Sırıttı, siyah gözleri parlıyordu. ", o zaman başlayalım."

CKAPTER SL

Safça, Üstat Fistideeous'un bana kaderi nasıl değıştireceğime dair bir talimat listesi vereceğini ve yoluma devam edeceğimi düşünmüştüm. Ama bu o kadar kolay değildi. Büyüden çok daha fazlasını öğrenmem için ısrar etti.

Şarkı Adası'nda günler geçti. Günler ve günler sonunda haftalara dönüştü.

Üstat Fistideeous bana parşömen üstüne parşömen ve kitap üstüne okuttu. Bana sadece ne yapacağımı söylemeyi reddetti. Bunun yerine, bir tanrıçanın gücünü kullanmanın sadece yetenekten daha fazlasını gerektirdiği konusunda ısrar etti.

Öğrenmeye ihtiyacım vardı. Anlamaya. Bana verilen tüm sihre saygı duymalıyım.

Ve bunu yapmanın tek yolu, günlerce çalışmayı gerektiren bilgidен geçiyordu.

Bana öğrettiği her şey yüzünden zihnim patlayacakmış gibi hissediyordum. Bana her şeyi öğretti... Peçeli Arada hakkında teoriler, güçlü semeleler hakkında tarih, bir tanrıçanın soyu hakkında bilgi ve büyüм hakkında talimatlar.

Birden fazla kez Peçeli Arada'ya kaçıp kaderi kendi başıma değıştirmeye çalışmak istedim ama üniversitenin büyüsü buna izin vermedi. Ben bilirdim. Denemiştım.

Umutsuz bir gecede, kıtadan gelen günlük haberler aracılığıyla Jax'in mahkemeye çıkacağı haberini aldığımda, odama kaçmış ve büyüмü içime daldırmışım, öğretmenim hazır olduğumu söylemeden önce kaderi değıştirmeye çalışabilmek için beni Peçeli Aralar'a götürmesini dilemişim.

Ama büyüm işe yaramadı. Adanın büyüğü gücümü içime hapsetmişti. Bunu fark edip Üstat Fistideeous'un çalışma alanına döndükten sonra elimi okşadı ve her şeyin *zamanı gelince* olacağını söyledi. Ben de gibi işime geri döndüm, her ne kadar hayat bu kadim duvarların dışında etse de, sanki kaderim

Denge.

Ve *pek çok* şey oluyordu. Final Maçı seçimi sona ermişti. Resmi Yüzüncü Yıl Maçları başlamıştı, ancak Kral Paevin'in daha fazla melezi köleleştirme ve ordusunu kurma planlarında ne kadar ilerlediğine dair hiçbir fikrim yoktu. Elbette, kıtadan aldığımız günlük güncellemelerde bu konu ele alınmıyordu.

Tek tesellim, kaderi bükme yeteneğine sahip bir lorafin olarak zamanı da değiştirebileceğimi bilmektir - çalışmalarımda öğrendiğim bir şey.

Ancak öğretmenimin benim için yanıtlayamadığı tek soru, Jax ben kaderi değiştirmeden önce idam edilirse ne olacaktı. Üstat Fistideeous bile, ruhu öbür dünyaya geçerse eşimin hâlâ kurtarılıp kurtarılamayacağını bilmiyordu.

Şarkı Adası'na gittikten ALTI HAFTA sonra, Üstat Fistideeous sonunda beni ayrılmaya hazır ilan etti ve büyümü tamamen kullanmam için bana onay verdi.

Vedalaştığımızda endişeli bir haldeydim. Lars ve Phillen'in duruşmalarında suçlu bulundukları haberi gelmişti. İkisinin de mahkemeden uzak kaldıkları süre boyunca prensle birlikte av sergilerine katılmadıkları kanıtlanmıştı ve infazları önümüzdeki hafta gerçekleşecekti.

Jax'inki de dahil olmak üzere diğerlerinin davaları hâlâ devam ediyordu, ancak hiçbirinin avlanmadığı da kanıtlanmıştı. Tüm sezon boyunca kullandıkları, baskınlar düzenledikleri sırada mahkemeden uzakta olma bahaneleri başarısız olmuştu.

Yüzüncü Yıl Maçları da sona ermek üzereydi, sadece birkaç gün kalmıştı ve kıtanın heyecanı Faewood'dan uzaklaşıp yaklaşan Ironcrest Balosu'na yönelmişti. Özgürlüğümü güvence altına almak için mahkeme tarihimle ilgili neler olup bittiği hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu. Bir dillemsill hiç gelmemişti ama belki de nerede olduğumu düşününce beni bulamamıştı.

Yine de tek umursadığım sonunda Stonewild'a dönmek ve öğrendiklerimi eşimi ve arkadaşlarımızı kurtarmak ve kralı durdurmak için kullanmaktı. Gardiyandan özgürlüğüm bundan sonra gelebilirdi.

Eğilerek küçük gargoye'u kucakladım. "Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim Üstat Fistideeous. Bunu asla unutmayacağım."

Sırtımı sıvazladı. "Benim için bir onurdu Elowen, gerçekten. Şimdi, ne yapman gerektiğini unutma. Kaderi değiştirdikten sonra geri dönmek ve öğrendiklerini paylaşman gerekiyor. Ayrıca seni tekrar görmeyi dört gözle beklemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum."

Doğrudum ve çantamı sırtıma sabitledim. "Unutmayacağım. Geri döneceğime dair size söz veriyorum ve ben de sizi tekrar görmeyi dört gözle bekliyorum."

Bana gülümsedi, yüzü gerçekten bir kabus gibi görünse de artık korkutucu değildi. "Yakında görüşürüz."

Adanın kıyısında, elimde portal anahtarı, haftalar önce dışarıda bıraktığım büyülu halıyı almaya zahmet etmeden durdum. Güneş tepemde parlıyordu ama adada zaman kadar garip akıyordu ki anakaraya geri döndüğümde gece mi gündüz mü, sabah mı akşam mı olacağını bilmiyordum. Adanın büyüü içinde kilitli kaldığımda zamanın hiçbir anlamı kalmamıştı. Zamanı takip edebilmemin tek yolu kıtadan gelen günlük haber akışlarıydı.

Ama yapmak istediğim şeyi başarmıştım. Usta Fistideeous bana kaderi değiştirmek için gerekenleri öğretmişti. Şimdi geriye kalan tek şey bunu gerçekten yapmaktı.

Derin bir nefes alarak anahtarı kavradım ve onu harekete geçirecek kelimeleri fısıldadım. Jaggedston'ı, gitmek istediğim yeri düşündüm.

Etrafımda dönen diyar, portal anahtarı beni Taşyıldız'ın başkentine geri götürürken altımdan çekilip gitti.

Sadece birkaç dakika sonra, hafifçe sallanarak sağlam zemine indim. Çantam hâlâ sırtımda duruyordu ve elimde tuttuğum portal anahtarı yok oldu. Yukarıda, gece gökyüzü parlıyordu ama saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

Bir kez daha cisimlendiğimde, bırakıldığım yeri inceledim. Sarayın siyah kuleleri uzakta, sadece birkaç blok ötede yükseliyordu ve bir han

hemen arkamda duruyordu. Üstat Fistideeous bana buranın saraya en yakın han olduğunu söylemişti ve bir oda tutmak için hemen içeri daldım.

Bir masanın arkasında bir yabancı duruyordu ve orada bulunan tek peri oydu. Arkasındaki duvarda bir saat tıkırdıyordu. Sabahın erken saatleriydi, bu yüzden uykulu bir şekilde göz kırpmasına şaşırmadım.

Tezgâhın üzerine beş rulib bıraktım ve kalbim yapmak üzere olduğum şey yüzünden çarpmaya başladı. "Bir oda lütfen."

Yabancı adam otomatik hareketlerle parayı aldı ve tezgâhının ucundaki kristal küreye doğru başıyla işaret etti. "İstersen oraya uzat."

Elimi üzerine koydum ve bilgilerim önündeki deftere karalandı. Hareket etmeye o kadar hevesli olmama ve auramın neredeyse çatırdamasına rağmen beni kontrol etmekte acele etmedi. Tutuklanmam için bir emir çıkarılmış olabileceği aklımdan çıkmıyordu. Kingsfae'nin çağrılması ihtimaline karşı acele etmem gerekiyordu.

Yabanılın önüme bir anahtar sarkıtması sanki asırlar sürmüş gibi geldi. Anahtarı elinden kaptım, teşekkürlerimi mırıldandıktan sonra aceleyle ikinci kattaki odama çıktım.

İçeri girdikten sonra kapıyı kapatıp arkamdan kilitledim ve kilidi yerinde tutmak için bir büyü fısıldadım. Eğer kingsfae gelirse, bu onları bir süre geciktirecekti.

Krem rengi örtüsü ve üzerine serilmiş zarif yastıkları olan tek kişilik bir yatak beni karşıladı. Odanın köşesinde bir tuvalet de vardı ve temiz ahşap zemini kalın bir halı kaplıyordu. Haftalar önce iskelenin yakınında uyuduğum izbeden çok daha iyi bir yerdi.

Orada dururken kalbim çarpmaya başladı.

İşte bu kadar.

Bu, son altı haftayı uğruna çalışarak geçirdiğim andı.

Daha önce hiç böyle bir şeye kalkışmadığımı ve belki de mahkemeler öğrenirse ne olacağını düşünerek bunu yapmakla aptallık ettiğimi bir kenara bırakın, ama eğer bu eşimin özgür kalacağı, arkadaşlarımızın kurtulacağı ve Kral Paevin'in durdurulacağı anlamına geliyorsa, o zaman hayatımın geri kalanını bunun sonuçlarıyla uğraşarak geçirirdim.

Çantamı ayaklarımın dibine bıraktım ve ağırlığıyla bir taş gibi yere çöktüm. Endişeli bir nefes daha göğsümü kaldırdı ama yatağa tırmandım, uzandım ve gözlerimi kapattım.

Yatak daldırma, yumuşak ve rahat, ama gerekirse dondurucu soğukta sert bir kayanın üzerinde uzanabilirdim.

Nefeslerimi yavaşlatmaya zorlayarak korkumu dengelemek için son bir an daha geçirdim, sonra kendimi içime, dipsiz güç derinliğime doğru bıraktım.

beni.

Lora'nın büyümünü çağırmak için gereken tek şey sessiz bir komuttu. Bir tanrıçanın gücü kadar hızlı ve kolay bir şekilde içimde yükseldi. Tasmam olmadan ve öğrendiğim yeni becerilerle, nefes almak kadar basitti.

Soğuk gölgeler içimden geçti ve sonra galaksi boyunca parıldadım, Peçeli Arada'ya varana kadar yıldızların arasından ateş ettim.

Hayaletimsi özüm, içimde muazzam bir güç mırıldanırken Perde'yi araladı. Daha önce hiç böyle bir büyü hissetmemiştim. Yanıyor ve yükseliyordu, ayak parmaklarıma kadar uzanıyor, parmaklarımı aydınlatıyor, ruhumu dövüyordu. Tasmam olmadan, gerçekten özgürdüm.

Ve hayatımda ilk kez potansiyelimi anladım.

Varlığım Peçe'den tamamen süzüldüğü anda, birkaç semele öne atıldı.

Karanlıklar Kraliçesi, Kader Komutanı, geldiniz. Ne istiyorsunuz? Hepsi önümde eğildi, güçlü büyülerini etrafımda yıldızlar gibi dönüyordu.

Jax'in hayatta kalmasının bana ve bu ana bağlı olduğunu bilerek derin bir nefes daha aldım ve gargoye âlimimin bana öğrettiği bilgiye tutundum. *Semele' yut. Sen ve onlar bir olursunuz. Bir Lora'nın'ın kadere hükmetmesinin tek yolu budur.*

Elimi en yakınımdaki semelee'nin üzerinde gezdirdim, parmaklarım soğuk pullarında dolaştı. Ona yaklaşarak Üstat Fistideeous'un talimatını yerine getirdim. Büyümün içimde bir kuyu gibi açıldığını hayal ettim, semellerin benimle birleşmesine izin veren dipsiz bir delik.

Semelee'nin enerjisi yükseldi, sessiz anlayışı onaylayan bir öğretmen gibiydi. *Seni son gördüğümüzden beri çok şey öğrenmişsin Lora'nın.* İçime süzüldü ve gücünün benimkiyle birleştiğini hissetmek nefesimi kesmişti.

büyürken kendimi dengelemek için bir an durdum. Tek semelee'nin gücü benimkiyle birleşmeye başlamıştı bile. Enerji benden yayılıyordu. Alev alev yanan, güçlü bir güç. Bir tanrıçanın gücü.

Peçenin ötesine geçerek, kendimi bu yeni duyguya bağladım ve bunun tuhaflığı geçmeye başladığında, bir sonraki semele geçtim.

Sen de, diye emrettim, sesim kozmosun gücüyle yankılanıyordu.

İleri doğru fırladı, gücü içime aktı. Yine garipliği nefesimi kesti ama durmadım.

Bir sonraki semelee'ye döndüm, sonra bir sonrakine, güçleri benimkiyle birleşirken her birini içimde emdim.

Gücüm arttıkça, enerjiyle dolup taşıkça, katıksız kuvvetle çatırdadıkça anlar geçti. *Çok* büyük bir güçtü, kudret galaksisi.

Semellerin sayısı arttı, zamanın kendisini alt ettiler, ta ki ben gölgeli karanlıkta dönene kadar.

Her biri içimde birbirine bağlandı, uzuvlarımdan güç fişkırdı, ta ki sonunda kaderin kraliçesi olana kadar.

Bir an durakladım, bu andan sonra geri dönüş olmadığını biliyordum ama aynı zamanda eşimi kurtarmak için hayatımı vereceğimi de biliyordum.

Ve son altı haftayı bir sonraki sözlerimi tekrar tekrar düşünerek geçirdim. Tek bir yanlış kelime, küçük bir hata, dalgalanma etkisi çağlar boyunca sürebilirdi.

Fısıldayarak, beni lanetleyebilecek ya da bizi tamamen kurtarabilecek kelimeleri söyledim. *Sana kadarı değiştirmeni emrediyorum. Stonewild'in veliaht prensi Prens Adarian'ı ve tüm Karanlık Akıncı çetesini serbest bırakmanı emrediyorum. Zamanı yeniden yazarak onları serbest bırakmanı emrediyorum, böylece vasimin odasından kaçmasına ve onları suçlamasına asla izin verilmeyecek. Ve sana Kral Paevin'in şeytani planını ortadan kaldırmanı emrediyorum, böylece ele geçirilen melezleri ve onların köleleştirilmiş çocuklarını kurtarabilir, bu süreçte kralın bir orduya sahip olma ve krallıkları yok etme planını ortadan kaldırabiliriz. Size emrediyorum. Benimle Fae topraklarına gel ve tarihi ve zamanı yeniden yaz.*

Bir güç çatışması evrende yankılandı.

Dilediğiniz gibi, semeleler içimde bir olarak tısladılar.

İçimdeki semeleler tarih kitaplarının korkunç gölge yaratıklara dönüşerek galaksiye doğru fırladım. Üstat Fistideeous bana bu gücü öğretmişti, geçmişimizde daha önceki lorafinlerin kaderlere hükmettiği zamanları. Bir lorafin kraliçesinin potansiyeli beni topraklarımızın en güçlü ve tehlikeli yaratıklarından biri yapmıştı. Yine de bu yüzden bir daha asla köle olmayacaktım.

Semele'ler ve ben cızırtılı bir çarpışmayla krallığımla çarpıştık, gökyüzüne fırladık, Stonewild'ın başkentine doğru hızla ilerledik ve doğaüstü mahkemelerin koğuşlarından bir kâğıt mendil gibi süzüldük.

Çarparak durduk. Büyük giriş yolunda, kralefendinin ve işleme personelinin üzerinde, semeleler ve ben havada asılı kaldık. Devasa yaratıklar içimden çıkıp havada süzüldüler, zehirle kaplı ölümcül dişleri son emrimi beklerken havayı kemiriyordu.

Çığlıklar duyuldu.

Fae koştu.

Korkudan irileşmiş gözler bize bakıyordu.

Beş yaz yaşındayken bakışların aynısıydı. Bir keresinde ne yaptığının farkında bile olmadan yanımda birkaç semele getirmişt看.

Ama bu sefer farklıydı. Beş yaşındayken, yolculuğumda bana katılmışlardı. Onları içime çekmemiştim ve kontrol etmemiştim. Ne yaptığının farkında bile değildim.

Ama artık biliyordum. Ben doğuştan bir Lorafin'dim. Tanrılar ve tanrıçalar bana bu gücü vermeyi seçmişlerdi ve bu güç benim emrimdeydi.

Ve ben onu kullanmayı seçiyordum.

Gölge yaratıklar etrafımda dalgalanırken mahkemenin dehşet dolu ortasında asılı kaldım.

Ve elimi kaldırdım, kelimeleri bir kez söylediğimde geri dönüşü olmayacağını biliyordum.

Ama Jax'in bana

ihtiyacı vardı.

Arkadaşlarımızın bana

ihtiyacı vardı.

Bastian'ın bana ihtiyacı

vardı.

Melezlerin bana ihtiyacı vardı.

Krallıkların bana ihtiyacı vardı.

Sesim odanın içinde yankılandı, kudretli, tanrısal ve tamamen

Benim.

Sana zamanı yeniden yazmanı emrediyorum. Kaderi

değiştirmeni emrediyorum. Evet kraliçem, aynı anda tısladılar.

Ve sonra semeleler serbest kaldı.

CKAPTER ss

Saraydan sadece birkaç blok ötedeki hanın yatağında uyandım. Yorgunluk gözlerimi ağırlaştırmıştı. Cildim soğuktu ve dayanılmaz bir ağrı beni rahatsız ediyordu, ancak birkaç derin nefes aldıktan sonra geçmeye başladı. Yine de kendimi bitkin hissediyordum. Kullanılmış. Sanki sihrim tükenmiş gibi.

Ama orada yatarken bile, yaptığım şeyden bitkin düşmüşken, içimde bir sihir çekirdeği dönmeye başladı, serin ve çırpınan. Aldığım her nefeste büyüdü.

Şaşırtıcı bir şekilde büyüm geri dönmeye başlamıştı ve çirkin surlu bilgenin bana söylediği şeyi, bir tanrıçanın kanını taşıdığımı hatırladım.

Hanın ahşap tavanı bana bakıyordu ve tüm olanları hatırlamaya çalışarak gözlerimi tekrar kapattım. Peçeli Arada'ya gitmişim. Kaderi çarpıtmışım. Bu kadarını biliyordum. Yine de etrafımdaki semellerle birlikte doğaüstü mahkemelerde göründükten sonra her şey bulanıklaştı. Özellikle de onlar serbest kaldıktan sonra.

Semellerin emrettiğim şeyi yaptıklarını ve işleri bittiğinde onları Peçeli Aralığa geri gönderdiğimi biliyordum ama zaman değiştiğinde bu bir güç patlaması yaratmıştı, öyle ki zamanın ve uzayın parçaları yer değiştirmişti. Evren yeniden yazılmıştı ve benim için bile her şey bulanıklaşmıştı.

Kafam karışmıştı, kendimi oturmaya zorladım ve pencereden dışarı baktım. Güneşin ufkun altında kaybolduğu bir akşam gökyüzü belirmişti. Sokaklarda rüzgâr esiyordu ama burada, handa sessizlik hakimdi.

Kaşlarımı çatarak aşağıya baktım ve Peçeli Arada'ya gittiğimde giydiğim basit pantolon ve bluzun yerinde olmadığını fark ettim. Onun yerine haftalar önce Jax ve ben ailesiyle buluşmayı planlarken giydiğim lacivert elbise etrafımda dönüyordu.

Ben başladım. Bunun iyiye işaret olup olmadığından emin değildim.

Vücudumun her yeri ağrımına rağmen bacaklarımı yatağın üzerinde salladım, sonra çantama uzandım ... ama çantam orada değildi.

Yatağın altına bakmak için eğildim, bu sırada tökezledim ama eşyalarım orada da yoktu. Komodinin altını ve dolabı da kontrol ettim ama hiçbir şey yoktu. Odada değildi ve oda anahtarı da yoktu. Kaşlarımı çatarak, kıyafetlerim gibi çantamın ve anahtarın da bu yeni gerçeklikte artık burada olmadığını düşündüm. Usta Fistideeous'un bana öğrettiği bir anı canlandı. Önceki lorafinler kadere hükmettiklerinde her zaman fiziksel olarak bulundukları yere geri dönerlerdi. Aksi takdirde, iki

kendi bedenleri aynı anda var olacaktı.

Şaşkınlığım kayboldu ve sonunda merdivenlerden inip şehre doğru yol aldım.

Adımlarımla birlikte bacaklarım da zonkluyordu ama saraya varana kadar bir adımımı diğerinin önüne atarak yürümeye zorladım kendimi. Beni siyah kapılar karşıladı. Her iki tarafta birer tane olmak üzere iki muhafız duruyordu. Çevrede daha fazla muhafız devriye geziyordu.

Yaklaştığımda sağdaki nöbetçi kaşlarını çattı. " misiniz?" Olduğum yerde kalakaldım. *Benimle mi konuşuyor?*

Muhafız bana doğru bir adım attı. "Leydi Elowen, iyi misiniz?"

Sol taraftaki muhafıza baktım. Diğerleri gibi onun da kaşları endişeyle çatılmıştı. Şaşkın ifadelerle beni izliyorlardı, sanki gerçekten *endişelenmiş* gibiydiler.

Umut içime doldu. Eğer zamanı gerçekten yeniden yazdıysam, o zaman davranışları açıklanabilirdi. Veliaht Prens hizmetkârlara onun konuğu olduğumu bildirmişti ve muhtemelen muhafızlara da bu söylenmişti. Ve eğer semele'lere Jax'in yakalanmasını geri almalarını ve Kral Paevin'in mezlere yaptığı zulmü düzeltmelerini emretmekte başarılı olsaydım, muhafızlar benim ortaya çıkışıma şaşırmaslardı. Tutuklanmam ve doğaüstü mahkemelere ziyaretim artık bu gerçeklikte gerçekleşmeyecekti.

Kalbim daha da çarpmaya başladı ve gözlerimdeki sertliği kırıştırıp yaptığım şeyi öğrenirlerse olacakları görmezden gelmeye çalıştım. Lorafinlerin köleleştirilmesine izin verilmesinin nedeni benim tanrısal gücümdü.

Gücümüz çok büyüktü ve bencil ya da kötü niyetli amaçlar için kullanılabilirdi. Bir lorafin kraliçesi krallıktaki her şeyi kendi istekleri doğrultusunda şekillendirebilirdi. Bu, topraklarımızın tam ve eksiksiz kontrolüydü. Bu bir tanrıçanın, Verasellee'nin gücüydü.

Ama bunu sadece Jax'i kurtarmak, arkadaşlarımızı kurtarmak, yarı ırkları kurtarmak ve Kral Paevin'in ordusunu kurmasını engellemek için yapmıştım. Kendim için hiçbir şey yapmamıştım. Başkaları öyle görmese de niyetim *iyiydi*.

"Leydi Elowen?" dedi muhafız, ben öylece dururken.

İçimi saran yorgunluğa rağmen kendimi hareket etmeye zorlayarak muhafızlara ulaştım, sonra kuruyan dudaklarımı yaladım. Boğazım çok kurumuştur. Bir okyanus dolusu su içsem yine de yetmezdi.

"Bugün günlerden ne?" Onlara cızırtılı bir sesle sordum.

Sıkıntılı bakışı büyüdü, ama tarihi saydı ve gözlerim açıldı. Şu anki saat Jax ve benim onun ailesiyle buluşmamız gereken gündü, yani *Jax'in tutuklandığı gün*. Semele'ler istediğimi yaptıktan sonra beni zamanda geriye götürmüşlerdi. Kelimenin tam anlamıyla *haftalar* önceydi.

"Peki prens nerede?"

"I . . . Bilmiyorum." Sağdaki beni dikkatle değerlendirdi. "Ama sanırım seni arıyordu."

Keskin bir rahatlama hissi beni delip geçti. O kadar keskindi ki sendeleyerek geri çekildim. "Ve o özgür mü? Doğaüstü mahkemeler tarafından tutuklanmadı mı?"

Muhafızlar yan gözle baktılar ve sonra sağdaki yavaş ve sabırlı bir ses tonuyla, "Hayır, Leydi Elowen. Prens mahkeme tarafından gözaltına alınmadı." Kaşları daha da çatıldı. "Leydim, iyi misiniz? Sizin için birini çağırayım mı?"

"Evet!" Ağladım. "Lütfen prensi getirin."

Muhafızlar yine temkinli bir bakış attılar ama sağdaki hızlı bir baş hareketiyle çenesini saraya doğru salladı ve iç muhafızlardan birine seslendi: "Lütfen prene misafirinin burada olduğunu bildirin."

İç muhafız bir aygıtı kaldırdı ve içine bir şeyler söyledi. Sihir cihazın etrafında parıldadı ve onun sesini sarayda başka bir yere yansıttı.

Kapının muhafızı öne çıkmamı işaret etti. "Gelin Leydi Elowen, sizi içeri alalım."

Kapılar açıldı ve muhafız beni büyük taş avludan geçirerek sarayın merdivenlerine götürdü. Ama daha ilk merdivene adımımı atamadan sarayın kapıları çarparak açıldı.

"Elowen!" Jax merdivenlerden inmiş, yüzünde panik dolu bir ifadeyle bana doğru uçuyordu.

Kalbim yükseldi ve eş bağımız uğuldadı.

Jax bana ulaşır ulaşmaz beni kendine çekti ve kollarım aynı sertlikle ona sarıldı.

Çam ve baharat. Büyü ve ateş. Güç ve sıcaklık. Eşimin varlığında hissettiğim her şey içimde çağlıyordu.

Ona sarıldım, onu hissettim, varlığını içime çektim, burada olmasının ve ona tekrar dokunuyor olmamın tadını çıkardım. "Yukarıdaki Yıldızlar. Seni bir daha göremeyeceğim diye endişeleniyordum," diye fısıldadım.

Titreyerek söylediğim sözler onu geri çekti, yüz hatlarında belirgin bir endişe vardı. "Neredeydin? Ben de seni arıyordum."

Başımı salladım ve parmaklarımı yontulmuş her bir çizginin üzerinde gezdirerek yüzünü ezberledim. Ağır bir kaş. Çarpıcı ve alev alev yanan irisler. Güçlü bir burun. Sert ama dolgun dudaklar. Belirgin bir çene. Onunla ilgili her şey çok tanıdık geliyordu ama sanki ona ilk kez bakıyormuşum gibi de hissediyordum.

Eşimle aramdaki bağ yeni bir yoğunlukla alevlendi ve kalbim rahatlamayla doldu. O güvendeydi. Hayatta. *Buradaydı*. Görünüşünü çölün ilk yağmurunu içtiği gibi içime çektim ve tekrar onunla birlikte olduğum için yıldızlara ve galaksiye teşekkür ettim.

Yanaklarımı okşadı, bana *bir şey* olduğunu anlamış gibi görünüyordu ama belli ki ne olduğunu bilmiyordu. "Benimle gel aşkım. Ailemle tanışmamız gerek."

Beni bir kez öptü, dudakları dudaklarıma yapıştı, sonra elimi tuttu ve beni kendine çekti.

Merdivenleri yan yana çıkmaya cesaret ettik. O da benim gibi gardırobunda seviştikten sonra değiştirdiği lacivert kıyafetlerini giymişti. İçimdeki panik daha da azaldı. Geçmişe ısınlanmışım. *Kaderi* gerçekten değiştirmiştim.

Yanımda dostumla birlikte saraya girdim ve ana yemek salonuna doğru ilerlemeye başladık. Tanıdık duvarlar yanıımızdan geçti. Zarif odalar görüş alanımı doldurdu. Baktığım her yerde her şey sakın ve normal görünüyordu. Görünürde hiç kingsfae yoktu.

Ama bu her şeyin güvende olduğu anlamına gelmiyordu.

"Bugün vasimi kontrol eden oldu mu?" Ona sessizce sordum.

Başını öne eğdi. "Lars bakacaktı."

"Yani Guardian Alleron hala hayatta mı?"

Jax kaşlarını çatı. "Tabii ki onu öldürmedim. En azından henüz."

Jax'in elini tuttum. "Gardiyan Alleron'un hâlâ odasında kilitli olduğundan emin misin?"

Jax başını eğdi ve o kadar yıkıcı bir güzelliği vardı ki bütün gece ona bakabilirdim. "Aksini duymadım."

Bu ima kök saldıkça gözlerim büyüdü. Eğer koruyucum bu gerçeklikte hayattaysa, bu öbür dünyaya göçmüş birinin kaderi değiştirirsem hayata *döndürülebileceği* anlamına geliyordu. Ya öyle ya da ben onu denizin millerce açığına attıktan sonra koruyucum bir şekilde mucizevi bir şekilde hayatta kalmıştı. Ama bunun mümkün olduğundan şüpheliydim. Gardiyan Alleron yüzme bilmiyordu ve onu kurtarabilecek hiçbir gemi görmemiştim. Görünüşe göre, zamanı yeniden yazarsam, fae'ler *hayata döndürülebilirmiş*. Şarkı Adası'na döndüğümde, bunu Üstat Fistideeous'a bildirmek zorunda .

Ama bu, Muhafız Alleron'un gerçekten yaşadığını varsaymak anlamına geliyordu.

Terliklerim tabanlarımın altındaki yumuşak halı liflerine battı. "Jax, koruyucumun hâlâ hayatta olduğundan ve odasında kilitli olduğundan emin misin?"

Jax'in kaşları çatıldı ve yüzünü bana döndü. "Ayrıldığımızdan beri Lars'la konuşmadım, kastettiğin buysa, ama onu kontrol edeceğini söyledi, yani eminim etmiştir."

Jax'in kolunu kavradım, tırnaklarım ona batıyordu. "Bu *çok* önemli. Eğer vasim hâlâ hayattaysa, hâlâ odasında olduğundan ve kaçmadığından emin olmalıyız."

Eşimin aurasında endişe yayılmaya başladı ve bakışları yüzümde gezindi. "Hemen döneceğim." Hızla gözden kayboldu ve beni koridorda yalnız bıraktı.

Ellerimi ovuşturdum ve etrafta garip ya da korkmuş görünen bir hizmetçi olup olmadığını görmek için etrafı taradım ama etrafta kimse yoktu.

Yine de *zamanda geri gitmiştim*. Bu beni biraz rahatlattı. Belli ki büyümle bir şeyler yapmıştım ve Jax için fazla beklemem gerekmedi. Sadece birkaç dakika sonra vızır vızır yanıma döndü, şekil değiştiren koşusu sayesinde zar zor nefes alıyordu.

"Hâlâ odasında, her zamanki gibi kızgın ama orada ve hayatta."

Rahatlayarak sarktım ve dostum yanaklarımı avuçlayarak başımı yukarı kaldırdı. "Elowen, *sorun ne?*"

Ama başımı salladım. "Şimdi açıklamak çok uzun sürer ama açıklayacağım, söz veriyorum. Peki ya senin" -kimsenin beni duymayacağından emin olmak için etrafıma bakındım- "kardeşin ... o da iyi mi?"

Jax başını bana doğru eğdi ve başını salladı. "Evet, bildiğim kadarıyla hâlâ süitinde. Onu da kontrol etmemi ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır, buna ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Sadece başka bir şeyin değişmediğinden emin olmak istedim. Ailen bizi beklediğine yola devam etmeliyiz."

"Pekâlâ." Elimi sıktı ve yürümeye devam ettik, ama sürekli bana bakıyordu.

Dikkatli bakışlarından, farkında olmadığı bir şeyler olduğunu bildiğini anlayabiliyordum ama cevaplar için beni zorlamadığı için minnettardım. Ailesiyle tanışmak üzere olduğumu, vasimin hâlâ kilitli olduğunu ve kingsfae'nin henüz çağrılmadığını düşünürsek, onları kazanmaya odaklanmam gerekiyordu. Bir zamanlar yapılmış olan tutuklama artık gerçekleşmiyordu.

"Ya benden nefret ederlerse?"

Fısıldadım. "Biri senden nasıl nefret edebilir ki?" "Edebilirler."

Hırladı. "Senden nefret etmenin bir seçenek *olmadığını* onlara açıkça anlatacağım. Ayrıca, Kral Paevin hakkında öğrendiklerini ve bu bilgileri büyüünü kullanarak edindiğini duyduklarında, kabul etmek isteseler de istemeseler de ne kadar olağanüstü biri olduğunu anlayacaklar."

Gözlerim büyüdü ve tekrar olduğum yerde donup kaldım, Jax'i de durmaya zorladım. "Yani kralın planı durdurulmadı mı?"

Jax'in aurasında yeniden endişe püskürdü ve bir kolunu belime dolayarak beni kendine çekti. Yine kaşlarını çattı, bakışları niyetliydi. "Belli ki bir şeyler olmuş ve söylediklerine bakılırsa, bilebileceğimden şüpheleniyorum, ama söyle bana aşkım, sorun ne?"

Ama tek yapabildiğim başımı sallamak oldu. "Burada olmaz. Açıklamak için çok fazla şey var. Sana sonra anlatırım." Elini tekrar sıktım, onu ve kendimi rahatlatmaya çalıştım ama bu çabalarım sadece kaşlarını çatmasını güçlendirdi.

Ve belki de endişesi haklıydı, çünkü eğer kralın planı durdurulmadıysa, kaderi tersine çevirme girişimim tam olarak işe yaramamış demektir. Jax

özgür kalmıştı - yıldızlara şükürler olsun - ama Kral Paevin ile *hiçbir şey* değişmediyse, o zaman başarısız olmuştum ve bu da melezlerin hala risk altında olduğu anlamına geliyordu.

Jax'i koridorda yemek alanına doğru uyuşuk bir şekilde takip ettim, felaketin gelmesini beklerken her tarafa bakıyordum. Üstat Fistideeous'un bana kaderi değiştirmekle ilgili öğrettiklerini tam olarak kavradığımı sanıyordum ama görünüşe göre kavrayamamışım.

"Müstakbel kayınvalidenle tanışmaya hazır mısın?" Jax dikkatle sordu, aurası hâlâ endişeyle titreşiyordu. "Yoksa bunu ertelemeyi mi tercih edersin? Onlarla başka bir zaman tanışabiliriz."

Başımı salladım. "Hayır, bizi bekliyorlar. Bunu şimdi yapalım. Ertelersek, bu bana karşı kullanacakları bir koz olabilir."

"Emin misin?"

"Evet."

Geniş koridorun son dönemecini döndük ama daha yolu yarılama dan duvarın yanında bir gölge telaşı yayıldı. Bir sonraki göz kırpmışında Quinn önümüzde duruyordu.

Gözlerim büyüdü ve Jax'in dikkati her yöne dağıldı. "Bu alemde ne var? Biri seni burada görebilir."

Kargabüken şekil değiştiren öne doğru bir adım attı, hareketleri hızlıydı. "Biliyorum. Ortaya çıkmadan önce etrafta kimsenin olmadığından emin olmak için dikkatliydim ama bilmen için sana ulaşmam gerekiyordu." Jax ve beni bir oyuğa çekti, bizi gözden sakladı, sonra nefesinin altından şöyle dedi: "Kardeşinizin kaybolmasının arkasında Kral Paevin vardı, prensim. Bu sabah Bastian hakkında konuştuğumu duydum."

Jax'in gergin omuzları gevşedi ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Senden çok ilerideyiz. Elowen bunu çoktan ortaya çıkardı."

Ama Quinn'in bakışları sabit kaldı, çenesi kilitlendi. "Hepsi bu kadar değil. Burada olmamın başka bir nedeni daha var. *Asıl* sebep. Kral Paevin öldü."

Sanki kalbim durmuş gibi hissettim. "Öyle mi?"

Jax'in kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi? Ama nasıl? Ve ne zaman?"

Quinn'in açık mavi gözleri buz gibi donuklaştı. "Bu akşam, sadece saatler önce. Faewood sarayındaydım, hâlâ Kral Paevin'i izliyor ve pek de vicdanlı olmayan personeliyle fısıldaşmalarını dinliyordum ki bir kaza geçirdi. Merdivenlerden düştü. Boynunu kırdı. Anında ölmüş. Faewood sarayı henüz resmi olarak açıklamadı ama kızı tahta geçecek. Şu anda orada her şey karmakarışık, özellikle de yakında başlayacak olan Yüzüncü Yıl Maçları nedeniyle. Tam bir kaos."

Ağzım bir karış açıldı, anladım. *Demek semeleler kralın kötü niyetli planını böyle durdurmuştu.* İçimden bir rahatlama aktı. Ne de olsa kadere tamamen hükmetmiştim. Sadece kralın çoktan öldüğünü bilmediğim için bunu henüz fark etmemiştim.

"Peki ya melezler? Onlar nerede?" Sessizce sordum.

Quinn'in dikkati bana kaydı. "Hâlâ mağaradalar."

Bir rahatlama hissi daha kapladı içimi. Onları hareket ettirmemişlerdi, bu da onlara nasıl ulaşacağımızı bildiğimiz için onları kurtarabileceğimiz anlamına geliyordu.

Minnettarlık içimi doldururken duvara yaslandım. Kaderle neyi değiştireceğimi düşünürken çok dikkatli davranmışım. Bunu planlamak için altı haftam vardı ve semele'lere melezleri de serbest bırakmalarını emredersem, kral melezlerinden bazılarını birçok yaz önce esir aldığı için semele'lerin kaderi değiştirmek için *tam mevsim* geriye gitmeleri gerekebileceğini fark etmişim.

Ve zamanı ve kaderi bu kadar uzun bir süre boyunca değiştirmek sadece uzay ve zaman sürekliliği boyunca daha fazla dalgalanma etkisi sağlayacaktır, bu da Üstat Fistideeous'un beni uyardığı bir şeydi.

Bu nedenle, özellikle de Ormanın altındaki mağaralardaki melezleri hâlâ kendimiz kurtarabileceğimizi bildiğimden, riske girmenin akıllıca olacağını düşünmemiştim.

Doğrulup tekrar Quinn'e döndüm. "Peki ya çocuklar, özellikle de Possyrose Ormanı'ndaki baskını krala anlatabilen psişik güçlere sahip olan çocuk, o ve esaret altında doğan diğer çocuklar nerede?"

"Aynısı. Çocukların hepsi hâlâ mağaralarda." Bir nefes daha verdim. "Yıldızlara şükürler olsun."

Jax tekrar bana baktı. Kaşları çatıldı ve çenesi daha da gerildi. Ondan gelen güçlü endişe, aramızdaki bağda bana doğru tıngırdadı. "Onları yakında, hatta yarın serbest bırakmamız gerekecek. Eğer kral gerçekten öldüyse, melezlerle ilgilenen muhafızlar muhtemelen başlarında kimse olmadan dağılacaklardır. Ya da suçlarını gizlemek için tüm melezleri öldürebilirler."

Düşüncelerim çocukken yaşadıklarına geri döndü. "Ya da onlara zarar verebilir ya da onları alabilirler. Özellikle çocuk psişik son derece değerli sayılır ve eğer halhal takıyorsa ve muhafızlardan ya da Paevin'in yandaşlarından birinde onu kontrol edecek bir cihaz varsa ..." Ürperdim. "O da benim gibi köleleştirilme riskiyle karşı karşıya."

Jax beni tekrar kendine çekti, çam ve baharat kokusu içime doldu. "Bunun olmasına izin *vermeyeceğiz*."

Quinn kaşlarını çatarak ekledi, "Kralın ölümünün şanslı yanı, ordusunu kurma ve krallıklara saldırma planının durmuş olması, ama melezler konusunda haklısın. Hâlâ risk altındalar."

"Gerçekten de öyle. Hâlâ yapacak çok işimiz var." Jax bir kolunu bana doladı ama diğer eliyle saçlarını karıştırdı. "Bunu çözmek için bu gece buluşalım. Diğerlerine haber veririm. Yarın, biz-"

Prens, yaklaşan ayak sesleri bize ulaştığında sözünü kesti.

Quinn omzunun üzerinden baktı. "Biri geliyor. Ben gideyim ama seni bulduğuma sevindim. Bu haber hemen paylaşılamayacak kadar büyüktü."

"Anlaştık. Teşekkür ederim." Jax çenesini eğdi. "Bu gece saat onda buluşacağız, her zamanki yerimizde."

Quinn başını salladı ve sonra bir gölge girdabının içinde kayboldu.

Etrafımızdaki hava duruldu ve köşeden bir yığın çarşaf taşıyan bir hizmetçi belirdi. Yanımızdan geçerken prense doğru eğildi ama aceleyle uzaklaşmadı. Ve endişeli görünmüyordu. Geçen seferkinden çok farklıydı.

Çarpan kalbim daha da yavaşladı. Kaderi gerçekten tersine çevirmiştim, bu da aslında her şeyin yolunda olduğu anlamına geliyordu.

Jax ve ben yürüyüşümüze devam ettik ve dostum çenesini kaşdı. "Kral Paevin'in ölmüş olması oldukça tesadüfi. Tam da onu durdurmamız gereken bir anda kralın boynunu kırma ihtimali nedir?" Sanki zaten şüphelendiği bir şeyi onaylamamı bekliyormuş gibi tekrar bana baktı.

Elini sıktım ama dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü ileride yemekhane görünüyordu. Yine de mırıldandım, "Haklısın. Bu oldukça ." Yüzümde küçük bir gülümseme belirdi.

Yüz hatlarında mutlak bir şaşkınlık ifadesi belirdi ama daha fazla yorum yapacak zamanı yoktu.

Kapıdan içeri girdik ve o kadar güçlü bir déjà vu hissine kapıldım ki neredeyse tökezliyordum. Ve önümde uzanan şeyi gördüğümde, neredeyse tökezliyordum.

Çünkü Jax, kral ve kraliçeden akşam yemeğinden önce bizimle özel olarak görüşmelerini istemiş olmasına rağmen tüm salon soylu fae'lerle *doluydu*.

Odada hızlıca bir kingsfae aradım ama yoktu. Konuşmalar ve tokuşturulan kadehlerin sesi havada süzülüyordu.

Düzinelerce fae odanın dört bir yanına dağılmış, hizmetkârlar yaklaşan yemeğe hazırlanmak için koşuştururken sohbet ediyor ve gülüşüyorlardı.

Kral ve kraliçe masanın başında dururken, Dallinger Hanesi de dahil olmak üzere soylu aileler yakınlarda geziniyordu.

Evin görevlilerini taradım ama Leydi Aerobelle hiçbir yerde yoktu. Ancak Bowan'ın babasının yanı sıra Trivan, Lander, Alec ve Bowan da oradaydı. Her üçü de kendi hanelerinin yanında duruyordu. Onlara ek olarak, daha önce hiç tanışmadığım düzinelerce kişi daha vardı.

"Ailenle özel olarak görüşeceğimizi sanıyordum," dedim.

Jax dişlerinin arasından bir nefes tısladı. "Ben de öyle sanıyordum."

"Prensım!" diye seslendi daha önce hiç görmediğim bir soylu. "Maç Finalleri'nden hoş geldiniz!"

Jax'in aurasında öfke kabardı ve alçak bir hırıltı yükseldi. Bakışları anne ve babasına yöneldi ama onlar diğer soylularla konuşmakla meşgul oldukları için bizi fark edemediler.

Odayı taramayı bitirdim ve Lars ile Phillen'in kayıp olduğunu fark ettim, ancak Jax'in kişisel korumalarına şu anda görev için ihtiyaç duyulmadığından, sadece aileleriyle birlikte ya da sarayın başka bir yerinde olduklarını tahmin edebilirdim. Bu aynı zamanda Cassim'in bu gece muhtemelen kız kardeşi tarafından yatağa yatırılacağı anlamına geliyordu.

En azından bu var. Jax'in ailesinin özel bir görüşme talebine küstahça karşı çıkmaları da beni sinirlendirse de, diğer her şeyin yerli yerine oturduğunu bilmek içimi biraz rahatlatıyordu.

Kaderi tersine çevirme planım *işe yaramıştı*.

Handa uyandığımdan beri ilk kez derin ve özgür bir nefes aldım. Tek yapmam gereken Peçeli Arada'ya gidip semele'lerden tam teslimiyet talep etmektir. Ve şimdi, büyüm tamamen serbestken, istediğimi yapmışlardı.

Tüm bu olanların tek yan etkisi yorgunluğumdu, bilgimi paylaşmak için hâlâ Şarkı Adası'na dönmem gerektiğinden bahsetmiyorum bile. Yine de bunlar, tehlikede olan ve şimdi düzeltilmiş olan şeyle karşılaştırıldığında önemsizdi.

İçimde geçici bir zafer duygusu daha belirdi. Belki de her şey gerçekten yoluna girecekti.

Jax beni öne doğru yönlendirdi ve lacivert elbise bacaklarımın etrafında döndü. "Baba. Anne," dedi Jax anne ve babasına ulaştığımızda. "I sizinle özel olarak görüşmek istediğimi sanıyordum."

Kral ve kraliçeyle yüzleştim ve otomatik olarak reverans yaptım ama kraliyet mensuplarına bir bakışım her şeyin yolunda gideceğine dair umudumu yok etti.

Yüzlerini kızgın ifadeler kapladı ve ikisi de bana soğuk gözlerle baktı.

"Bunu neden yapmamız gerektiğini anlamadım," diye yanıtladı kral. Tam olarak hatırladığım gibi görünüyordu, rengi ve yüz hatları Jax'a benziyordu ama daha yaşlı ve biraz daha kiloluydu.

Annesi de aynıydı. Soluk bir ten, ılık mavi gözler ve sarı saçlar. Ve burnunun ucuyla bana bakışı, ilk tanıştığımız zamankinden farklı değildi - onun bilmediği bir şekilde.

Reveransımdan doğrudum, gülümsemem kayboldu, ama sonra kaderi ihtiyaçlarıma göre manipüle etmeyerek doğru şeyi yaptığımı kendime hatırlattım. Semele'lere Jax'in ailesinin beni kabul etmesini emredebilirdim, ama insan gerçekliğe ne kadar müdahale ederse, o kadar çok iplik örülürdü ... ve bir ipliğin dolaşma olasılığı o kadar artardı. Usta Fistideous bana bunu da öğretmişti.

Derin bir nefes aldım ve olacaklar için kendimi hazırladım. Bildiğim tek bir şey vardı... bu savaşmak zorunda olduğum bir savaştı. Ailesinin beni kabul etmesi için kaderi tekrar değiştiremezdim.

Ayakta dikilen kralın göğsü kabarmıştı. Onunla tanıştığım ilk geceyle aynı kıyafetleri giymişti ve üzerinde aynı onaylamama havası vardı. "Demek hakkında sürekli duyduğum ve özel olarak görüşmemizi istediğiniz genç bayan bu?"

"Bu," dedi Jax sert bir sesle. Herkes bizi izliyordu, ancak Jax'in sesi "Bu Faewood Krallığı'ndan Leydi Elowen Emerson" derken hiç titremedi.

Saygılı bir reverans daha yaptım ama kaldırıp baktığımda kralın burun deliklerinin açıldığını ve annesinin gözlerinin bana hançer gibi saplandığını gördüm.

Midem bulandı ama yine de "Majesteleri. İkinizle de resmi olarak tanışmak benim için bir onurdur."

Annesi bir kaşını kaldırdı, sonra çenesini kaldırıp Jax'e odaklandı. "Adarian, misafirini masanın sonuna oturtabilirsin. Orada boş bir sandalye var."

Jax'in aurası titreşti. "Aslında, Anne, Elowen'in yanıma oturmasını planlıyorum."

"Adarian," diye homurdandı kral. "Olay çıkarma. Annenin dediğini yap. Yemek planlarımızı değiştirmek zorunda kaldığımız için birkaç dakika içinde yemek yiyeceğiz.

normalden daha erken. Yemekten sonra benim için beklenmedik bir toplantı var. Görünüşe göre Faewood'da bir şeyler olmuş."

"Öyle mi?" Jax kaşlarını kaldırarak sordu. "Neymiş o?"

Kral elini salladı. "Kim bilir. Acil olduğunu söylediler ama hep böyle söylerler, ben de onlara bekleyebileceğini söyledim. Önce yemeğimizi yiyelim ve sana yanında getirdiğin bu *dişiyi* açıklama fırsatı verelim."

"Yine de bize önceden özel bir görüşme nezaketini göstermedin ve şimdi de benimle oturmaması için ısrar ediyorsun." Jax'in boştaki eli yumruk şeklinde kıvrıldı ama tartışma başlamadan önce kolunu sıktım.

"İstediğim yere oturabilirim. Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim." Ailesine tekrar reverans yaptım.

Ne kral ne de kraliçe bana doğru bir bakış bile atmadı.

Jax'in aurası kızgınlıkla daha da şişti, ama onu tekrar sıktım, parmaklarım kolunda sıkıydı. Ailesini sihrimi kullanmadan kazanmaya çalışmalıyım, tabii bu mümkünse, ama onlarla şimdi ve burada savaşılmaya başlarsa daha zor olacaktı.

Ve şüphesiz bir kavga olacaktı. Çünkü gerçek şu ki ben sıradan biriydim. Kabul, muazzam büyüye sahip bir halktan biriydim ama kraliyet ya da soylu kanından değildim ve bu her fırsatta aleyhime işleyecekti.

Ama Jax hareket etmedi.

Onu çekiştirdim. "yok," diye fısıldadım. "Lütfen."

Sonunda Jax sertçe döndü ve bana masanın sonuna kadar eşlik etti. Yolda Dallinger Evi'nin önünden geçtik ve ben yine çaktırmadan Aerobelle'i aradım ama onu hiçbir yerde göremedim.

Yerime oturduğumda Jax eğildi ve parmaklarını sandalyemin kolçağına geçirdi. "Bunun için özür dilerim."

Zorla gülümsedim. ". Bir yolunu buluruz."

Çenesi kilitlenerek masanın başına döndü ve anne babasının yanına oturdu.

Asillerin hepsi oturur oturmaz, diğer tüm soylular da onları takip etti ve ardından salonda bir hareketlilik başladı. Hizmetkârlar etrafta süzüldü. Gümüş takımlar şıngırdadı. Bardaklar kaldırıldı. Bu tür bir yemeğin çoğu için normal olduğu belliydi ve tek anormallik bendim.

Neyse ki yönlendirildiğim koltuk, Faewood'a gelirken bizimle birlikte gemide bulunan kindar kadınlardan ya da Meclis üyelerinden herhangi birinin yanında değildi. Onun yerine, on beş yaşından büyük olmayan genç bir kızın yanına oturtulmuştum.

"Peki sen hangi evdensin?" Bir hizmetçi önüme bir tabak yemek koyarken ona sordum. Tabaktan zengin kızarmış tavuk ve etli sebze kokuları yükseliyordu.

Bana bir kaşını kaldırdı. "House Luvinteen. Ya sen?"

Aceleyle bir yudum su içtim. Şarap vardı ve serbestçe akıyordu ama benim tek istediğim kadehimdeki kristal berraklığındaki suydı. Çok susadığım için hepsini indirdim ve bir hizmetkâr hemen kadehimi doldurdu. "Ben bir evden değilim."

Kaşları havaya kalktı. "Sen değil misin? O zaman burada ne işin var?"

Doğrudan sorduğu soru o kadar genççeydi ki gülümsedim. "Ben prensin bir arkadaşıyım."

Dudakları kıvrıldı. "Oh, ne demek istediğini anlıyorum."

Yanaklarımda sıcaklık yükseldi. "Hayır, ben onun değilim, yani-"

Hafifçe güldü. "Bunun için endişelenme. Sen onun yemeğe getirdiği ilk *arkadaşı* değilsin ve eminim son da olmayacaksın, evlendikten sonra bile. Ailesinin seçtiği kadınlardan biriyle evleneceğini biliyorsun, değil mi?"

Kadehimi daha sıkı kavradım, parmaklarım pürüzsüz bardağın etrafında kıvrıldı. "Duydum. Lafı açılmışken, Leydi Aerobelle'in nerede olduğunu biliyor musun? Bu gece burada olacağını düşünmüştüm."

Kız elini salladı. "Bu sabah Faewood'dan döndüler, ama o kendini iyi hissetmiyordu. Sanırım gemide hastalandı, o yüzden şu anda evde."

İçimde bir zafer parıltısı belirdi. Demek semeleler onun işine burnunu sokmasını bu şekilde halletmişlerdi.

Çatalımı elime aldım ve gözlerimin ferî kaçmasına rağmen yemeye başladım. Son altı haftanın olayları gücümün büyük kullanımı beni yakalıyordu. Ve şimdi her şey sakinleştiğine göre, tamamen bitkin düşmüştüm.

Ama bu yeni gerçeklik beni biraz rahatlattı. Jax'in ve benim geleceğim için işler hâlâ felaket gibi görünse de, en azından o özgürdü, Bastian iyiydi, Kral Paevin durdurulmuştu ve yarın melezleri kurtarmanın bir yolunu .

Yine de bir parçam semellerden kaderi Jax'in ve benim lehime çevirmelerini isteseydim bu yeni gerçekliğin nasıl olacağını merak ediyordu. Belki de kral ve kraliçe beni kollarını açarak karşılar, muhtemelen onlarla birlikte oturmam için ısrar ederlerdi.

Ama krallığımızın gidişatını gerekenden fazla değiştirmemiştim. Yaptığım şey yeterince tehlikeliydi. Zaman yeniden yazıldı. Yeni yollar açılmıştı ve kaderin her dönüşünde yeni olasılıklar ortaya çıkıyordu.

Ve bu olasılıkların olumlu olacağını kim söyleyebilirdi ki?

Yavaşça çiğneyerek bir ısırık daha aldım. Hayır, bunu sadece gerekli olanlarla sınırlı tutmam en iyisiydi. Jax ve benim aramdaki diğer her şey eninde sonunda yoluna girecekti. Bunu kendimiz görmeliydik ve kesinlikle bir yolunu bulacaktık.

KISIM 3

Yemek biter bitmez Jax sandalyesinden kalktı ve bana doğru yürümeye başladı. Diğer herkesi görmezden geldi, hatta bazı Saray soyluları geçerken onunla sohbet etmeye çalıştığına bile.

Odağı bana yerleşmişti, niyeti açıktı ve aurasında yükselen öfke dalgasından ailesinin bana davranışından memnun olmadığı anlaşılıyordu.

İç çektim. Ben de bundan pek memnun değildim. Bütün gece beni görmezden gelmişler ve benimle ilgilenmeye çalışan tüm House'lara sert bakışlar göndermişlerdi. Küçümsemeleri ince bile değildi.

Bu bana Jax'in onlar hakkında anlattıklarını hatırlattı. Babasının tacizine uğramıştı ve annesi bunu hep görmezden gelmişti. Buna rağmen bu Fae'ler benim gelecekteki ailem olacaktı. Kabul, ben de hiç sevgi dolu bir aile tanımamıştım ama Stonewild kraliyet ailesi kesinlikle isteyerek seçeceğim bir aile değildi.

Yine de onlar hâlâ kral ve kraliçeydi. Her ne kadar hoşuma gitmese de onlar hâlâ Jax'in ebeveynleriydi. Bu yüzden, olay çıkarmak istemediğimden, yanında oturduğum kıza -kelimenin tam anlamıyla benimle konuşan tek periye- iyi geceler diledim ve Jax'in uzattığı elini tuttum. Sıcak, pürüzsüz avucu benimkinin üzerine kapandı ve başparmağı parmak eklemlerime sürtündü.

Herkes izledi ve salonun üzerine bir sessizlik çöktü. Midem bulanıyordu, yerimden kalktım.

Masanın ön tarafında kral ve kraliçe hâlâ şaraplarını yudumluyorlardı ama bakışları hareketlerimizi takip ediyordu. Hafif bir parlama

Annenin burun delikleri ve kralın kıvrılan dudağı bana oğullarının davranışından etkilenmediklerini söyledi.

Ama Jax herkesin duyabileceğı kadar yüksek bir sesle, "Elowen? Size salondan kuleme kadar eşlik edebilir miyim?"

Bağlılığı çok şiddetliydi. Çok amaçlıydı. Eşlik bağım aşkla mırıldandı ve dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Kraliyet ailesinin karşı çıkmasına rağmen, ailesine beni kabul ettirmenin bir yolunu bulacaktık. Ama belli ki bu yakın zamanda olmayacaktı.

Eğilerek reverans yaptım ve Alec, Bowan, Lander ve Trivan'a hızlıca bir göz attım. Hâlâ oturuyorlardı ama eninde sonunda Quinn'le buluştuğumuz saat onda bize katılmak için dışarı çıkacaklarını hissediyordum.

Jax ve ben salondan çıkarken yorgunluktan bacaklarım ağırlaşmıştı ama meraklı gözlerden kurtulduğumuz anda prens durdu ve beni karanlık bir köşeye çekti.

"Tanrım, aşkım. Çok özür dilerim. Ailemin sana davranışı çok kötüydü." Aurası etrafımda dalgalandı ve kolları belime dolandı. "Lütfen buna izin verdiğim için beni affet."

Başımı salladım. "Hiçbir şeye izin vermediniz. Bu kadarını bekliyorduk, değil mi?"

Öfkelendi. "Bu durumu daha iyi yapmaz." Parmak eklemlerini yanağıma sürttü. "Şimdi bana neler olduğunu ya da akşam yemeğine giderken yanımda yürüdüğüne yemin edebilecekken seni neden dışarıda bulduğumu anlatacak mısın?"

Başımı salladım. Yaptığım şeyden dolayı içimi bir ürperti kapladı ama sonra kendime kötü bir şey olmadığını hatırlattım. Sadece lorafın büyümü yeteneklerim ölçüsünde kullanmışım. Kimse daha akıllı değildi. Ve hiçbir masum zarar görmemişti.

Elini sıktım ve onu koridorun ortasına doğru çektim. "Hadi kulene gidelim. Bu konuşmayı en iyi kilitli ve korumalı bir kapının ardında yapabiliriz."

Jax'e son altı haftada olan her şeyi anlatmayı bitirdiğimde GÖZLERİM ÖYLE KÖTÜ DÜŞÜYORDU Kİ, uyukluyordum.

Onun süitindeydik ve ben yatağında uzanıyordum. Jax ise yanımda oturduğu yerden fırladı ve adım atmaya başladı. "Gardiyan Alleron serbest kaldı ve beni kralla ihbar etti, hepimiz tutuklandık ve muhtemelen idam edileceğiz, öyle mi?"

Başımı salladım. "Suçlamaları işe yaradı ve Kingsfae bir soruşturma başlattı. Ortaya çıkardıkları her şeyi bilmiyorum ama ellerinde reddedilemez kanıtlar olduğunu söylediler. Kaderi değiştirdiğimde senin davan hâlâ devam ediyordu ama hem Lars'ın hem de Phillen'in davası sona ermişti. Bir sonraki hafta idam edileceklerdi. Hiçbirinizi serbest bırakmanın bir yolu yoktu, bu yüzden özgürlüğünüzü sağlamak için düşünebildiğim tek şeyi yaptım."

"Tanrılar." Jax iki eliyle saçlarını karıştırdı. Arkasındaki pencereden gece gökyüzü parlıyordu. "Bunu sana *ben* yaptım. Tüm o acıları çekmenin, Song Adası'nda haftalar geçirmenin, krallığımızın gidişatını değiştirmenin ve bu süreçte kendini riske atmanın sebebi benim."

"Ne dedin? Hayır, yapmadın." Yatağında uzandığım yerden biraz daha doğruldum. "Sen bana hiçbir şey yapmadın. Bu karmaşaya *vasim* sebep oldu. O ve Leydi Aerobelle."

Jax yanıma döndü, yüzünü saf bir ıstırap ifadesi kaplarken kaşları çatıldı. "Hayır Elowen, her ne kadar ikisini de suçlamak istesem de yapamam. Eğer ben Kara Akıncı olmasaydım, bunların *hiçbiri* olmazdı. Her zaman korktuğum şey tam olarak buydu; yakalanacaktım ve bu yüzden acı çeken sen olacaktın. Bu yüzden ilk tanıştığımızda gitmene izin vermem gerektiğini biliyordum." Parmağını yanağımda gezdirdi. "Ama çok zayıftım. Gitmene izin veremezdim."

Yorgunluğumu üzerimden atmak ve onunla daha fazla yüzleşmek için kendimi zorladım. "Beni bırakmanı *istemiyorum*. Gerekirse seni kurtarmak için kaderi yüzlerce kez tersine çeviririm."

Göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve tekrar yataktan fırladı. "Hayır, bu asla olmayacak. Seni bir daha *asla* o duruma sokmayacağım." Hareketleri daha da tedirginleştirdi, adımları daha da uzadı.

"Ne diyorsun sen?"

Birkaç kez daha volta attı, sonra yanıma döndü, tekrar yatağa oturdu ama içinden enerji akıyordu. "Artık Kara Akıncı olmama zamanının geldiğini söylüyorum."

Gözlerim büyüdü. "Ciddi misin sen? Ama bunu birçok yaz yaptın. Bu senin kim olduğun. Bu şekilde bir şeyler yaptığını .

fark yaratmak ve başkalarına yardım etmek."

"Doğru, ama ben aynı zamanda bir veliaht prensim. Krallıklarımızda söz hakkı olmayanlara yardım edebileceğim başka yollar da var. Bu daha zor olacak ve daha fazla siyasi anlaşma gerektirecek ve muhtemelen daha az ödüllendirici getirisi olacak." Bakışları karardı ve Lordling Neeble'a yaptıklarını hayal ettiğini düşünmeden edemedim. "Ama eğer bu rol seni riske atıyorsa, bu gece maskemi asıyorum."

Göğsüm sıkılaştı ve bana olan sevgisi aramızdaki bağla birlikte bana doğru aktı. "Bunu *benim* için gerçekten yapar mısın?"

Bakışlarımla buluştuğunda gözlerinde alev alev yanan bir bağlılık parlıyordu. "Ben yapardım

Senin için *her şeyi* yaparım aşkım."

Arkama yaslandım ve o da beni takip etti. İri bedeni yan tarafıma bastırdı.

"Seni Kara Akıncı yapan şey neydi?" Ben sordum. "Sen

Bir keresinde bana özel bir şeyin onu söylemişti. Neydi o?"

Dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Bastian'dı."

"Kardeşin mi?"

Başını salladı. "Babamın ona nasıl davrandığını görmek, mücadele edişini izlemek ve onun için daha iyi bir hayat olmadığını bilmek" -durakladı- "beni umutsuz hissettirdi. Bunu değiştirmek için hiçbir şey yapamazdım, bu yüzden değiştirebileceğim şeyler düşündüm. Bir prens olarak yasaları değiştiremeyebilirim, ama bir gün kral olarak daha fazla söz sahibi olacağım, ama şimdi ve burada, sesi çıkmayanların intikamını almak için bir plan geliştirirsem harekete geçebilirim."

"Bu yüzden mi oldu?" Elbette, şimdi bunu dile getirdiğine göre, mantıklı geliyordu. Jax kardeşini çok seviyordu. Kardeşinin her sezon böylesine kötü muamele gördüğünü görmenin onun için ne kadar iç burkucu olduğunu ancak hayal edebilirdim.

"Ama şimdi başka bir yol bulacağım." Jax parmağını çenemde ve boynumda gezdirdikten sonra beni usulca öptü.

"Gerçekten her şeyden vazgeçecek misin? "

"Senin için mi? Evet."

"Peki ya grubunuzdaki diğer herkes ne olacak? Ya devam etmek isterlerse?"

Omuz silkti. "Onlara soracağım ama soracaklarından şüpheliyim. Başta Phillen olmak üzere bazılarının konuda tereddütleri var ve en başta bu işin arkasındaki itici faktör bendim. Eğer onlara işimin bittiğini söylersem, tahminimce hepsi aynı şeyi yapacaktır."

Beni tekrar öptü ve ben de gözlerimi kapatarak onun tadını ve hissini tattım. Zevkle gürlledi ve boynum boyunca öptü. "Benim eşim. Çok güçlü. Çok vahşi. Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsun," diye mırıldandı. "Benim için kaderi değiştirdin. Hepsi bana olan aşkın yüzünden."

"Ve hepsini tekrar yapardım," diye fısıldadım. Uzun süre ayrı kaldıktan sonra onu hissetmek hoşuma gitmişti ama ellerimi göğsüne koyarak geri çekildim. "Ama yaptığım şey hafife alınacak bir şey değil. Bunu Şarkı Adası'nda öğrendim." İçimde bir korku atışı oldu. "Ve eğer yollarını değiştireceksen ve artık Karanlık Akıncı olmayacaksan, benim de değişmem önemli. Kaderi bir daha asla değiştiremem. Bunu yapmak son derece tehlikeli ve öngöremediğim kalıcı etkileri olabilir. Zaten bunu bir kez yaptığımı öğrenen olursa tutuklanacağımdan bahsetmiyorum bile."

Burun delikleri alevlendi ve aurası tedirginlikle yükseldi, ama ben devam ettim. "Yaptığım şeyi yapabilme yeteneğine sahip olmak ... işte tam da bu yüzden

köleleştirilmeye izin verildi. Peçeli Arada sahip olduğum güç miktarı ve şimdi semele'lere tam olarak hükmedebilmem doğal değil ve fae'leri korkutuyor. Melezlere yapılan muameleden farklı değil. Sadece güçlü olma potansiyeline sahip oldukları ve siltenitlerden daha hızlı üreyebildikleri için cezalandırılıyorlar. Az önce ne yaptığımı *bilselerdi* Fae'lerin nasıl korkacaklarını bir düşünün."

Yüzünde gök gürültüsünü andıran bir ifade belirdi ve Jax'in aurası etrafımı sardı. "Korkuları *onların* sorunu. Tanrıların sana bu kadar gücü vermesinin bir sebebi var ve bu güç yüzünden seni kontrol etmeye çalışan ya da sana zarar veren herkes kılıcımın ucuyla tanışacak." Gözlerini bir parıltı doldurdu ve güçlü koruyuculuğu etrafımda dönerek bağımız boyunca tıngırdadı.

"Bunların hepsi iyi ve güzel aşkım, ama eğer doğaüstü mahkemeler bunu öğrenirse-"

"*Yapmayacaklar.*" Elini yan tarafımda gezdirdi, belimi kavradı ve beni kendine çekti. "Senin için gerçekten tehdit oluşturan tek peri koruyucun ve o hâlâ benim elimde, bu da onunla istediğimi yapabileceğim anlamına geliyor. Ama kaderi değiştirdiğini kimse bilmiyor, sadece sen ve ben, ve bunu böyle tutacağız. Ne yaptığını kimseye söylemeyeceğiz."

"Arkadaşlarına söylemeyecek misin?"

"Hayır, onlar bile değil." Beni tekrar öptü, dudakları sert ve sıcaktı. "Ne kadar az şey bilirlerse, o kadar güvende olursun."

Sonunda geri çekildiğinde nefesim kesilmişti. "Gardiyan Alleron ile ne yapacaksın?"

Gülümsedi, bakışı karanlıktı ama gözleri parlıyordu. "Bunu Karanlık Akıncı olarak son eylemim olarak kabul edin."

Nefesimi tuttum, vasimin ölümünün yaklaştığından emindim. Ama zerre kadar umurumda değildi. Ne de olsa, ilk gerçekliğimde onu kendim öldürmüştüm ve henüz pişmanlık duymuyordum.

"Yani..." Devam etmesini bekleyerek söyledim.

Jax elini tekrar yan tarafımda gezdirdi, parmakları tenimde dans ediyordu. "Onun sonunu getirmeyeceğim, aşkım. Sana yaptığı onca şey için ölüm çok kolay bir ceza."

"O zaman ne yapacaksın?"

"Bu çok iyi bir soru." Saate bir göz attı. On çanı neredeyse çalmak üzereydi ve gece tamamen çökmüştü. Üç ay gökyüzünde parlıyordu ve galaksimiz renk cümbüşü içindeydi.

"Bu gece çocuklarla bu konuyu konuşacağım ve bir plan yapacağız." Eğildi ve beni tekrar öptü. Vücudum titredi ve bana karşı sertleşti, ama yine de geri çekildi. "Onlarla buluşmadan önce seninle burada ve şimdi kızıışmak istesem de, bitkin görünüyorsun aşkım. Ve çok şey yaşadın, başa çıkman gerekenden çok daha fazlasını. Uyu hadi. Yarına kadar her şey düzelmiş olacak."

YORGUNLUK beni öylesine ele geçirmişti ki Jax ve arkadaşlarımıza katılmak istememe rağmen gözlerimi açık tutamamıştım. Rüyasız, ağır bir uyku bütün gece beni içine çekmişti ama sabah Jax'in ağır kollarının beni sarmasıyla uyandım.

Nefesinin yumuşak nefesleri kulağıma doldu ve başkentin uzak sabah çanları pencereden sessizce süzüldü.

Saat yediyi biraz geçiyordu. Taş gibi uyumuştum, semele'lere komuta etmekten, Jax'in tutuklanmasının yarattığı kaostan ve son altı haftadan o kadar yorgun düşmüştüm ki âlem için ölü gibiydim.

Gerinerek ayağa kalktım. Daha doğrusu kalkmaya çalıştım.

Jax'in kolu belime dolandı, parmakları tenimde dans ediyordu. Uyuduğunu sanıyordum ama aurası her seferinde daha da yükseliyordu.

Nefes al.

"Günaydın aşkım," diye fısıldadı kulağıma. "Uyanık mısın?"

"Bir buradaydım. Seni rahatsız etmek istemedim ama şimdi ..." Sesine bir gülümseme karıştı ve gömleğimin eteğini kaldırıp avucunu karnıma doğru yaydı. Vücudundan sıcaklık yayıldı ve geniş göğsü sırtıma değene kadar yakınımaya kaydı.

Ona sarıldım, sabah soğuğunu yok eden sıcaklığını hissetmeyi seviyordum. Ve onun burada benimle ve *güvende* olmasını sevdim. Uzun zamandır bu anın hayalini kuruyordum. Bunun için yanıp tutuşuyordum. Önceki haftalarda bunun asla gerçekleşmeyeceğini düşünmüştüm.

"Yıldızlar, her sabah sizinle uyanmak istiyorum," diye mırıldandım.

Boynumu öptü, sonra tenimi ısırdı. Arkamda sertleşti, her nefeste daha da kalınlaştı ve uzadı, ben de kıcımlı ona doğru ittim. Alçak bir hırıltı göğsünü gümbürdetti. "Yapacaksın. Şu andan itibaren burada uyanacaksın. Bizim yatağımızda. Benimle birlikte."

"Gardiyan Alleron nerede?" Sessizce sordum, eli tenimde, kalçamda ve uyluğumda gezinirken gözlerim kapalıydı. Hareketleri yumuşak ve sakinleştiriciydi ama aynı zamanda tahrik ediciydi.

"O artık sarayda değil."

Eli yan tarafımda dans etti ve tüylerim diken diken oldu. "Onu nereye götürdün?"

"Uzakta. Şu anda dili ve parmakları yok ve Lochen adalarından birine doğru yol alıyor."

Yüzümü ona döndüm, gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

Jax bana tembelce gülümsedi, siyah saçları dağınıktı ve gözleri erken saate rağmen parlaktı. Göğsü çıplaktı, bronzlaşmış teni sabah güneşinde güzel ve pürüzsüzdü. Bir zamanlar Lordling Neeble'ın saldırısında göğüs kemiğinin hemen altında derisini sıyırmış olan yara izi şimdi o kadar silikti ki görmek zordu. "Quinn'in Lochen'le birkaç karşılaşması oldu. Adalarında yaşayan bazı kötü niyetli kişileri tanıyor ve senin koruyucunu da onlardan birine satmış."

Çenem düştü. "Onu sattın mı? Bir köle gibi mi?" "Aynen öyle."

"Ama kölelik sadece bizim kıtamızda değil, diğer kıtalarda da yasaklanmıştır."

Jax omuz silkti ve bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Köleliğin yasaklanmış olması, bunun yaşanmadığı anlamına gelmez. Kölelik toplumun karanlık kesimlerinde her zaman var olacaktır. Sadece siz bunu görmüyorsunuz."

Parmağı çenemde gezindi ve beni kendine doğru çekti. Kokusunu içime çektim. Çam ve baharat duyularımı gıcıklıyor, içimde dolaşan paniğin bir kısmını hafifletmeye yardımcı oluyordu.

"Yani eski vasım şimdi bir köle mi?"

Jax boynumu öpmek için başını eğdi. "Öyle. Bu onun için uygun bir son, sence de öyle değil mi?" Dudakları köprücük kemiğimin üzerinde gezindi ve diğer eliyle gömleğimi yukarı kaldırıp başımın üzerine geçirene kadar serbest bıraktı. "Ironcrest büyüm onun sesinin çalınmasını engelledi ve engellemeye de devam edecek. Ama büyü yıpranmış olsa bile -ya da bir Ironcrest büyücüsü ilk başta olduğunu söylediğin gibi onu çözmüş olsa bile- dili olmadan konuşması zor olur ve parmakları olmadan da yazamaz. Ayrıca, bir köle olarak zaten kimse onu dinlemeyecektir. Tüm diyara benim Kara Akıncı olduğumu söylese bile kimse ona inanmaz."

İçimden bir ürperti geçti. Çok acımasızdı. Çok gaddarca. Yine de eşimin bağı boyunca dalgalanan şiddet bana bunu tekrar yapacağını söyledi. Jax'in acımasızlığının, özellikle de konu sevdiklerini korumak olduğunda, sınırı yoktu. Karanlık doğası bazılarını rahatsız etse de, bana kendimi güvende hissettirmekten başka bir şey yapmamıştı. O böyle biriydi. Karanlık ve aydınlık. İntikamcı ama nefes kesici bir nezakete sahipti. O benim eşimdi ve benim için mükemmeldi.

"Onu bir daha asla göremeyeceğim." Ağzı dudaklarıma geri döndüğünde başımı geriye doğru eğdim.

Beni derinden öptü, sonra geri çekilerek, "Hayır, aşkım. Temelli gitti."

"Ve artık Kral Paevin öldüğüne göre Bastian evine dönebilir."

Jax'in dudakları boynumda her zaman içimde bir kıpırtıya neden yumuşak noktayı buldu. Orayı öptü, nefesim kesildiğinde zevkle homurdandı. Beni tekrar usulca, saygıyla öptü, sonra başını salladı.

"Evet, Bastian'ı bugün eve götüreceğiz ve ihtiyaç duydukları bilgiyi rapor edebilmen için seni Şarkı Adası'na geri götüreceğiz, sonra da diğer melezlerin serbest bırakıldığından emin olmak için Faewood'a döneceğiz. Hâlâ o halhalleri takıyorlar, ancak kral onlara komuta etmeden ne durumda olacaklarından emin değilim. Ama onları kurtardıktan sonra buraya döneceğiz ve sonra da ailemin sizi kabul etmesi için bir yol bulacağız."

Kollarımı ona doladım ve dokunuşunda kaybolmama izin verdim. Sihirli bir telaşla tüm giysilerimi çıkardım ve sonra Jax'in sert, çıplak vücudu benimkinin üzerindeydi.

Ve birlikte hareket etmeye başladığımızda, onun sert boyu beni en mükemmel şekilde doldurduğunda, içimde bir umut ışığı yandı. Belki, sadece belki, tüm bunlar her zaman umduğumuz gibi sona erecekti.

Belki de her şey sonunda, *gerçekten*, yoluna girecekti.

KISIM 4

Kalkmadan önce iki kez seviştik. Yine de yataktan ayrılmak zordu. Jax ve ben bağımızı tamamladığımızdan beri birlikte çok az zaman geçirmiştik ve nihayet ikimiz de gün için giyinmek üzere kalktığımızda gözlerindeki yırtıcı parıltıya bakılırsa, sihrinin kıyafetlerimi bir kez daha çırpıp çıkarmasının uzun sürmeyeceğini hissediyordum.

Benimle tekrar çiftleşme düşüncesiyle karnımın alt kısmında lezzetli bir sızı kıvrıldı, ama kendime daha yapacak çok işimiz olduğunu hatırlattım.

Çabucak yıkandım, sonra Jax'ın artık *gardırobumuz* olarak adlandırmamda ısrar ettiği gardıroba gittim ve uzun kollu bir bluz ile sade siyah bir tayt giydim.

Pantolon ve tunik giymiş olan Jax arkamdan yaklaştı ve beni boynumdan öptü. Ellerini kalçalarımın koyarak kulağıma boğuk bir sesle fısıldadı: "Her şey bittiğinde seni bu odaya kilitleyeceğim ve bir hafta boyunca aralıksız sikeceğim dostum."

Titredim ve o da kulağımı ısırdı. "Söz mü?" Fısıldadım.

Parmakları içime girdi. "Oh evet, dostum. Bu bir söz."

İsteksizce ikimiz de botlarımızı giydikten sonra Jax bir portal anahtarı aldı. Quinn'in küçük büyülü anahtarlardan yaptığı kavanozun yarısı artık boştu ve seyahat etmeyi kesinlikle kolaylaştırdıkları için daha fazlasını tedarik edip edemeyeceğini merak etmekten kendimi alamadım.

Jax elimi sıkıldığında kaşlarım kalktı. "Diğerleri bize katılmıyor mu?"

"Henüz değil. Önce Şarkı Adası'na gideceğiz, sonra da Bastian'ı eve götüreceğiz. Ondan sonra Faewood'a gittiğimizde bize katılacaklar."

"Bastian'ın sonunda Anna'ya döneceği için çok heyecanlıyım." Yüzümde bir sırıtış belirdi ve Bastian'ın nihayet hayatına geri dönebileceğini bilmek gülümsememi daha da genişletti.

Jax kıkırdarak anahtarı aktive edecek kelimeleri fısıldadı ve diyar etrafımızda eğildi. Portal transferi ayaklarımız sağlam zemine inene kadar bizi sarsıcı bir şekilde ezdi ve gerdi.

Büyük üniversite önümüzde belirliyordu. Tuz havayı öpüyordu, denizin esintisi etrafımızda dalgalanıyordu. Uzun otlar ellerimin arasında sallanıyordu ve yukarıda, soluk yeşil gökyüzü yıldızlarla doluydu. Bu adanın zamana hükmetmek için kullandığı tuhaf yöntem beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi.

Gece vakti binanın dış cephesi hatırladığımdan daha da eski görünüyordu. Kadim bir büyüyle aşılınmış ufalanan kaya önümüzde bekliyordu. Ağır zonklaması hayalet bir dokunuş gibi tenimin üzerinde kayıyordu.

"Burada gerçekten altı hafta mı geçirdin?" Jax bana bakarak sordu.

"Hayatımın en uzun altı haftasıydı."

Çenesi kilitlendi ve suçluluk duygusu aramızdaki bağa karıştı. Dün gece konuştuğumuz şeyi tekrar düşündüğünü biliyordum - bir daha asla böyle bir duruma düşmeyeyim diye artık Karanlık Akıncı olmayacaktı.

Bu konuda ne hissettiğimden hâlâ emin değildim. Onu bu rolden mahrum etmek istemiyordum ama tartışmanın da anlamsız olduğunu biliyordum. Jax her zaman benim güvenliğimi ön planda tutmuştu ve bir kez kararını verdiğinde bunun değişmeyeceğini biliyordum.

Birlikte merdivenleri tırmandık ve uzun, heybetli kapılara doğru yöneldik. Buraya diğer gelişimde olduğu gibi otomatik olarak açıldılar. İçeride tanıdık sütunlar ve meşaleler bekliyordu. Bu okulda çok zaman geçirmişt看 ve her şey çok tanıdık geliyordu.

"Hazır mısın?" Jax sordu.

Başımı salladım ve el ele eşikten geçip Üstat Fistideeous'un odasına doğru yol aldık.

Her şey o kadar hızlı gelişti ki, sanki bir anda önce girişte, sonra da küçük odalardaydık. Burada kaldığım süre boyunca haftalarca bu tür transferler yaşamama rağmen hâlâ alışamamıştım. Burası çok fazla büyüyle doluydu.

Gözlerimi kırıştırdım ve kendimi yeni çevremize alıştırdım. Tüm rafları tertemiz kitaplar ve külliyatlar süslüyordu ve uzak duvarın yanında dört ayaklı âlim duruyordu.

"Ah, sevgili Elowen, dönmüşsün!" Gargoyle pençeli ayaklarının üzerinde dönerek bizimle yüzleşti. Karanlık gözleri bize doğru baktı ve dudakları korkunç bir gülümsemeyle kalktı. "Ve görüyorum ki eşini de yanında getirmişsin, bu da demek oluyor ki kaderi çarpıtmış olmalısın."

Jax başını eğdi. "Gerçekten de öyle. Sizi tekrar görmek güzel." Üstat Fistideeous'un gülümsemesi genişledi. "Ben de öyle, prensim."

Kafam karıştı ve olduğum yerde donakaldım. "Bekle, beni hatırladın mı?" Şu anki gerçekliğimizde Üstat Fistideeous ile daha önce hiç karşılaşmamıştım - aylar önce kardeşini bulmanın yollarını ararken onunla tanışan Jax'in aksine. Ama diyarımızın gidişatını değiştirdiğim için çirkin bilgenin kim olduğumu bilmeyeceğini düşündüm.

Üstat Fistideeous'un gülümsemesi soldu. "Ne yazık ki hayır, aslında seni hatırlamıyorum Elowen. Ama buradaki kadim büyü bana senin adında bir lorafinin benim tarafımdan eğitildiğini ve bugün öğrendiklerini paylaşmak için döndüğünü söyledi."

Jax ve ben ikimiz de etrafımızdaki duvarlara baktık. Bu topraklarda kadim büyü titreşiyordu ve bu binanın inşa edildiği kayada benim tam olarak kavrayabileceğimden çok daha güçlü bir büyü vardı. Aynı güçlü his doğaüstü mahkemenin binasını ve diyarımızdaki benzer taştan yapılmış diğer binaları da dolduruyordu.

Bir zamanlar diyarımızda dolaşan tanrılar ve tanrıçalar bu kayalara ve toprak parçalarına her ne yapmışlarsa, zamana meydan okuyan kalıcı bir etki bırakmışlardı. Büyüleri o kadar karmaşıktı ki, çok az kişinin bunu tam olarak kavrayabileceğinden şüpheliydim. Tabii anlayabilen varsa.

Bu büyüleyici düşünceden sıyrılıp omuzlarımı silktim ve eski öğretmenime yaklaştım. "Haklısın. Sen beni hatırlamasan da ben seni kesinlikle hatırlıyorum ve kaderi bükerek öğrendiklerimi paylaşmak için buradayım."

"Çok iyi. Bu ." Beni odanın sonundaki alçak bir banka götürdü ve bir parşömen açtıktan sonra kristal bir küreye doğru başıyla işaret etti. "Elini kürenin üzerine koy. Büyü senden bilgiyi çekecek."

Dediğini yaptım ama hanlarda ve mahkemelerde kullanılan ve sadece kimlik bilgilerini kataloglayan kürelerin aksine, onun küresindeki büyüün hissi düşüncelerimi kuşattı. Güç zihnimde dönüyor ve dilediğini alıyordu.

Kelimeler sayfalar boyunca akıp gitti ve semellerle geçirdiğim zamanın ayrıntıları belirdikçe gözlerim büyüdü. Her bir

Kadere hükmettiğim ikinci an belgelenmişti. Benim adımı vermiyordu ve kimliğimi belirleyen hiçbir şey yoktu ama gelecek yüzyıllarda yeni bir lorafin doğar ve topraklarda yürürse, Şarkı Adası'na gelirse, o da tarih kitaplarından bir şeyler öğrenebilirdi.

Büyü bittiğinde, içimde huzursuz bir his vardı. Zihnim tam anlamıyla yağmalanmıştı ama bu sadece semellerle geçirdiğim zamandan çalınmıştı. Daha fazlasını değil. Üstat Fistideeous'un benim için yaptıklarına karşılık ödenecek küçük bir bedeldi bu.

Yine de bu hissi üzerimden . Kesinlikle garipti.

Bilgi paylaşımı tamamlandığında "Teşekkür ederim," dedim. "Siz olmasaydınız, prens ve ben şu anda birlikte olamayacaktık ve kıtada mayalanmakta olan korkunç bir plan şekilleniyor olacaktı."

Bilge'nin gülümsemesi bir kez daha genişledi ve parşömeni çevirip deri bir kayışla sabitledi. "Sana iyi ders verdiğimi ve değiştirdiğin her şeye dikkat ettiğini duyduğuma sevindim. Sizi hatırlayamasam da bu zevkin bana ait olduğunu söyleyebilirim ve yaptıklarınız için teşekkür ederim." Pençelerinden biriyle parşömene vurdu. "Başka bir lorafinin yardımımıza ihtiyaç duyacağı gün gelebilir ve bugün paylaştığın şey tam da onun aradığı şey olabilir."

Eğildim ve ona bir öpücük verdim, teni taş gibi serin ve pürüzlüydü ve geri çektiğimde içinde bir kızarıklığın yükseldiğine yemin edebilirdim.

"Size ne kadar teşekkür etsek azdır, Üstat Fistideeous." Jax ona doğru eğildi.

Gargoyle boğazını temizledi, bir ayaktan diğerine zıpladı ve sonra da eğildi. "İkinize de nice aylar ve yıldızlar boyu mutluluklar dilerim."

Vedalaştık ve sonra büyü etrafımızda dönerek bizi üniversitenin ön merdivenlerine geri götürdü. Hem Jax hem de ben yukarıya, ikimizin de hayatını değiştirmiş olan eski binaya baktık.

Sessizce ona veda ettik ve ardından bizi kıtaya geri götürmesi için bir portal anahtarı kullandık.

Diğerlerini bulmak için Jaggedston'a geri döndük. Zor olmadı. Jax'in süitinin pencere kenarında bir dillemsill bizi bekliyordu ve herkesin Bastian'ın büyülu odalarında bizi beklediğini haber veriyordu.

Dillemsill sihirle dönmeye başladığında Jax sesinde bir gülümsemeyle, "Neyin peşinde olduklarını ancak hayal edebilirim," dedi.

Duvarların içinde yarattığı sihirli asansörü kullanarak Jax'in kulesinin üçüncü katına çıktık. Onu kullanmama izin verdi, ben de yaratılışı örten tabloyu kapattım ve asansöre inmesini söyledim. Üçüncü katta, yeşil renkte parlayan ve etrafın temiz olduğunu gösteren düğmeye dokundum. Portre açıldı ve tanıdık üçüncü kat bizi karşıladı.

Asansörden çıktığımızda, büyü süite doğru ilerlerken halı adımlarımızı sessizleştirdi. Jax kapıyı hızlıca bir kez tıklattı, sonra içeri girdi.

Bastian oturma alanında oturduğu yerden başını kaldırdı. Diğer herkes ya etrafındaki mobilyalara uzanmış ya da gelişigüzel ayakta duruyordu.

Önlerinde kocaman bir yemek tepsi duruyordu ve görünüşe hepsi afiyetle yiyordu.

"Umarım o kadehler leminai ile dolu değildir." Jax ellerini kalçalarına koydu, sesi sertti ama dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Tabii ki hayır. Bizi ne sanıyorsunuz?" Trivan kadehini kaldırarak cevap verdi. "Ayyaşlar mı?"

"Kardeşim, bu peynire doyamıyorum. Cidden, en iyisi." Bastian kalın bir dilim peynir aldı ve bir dilim ekmeğin üzerine koyduktan sonra hepsini ağzına attı. Yanında, kanepenin üzerinde bir aynalı cam duruyordu.

Ondan yayılan saf neşeye hafifçe güldüm ve bunun erkeklerin arkadaşlığından ve Anna ile istediği zaman konuşabilmesinden kaynaklandığını hissettim. Bir de sadece bir gündür bu odadaydı. Ben Şarkı Adası'nda hararetle çalışırken Saramel'in ona baktığı bu gerçeklikte haftalarca hapis kalmamıştı.

Jax kıkırdayarak Bastian ve diğerlerine katıldı.

Bowan Bastian'ın karşısındaki sandalyede öne doğru eğildi ve bir parça peynir aldı ama Bastian parmaklarını onunkilerden uzaklaştırdı. "O aldığın benim kahvaltım."

Bowan sırtıttı ve peyniri ağzına attı. "Evet, öyle ve oldukça lezzetli."

Lars ve Phillen kapının yanında dururken Trivan kıs kıs güldü ve tepside birkaç parça kaptı. İkisinin de elinde içecek vardı.

Lander ve Alec duvarın yanında uzanıyorlardı ve Quinn ortalıkta görünmüyordu. Karga gibi şekil değiştiren hakkında hızla öğrendiğim bir şey vardı.

ve grup içinde rahatça dolaştı ve kimse bunun hakkında bir şey düşünmemiş gibi görünüyordu.

Jax kardeşinin yanına çöktü ve onu omzundan alkışladı. "Eve gitmeye hazır mısın?"

Bastian'ın gözleri büyüdü ve başını çevirdiğinde boynuzları o kadar hızlı sallandı ki, daha yakında duran biri olsaydı muhtemelen devrilirdi. "Ciddi misin?"

Jax başını salladı. "Kral Paevin öldü. Sana bir daha zarar veremez."

"Bugün eve gidebilecek miyim?" Bastian koltuktan sıçradı, içinden bir sevinç çığlığı yükseldi. Bunu o kadar hızlı yaptı ki, önündeki tepsi devrildi ve peynir her yere uçtu.

Bowan bir parça yakaladı ve ağzına attı. Lander o kadar şanslı değildi. Tepsi kafasına indi.

Homurdanarak onu yana devirdi.

Bastian kardeşini sert bir şekilde kucaklarken kendimi tutamayarak güldüm.

"Sanırım kimse sana söylemedi?" Jax gülerek söyledi.

Lander başını salladı. "Ona sürpriz yapmana izin vereceğimizi düşündük."

Bastian hâlâ tezahürat yapıyordu. "Eve mi gidiyorum? Bugün mü? Anna biliyor mu?" Kardeşini bir kez daha kucakladı.

Jax homurdandı ve aynı hızla kardeşine sarıldı. "Henüz değil, yani istersen ona sürpriz yapabilirsin."

"Ooh, iyi fikir. Ona evde sürpriz yapacağım." Sonunda kardeşini serbest bıraktı ve etrafına bakındı. "Ne zaman gidiyoruz?"

Jax cebinden bir portal anahtarı çıkardı. "Şimdi, eğer istersen."

Bastian sırtıttı, Jax'in keyfi yerindeyken yüzünde beliren ifadeye o kadar benziyordu ki kalbim kabardı. "Şimdi kulağa hoş geliyor."

JAX, Bastian'ı kuzeye tek başına götürdü. Yaşadığı yeri görmek ve Anna'yla tanışmak istememe ve Jax'in orada da kardeşiyle vakit geçirmeyi çok isteyeceğini bilmeme rağmen, Bastian'ın veliaht prensin kardeşi olduğunu kimse bilmiyordu. Bastian'ın evlenmek istediği kadın bile.

Jax ve Bastian tam bir sezondur gizlice buluşuyor olsalar da, neredeyse hiç kimse bunu bilmiyordu. Bastian'ın kasabasına gelen saray mensuplarının sayısı arttı, Jax'ın onların gelişini gizlemek için rmesi gereken illzyonların sayısı da artıyordu. Bu nedenle Jax kardeşini çoğu zaman yalnız ziyaret ediyordu.

Jax'ın krallığa kardeşinin melez olduğunu açıklayacağı zaman gelene kadar bu oyunu sürdüreceklerdi ve Jax kral olduğunda yapacağı ilk şeyin bu olacağını hissediyordum.

Arkadaşım bir saatten kısa bir süre sonra döndü ama hiçbirimiz onun yokluğunda boş boş oturmamıştık. Kurtarmayı umduğumuz melezler için şifa iksirleri, yiyecek ve saz bitkilerinden oluşan çantalar hazırlamıştık.

Jax hızlı çalışmamızı onaylarcasına başını salladı ve kardeşiyle daha fazla zaman geçirmeyi çok istediğini bilsem de saat hala ilerliyordu.

Kralın lmnn üzerinden bir gün geçmişti ve Leafton'da neler olduğunu ya da muhafızların melezlere ne yaptığını kim bilebilirdi ki? Yüzüncü Yıl Maçları'nın kaosunun *başlamasıyla* -eğer Maçlar hâlâ planlanıyorsa- Faewood'un başkenti muhtemelen kötü niyetli kişilerin istedikleri köleleştirilmiş melezleri alabilecekleri en önemli yerdı.

Taşınmamız gerekiyordu. şimdi.

Hepimiz byl sitte durduk ve Jax başka bir portal anahtarı çıkardı, sonra elini bana uzattı. Diğerleri de hep birlikte kilitlenene kadar ne ıktılar.

Erkeklerin hiçbiri siyah maskelerini ya da akıncı kıyafetlerini giymemişti. Jax yokken birkaçının bana açıkladığı gibi, Kara Akıncı grubu olarak geçirdikleri günler resmen sona ermişti. Jax'ın de tahmin ettiği gibi, bu konuda çok fazla mücadele etmemişlerdi. Phillen bile rahatlamış görünüyordu ve bunu görmek akıncı rollerinin sona ermesinden dolayı duyduğum suçluluk duygusunu bastırmıştı.

Jax portal anahtarını birbirine bağlı avuçlarımızın arasına ve onu etkinleştirecek kelimeleri fısıldadı.

Bir sihir ve g girdabında, zemin ayaklarımın altından düştü ve sonra bir sihir göz kırpmasıyla alemde spiral iziyorduk.

Başkentin dışında, bizi mağaralara götürecek yabancı patikasının yakınında yeniden ortaya çıktık. Havayı kasvetli bir his kaplamıştı ve normalde uzaktaki stadyumların ve sahaların etrafında görmeyi beklediğim hareketlilik yoktu.

"Maçlar iptal mi edildi?" Üzerimdeki bluzu düzelttim ve birkaç tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım.

Phillen başını salladı. "Hayır, ama Jaggedston Herald bu sabah iki hafta ertelendiklerini ve Ironcrest Balosu'nun da ertelendiğini bildirdi. Kralın cenazesi bittikten ve yeni hükümdar Faewood'un tahtına oturduktan sonra her şey her zamanki gibi devam edecek. Ama artık her şey geride kalıyor."

Trivan homurdandı ve uzaktaki stadyumlardan birine doğru başını salladı. Üzerinde her gün hangi müsabakaların yapılacağını gösteren bir pankart asılıydı. "Dürüst olmak gerekirse, kralın ölümünden sonra sarayın hâlâ Yüzüncü Yıl Maçları'na izin vermesine şaşırımdı."

"Bunun muhtemelen kızıyla bir ilgisi var," diye yanıtladı Lander. "Bu sabah Faewood prensesinin tahta geçeceğini duyurdular ve kendisi duygularına yenik düşmemesiyle tanınır. Büyük olasılıkla, krallığındaki fae'ler maçları dört gözle beklediğinden ve çok sayıda yarışmacı bu maçlara katılmak için geldiğinden, maçların devam etmesinde ısrar etti."

"Kibritlere rağmen geleneksel cenaze geleneklerinin sürdürüleceğini düşünüyor musunuz?" Ben sordum.

"Herald'ın söylediğine göre, evet," diye yanıtladı Phillen. "Resmi yas dönemi yarın başlayacak. Bir hükümdarın defnedilmesinden önce her zamanki gibi bir hafta sürecek. Ama hepimiz buna uymayacağız." Çenesi kilitlendi. "O pislik tam olarak hak ettiğini buldu."

"Katılıyorum," dedi Lars.

Dudaklarımı büzerek başımı salladım. Ölüm kaçınılmazdı ama siltenitlerin yaşam süreleri uzundu, bu yüzden bir kral ya da kraliçe öldüğünde, Faewood'un kralından kurtulduğumuza sevinsek bile, bu genellikle tüm kıtayı sarsardı.

"Bu bizim avantajımıza olabilir," dedi Alec. "Herkes kendini kralın cenazesine, ardından prensesin tahta geçişine ve sonra da Maçlar'a hazırlıyor olacak. Orman'da neler olup bittiğine kimse dikkat etmeyecek."

Jax başıyla onayladı. "Bu bize her şeyi belgelemek için de daha fazla zaman verecek. Acele etmeyeceğiz." Jax cebinden birkaç gözlük çıkardı.

Dün gece ben uyurken ve grup melezleri kurtarmanın en iyi yolunu tartışırken, Kral Paevin'in yaptığı her şeyi belgelemenin önemli olduğu konusunda anlaşmaya varılmıştı.

Birinin melezlere daha fazla zarar vermeye ya da onları kralın sinsi planının bir parçası olmakla suçlamaya çalışması gibi nadir bir ihtimalde - eğer böyle bir şey ortaya çıkarsa - belgeler melezlerin hepsinin masum olduğunu kanıtlayacaktı. Özellikle de herhangi biri onları üremekle suçlamaya kalkarsa, çünkü böyle bir eylem ölümle cezalandırılırdı.

"Hadi işe koyulalım." Jax yabancıların izini sürdü, biz de onu takip ettik.

Ormanın kokusu etrafımı sardı ve tanıdıklığı ruhuma hayat verdi. Eski yabancı arkadaşlarımdan birkaçı ağaçlarda ve çalılarda görüldü ve onlara selam verdim, ama Esopeel'i bulmaya çalışsam da o onlardan biri değildi.

Aşağıdaki mağaralara açılan tuzak kapısının bulunduğu açıklığa ulaştığımızda, hastalıklı, karanlık bir büyüün nabızı tenimde karıncalandı.

"Burayı çevreleyen itme büyüü belli ki hâlâ bozulmamış." Ürperdim. Orman'ın bu kısmıyla ilgili her şey kaçma isteği uyandırıyor.

Jax herkese "Zorlayın," diye talimat verdi. "Gerekirse nefesinizi tutun."

Hepimiz, insanın kaçma içgüdülerini haykıran yapışkan büyüün içinden . Ondand kurtulduğumda daha rahat nefes aldım ama itici büyüünün nabızı hâlâ tenime çarpıyordu.

Phillen hiç vakit kaybetmeden bir dizinin üzerine çöktü ve tuzak kapısının üzerine düşmüş renkli yaprakları iterek yoldan çekti. Kapının küçük mavi kolu görüldüğünde elini kapının etrafına doladı ve çekerek açtı.

Kayaya oyulmuş bir merdiven boşluğu belirdi, ancak tüm erkekler herhangi bir muhafız olması durumunda harekete geçmeye hazır olmalarına rağmen merdiven boştu. Daha önce merdivenin dibinde bulunan fusterill muhafızları hiçbir yerde görünmüyordu.

"Beni takip edin." Arkadaşım aşağıya inerken etrafında sihir parlıyordu. Önünde bir aynayı tutuyor, mağaralara dalarken her şeyi kaydediyordu.

Teker teker ona katıldık, tek sıra halinde merdivenlerden aşağı indik, sonra nemli kayaya oyulmuş tünellerden geçtik.

Sinirlerim midemi sıkıştırıyordu ama tüneller ürkütücü derecede sessizdi. Bizi karşılayan tek ses, tünelin tavanından *damlayan* suyun sürekli *damlamasıydı*.

Dolambaçlı karanlık geçitlerden tek sıra halinde aşağı indik ve semellerin bana bu mağaralar hakkında gösterdiklerini hatırlayarak yolu aradım. Ama buraya ilk kez girdiğimizden farklı olarak, tünelleri ya da dönemeçleri kapsayan herhangi bir yanılama yoktu.

"Buradaki büyü şimdiden etkisini yitirmeye mi başladı?" Bowan başını eğerek sordu.

"Bunu söylemek zor," diye yanıtladı Jax, hâlâ ilerliyordu. "Her gün aktive edilmesi gerekiyor olabilir ve bu sabah henüz kimse bunu yapmadı."

Sonunda Bastian'ın tutulduğu mağaraya ulaştık. Dairesel oda önümüzde açıldı. Mekânı ürkütücü bir sessizlik doldurmuştu. Yukarıda sadece tek bir meşale yanıyordu. Daha önce olduğu gibi, kayaya oyulmuş oda kapılarının hepsi kapalı ve kilitliydi. Ama buraya son gelişimimizde ardımızda bıraktığımız cesetlerin hepsi ortadan kaldırılmıştı. Kan lekeleri bile kalmamıştı. Birisi Bastian'ın kurtarılmasına dair tüm kanıtları tamamen ortadan kaldırmıştı.

Jax bize en yakın olan kapıya doğru başını salladı. "İçeride kimsenin zincirlenmediğinden emin olmak için muhtemelen onları kırmamız gerekecek. Buradaki her tünel ve mağaradaki her odayı ve her hücreyi kontrol etmemiz gerekecek."

Bowan iç çekti. "Bu biraz zaman alacak."

Bowan ve Trivan ilk kapıdan geçerken, Phillen ve Lars ikinci kapıdan girmeye çalıştılar.

Kilit açma büyüleriyle ilgili bilgime başvurdum ve diğer kapıların kilit mekanizmalarını hızla açtım. Teker teker açtık ve içeriye baktık.

Ve her kapının ardında, ya yerde umutsuzca yatan ya da duvarlara yaslanmış melezler bulduk. Çoğunun gözleri açıktı, yüzlerinde şaşkın bir ifade vardı, bazıları ise uyuyor gibiydi.

Jax'in aurasından öfke fışkırıyordu. "Tam da korktuğumuz gibi oldu. Onları burada ölüme terk etmişler."

"Ve daha da kötüsü, halhalların gücü onları hâlâ hapsediyor." Rhifilyte değerli taşlara doğru el salladım. O taşı görmek bile içimde geri çekilme isteği uyandırdı. Onca yaz boyunca ben de kafese kapatılmıştım.

Phillen'in burun delikleri alevlendi. "Burayı korkaklar yönetiyor. Tüm muhafızların kaçmış olması dehşet verici."

Jax'in dudakları inceldi ve öfkesi aramızdaki bağ boyunca bana doğru ilerledi. "Herkes gözlüklerini taksın. Tüm bunların belgelenmesi gerekiyor."

Teker teker dediğini yaptık. Elimde gözlük, bir kadının yanına çömeldim. Dudakları kurumuştı, cildi tozla kaplıydı.

Ve bu büyük mağaradaki diğerlerini kontrol ettiğimizde, sadece her birinin hala yaşadığından emin olmak için, melezlerin hiçbiri hareket etmedi ya da orada olduğumuzu bile bilmiyor gibiydi.

Jax, "Herkesi hücrelerden çıkarıp açık alanlara yerleştirmemiz gerekecek," dedi. "Bu iş bittikten sonra buradaki her bir melezi sayacağız."

Hepimiz işe koyulduk, melezleri kaldırdık ve ağırlıklarının altında homurdanmaya başladık. Bastian'ı kurtardığımızda olduğu gibi, hepsi tepkisiz kaldı. Onları hücrelerinin dışında yere yatırdığımızda hiçbiri gözünü bile kırpmadı.

Bu mağarada işimiz bittiğinde, iki düzine melez önümüzde kıpırdamadan yatıyordu. Hepsini sulamak için saggerwire bitkilerini kullandık. Yaprığın iç yüzeyinde tutulan su, her birini sadece bir damla ile yeniden sulamamızı sağladı. Bazıları o kadar kurumuş görünüyordu ki, içki içmeyeli günler olmuş gibi bir hisse kapıldım.

Nefes nefese mağaradaki dolambaçlı tünellere doğru baktım. "Burada çocuklarla birlikte düzinelerce başka melez var. Hepsini bulmak zorundayız."

Jax başıyla onayladı. "Herkesi yakalamadan işimiz bitmeyecek."

Mağaralardaki tüm melezleri kurtarmamız bir haftadan fazla sürdü. Sayıları çok fazlaydı ve kurtarılmalarını hızlandıracak kadar çok değildik.

Bu süre zarfında melezlerden hiçbiri uyanmadı ve hiçbir muhafız geri dönmedi. Çok geçmeden gerçekten de burada ölüme terk edildikleri anlaşıldı. Çocuklar bile.

Çocuklar da ebeveynleri gibi katatonik kaldıklarında kalbim kırıldı. Yetişkinler gibi çocuklar da halhal takıyordu.

Jax'i Possyrose Ormanı'nda hangi çocuğun bulduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. gözleri buğulanmıştı, bize bakıyorlardı, hiçbir şey görmüyorlardı ve onları her gördüğümde hıçkıra hıçkıra ağlamamak için kendimi zor tutuyordum.

Bu çocuklar kısa hayatları boyunca kölelik ve istismardan başka bir şey bilmiyorlardı. Ama hiçbirinin boynuzunun olmadığını fark etmeden edemedim. Doğmuş olanların hiçbirisi Bastian'dan gelmiş olamazdı ama yetişkin dişilerden üçünün hamile olduğunu, karınlarının yuvarlak ve şiş olduğunu keşfettik. Yavrularına ne olacağını düşündükçe ürperiyordum.

İçimi rahatlatan tek şey, bu çocuklardan ya da yetişkinlerden hiçbirinin bunların hiçbirini hatırlamayacağını bilmektir. Bastian hala kralın büyüü altında kilitli kaldığı zamanları hatırlayamıyordu, bu da bu küçük, masum ruhların ve onları yetiştiren yetişkinlerin de muhtemelen hiçbir şey hatırlamayacağı anlamına geliyordu.

Yine de, bu onların istismarını daha az korkunç hale getirmedi.

Tüm bunların tek kurtarıcı yanı, Alec'in sarayın ve kralfendinin dikkatinin dağıldığı konusunda haklı olmasıydı. Faewood'da kralın cenazesi, prensesin veliahtlığı ve ardından başlayacak olan Yüzüncü Yıl Maçları nedeniyle o kadar çok hareketlilik yaşanıyordu ki, kimse Orman'a dikkatini vermiyordu.

Her gün gelip gitmemize izin verdi, sadece ağrıyan kaslarımız talep ettiğinde dinlenmek ve yemek yemek için yeterince uzun süre durduk.

Her gece tünellerden çıktığımızda toz sürekli olarak tenimi kaplıyordu ama sekizinci günün sonunda her tüneli ve mağarayı keşfetmiştik ve Peçeli Arada'ya hızlı bir girişimde bulunduktan sonra, semeleler tüm köleleştirilmiş melezleri bulduğumuzu doğruladı.

"Sence Saroly'nin tüm bunları düzeltmesi ne kadar sürer?" Düzinelerce bilinçsiz melezle kaplı tünele bakarken Jax'e sordum.

Dudakları inceldi. "Ne kadar sürerse." Cebinden bir portal anahtarı çıkardı. "Lafı açılmışken, sanırım Norivun'a olan biten her şeyi anlatmanın zamanı geldi. sonrasının nasıl halledileceğine o karar versin." Arkadaşlarına döndü. "Burada kalın ve onları beslemeye ve su vermeye devam edin. Elowen ve ben Solis kıtasına geri dönüyoruz."

KISIM 5

Yeraltı mağaralarında yanımızda duran Norivun'un devasa siyah kanatları arkasında katlanmıştı. Dört muhafızı arkasında duruyordu ve hepsinin yüzünde acımasız bir ifade vardı. Solis'in auralarından öfke yayılıyordu.

Norivun'un gümüş kaşları birbirine yaklaştı. "Onları bu koşullarda tutamayız. Saroly'nin her bir halhalı onlardan başarıyla çıkarması haftalar alabilir. Onları Solisarium'a geri götürüp orada tutmamız gerekecek, tabii tüm Faewood'un burada neler olup bittiğini bilmesini istemiyorsanız?"

Boğazımdaki yumağı yuttum ama cevap veremedim Jax başını salladı. "Hayır, bu kaçınmayı tercih edeceğimiz çok fazla soruyu gündeme getirir." Kurnazca elime uzandı ve onu sıktı.

Birbirimize söz verdiğimiz gibi, kaderi değiştirdiğimi ikimizden başka kimse bilmiyordu. Ve Jax zaten hiçbir sorunun bana yöneltilmesine izin vermeyeceğine karar vermişti. Beni olası sonuçlardan korumak onun bir numaralı önceliği idi, bu yüzden Kral Paevin'in yaptıklarını gizlemek anlamına geliyorsa, o zaman yapardı.

Norivun başını salladı. "Bu durumda, onları buğudan arındıracağız ve her bir halhal çıkarılana kadar onlara bakması için personel tutacağım."

"Peki ya çocuklar?" Sesim titreyerek sordum. "Onlara ne olacak?"

Solis kraliyet ailesinin sesi yumuşadı. "Önce onlarla ilgileneceğiz." "Peki işiniz bittiğinde?" Jax sordu.

Muhafızlarından biri olan Sandus öne çıktı. "Onları evleri neredeyse oraya geri götüreceğiz."

Jax'in kaşları çatıldı. "Eve döndüklerinde şüphesiz sorular sorulacaktır. Bazılarının artık çocukları var. *Yasadışı* çocuklar. İyileşmeleri konusunda beni bilgilendirmeye devam edecek misin? Muhtemelen buraya döndüklerinde, büyüene ve muazzam büyülerini saklamayı öğrenene kadar çocuklarını gizlemek için gerekli olan illüzyonları kullanmak zorunda kalacağım."

"Elbette," diye yanıtladı Norivun.

İçimi çektim. Norivun'un yardımı omuzlarımdaki dağ gibi yükü hafifletmiş olsa da Jax haklıydı. Bu öylece bırakıp gidebileceğimiz bir şey değildi. Melezlerin güvenliğini sağlamak için mevsimler boyunca çalışmaya devam etmemiz gerekecekti. Ama etrafımdaki herkese bir kez baktığımda, hepsini korumak için gereken her türlü görevi üstleneceğimizi biliyordum.

"Teşekkür ederim." Jax başını Norivun'a doğru eğdi ve ekledi, "Gerçekten, onlara yardım ettiğin için teşekkür ederim. Size borçluyum."

"Korkarım tam tersi. *Size borçluyuz.*" Norivun kaşlarını çatı. "Bu vahşeti temizlemek benim görevim, çünkü kıtaman madenleri bundan sorumlu olan mücevherleri yetiştirdi ve halhalleri fae'lerimden biri taklit etti. Bunun düzeltilmesini sağlayacağım."

Jax yumruğunu göğsüne götürdü ve eğildi. Norivun da aynısını yaptı.

Formaliteler tamamlandıktan sonra Norivun ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Hepiniz yolunuza gidebilirsiniz. Bundan sonrasını biz hallederiz."

Taşıyıldız'ın sarayına döndüğümüzde, Kral Paevin'in cenaze törenleri sona ermiş, yeni kraliçe tahtına oturmuş ve tüm kıta Yüzüncü Yıl Maçları'nın nihayet başlamasını dört gözle bekliyordu. Ama ben tüm bunları daha az umursayamazdım. Hem zihinsel hem de fiziksel olarak çok yorgundum ama Jax'in ve benim geleceğimiz hâlâ belirsiz olsa da, özgürlüğümü resmen talep etmek için henüz mahkemeye gitmemiş olsam da en azından önümüzde birkaç engel vardı. Neyse ki, bu gerçeklikte bunu yapmak için acelemiz yoktu. Herkes Taşıyıldız Krallığı'nın veliaht prensinin yeni vasım olduğuna inanıyordu çünkü

Muhafız Alleron

Resmi olarak kayıp ilan edildi.

Portal anahtarı bizi Jaggedston'a geri götürdüğünde akşam olmuştu. Bir hafta önce başkentten ayrıldığımızdan beri katılacağımız ilk yemek olan akşam yemeği için tam zamanında gelmiştik.

Ailesiyle bir kez daha gergin bir yemek yemeyi dört gözle beklemesem de bunun gerekli olduğunu biliyordum. Hiçbir yere gitmiyordum ve Stonewild kral ve kraliçesi oğullarının tahttan çekilmesini istemedikleri sürece, eninde sonunda beni kabul etmek zorunda kalacaklardı.

Mağaralarda üzerimizde biriken tüm kiri temizlemek için hızlı bir banyo yaptıktan sonra, Jax ve ben el ele özel odasından çıktık ve gizli asansörüyle birinci kata çıktık. Kulesinden çıktıktan sonra birlikte yemek salonuna doğru yürüdük.

"Prens Adarian!"

Aynı anda döndüğümüzde birkaç saray muhafızının sarayın önünden bize doğru koştuğunu gördük. "Prensim, sizi ve" - muhafızın bakışları bana doğru kaydı - "misafirinizi böldüğüm için özür dilerim, ancak yokluğunuzda acil meseleler ortaya çıktı."

Jax başını eğdi. "mi? Farkında değildim."

Muhafız ellerini iki yana açtı. "Evet, üzgünüm prensim. Gönderdiğimiz hiçbir dillemsill size ulaşamadı."

Jax ve ben yan gözle baktık. Faewood'daki mağaraları çevreleyen güçlü büyü düşünüldüğünde bu pek de şaşırtıcı değildi. Herhangi bir dillemsill'in onun kara büyüünü görebileceğinden şüpheliydim.

"Peki bu neyle ilgili?" Jax soğukkanlılıkla sordu.

İlk muhafız Jax'e tekrar hitap etmeden önce muhafızlar tedirgin bir bakış attılar. "Doğaüstü mahkemelerden yetkililer seni arıyordu ve ..." Dikkati yine bana kaydı ve yüzünde bir korku ifadesi belirdi.

Kaşlarımı çattım ve içimde bir huzursuzluk dalgası patladı. "Bir sorun mu var?"

Ancak muhafız dikkatini Jax'e geri verdi. "Özür dilerim prensim, ama döndüğünüzde sizi ve misafirinizi doğaüstü mahkemelere çağrıldığınız konusunda derhal bilgilendirmemiz emredildi."

Midem bulandı.

Jax kaşlarını çattı ve elimi sıkıca kavradı. "Bunun anlamı ne?"

"Özür dilerim, prensim." Muhafız eğildi. "Ben de emin değilim. Ben sadece size söylememiz için bize verilen mesajı iletıyorum."

Jax'in çenesi birbirine çarptı. "Mesaj alındı. Görevlerinize dönebilirsiniz." Muhafızların ikisi de selam verip sarayın önüne doğru geri yürüdüler. Jax topuklarının üzerinde döndü ve beni yemek salonuna doğru çekti. "Jax, yapmamız gerekmiyor mu-"

"Doğüstü mahkemelere gitmeyeceğiz. Yeterince şey yaşadınız."

"Ama Jax-"

"Elowen" -durdu ve bana doğru döndü- "haftalardır kendini yerin dibine sokuyorsun. *Haftalardır*, aşkım. Bunun devam etmesine izin vermeyeceğim." Sesi yumuşadı ve aramızdaki bağda korumacılığının nabızı bana doğru yükseldi. "Gel, yemek yiyelim ve sonra kuleme dönelim. Seni daha fazla strese sokmak istemiyorum. Bir molayı hak ediyorsun. Mahkemeler bekleyebilir."

Arkadaşımı ilerideki çift kapıya doğru takip ederken içimde hâlâ bir huzursuzluk dalgası yükseliyordu. Yemekhanenin girişindeki muhafızlar Jax ilerleyince kapıları hemen açtılar. Ancak beni gördüklerinde yan gözle bakmaları pek de belli belirsiz değildi.

Salona girdiğimizde tedirginliğim daha da arttı. Havada ağız sulandıran yemek kokuları dolaşıyordu ama oda, aceleyle öne atılan başka bir hizmetçi dışında şaşırtıcı derecede boştu.

"Prensım! Herkes seni arıyordu."

Jax olduğu yerde durdu ve beni yanına kilitledi. "Şimdi ne olacak?"

Hizmetkâr saygıyla eğildi. "Hepimize, doğüstü mahkemelerde sizin ve misafirinizin varlığının talep edildiği konusunda sizi derhal uyarmamız talimatı verildi." Dikkati Jax'e dönmeden önce bir an bana doğru kaydı.

Jax hırladı. "Elowen benim *eşim*. Ona bu şekilde hitap edebilir ya da ismiyle . Artık ondan misafirim olarak bahsedilmesini istemiyorum."

Hizmetçi eğildi. "Elbette hiçbir fikrim yoktu prensim. Özür dilerim."

"Mahkemenin istediği şeye gelince, yarına kadar bekleyebilir." "Aslında bekleyemez." Kralın otoriter sesi kulaklarımda yankılandı.

Arkamızdaki yemek salonuna adım atan Stonewild kralını görmek için döndüm. Havası muhteşemdi ama dikkati bana odaklanmıştı.

Kral oğlunun önünde durdu, aurası diken gibi etrafına yayılmıştı. "? Bir haftadan fazladır yoktun.

Kimse seni bulamaz."

Jax babasının bakışlarıyla gözünü kırpmadan karşılaştı. "Dışarıdaydım." "Nerede?"

"Burada olmaz."

Kral öfkelenildi. "Küstahlığından bıktım artık." Bakışları bana doğru kaydı, sonra Jax'e döndü. "Misafiriniz doğaüstü mahkemeler tarafından çağrıldı. Derhal oraya götürülmeli."

Jax önüne geçerek babasını görüş alanımdan çıkardı. "Neden?" Jax'in yan tarafına baktım.

Kral bakışlarını oğluna dikti. "Eminim varlığında sana söyleyeceklerdir. Ve oraya gitmelisin. Çağrıldı. Bunu görmezden gelemezsin, özellikle de bir haftadan uzun bir süredir kralefendiler bu sarayda ve Jaggedston'da onu arayıp dururken. Bu kadınla ilişkilendirilmemiz bile kraliyet ailesi için bir utanç kaynağı haline geliyor."

Bütün midem düştü. *Kingsfae beni mi arıyor?*

Jax'in burun delikleri genişledi ve çene kasları gerildi. "Elowen *benim eşim*. Ona saygılı davranılmasını bekliyorum."

Kralın kafası geriye savruldu. "Eş mi?"

"Evet, biz çiftleştik."

Kralın yanaklarına renk geldi ve bu gerçeklikte Jax'in ona bunu daha önce hiç söylemediğini hatırlamam bir saniye sürdü. "Ciddi olamazsın."

"Ben çok ciddiym, Peder."

"Bu tamamen başka bir mesele ve halledilecek." Kral'ın burun delikleri alevlendi. "Ama eş olsun ya da olmasın, o çağrıldı. Buradan gitmesi gerekiyor. Hem de hemen."

Kalbim çılgınca çarpmaya başladı. "Mahkemenin beni neden çağırdığını bilmiyor musunuz Majesteleri?"

Kral ilk kez doğrudan gözlerimin içine baktı ama cevap vermek yerine dudak büktü. Dönerek uzaklaştı, ayak sesleri taş zemine vuruyordu. "Yoluna git, Adarian."

Jax'in etrafındaki aura yükseldi. Tehditkâr bir adım atarak babasına yaklaştı ve onu takip etmeye başladı. "Cevap ver ona! Onu neden istiyorlar?"

Kral durakladı ve omzunun üzerinden baktı. "Bilmiyorum ama onu oraya götürsen iyi olur. Annen ve ben senin itaatsizliğinden bıkmaya başladık ve bu

Kadının varlığı sorundan başka bir şeye neden olmadı. Şimdi *gidin*. Bu kralınızdan doğrudan bir emirdir."

Jax ve ben doğaüstü mahkemelerin merdivenlerini tırmandığımızda bir yaprak gibi titriyordum. Geç olmuştu, hava serindi ve sokaklar çoğunlukla boştu ama şehrin üzerime bu kadar kapandığını daha önce hiç hissetmemiştim. Sanki ağır kumlar her taraftan üzerime bastırıyormuş gibi hissediyordum. Boğuluyordum. Boğuluyordum. Zar zor nefes alabiliyordum. Çok yoğun hissediyordum.

Daha önce gittiğim mahkeme binasına gittik. Jaxe göre burası şehrin ana mahkemesiydi. Jaggedston'da birkaç tane daha küçük mahkeme vardı ama burası hepsinin en büyüğüdü.

Basamakların tepesinde, ilk gerçekliğimde derimi diken diken eden aynı değerlendirme koşulları duyularımı yıkadı. Ancak değerlendirmeleri ilk seferki kadar uzun sürmedi. Vicdanımdaki bir kıpırtı, koşulların daha uzun sürmesi gerektiği konusunda beni uyardı. Bu gerçeklikte, buraya hiç gelmemiştim. Tutuklanmamın ardından beni tuttukları kadar uzun süre tutmaları gerekirdi, ama yapmadılar ve bu sadece

Birini tanıdılar.

Nefeslerim sığılaştı. Lora'nın büyümle zamanı değiştirmiş olmama rağmen, buradaki koşullar beni hâlâ tanıyordu. Tıpkı Song Adası'ndaki üniversitenin büyüsunün beni tanıdığı gibi. Ve mahkeme binasının tanrıların şekillendirdiği aynı kadim kaya taşından inşa edildiğini fark ettim.

Bu yıkıcı ifşaat yüzünden kalbim yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordum ama daha avluya girmek için ana kapılara ulaşmadan, kapılar hızla açıldı ve içeriden bir krallar ordusu fırladı. Zırhları şingirdiyordu ve bakışları ölümcüldü.

Büyüsü yükselen Jax hemen önümde konumlandı. "Bunun anlamı ne?"

Etraflarında güçlü bir güç dalgalanırken, kraliçe durdu. "Kenara çekilin prensim. Bu sizi ilgilendirmez."

Göğsünden bir hırıltı yükseldi. "Hiç . O benim eşim. Elowen neden çağırıldı?"

Jax ve tüm arkadaşlarının tutuklandığı gece yemekhanede ortaya çıkan kingsfae komutanı grubun önüne doğru ilerlediğinde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Bakışları bana yöneldi ama bir tanıma titreşimi bile yoktu. Belli ki beni daha önce hiç görmemişti.

Paniğim biraz azaldı ama sonra koğuşları hatırladım. Mahkemenin koğuşları benim kim olduğumu biliyordu.

"Elowen Emerson?" Komutan boyunun ölçüsünü aldı ve gözlerimin içine baktı.

"Evet?" Sesimin titremesinden nefret ediyordum.

Burun delikleri alevlendi. "Birleşik krallık yasalarını ihlal ettiğiniz için doğaüstü mahkemeler önüne çıkmaya çağrıldınız. Suçlamalarınızı dinlemek üzere bir Kral Yargıcının huzuruna çıkacaksınız. Derhal beni takip etmelisiniz."

Sanki dünya altımdan kayıp gitmiş gibi hissettim. Sallandım ama Jax düşmeme fırsat vermeden beni yakaladı. Büyük elleri etrafımı sardı, hırıltısı da onu takip etti.

"Neler oluyor bu alemde?" İçinden bir büyü fişkırdı. "O yanlış *bir şey* yapmadı. Neden çağrıldığını bilmek istiyorum."

Komutan soğuk bakışlarını prence çevirdi. "Eşiniz lorafin büyüünü yasadışı kullanmakla suçlanıyor. Kaderi çarpıttı. Kadim koğuşlar konuşarak bizi bu vahşet konusunda uyardı ve bildiğiniz gibi" -sarsılmaz bakışları bana doğru kaydı- "bu ölümle cezalandırılan bir suçtur."

KISIM 6

Hapishanenin duvarları etrafımı sardı. Taş. Büyü. Boğucu zincirler. Baktığım her yer geleceğimin karanlığıydı.

Sadece bir gündür buradaydım ama şimdiden bir ömür gibi gelmeye başlamıştı. Kral Adalet, suçlamalarım okunur okunmaz beni Nulus kıtasındaki maksimum güvenli hapishaneye göndermişti. Ona diyarı korumak için kaderi değiştirdiğimi söylemeye çalıştığımda beni dinlememişti bile. Kral Paevin'in krallıkları yok etmesini *engellemeye* çalıştığımı. Bunu Fae'leri kurtarmak için yaptığımı.

Bunun yerine, yeni ölmüş bir hükümdara yakışmayacak şekilde konuştuğumda dudaklarını bir alay gölgelemişti. Jax bana yaptığı muameleye o kadar sinirlenmişti ki, gücünü kullanmasını engellemek için ona sihir çalan kelepçeler takmışlardı. Sürüklenip götürüldüğümde ve parlak bir tulum giymeye zorlandığımda attığı öfke çığlıkları hâlâ kulaklarımda yankılanıyor. En azından onu da tutuklamamışlardı. Bu tek kurtarıcı lütuftu.

Daha da kötüsü, maksimum güvenli hapishanede kullanılan büyü, Jaggedston ve Şarkı Adası'ndaki doğaüstü mahkemeleri çevreleyen kadim büyüyle aynıydı ve büyüme erişemediğim için kadere beni dışarı çıkarması için tekrar emir veremiyordum.

Başımı salladım ve gözlerimi kapattım. Her şey çok hızlı olmuştu. Çok hızlıydı. Her şey bir bulanıklık gibiydi.

Ama bildiğim bir şey vardı. Mahkemeler beni büyük bir tehdit olarak görüyordu. Duruşmamdan önce serbestçe dolaşmama bile izin vermediler. Bunun nedeni de kadim koğuşların onlara ne yaptığımı söylemiş olmasıydı. Bunu yapabilecek güce sahip olan sadece tanrıların büyüsünün kalıntılarıydı.

Kader değişti, koğuşları onlara fısıldamıştı ... ve Silten kıtasında şu anda hayatta olan tek bir lorafin olduğu için, bunun ben olduğumu biliyorlardı.

Jax'le ilişkiye girmeden önce böyle karmaşık bir büyünün varlığından bile haberim yoktu ve her şey aleyhime işledi.

Başım zonklayarak hcremdeki basit karyolaya uzandım. Sert, cızırtılı bir yastık zonklayan kafatasımın altında bir tuğla gibi hissettiriyordu. Gözyaşları gözlerimi doldurmakla tehdit ediyordu.

Artık diyarımızın en korkulan hapishanesinde tutuluyordum. Sanki normal bir hapishane hücresinde güvenilemeyecek ölümcül bir suluymuşum gibi. Sanki etrafımdaki herkes için gerçekten bir tehlikeymişim gibi.

"Emerson!" diye bağırdı bir muhafız dış koridordan. "İksir zamanı."

Gzyaşlarımı kırıpıştırdım ve yüzümü buruşturdum, sonra bir elimi ağrıyan şakağıma gtrdm. *Yine mi?* Dn tutuklandıktan sonra bana zorla bir tane iirmişlerdi. İksir hastalıklı tatlı bir karışımdı ve tadı boğazımdan aşağı kayan zehirli bir şurup gibiydi. Daha da kötüsü, sihrimi anında bastırmıştı ve sadece bu da değil, eş bağımı da gizlemişti.

Beni Jax'e bağlayan sihirli ipleri artık hissedemiyordum. Yaşanan onca şey arasında en zor kısmı buydu.

Ama Jax'in hâlâ yaşadığını biliyordum. Onu Jaggedston'daki binadan çıkarmaktan başka bir şey yapmamışlardı ama ondan sonra, sanki iksir zihnimi de tıkamış gibi, her şeye dair farkındalığım bulanıklaştı. Buraya nasıl ışınlandığımdan emin değildim ama her şeyin dn gerçekleştiğini biliyordum çünkü bugün beni uyandıran sabah alarmı günü ve saati doğrulamıştı.

Gardiyanın copunun sürgüsü parmaklıklara çarptı. Hcremin hemen dışında durdu. Nulus perisinin saçları neredeyse benim tulumum kadar parlaktı, pembe teller kafasına yakın bir şekilde tıraş edilmişti.

Copundan kıvılcımlar yayılıyordu, kullanıldığında bir mahkmu katatonik bir boyun eğişe sokacak acı verici *zaplar*. Bunu bilirdim. Birkaç saat önce bir gardiyanın benden birkaç blok ötedeki bir mahkum üzerinde ilk elden kullandığını görmüştüm.

"Kalk!" Gardiyan copunu hcreme vurdu. Bir *zap* sesi duyuldu.

Sersemlemiş bir şekilde ayağa kalktım. Zihnim rmcek ağlarıyla doluydu ama usulca onun durduğu yere doğru yürüdüm.

"dn, ellerini arkaya koy."

"Bu gerçekten gerekli mi? Kimseye zarar vermeyeceğim."

"Dön. *Şimdi*." Bana keskin dişlerini gösterdi.

İç çekerek, hayatımda pek çok kez yaptığım gibi itaat ettim.

İstediği pozisyonu aldıktan sonra, kelepçeleri bileklerime geçirerek beni tamamen sabitledi, sonra tekrar ona dönene kadar beni kaydırıldı.

"Ağız açık, kafa geride."

Hareket ağrıyan kafatasımı sarstığında irkildim ama söylendiği gibi dudaklarımı ayırdım. Buna karşı koymanın bir anlamı yoktu. Eğer reddedersem muhtemelen beni tutmaları için daha fazla muhafız çağıracaktı.

İksirin içindekileri ağzıma attı ve şurup tıpkı dünkü gibiydi. O kadar yoğundu ki öğürmek istedim.

"Yut. Hepsini."

Bir şekilde kendimi yapışkan sıvıyı yutmaya zorladım. Aceleyle boğazımdan aşağı kayd, etkileri anlıktı. Korkunç büyü içime aktı, içimdeki her şeyi bastırdı ve boğdu. Bir önceki iksir yüzünden zaten bastırılmış olan lorafin güçlerim daha da kayboldu, artık onları hissedemeyecek, onlara erişemeyecek ve *kullanamayacak* hale gelene kadar aşağı, aşağı, aşağı düştü. Sanki büyüm sönmüş bir alev gibi içimde sönmüştü.

"Ağzını aç."

Başım döndü ve alem eğildi, ama ağzımı açtım ve muhafız büyü bastırıcı iksiri tamamen yuttuğumdan emin olmak için her köşeyi inceledi.

Homurdandı ve kelepçeleri çıkardı. "İşimiz bitti. Karyolana dönebilirsin."

Yatağa doğru devrildim, üzerine düşmeden önce zar zor başardım. İksirin etkisiyle ağzım kurumuştu ve başım hâlâ çarpıyordu, büyü'nün duvarlarda yankılanmasıyla yan döndüm.

Kaya inledi. Taş yer değiştirdi. Gözlerimin önünde, bu aşılmaz kalenin kadim büyü'sü hücremi bağırsaklarında başka bir yere taşırken hücrem hareket etti. Sonunda durduğunda, kaya hareketsiz kaldı.

Bunları düşünmek bile istemediğim için gözlerimi kapattım. Tek bildiğim, şu anda ikinci katta ya da belki de bir yeraltı katında olduğumdu. Sadece muhafızlar biliyordu.

Koridorun aşağısından aniden manyakça kahkahalar yükseldi.

Yeniden irkildim ve şakaklarımı ovuşturdum ama bu acıyı hafifletmek için pek bir işe yaramadı.

"Bu harika," diye homurdandım. Görünüşe göre bu kanatta yeni bir hücre arkadaşım vardı. Bu bölüme başka kimler taşınmışsa onlardan kıkırdama sesleri yükseliyordu.

Sesleri bastırmaya çalışarak ince battaniyeyi başımın üzerine çektim. Yeni varlığımı bastırmaya. Ve yarattığım gerçekliği bastırmaya.

Ama küçük bir parçam rahatladı. Jax hâlâ özgürdü. Phillen da öyle. Alec de öyle. Kara Akıncı'nın tüm grubu herhangi bir suça karışmamıştı. Bastian da evine dönmüştü ve Norivun Saroly'yi halhallerini çıkarmaya zorladıktan sonra tüm melezler iyileşip yaşadıkları yere geri döneceklerdi. Kralın planı ortadan kaldırılmıştı. Bu yüzden krallıklar arasında asla savaş çıkmayacaktı. Tüm bunlar kaderi değiştirdiğim için başarılıymıştı.

Buna tutunurken bir anlık hafiflik hissettim. Çünkü şu anki durumum ağır olsa da boşuna değildi. Lorafin büyüm sayesinde tüm bu hayatlar olduğu gibi devam edecekti. Ve hapse girmeyi hiçbir zaman sevmemiş ve istememiş olsam da, sihrimin boşuna kullanılmadığı gerçeğine tutundum.

Benim sayemde pek çok hayat kurtuldu.

"EMERSON! BİR ZİYARETÇİN VAR."

başım kalktı, boynum ani hareketten burkuldu. Göz kapaklarıma huysuzluk doldu ve gözlerim karardı, sildim.

Kapımda bir muhafız durmuş, bekliyordu.

"Burada biri mi var?" Mırıldandım. Kaç gündür hapsedildiğimin sayısını unutmuşum ama bir haftaya yakın olduğunu sanıyordum.

"Bir saatiniz var. Harekete geçmenizi öneririm."

Bir şekilde sendeleyerek ayağa kalktım ve hücremden çıkmam için gereken hareketleri yaptım. Hapishane etrafımda titriyordu ve duvarların tekrar değişeceği zaman sınırına neredeyse ulaşıldığını biliyordum.

Kelepçelendikten ve ayakkabılarımı giydikten sonra gardiyan beni bir koridordan kanadın başka bir güvenli bölümüne götürdü. Beni küçük bir odaya yönlendirdi. Bir sandalye dışında boştu.

"Şuraya otur." Onu işaret etti.

Yerime oturduğumda, etrafımda kement şeklinde parlayan sihirli ipler kullanarak beni sandalyeye zincirledi. Önümdeki opak duvara baktım. "Neredeyim ben?"

"Ziyaret odası. Gözlerinizi duvardan ayırmayın." Gardiyan ayaklarını sürüyerek köşeye gitti ve metanetle durdu.

Önüme baktım, ziyaretçimi arıyordum ama diğer tarafta kimse görünmüyordu. "Nerede-"

Süt rengi duvar aniden parıldadı ve Jax ile bir kadın diğer tarafta belirdiğinde gözlerim açıldı. İkisi de bana dönük sandalyelerde oturuyordu.

Kalbim yerinden fırladı. *Jax*. Otururken bile uzun ve geniş görünüyordu. Gıcır gıcır beyaz düğmeli bir gömlek üstünü örtüyordu. Temiz ve yeni yıkanmış görünüyordu. Yine de gözleri kan çanağına dönmüştü, gece yarısı saçları dağılmıştı ve yanaklarında birkaç günlük sakal uzamıştı.

Bakışları görünüşümde gezindi ve dudakları aralandı. Yüz hatlarında ısırap ve öfke parıltıları belirdi. Ellerini yumruk yaptı, dikkati yana kaydı ve yanındaki kadına hızlıca bir şeyler söyledi.

Aramızdaki bağı çılgınca hissettim. Jax bana çok yakındı. *Çok* yakın. Yine de, büyüm gibi, eş bağımız da onu hissetmem için çok bastırılmıştı.

Jax'in yanında oturan kadın dudaklarını büzdü ve arkalarındaki muhafıza bir şey işaret etti.

Bir başka büyü parıltısı ve Jax'in sesi aniden hücremi doldurdu. "Elowen?

Beni duyabiliyor musun?" Hırıltılı sözleri etrafımdaki havayı doldurdu.

Gözlerimi kapattım ve aşk göğsümde durmadan titreşti. Eşim.

Aşkım benim. Onu duymak bile yanık bir yaranın üzerine sürülmüş yatıştırıcı bir merhem gibiydi. Gözyaşlarım gözlerimi ıslatmakla tehdit ederken dudaklarım kıvrıldı. "Evet, seni duyuyorum."

Gözlerimi tam zamanında açtığımda çenesinin kilitlendiğini ve irislerinde bir ışık parlaması olduğunu gördüm.

Tanrım, onu hissedebilmeyi, ona dokunabilmeyi ne kadar isterdim. Ama sadece ona bakmak bile bu korkunç yerde ruhumu sürekli kaplayan paniğin bir kısmını yatıştırmaya yardımcı oluyordu.

Ama dostum beni görünce hiç de rahatlamış görünmüyordu. Boynundaki damarlar şişmiş ve yumruk yaptığı elleri titriyordu.

Öne doğru eğildi, bakışları üzerimde geziniyordu. "Tanrıça, sana ne yaptılar?" Dikkatini yanındaki kadına yöneltti. "Buna izin verilemez. O kimse için tehlikeli *değil*."

Kadın başını salladı ve dikkatini bana yöneltti. "Elowen, benim adım Yargıç Fortifine. Duruşmanız sırasında sizi temsil etmek üzere prens tarafından tutuldum."

Kalbim zonkladı, atışı hızlandı. "Siz benim yargıcım mısınız?" "Evet.

Davanızı inceledim ve prene katılıyorum. Prens Mahkemenin, duruşmanızı beklerken sizi derhal hapsedme kararı, üstelik denizin karşısındaki maksimum güvenli hapishanede, tüm olan bitene dair tam bir kanıt olmadan alelacele verildi. Eylemlerinizin karmaşıklığını tam olarak anlamadan, eski koğuşlardan gelen tek bir kanıtla hareket ettiler. Bu, Prens'in düzeltmem için beni tuttuğu korkunç bir hata. Ve eminim ki duruşmanız sona erdiğinde özgür kalacaksınız."

Başımı eğdim. "Ama kadim büyü onları ne yaptığım konusunda uyardı. Onlar benim-"

"Evet, kaderi değiştirdiğinizi biliyorlar, doğru. Bu gerçek inkâr edilemez." Öfkeleni ve onunla aynı odada olsaydım öfkesinin yükseldiğini hissedeceğimi tahmin edebilirdim. "Ama bilmedikleri şey, kaderi *neden* çarpıttığın. Prens bana bunu Kral Adalet'e açıklamaya çalıştığını ama onun seni dinlemediğini söyledi, ben de mahkemenin hızlandırılması için dilekçe verdim. Prens, davanıza bakacak olan atanmış Yargıç'ın göz önünde bulundurması gereken kanıtlar sundu. Hafta sonuna kadar Jaggedston mahkemelerine dönmüş olacağız." Keskin gözleri üzerimde geziniyor, acıması halimin her ayrıntısını inceliyordu. "O zamana kadar olduğun gibi kalman gerekecek, ama sonunda her şeyin yoluna gireceğine inan."

Dudaklarım aralandı ve her şey ağır çekimde ilerliyormuş gibi hissetmeme rağmen yalvarırcasına Jax'e baktım. Mahkemelerin sadece Kral Paevin'in planlarını öğreneceğine inanmak istesem de, beni gerçekten serbest bırakmaya çalışırsa soruşturmalarının ne kadarını ortaya çıkaracağını bilmiyordum. Kara Akıncı'yı kurtarmak için kaderi değiştirdiğimi de öğrenmeleri mümkündü, bu durumda ikimiz de lanetlenmiş olacaktık.

Jax öne doğru eğildi, gözleri benimkilerle kilitlendi ve bağlılığının yoğunluğunun duvarı delip geçtiğine yemin edebilirdim. "Aşkım, bu konuda bana güven. Bu hapishanede kalmana izin vermeyeceğim. Beni duyuyor musun? Sen özgür olana kadar rahat etmeyeceğim."

Sadece başımı sallayabildim çünkü Jax'in gözlerine o bakış girdiğinde onu durdurmanın mümkün olmadığını biliyordum. Ne söylersem söyleyeyim, akı

uydurdum. *Ama ne pahasına?*

Endişeli soru sisli zihnimde dönüp çünkü Jax'in beni kurtarmak için her şeyden vazgeçeceğini de biliyordum, tıpkı benim onun için yapacağım gibi, bu durumda özgür kalmam için herhangi bir şans varsa kendini Karanlık Akıncı olarak teslim ederdi.

BİR HAFTA SONRA, muhafızlar beni duruşmam için mahkemeye getirirken büyü öldürücü iksir sistemimde uğulduyordu. Jaggedston'a, kadim koğuşların lorafin gücümü yasa dışı kullandığım konusunda kingsfae'yi uyardığı mahkemelere geri götürülmüştüm.

Etrafımda heybetli taş duvarlar yükseliyordu. Odaklanmaya ve her şeyi net bir şekilde görmeye çalıştım, ancak o kadar çok gündür sihirli bastırıcı iksire maruz kalmıştım ki, kafam sürekli gölgelerle kaplıymış gibi hissediyordum.

Ama kararımı vermiştim. Jax'e güvenmek istiyordum ama beni kurtarmak için kendini teslim etmesine de izin veremezdim, bu yüzden gerekirse yalan söyledim. Bağırırdım. Yalvarırdım. Onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Ama yeterli olup olmayacağını bilmiyordum.

Yıpranmış hapisane ayakkabılarımla ayak sürüyerek, iki gardiyan etrafımı sararken bir şekilde bir ayağımı diğerinin önüne koymayı başardım.

Yargıcım çoktan muhafızların beni yönlendirdiği masanın arkasında oturuyordu. Jax onun hemen arkasında, halktan fae'lerin girmesine izin verilen alanda oturuyordu. Onun yanında da tüm dostlarımız oturuyordu.

Şok olmuşum, *hepsinin* geldiğini fark ettim: Lars, Bowan, Lander, Trivan, Alec, Quinn, Phillen ve Saramel. Hepsi oradaydı. Her biri benim için gelmişti.

Ve Saramel'in hemen yanında oturan, Phillen'in cüssesi görüş alanını kapattığı için ilk başta göremediğim iki yabaniyi fark ettiğimde gözlerim yaşardı. Lillivel ve Esopeel de buradaydı.

Bu alemde beni gerçekten önemseyen fae'lere bakarken, sevgi kalbimde patladı ve beni kafesleyen bulutu yırttı. Hatta beni seven.

Yargıcıma yaklaşırken bakışlarım yine Jax'i buldu.

Jax'in saçları hâlâ dağınık görünüyordu, sanki parmaklarını saçlarında gezdirmiş gibiydi ama gözleri parlaktı ve

Muhafız beni öne çıkarırken kararlıydı, tavrı ürkütücüydü ve aurası hissediliyordu.

"Otur." Muhafız, yargıcımın yanına bir sandalye çekti ve ben de üzerine çöktüm. o.

Jax, onu benden ve benimle ayıran bankın arkasından homurdandı. Yargıç ve gardiyana ölümcül bir bakış attı.

Muhafızın boğazı düğümlendi ama başını dik tuttu.

Ben daha tam olarak kendime gelemeden Jax öne doğru eğildi ve elini omzuma koydu. Bu temas sinirlerime anında bir merhem gibi geldi ve sıcaklığı ince tulumun içindeki soğuk tenimi ısıttı. Bu basit dokunuş gözlerimin kapanmasına ve çarpan kalbimin yavaşlamasına neden oldu.

Vücuduma zorla verilen onca iksir yüzünden halsiz düşmüş bir halde, onu görebilmek için hafifçe döndüm. "Lillivel ve Esopeel'i davet ettin mi?"

Başını iki yana salladı. "Sana olanları duyduklarında bana ulaştılar ama ben onlara ulaşımalarını ve Jaggedston'da kalabilecekleri bir yer sağladım."

Damarlarımda bir başka sevgi ışını dolaştı ve başımı yaban dostlarıma doğru eğdim. Eski hizmetkarım Lillivel ve cerlikan yabanıl arkadaşım Esopeel oturdukları yerden bana cesaret veren işaretler yaptılar ve aynı hızla Jax'in arkadaşları, daha doğrusu *bizim arkadaşlarımız* da öne doğru eğilip bana destek sözleri söylediler.

"Seni o yerde tutmalarına izin vermeyeceğiz, tatlım," diye homurdandı Phillen. "Bundan emin olabilirsin."

"Orası olmayı hak ettiğin son yer Elowen," diye ekledi Bowan. "Seni orada tuttukları için hepsi aşağılık herifler," diye mırıldandı Trivan.

"Merak etme Elowen. Serbest bırakılmanızı sağlayacağız." Lander haç çıkardı
Silahlar. ". "

Alec başıyla onayladı. "Sen çıkana kadar pes etmeyeceğiz, Elowen."

Quinn ve Saramel de destek ve sevgi sözcükleri mırıldandılar ve herkes konuşmasını bitirdiğinde benim gözlerim tamamen yaşlarla dolmuştu.

Tekrar arkadaşşıma baktım. Jax'in gözleri parıldayan değerli taşlar gibi parlıyordu ve çenesi gergindi. Ondandır kararlılık yayılıyordu ve Bastian'ın bir keresinde bana söylediği bir şey aklımdan geçti. *Onu harekete geçiren bir şey olduğunda kardeşim durdurulamaz.*

"Ne planlıyorsun?" Fısıldadım.

Kraliçe Yargıç ve diğer iki yargıç mahkeme salonuna girerken dudaklarında sinsi bir gülümseme belirdi. Omzumu bir kez daha sıktı.

..

CKAPTER s 7

Kraliçe Yargıç ve mahkeme salonuna giren iki yargıcın etrafında uçuşan cüppeler dalgalanıyordu. Uzun ahşap bir kürsünün arkasına yerleştiler. Her bir yargıç Kraliçe Yargıç'ın yanında yer aldı ve hepsi de beklentiyle bize baktı.

Yargıcım hemen ayağa kalktı ve bana da aynısını yapmamı işaret etti. İksir hâlâ zihnimi bulandırıyordu ama çok fazla sallanmadan ayakta durmayı başardım.

Kraliçe Adalet, kürsüsünün arkasında metanetle oturuyordu, dudakları büzülmüş ve ifadesi . Odanın köşesinde bir gong sesi duyuldu ve büyü içimde yankılandı. Başımı döndürdü.

"Mahkemeler şu anda oturum halindedir." Bir yandan benim ve yargıcımın, diğer yandan da kingsfae komutanı ve yargıcının gözlerine baktı. "Elowen Emerson kaderi çarpıtan bir lora'nın olarak suçlanıyor. Bu yasadışı bir suç olarak kabul edilir ve ölümle cezalandırılır. Bugün ve önümüzdeki hafta her iki tarafın da ifadesini alacağım." Yanındaki iki yargıca baktı. "Tartışmanın sonunda kararımızı vereceğiz ve Leydi Emerson'ın cezasının kapsamına o zaman karar vereceğiz." Dudaklarını büzerek yargıcıma odaklandı. "Yargıç Fortifine, başlayabilirsiniz."

Kraliçe Adalet'in sözleri kısa bir süre zihnime nüfuz etti ama sonra rüzgârdaki bir koku gibi kayboldu. Zihnim çok karışık. Sallanmadan ayakta durabilmek için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyordu.

Yargıcım oturmamı işaret etti. Yavaşça koltuğuma çöktüm.

Jax arkamdan omzumu tekrar sıktı ama muhafız ona sert bir bakış atınca bıraktı.

Hâkim Fortifine hâlâ ayaktaydı, yün ceketini ve pantolonunu düzeltti, ardından ellerini arkasında kavuşturdu. "Kraliçe Adalet, hepimizin bildiği gibi Elowen Emerson lorafin büyüsunü kullanarak gerçekten de kaderi değıştirdi. Kadim koğıuşlar konuştu ve bu inkâr edilemez. Aslında, o bile bunu inkâr etmiyor. Hiç inkar etmedi. Eylemlerinin sorumluluğunu üstlendi, ancak böyle bir eylemin arkasındaki gerçek neden tam olarak ortaya çıkmadı."

Yargıç Fortifine kürsünün önünde durakladı. "Mahkemeye daha önce görülmemiş yeni kanıtlar sunacağız. Şok edici, dehşet verici ama aynı zamanda Leydi Emerson'ın neden böyle bir şey yaptığına dair aydınlatıcı olacak. Mahkemelerin, yaşananların ve kaderi değıştirmeseydi *yaşanacakların* boyutunu öğrendikten sonra ona teşekkür edeceklerine inancım tam."

Kraliçe Adalet'in gözleri kısıldı ve diğier taraftaki yargıç ve kraliyet komutanı birbirlerine bir şeyler fısıldamak için eğildi.

Yargıcım bana döndü, gözleri parlak ve tetikteydi, ben ise sadece ona bakıyor, görüntüsünün bulanıklaşmasını engellemeye çalışıyordum. Yorulmuştum. *Çok* yorgundum ama gözlerimi açık, başımı da dik tutmaya zorladım.

"Prens Adarian da bugün burada, çünkü krallıklarda yaşananlarla ilgili mahkemeye sunacağı kanıtları var." Jax'e elini uzattı. "Kraliçe Adalet, kendisi mahkeme salonuna girebilir mi?"

Kraliçe Adalet elini salladı. "Devam edin."

Jax ayağı kalktı ve köşedeki açıklıktan geçerek masama doğru yürüdü. Yanında bir çanta taşıyordu ve yargıcıma ulaştığında elini çantaya daldırdı ve bir ayna çıkardı.

Kısa bir an için kafam rahatladı. Yargıcıma uzattığı ayna, melezleri Faewood'dan kurtardığımızda kullandığı aynaydı. Masum melezlerin suçlanması ihtimaline karşı Kral Paevin'in acımasız eylemlerinin yakalanması gerektiği konusunda anlaşarak her şeyi kaydetmiştik ve birden Jax'in ne planladığı aklıma geldi.

Yargıç Fortifine yargıçlara doğru döndü. "Sizlere Faewood Krallığı'nın merhum Kralı Paevin'le ilgili çarpıcı bilgiler içeren bir aynayı takdim ediyorum." Camı, Kraliçe Yargıç ve yargıçlara götürmesi için mahkemenin kingsfae'sine uzattı. Onlar da bir büyü kullanıcısına teslim etmeden önce incelediler.

Sihirbaz onu biraz daha inceledi, bu sırada birkaç büyü mırıldandı ve sonra başını salladı. "Bu gerçek bir aynalı cam." Onu yargıcıma geri verdi.

"Teşekkür ederim." Yargıç Fortifine aynayı havaya kaldırdı ve komut vermek için birkaç kelime fısıldadı. Mahkeme salonundaki herkesin görebileceği şekilde yukarıya, havaya bir resim yansıtıldı. Faewood'un sarayının dışındaki ormanı ve toprağa gömülü tuzak kapısını gösteren bir görüntü canlandı.

Kraliçe Yargıç'ın kaşları çatıldı ve yargıçlar dikkatlerini görüntüye vererek yukarıya baktılar.

"Neye bakıyoruz?" diye sordu Kraliçe Adalet.

"Burası Leafon'un hemen dışındaki Ormanda." Yargıcım, açıklıkta yaptığımız her şeyi sanki gerçek hayatta oluyormuş gibi gösteren görüntüye doğru el salladı. "Prens Adarian, Faewood Krallığı'ndaki Final Maçları'na yaptığı son gezi sırasında olağandışı faaliyetlerin farkına vardı. O, muhafızları, birkaç Saray soylusu ve Leydi Emerson'la birlikte araştırmalarını derinleştirdi ve şok edici bir bulguyla karşılaştı."

Aynadaki görüntü değişti ve mağaranın tünellerinde kayboluşumuz, melezleri bulmamız, taktıkları halhalleri incelememiz gerçeğe yakın bir şekilde gösterildi. Onları kurtarmak için geri döndüğümüzde yaptığımız her şey mahkemeye gösterildi.

"Diğer krallıkların haberi olmadan Kral Paevin tehlikeli bir oyun oynuyordu. Maçlarda yarışmak için krallığına gelen melezleri yakalamış ve zihinlerini kontrol eden büyülü halhaller kullanarak onları köleleştirmişti." Katatonik melezlerin görüntüsüne doğru salladı. "Kralın planı, ele geçirdiği melezleri çiftleştirmek ve onların üstün doğurganlıklarından yararlanarak emirlerini yerine getirecek bir ordu oluşturmaktı. Nihai amacı tüm krallıkların üzerine yürüyüp onları kontrol altına almaktı." Aynayı serbest bıraktı ama sihri onu havada tuttu, görüntüler oynamaya devam etti.

"Doğurganlık mı dediniz?" Yargıçlardan biri elini kaldırdı. "Ama melezler doğduklarında kısır olurlar."

"Çok doğru." Yargıcım yine ellerini arkasında kavuşturdu. "Ama önümüzdeki hafta öğreneceğiniz gibi -daha fazla tanık getirildiğinde- Kral Paevin onları yeniden doğurgan hale getirmenin bir yolunu keşfetti, böylece planını uygulayabilecekti. Kral Paevin'in ölümünden bu yana öğrendiğimize göre, Kral Novakin'in Solis kıtasında yaptıklarından büyülenmişti. Çünkü

Hepimizin bildiği gibi, yüzyıllar önce Solis kralı kuzey kıtasındaki tüm topraklara yürüdü ve onları kendi yönetimi altında birleştirdi. Görünüşe göre, ki bu Faewood'un yeni kraliçesi tarafından da doğrulandı, Kral Paevin bu yüzden Kral Novakin'i idol olarak görüyordu ve ne yazık ki ölümünden sonra öğrendiğimiz üzere, aynı şeyi bizim kıtamızda da yapmak için gizli emelleri vardı."

Mahkeme salonuna bir sessizlik çöktü ve tüm yargıçlar birbirlerine baktı.

Yargıç başını salladı. "Beni doğru duydunuz. Kral Paevin de kıtamız üzerinde tam kontrol istiyordu. Üstün büyülü melezlerden oluşan ordusunu kurmayı ve krallıklarla savaşa girmeyi planlıyordu. Sadece kendi tahtı ayakta kalsın diye diğer tahtların düşmesini istiyordu ve bunun tek sebebi Leydi Emerson'dı" - beni işaret etti ve dramatik bir şekilde durakladı
-"Planı durduruldu."

Aynanın görüntüleri oynamaya devam ediyor, gün boyunca yaptıklarımızı hızlandırılmış bir hızda gösteriyordu. Jax'in aynasındaki görüntü bittiğinde çantasından bir tane daha çıkardı, sonra bir tane daha. Melezlerin kurtarılması sırasında kullandığımız tüm aynalar mahkemeye teslim edildi.

Her şey mahkeme salonunun önünde cereyan etmiş, Kral Paevin'in yaptıklarına dair her türlü delil herkesin gözü önüne serilmişti. Karşı tarafın kraliyet komutanı ve yargıcının bile nutku tutulmuş gibiydi.

Yargıç Fortifine yargıçların önünde durdu. "Hepimizin bildiği gibi, aynalı cam büyüsü yalan söylenmesine ya da değiştirilmesine izin vermez. Tanık olduğunuz şey gerçektir ve kısa bir süre önce Faewood Krallığı'nda meydana gelmiştir." Yargıcım döndü ve beni işaret etti. "Elowen Emerson durumun ciddiyetini anlamıştı. Kralın çok fazla can kaybı yaşanmadan durdurulma ihtimalinin düşük olduğunu biliyordu, bu yüzden meseleyi kendi ellerine aldı ve kaderi değiştirdi. Kralın planının gerçekleşmesini *engelledi*. İşte bu yüzden kaderi değiştirdi ve işte bu yüzden işlediği suçlar affedilmeli ve serbest bırakılmalıdır."

Kraliçe Yargıç'ın kaşları kalktı. "Bu melezler şimdi nerede?"

"Solis kıtasında," diye yanıtladı Yargıç Fortifine. "Melezleri kontrol eden büyüünün orada ortaya çıktığı ve Kral Paevin tarafından gizlice temin edildiği öğrenildi. Solis kraliyet ailesi, evlerine dönebilmeleri için tüm melezlerden bu büyüü kaldırmak için çalışıyor."

Kingsfae komutanı elini kaldırdı ve Kraliçe Adalet başını eğdi. "Evet, Komutan?"

"Kraliçe Adalet, mahkemenin izniyle, kraliyet tam olarak ne olduğunu ortaya çıkarmak için bu suçlamaları daha fazla araştırmak istiyor. Bunların hepsi bizim için yeni bilgiler."

"Elbette Komutan. Daha azını beklemezdik ve eminim Faewood kralları da ortaya çıkan gerçeği ortaya çıkarmak için çalışacaklardır." Kraliçe Adalet dikkatini yargıcıma geri verdi. "Şimdi Yargıç, Leydi Elowen'e dönelim. Bana Kral Paevin'in suçlarını öğrendikten sonra kaderini değiştirerek onu öldürttüğünü mü söylüyorsunuz?"

Gözlerim kocaman açıldı ve çılgınca başımı salladım.

Yargıcım, "Kraliçe Adalet, eğer uygun , Leydi Emerson kendi adına konuşabilir mi?" diye sordu.

Yargıç başını salladı. "."

Ayağa kalkmaya çalıştım ama sallandım ve neredeyse düşüyordum. Jax beni tam zamanında yakaladı, göğsünden alçak bir hırıltı yükseliyordu.

"Hasta mı?" diye sordu Kraliçe Yargıç.

Yargıcımın dudakları büzüldü. "Hapishane sistemine girdiğinden beri büyü bastırıcı iksirlerle ağır bir şekilde sakinleştirildi. Şu anda aklının karışmış olduğunu söyleyebilirim."

Kraliçe Adalet'in burun delikleri alevlendi. "Yine de bildiklerine tanıklık mı edecek?"

"Eğer mahkemeler günlük iksirlerinin durdurulmasına izin verirse, eminim zihni çok daha berrak olacaktır."

Ama Kraliçe Adalet başını salladı. "Kesinlikle olmaz. Bu duruşma sona erene kadar, tüm krallığın güvenliği için bastırılmış olarak kalacaktır."

Tökezleyerek ve Jax'in yardımıyla üç yargıcın bulunduğu kürsüye ulaşmayı başardım. Önlerinde durduktan sonra Kraliçe Yargıç'a ve yanındaki iki yargıca baktım.

Hepsi bana baktı, yüzlerinde sert maskeler ve sert çizgiler vardı.

"Söyleyin bana Leydi Emerson," diye başladı Kraliçe Adalet. "Kaderlere Kral Paevin'i öldürmelerini siz mi emrettiniz?"

Başımı salladım. "Hayır Kraliçe Adalet ama semelelere Kral Paevin'in melezleri köleleştirme ve yeni kurduğu orduyu krallıkların üzerine sürme planını durdurmalarını söyledim ama nasıl yapacağını belirtmedim. Semeleler bu yola kendi başlarına karar verdiler."

Kraliçe Yargıç iki yargıca doğru eğildi ve onlar da fısıldaşmaya başladılar. Birkaç kısa konuşmadan sonra doğruldu. "Resmi ifadesi başladığında, ifadelerinin dürüst olmasını sağlamak için Leydi Emerson'ın bir doğruluk iksiri içmesini isteyeceğiz."

"Başka bir iksir mi?" Jax homurdandı. "Zihni zaten tamamen bulanık."

Kraliçe Adalet dikkatini ona yöneltti. "Prens Adarian, bir yandan Anladığım kadarıyla Stonewild kralı olmak için sırada siz varsınız, burada bulunmanızın sadece benim şartlarımla olduğunu hatırlatmama izin verin. Doğaüstü mahkemeler ve kraliyet arasındaki iyi niyetin bir işareti olarak, olanlara dahil olmana dayanarak bu mahkeme salonuna gözlüklerinle girmene izin verdim. Beni bu kararımdan pişman etme."

Jax ağzını kapattı ve başka bir şey söylemedi ama gözleri ölümcül buz parçalarına dönüştü.

"Şimdi," dedi Kraliçe Adalet Yargıcıma dönerek. "Leydi Elowen yerine dönebilir, siz de mahkemeye planladığınız sunumu bitirebilirsiniz."

CKAPTER s 8

Duruşmamın ilk günü her şeyden çok bir formaliteydi. Yargıcım duruşmam süresince mahkemeye açıklamayı planladığı şeyleri özetledi ve ben de hangi tanıkların çağrılacağını ve hangi kanıtları sunmayı planladığını öğrendim. Bunun ardından, Nulus kıtasında tutulduğum hapishaneden daha küçük bir hapishaneye götürüldüm. Gardiyanlar beni hemen dışarı çıkardılar, Jax'e ya da arkadaşlarıma veda etmeme bile izin vermediler.

Yeni hücrem Jaggedston'ın hemen dışındaydı. Aynı derecede yasaklayıcıydı, ancak kaya duvarlar Nulus kıtasında olduğu gibi değişmiyordu, ancak iksirler devam ediyordu.

Duruşmamın her günü bir diğerinden bulanıktı. Kafam sürekli bulanıktı. Karmakarışık. Dayanılmaz derecede yorgundum ama odaklanmak için elimden geleni yaptım.

Yargıcımın bulduğu her tanık birbiri ardına ortaya çıktı. Yargıcımın onları neden sunduğunu belli belirsiz anlayabiliyordum ama ne söylediklerini tam olarak kavramak çok zordu.

Ve nihayet ifade verme sırası bana geldiğinde, kalbim dörtmala koşan bir canavara dönüştü. Çünkü mahkemeler doğruluk iksiri almadan konuşmama izin vermiyordu.

"Doğruluk iksirini getirin." Kraliçe Adalet, mahkemenin köşesindeki bir odada kaybolan muhafıza işaret etti. Birkaç dakika sonra elinde küçük bir şişeyle tekrar ortaya çıktı.

"İç." Kraliçe Adalet bana doğru bir hareket yaptı. "Sonra da tüm bunların iç yüzünü öğreneceğiz."

Arkamda, Jax'in aurası etrafında sürekli titreşiyordu. Kraliçe Adalet, duruşmamın ikinci gününde açıkça belirttiği gibi, bana dokunmasından veya benimle konuşmasından hoşlanmıyordu, bu yüzden ilk gün yaptığı gibi omzuma bir el koymak yerine, beni elinden geldiğince sakinleştirmek için büyüsünü kullandı.

Çam ve baharat etrafımı sararak aurasını dışarıya yansıtırdı duyularımı doldurdu. Hava elementinin sıcaklığı sırtıma doğru yayılıyor ve sürekli soğuk olan tenimi ısıtıyordu. Mahkeme salonunda bana yardım etmek için yapabileceği çok şey vardı ama sürekli bir şeyler yapıyordu.

Muhafız yanımda durdu ve küçük şişeyi bana uzattı.

İsteksizce aldım, parmaklarım titriyordu. Önümüzdeki bir saat içinde ağzımdan çıkacak her kelimenin, sanki Jax'in buyurgan Mistvale büyüsü beni ele geçirmiş gibi benden çekileceğini biliyordum.

Kısa bir an için arkamdaki Jax'e baktım, midem bulanıyordu çünkü eğer jüri benden Kral Paevin'in planından daha fazlasını açıklamamı isterse . . . semele'lere başka neleri değiştirttiğimi söylememi isterlerse, doğruluk iksiri büyüsü her şeyi açıklamamı sağlayacaktı.

Bu da Jax ve tüm arkadaşlarımızın lanetleneyeceği anlamına gelir.

İksiri içtikten ve tam olarak etkisini göstermesi için gerekli süre geçtikten sonra, beni yargıçların yan tarafındaki bir koltuğa oturtular, neyse ki oturmama izin verdiler de tam önlerine devrilmedim. Sert sandalye sırtıma bastırdı, omurgamdaki her tümseğe çarptı ama sırtımı dik tuttum.

Jax, Esopeel, Lillivel ve tüm Stonewild arkadaşlarım, yüz ifadeleri cesaret verici ve gözleri keskin bir şekilde izlediler.

Yargıcım masasında dikkatle duruyordu, saçma sapan kişiliği etrafını bulutlandırıyor.

"Şimdi, başlayalım." Kraliçe Adalet koltuğunda dönerek bana daha fazla baktı. "Tam adınızı söyleyin."

Dudaklarımı araladım, yutmak zorunda kaldığım çok sayıda iksir yüzünden ağzım hâlâ kuruydu ama sesim netti: "Faewood Krallığı'ndan Elowen Emerson."

"Yaşınız?"

"Yirmi sekiz yaz." "Senin sihrin mi?"

"Ben bir lorafınım."

Kraliçe Adalet başını eğdi. "Peki hayatında kaç kez kadere hükmettin?"

Doğruluk iksirinin büyüğü içime işledi ve ben daha ne söyleyeceğimi bilmeden bana cevap verdi. "Bir kez."

"Peki bu ne zaman oldu?"

Kaşlarım çatıldı ve büyü bir cevap ararcasına beni kendine çekti. Yine de bilmiyordum. "Özür dilerim Kraliçe Adalet ama zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Kaderi büküğüm günü tam olarak hatırlamıyorum ama bir önceki ayın içindeydi."

Dudakları büzüldü. "Peki *neden* kaderlere hükmettin?"

Panik beni sardı, ama ağzım açıldı, kelimeler sanki kendiliğinden çekilmiş gibi içimden fişkırdı, ama tam konuşmak üzereyken bir büyü oku bana çarptı.

Mistvale'in emredici büyüğü boğazımdan aşağıya süzüldü ve doğruluk iksirinin serumuyla iç içe geçti. Büyü o kadar hassas bir şekilde hedeflenmiş, o kadar mükemmel bir şekilde gizlenmişti ki mahkeme salonundaki hiç kimse gözünü kırpmadı. Herkes bunun tamamen farkında değildi.

Gözlerim açıldı, sisli zihnim ne olduğunu zar zor anladı ama anladığım anda nefeslerim hızlandı.

Jax mahkeme salonunda sessizce oturuyordu, yüz ifadesi maskeli, tavırları tehditkâr değildi, ama büyüünü o kadar ustaca, o kadar *hassas* bir şekilde kullanıyordu ki, kimsenin bundan haberi yoktu.

Gerçeklik iksiri içimden sözcükleri fişkırtmak için mücadele ederken onun büyüğü de gerçeklik iksiriyle boğuşuyordu.

"Kadere emrettim-" Dudaklarımı yaladım, Karanlık Akıncı'yı kurtarmak istediğim gerçeği içimden çıkmaya çalışıyordu ama Jax'in büyüğü iksiri bastırmaya devam etti. Bakışlarımı etrafımda gezdirdim ama Kraliçe Adalet ve kaşlarını kaldırmış beklenti içinde bekleyen yargıçlar dışında kimse tedirgin davranmıyordu.

Jax'in büyüğü arttı. Biraz daha fazlası sistemime girdi ve kelimeler ağzımdan döküldü. "Kaderlere Kral Paevin'i durdurmalarını emrettim. Krallıkların üzerine yürümesini engellemelerini emrettim."

kıtamızı bildiğimiz şekliyle yok ediyor." Nefesim kesildi, Jax'in güçlü büyüüne karşı savaşılan doğruluk serumunun etkisiyle başım dönüyordu.

Kraliçe Adalet bir kaşını kaldırdı. "Tek sebep bu mu?"

Dudaklarım aralandı, gerçek yine umutsuzca kurtulmaya çalışıyordu ama Jax'in büyüü onu bir kez daha yuttu. "Evet."

Arkasına yaslandı, kaşları çatıldı. "Anlıyorum. Peki bulduklarınızı bildirmek için neden krala gitmediniz? Neden meseleyi kendi ellerine aldın?"

"Zaman yoktu," diye cevap verdim ve bu, Jax'in büyüüne ya da iksire bile ihtiyaç duymayacak kadar gerçeğe yakındı. "Melezler kendi istekleri dışında yetiştiriliyordu. Birkaç dişi zaten hamileydi ve diğer çocuklar çoktan doğmuştu. Kral Paevin'in planı devam ettikçe, daha fazla masum melez hedef alınacaktı. Onun iğrenç suçlarını durdurmak için derhal harekete geçmem gerektiğini hissettim."

Kraliçe Adalet ve yargıçlar başka bir örtülü bakışı paylaştılar ve duruşmamı izleyen birkaç fae konuşmaya başladı.

"Sessizlik!" diye kükredi Kraliçe Adalet.

Mahkeme salonuna bir kez daha sessizlik çöktü.

Kraliçe Adalet tekrar bana doğru eğildi. "Peki kaderi kendi lehinize çevirmeyi hiç düşündünüz mü?" Bir kaşını kaldırdı. "Hiç sihrini kullanarak kendine muazzam bir güç vermek ya da başka birine, kaderi değiştirmeseydin sahip olamayacağı bir avantaj sağlamak istedin mi?"

Ağzım tekrar açıldı, doğruluk iksiri evet dememi, Kara Akıncı için böyle bir şey yaptığımı, onun özgürlüğünü bağışladığımı söylememi istiyordu ama eşimin büyüü yine içimde durmaksızın titreşti. "Hayır."

Gözleri büyüdü. Kısacık, küçücük bir an için bana suçluluk duygusuyla baktı.

Diğer taraftaki kraliyet komutanı ve yargıç bile tedirgin bakışlar paylaştı.

Kraliçe Yargıç kaşlarını çatarak arkasına yaslandı ve yüzüne bir sempati ifadesi yayıldı. Mahkeme salonuna bir anlık sessizlik daha çöktü ancak Kraliçe Yargıç doğruldu ve ifadesi yeniden kurnazlaştı.

Sorular devam ediyordu, ama o rahat durmadı. Her açıdan üzerime geliyor, geçmişimi kurcalıyor, bana daha kişisel sorular soruyor, kendimle ilgili her müdahaleci ayrıntıyı açıklamamı emrediyordu.

Yine de doğruluk iksiri benden Jax'i Karanlık Akıncı olarak gösterebilecek ya da Bastian'a veya arkadaşlarımıza zarar verebilecek herhangi bir şeyi açıklamamı her istediğinde, Jax'in büyüü beni yanıt vermekten kurtardı.

Ancak sorgulaması ilerledikçe Jax'in büyüüne daha az ihtiyaç duymaya başladı. Sorularının çoğu daha çok benim karakterime odaklandı, sanki motivasyonlarımı tamamen anlamak istiyordu, başka bir şey değil.

Görünüşe göre Kraliçe Adalet, kralın kötü niyetli planıyla ilgili ayrıntıları ortaya çıkarmaya çalışmak yerine başkaları için oluşturduğum riski öğrenmekle daha çok ilgileniyordu.

Sorgulaması bittiğinde ve doğruluk iksirinin etkisi geçmeye başladığında, sonunda durdu.

"Sanırım bugünlük bu kadar yeter. Erteleyelim ve sorgulamaya yarın yeniden başlayalım."

Duruşmam haftanın geri kalanında da devam . Hapishane sistemi her gün sihir bastırıcı iksiri zorla boğazımdan aşağı indirmeye devam etti ve kafam sürekli yüzüyordu, o kadar ki tüm olanları tam olarak anlamak bir yana, zar zor yürüyebiliyordum.

Yine de, duruşmam ilerledikçe, şaşkınlığım ve eşime olan sevgim arttı. Benim adıma tanıklık etmesi için Fae'ler getirildi. Sadece Jax'in yargıcıma anlatabileceği Fae'ler. Lillivel, Esopeel, Saramel ve hatta eski Emerson Malikanesi muhafızlarım bile karakterime tanıklık etmeleri için çağrıldılar.

Mushil mahkeme salonuna getirildiğinde neredeyse ağlayacaktım. Sağlıklı ve bütün görünüyordu, yürüyüşü pürüzsüz ve düzgündü. Yargıçların karşısına oturduğunda, nazik gözlerini bana çevirdi ve tüm mahkeme salonuna hayatım boyunca Gardiyan Alleron'un bakımı altında maruz kaldığım korkunç istismarı anlattı. Ve bu yetiştirilme tarzına rağmen, davranışlarımın nazik ve doğru kaldığını da açıkladı. Muazzam sihriime rağmen diyarın korkmasına gerek olmayan nadir bir peri olduğumu ifade .

Ancak herkesin dikkatini çeken, ifade verecek olan son periydi. Norivun mahkeme salonuna girdiğinde, hazır bulunan her peri dikkat kesildi. Solis kraliyetinin devasa siyah kanatları arkasında katlanmıştı ve tavrı kuzeydeki diyarı kadar buyurgan ve buz gibiydi.

Norivun, prens ve benim Kral Paevin'in kendi kıtasından çıkardığı mücevherlerle neler yaptığını nasıl ortaya çıkardığımızı mahkemeye anlatmadan önce iyi niyet göstergesi olarak bir doğruluk iksiri bile içti. Ayrıca, Kral Paevin'in korkunç bir şekilde kullandığı tüm melezlerin normal ruh hallerine dönmelerini sağlamak için prens ve benim nasıl yorulmadan çalıştığımızı açıkladı.

Sonra da benzer bir mücevherin hayatım boyunca beni kontrol etmek için kullanıldığını anlatmaya devam etti. Bir köle gibi tasma taktığımı ve mahkemenin bana sahip olması için atadığı vasimin bu mücevherin üzerindeki kontrolünü sadece kendisine fayda sağlamak için acımasızca kullandığını söyledi.

Bu bilgi paylaşıldığında kalabalıktan nefesler yükselmişti.

Yine de, tüm bunlara rağmen, Norivun benim alemde iyilik yapmak istememden başka bir şey görmediğini ifade etti. Hayatım boyunca maruz kaldığım tüm acılara rağmen, hala başkaları için en iyisini istiyordum.

Karşı tarafın yargıcı ve kraliyet komutanı kendi taraflarını savunma sırası geldiğinde bile, beni hapsedme fikrinden pek hoşlanmadıklarını fark ettim. Yargıç Fortifine'in davası çok güçlü, çok ikna ediciydi,

Sonunda, duruşma sona erdiğinde ve Kraliçe Adalet beni huzuruna çıkardığında, hükmünü verdi.

"Faewood Krallığı'nın lorafini Elowen Emerson, doğaüstü mahkemeler senin krallık için bir tehlike olmadığına karar verdi. Ayrıca lorafin sihrini kullanarak kaderi değiştirdiğine ve böylece krallığı daha fazla endişeden kurtardığına karar verdiler." Kürsüsünün yanındaki gonga vurdu. "Suçlamalarınız düşürüldü ve gitmekte özgürsünüz Leydi Emerson, ancak size hatırlatmama izin verin, mahkemenin izni olmadan kaderi değiştirmek için lorafin büyüünüzü tekrar kullanırsanız, bir kez daha hapsedilme riskiyle karşı karşıya kalırsınız. Yeterince açık olabildim mi?"

Gözlerim yaşlarla doldu ve Jax'in aurasından bir memnuniyet patlaması oldu.

Başımı eğdim ve vurgulayarak başımı salladım. "Evet, Kraliçe Adalet. Anlıyorum ve sizi temin ederim ki bir daha asla kaderi çarpıtmayacağım."

CKAPTER s 9

Doğaüstü mahkemelerden kurtulduğumda parlak güneş ışığı yüzüme vurdu. Jax yanıma süttü, varlığı ağırdı ve sihirle titreşiyordu. Jaggedston'ın koşuşturması önümdeki manzarayı doldururken geniş taş basamakların tepesinde durakladım. İksirler hâlâ zihnimi tıkıyor, duyularımı köreltiyor ve sihrimi bastırıyordu ama temiz öğleden sonra havasını içime çektiğimde, haftalardır ilk kez korku beni ele geçirmedi.

Arkadaşım bir kolunu belime dolayarak beni kendine çekti. İğrenç Nolutumundan kurtulup tekrar kendi kıyafetlerimi giymeme izin verilmişti. Ve iksirlerin mide bulandırıcı etkilerine rağmen, bu basit hareket beni daha da topraklamaya yardımcı oldu.

Esopeel ve Lillivel de dahil olmak üzere tüm arkadaşlarımız da bizi merdivenlere kadar takip etti. Herkesin yüzünde gülümsemeler belirdi ve hepsi bana sarılmak için öne atıldı.

"Sonunda seni özgür görmek güzel," dedi Phillen sessizce. "Yaptıklarını asla unutmayacağım-" Ama duygu yoğunluğu içindeki sözlerini yuttu.

Onunla göz göze geldim ve başımı salladım. Gardiyanın neyi kastettiğini biliyordum. Yaptığım şey yüzünden sadece Jax değil, hepsi de hâlâ özgürdü. Kaderi değiştirdiğim gerçeği ortaya çıktığından beri, Jax grubuna bizi kurtardığım ilk gerçeklikte neler olduğuna dair her şeyi anlatmıştı. Phillen onun asılacağını ve oğlunun da'sız büyüyeceğini biliyordu.

"Söylenecek söz yok," diye cevap verdim.

Phillen eğildi, Lars da aynısını yaptı ve diğer arkadaşlarımız da onu takip etti, her biri beni selamladı ve bu basit hareket herhangi bir bildiriden çok daha fazlasını ifade etti.

Lillivel ve Esopeel, Stonewild arkadaşlarımın önümden çekilmesinin ardından öne atıldılar ve ben de eğilerek Lillivel'e sarıldım, ardından Esopeel'in minik avucunu elime aldım. "İkinizin de duruşmamın tamamında kaldığınıza inanamıyorum. Bu iyiliğinizi her zaman hatırlayacağım."

"Oh, Elowen, seni özgür ve mutlu gördüğüme çok sevindim." Lillivel bana tekrar sarıldı ve onun gerçekten arkadaşım olduğunu ve benim hizmetçim olmak için para almasına rağmen beni önemseydiğini anladım.

Geri çekilerek küçük serlikana baktım. "Ve Esopeel, buraya gelmek için gerçekten de Ormanı terk ettin."

Tüylü omuzlarını silkti. "Bizim için yaptığın onca karşılık küçük bir bedeldi. Sonunda, Orman'daki mağaralar o korkunç kara büyüden temizlendi ve bir kez daha normale döndü. Ve kurtardığınız melezler ..." İç çekti. "Diyar size teşekkür etmeli."

Hepimiz tekrar kucaklaştık ve onlarla birkaç dakika daha konuştum, ancak yorgunluktan sallanmaya başladığımda Jax ayağa kalkmama yardım etti ve sonunda vedalaştım.

"Faewood'a her geldiğinde ziyaret etmeyi unutma!" diye seslendi yabancı arkadaşlarım.

Son bir kez el salladım. "Yapacağım, söz veriyorum."

Vedalaşmalarım tamamlandığında Jax kolunu belime doladı. "Hadi seni eve götürelim."

Parmaklarını bir görevliye doğru salladı, o da büyülü bir halı çağırdı ve nihayet üzerine oturduğumuzda, dostum bir kraliyet mensubu olarak hakkını kullandı ve halının gökyüzünde yükselmesini emretti, tüm Jaggedston'ın üzerinden geçerken binaların ve evlerin üzerinden süzüldü. Soluk yeşil gökyüzü yukarıda parlıyordu ve aralıklı olarak pastel bulutlar ufku süslüyordu.

Şehrin kuzeyindeki on ev, sağımızda ışıltılı Adriyatik Denizi, solumuzda ise başkentteki tüm binalardan daha yüksek duran karanlık ve ürkütücü saray görünüyordu.

Saray yaklaştıkça midem hafifçe bulanıyordu. Aklımı önümde uzananlardan uzaklaştırmaya çalışarak, "Bastian nasıl?" diye sordum.

Jax'in akmak akmak mavi gözleri benimkilerle buluştu ve parmakları kalamın etrafında kıvrıldı. "O iyi. Burada olmak istiyordu ama hepimiz seni görmek için duruşma sonrasına kadar beklemesinin daha iyi olacağına karar verdik."

Başımı salladım, hepimizin toplum içinde bir arada görülmesi için öncelikle pek çok şeyin değişmesi gerektiğini biliyordum. Bu değişiklikler muhtemelen Jax tahta geçene kadar gerçekleşmeyecekti.

"Bastian, Anna'nın yanına döndü mü?" Diğerleri arkamızda sessizce konuşurken ve saray her saniye daha da yakınlaşırken sordum.

Jax başıyla onayladı. "Sadece Anna'ya geri dönmekle kalmadı, aynı zamanda işine ve günlük hayatına da geri döndü." Yüzünde bir pişmanlık ifadesi belirdi. "Senin duruşman için burada olmayı çok isterdi. Benden defalarca özürlerini iletmemi istedi."

Ona üzėün bir gülümseme verdim ve kıtamıza ve üzerindeki tüm fae'lere yardım etmek için çok şey yaptığımızı bilsem de, herkesi korumayan yasalar hala yürürlükteydi.

"Peki ya köleleştirilmiş melezler? Onlarla ilgili son durum nedir?" "Saroly çoğunun halhallerini çıkardı. O melezler evlerine iade edildi. Norivun geri kalanların da önümüzdeki haftalarda çıkarılacağını düşünüyor."

"Yetkililer yasadışı çocuklarından haberdar mı?"

Jax'in ifadesi acımasızlaştı. "Öyle, ama duruşmanızda ortaya çıkanlar göz önüne alındığında, en azından mahkemeler bu çocukların neden var olduğunu anlıyor. Yine de işimi şansa bırakmayacağım. ocuk doğuran herkesi temsil etmeleri için yargıçlar tuttum."

Derin bir i çektim. "Hiçbirinin idam edilmemesi için her gece dua edeceğim."

Kıtamızdaki tüm yarı ırkları ve hâlâ nelere katlandıklarını düşünürken bir anlık sessizlik geçti üzerimizden. "Bastian'ın gerçek kardeşin olduğunu tüm alemin bilmesini sağlayabileceğini düşünüyor musun?"

Rüzgâr Jax'in yüzüne çarparak bir tutam saçı gözlerine doğru itti. Saçlarını geriye attı ve başını salladı. "Babam tahtta otururken mi? Hayır. Ama bir gün, ta bana geçtiğinde, tüm diyarın kardeşimin bir melez, hem de güçlü bir melez olduğunu öğrenmesini sağlamayı planlıyorum."

Yüzüme bir gülümseme yayıldı ve Jax'e olan sevgim bin kat daha arttı. "Peki ya senin Karanlık Akıncı rolün? Gerçekten bitti mi?"

Ellerini birbirine kavuşturdu ve ciddiyetle başını salladı. "Tamamen bitti. İşimin bittiğine çoktan karar vermiştim ama hapsedilirken yaşadıklarını gördükten sonra, bir de bundan önceki altı hafta boyunca Şarkı Adası'nda yaşadıkların eklenince ..." Aurasında keskin bir yükseliş oldu. "Seni bir daha asla böyle bir duruma sokacak bir şey yapmayacağım."

Jax'i sıktım ve uzun parmakları benimkilerin üzerine kapandı. "Her şeyi gözümü kırpmadan tekrar yapardım, biliyorsun. Sonunda yine o hapishaneye döneceğim anlamına gelse bile. Kraliçe Adalet'e kaderi tekrar değiştirmek gibi bir planım olmadığını söylediğimde ciddiydim, ama zamanda geri gitmek zorunda kalsaydım, daha önce yaptıklarımı tekrar yapmak zorunda kalsaydım, yine de kadere hükmederdim. Hepiniz bilmelisiniz ki, tek yapmaya çalıştığınız şey krallığımızı daha iyi bir yer haline getirmekken asılmanıza asla izin veremem."

"İşte bu yüzden bir daha asla o pozisyona zorlanmayacaksın." Jax'in sözlerindeki kesinlik rüzgârda uçuşuyordu ve her kelimesinde ciddi olduğunu biliyordum. "Daha az şanslı olanlara yardım etmek için başka bir yol bulacağız. Kara Akıncı'nın günleri sona erdi."

Şakaklarımdan hafif bir zonklama geldi. Başımı ovuşturdum ve Jax'in kaşları çatıldı. "Sen iyi misin?"

"Sadece iksirler. Henüz tam olarak etkilerini yitirmediler."

Hafifçe homurdandı ve elini belime götürdü, sonra yatıştırıcı hareketlerle beni yukarı aşağı ovdu. "Şu anda neye ihtiyacın var?" Avucunun sıcaklığı giysilerimi yaktı.

"Sadece sen."

Sözlerim dudaklarına yıkıcı bir gülümseme getirdi.

Sarayın hemen güneyindeki son binaların üzerinden geçtik ve sarayın muazzam siyah kapılarından ilerideki geniş açık avluya doğru süzüldük.

Kapıların muhafızları bizi izliyor, veliaht prens yanlarından geçerken eğiliyorlardı.

Halı aşağıya doğru süzüldü ve sarayın ana merdivenlerinin hemen yanında durdu. Jax inmeme yardım etti, vücudum sallanırken beni sabitledi.

"Seni kuleme götürüyorum. Ve lütfen aşkım, bana bu nezaketi göster."

Ne demek istediğini sormadan Jax ayaklarımı yerden kesti ve basamakları ikişer ikişer çıktı. Ben çılgılık attım ve tüm arkadaşlarımız halıdan ayrılırken gülüşüler.

Ana kapılarda duran muhafızlar kapıları bir çırpıda açtılar ve sonra Jax ve ben tekrar içeride, Taşyıldız sarayındaydık.

Her Şey planladığımız gibiydi. Her nasılsa, işler bir kez daha rayına oturmuştu. Bastian'ı kurtardık, kaderlere hükmettim ve bundan kurtuldum, Kral Paevin'i durdurduk ve melezleri serbest bıraktık. Yine de tüm bunlara rağmen, ne Jax'in ne de benim kabul etmediğimiz bir ayrıntı kalmıştı.

Hâlâ veliaht prensti ve ailesi onun başka bir kraliyet mensubu ya da soylu ile evlenmesini istiyordu.

Ve ben asla o kadın olmayacağım.

BÖLÜM 3 o

Jax batı kulesinin tepesindeki özel süitinin kapılarını iterek açtı. Geniş dairesel odayı, kocaman yatağı, pelüş mobilyaları ve geniş manzarayı inceledim. Bir an için onun odasına geri döndüğüme inanamadım.

"Bir daha burada olacağımı hiç düşünmemiştim," diye fısıldadım.

Jax'in aurasında bir nabız atışı oldu ve kolları beni sıkıca sardı. "Burası artık senin evin, Elowen. Nefes aldığım ve kalbim atmaya devam ettiği sürece burası hep senin evin olacak."

Banyo odasına doğru yürüdü ve küvete ulaşana kadar durmadı. "Sanırım bir banyo?"

Pencerenin kenarına tünemiş kocaman küvete baktım. Uzakta Adriyatik Denizi parlıyordu ve bu yükseklikte sanki tüm diyarı görebiliyormuşum gibi hissediyordum.

"Banyo mükemmel olurdu." Hapsedildiğim süre boyunca banyo yapmama hiç izin verilmemişti. Çoğu mahkûm muhtemelen kendi kendini temizliyordu ama büyüm o kadar bastırılmıştı ki bunu bile başaramamıştım. "Yukarıdaki Yıldızlar, kokuyor olmalıyım."

Dudakları kıvrıldı. "Taze kokmuyorsun, bunu kabul ediyorum."

Omzuna hafifçe vurdum ama gülümsememe engel olamadım. "Dikkatli ol, yoksa bu şekilde yaşamaya başlamayı seçebilirim."

Boynuma sokuldu. "Seni kokmuş, taze, kirli ya da temiz kabul ediyorum. Yeter ki benimle ol."

Kalbim onun şefkatli sözleri karşısında çırpındı.

Beni yere bıraktı, sonra küveti doldurmak, yatıştırıcı bir iksir eklemek, yiyecek çağırmak ve temiz havlular almak için işe koyuldu. Yardım etmeye çalıştığımda bile beni durdurdu. "Hayır. Bunu senin için yapmama izin ver."

Ben soyunmak üzereyken küvetin yanındaki küçük masaya bir tepsi yemek koydu ve ellerinin titrediğini gördüm.

Ona doğru uzandım. İçimdeki bağ yavaş yavaş yeniden canlanıyor, çekiştiriyor ve emreliyordu. "Jax? Ne oldu?"

Döndü ve beni öyle şiddetli bir şekilde kucakladı ki nefes almakta zorlandım. Kolları çelik gibi etrafımı sararken beni göğsüne gömdü. Eğilerek yüzünü boynumun kıvrımına yerleştirdi. "Seni neredeyse kaybediyordum."

Aurasından korku yayılıyordu ve ilk kez zihnimdeki sisin bir kısmı ve onun ne durumda olduğunu görmeme, gerçekten *görmeme* izin verdi. Saçları dağınık, giysileri buruşuktu ve sakalları yanaklarını süslüyordu.

"Jax," diye fısıldadım acıyla. Elimizi yüzünde gezdirdim. Kaba saçları parmak uçlarımla buluştum. "Tanrım, aşkım, çok üzgünüm."

"Ne için? Özür dilemesi gereken *benim*."

"Hayır." Parmaklarımı dudaklarına bastırdım. "Acı çeken sadece ben değildim ve bunu daha yeni fark ediyorum. Çok üzgünüm."

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca çok şey tehlikedeydi ama ben bana zorla içirilen iksirler yüzünden neredeyse komaya girmişken, o girmemişti. O hapishaneden asla çıkamayacağını düşünerek özgür ve yalnız yaşıyordu.

Korkusunu *hissedebiliyordum*. Her ne kadar saklamaya çalışsa da aurası karıncalanıyordu.

"Ben buradayım," diye fısıldadım. "Her zaman yanında olacağım." Yavaşça onu soymaya başladım.

"Ne yapıyorsun?"

"Bana katılıyorsun. Sanırım ikimizin de bu banyoya ve yemeğe ihtiyacı var."

Ellerimi nazıkçe sıktı. "Hayır, seninle ilgilenmek istiyorum. Ben-"

Parmaklarımı dudaklarına bastırarak onu tekrar durdurdum. "Ve *sana* değer vermeliyim. Bunu senin benim için yapmak istediğin kadar ben de senin için yapmak istiyorum." İçimde bir zonklama başladı, o bu kadar yakınen aramızdaki bağ ısınıyor ve büyüyordu. Nefesim kesildi ve bir elimi karnıma koydum. Haftalardır ilk kez eş bağımızı hissediyordum ve galaksi ve yıldızlar, bunu özlemiştim. "Diğerine bakma ihtiyacı hisseden sadece sen değilsin."

Boğazı düğümlendi ve ben onu soymaya devam ettim. Üzerinden düşen her giysi ile mükemmel altın teni santim santim ortaya çıkıyordu.

Önümde çırılçıplak, bakışları ısındı. Giysilerim kısa sürede soyuldu ve saçlarım çözüldü.

Birlikte, şimdi hafif yasemin kokan buharlı suyla dolu küvete girdik. Bir bezi köpürtüp sabunlu köpüklerle doldurduktan sonra beni tepeden tırnağa yıkadı. Bunu çok nazikçe, çok saygılı bir şekilde yaptı ve ellerinin her geçişinde sevgisi bana doğru çarpıyordu.

Bu sarayda aldığım ilk banyonun anıları aklıma geldi. Bastian'ı bulmak için Jax'in çağrısına uyduktan sonra yaptığım banyo. O zamanki gibi, Jax'in elleri de aynı derecede nazik, aynı derecede şefkatliydi.

Güçlü ama yatıştırıcı dokunuşuyla kalbim kabardı ve işini bitirdiğinde bezi alıp aynısını ona da yaptım. Ellerim geniş omuzlarında, belirgin göğsünde ve yontulmuş uzuvlarında gezindi. Parmaklarımın tenine her dokunuşunda ürperdi ve aurasındaki ihtiyaç büyüdü.

İksirlerin güçlü etkileri azaldıkça zihnimdeki sis daha da dağıldı ve haftalardır ilk kez içimde sihrimin parıltısı belirdi.

"Geri geliyor." Bir elimi karnıma, lorafın olduğumu gösteren gölge işaretimin yanına götürdüm. "Sihrimin küçük bir parçasını hissedebiliyorum."

Jax'in gözleri büyüdü ve kucağına oturana kadar beni kendine çekti. Ona sarıldım, bacaklarım otomatik olarak ayrıldı.

Küvetin yanında duran tepsiden bir parça yemek aldı ve beni besledi. Parça parça ağzıma yerleştirdi, dudaklarımın üzerlerine kapanmasını izledi ve dilimin parmak uçlarına sürünmesini hissetti.

Özlem karnımın alt kısmında kıvrıldı ve şehvet yüz ifadesinde büyüdü, dişlerimin her sıyrılışında daha güçlü ve daha ateşli oldu. Yuttuğum her lokmayla aurası kabardı ve büyüdü, istek ve *açlıkla* titreşti.

"Seni sevmeme izin ver," diye fısıldadı. "Seni hissetmeye, sana sarılmaya, seninle kızışmaya ihtiyacım var-" Boğazı düğümlendi.

Ağzımı onunkinin üzerine eğdim ve cevap veren bir arzu nabzı içime doğru fırladı. Altımda çoktan kaya gibi sertleşmişti. Su belime vuruyordu ve hâlâ sabunla kayganlaşmış olan elleri üzerimde geziniyor, tenimde kayıyor, sırtımı avuçluyor ve göğüslerimi avuçluyordu.

Öpüşmemiz çılgınca ve çiğ bir hal aldı. Elleri saçlarımda dolaştı, boğazının derinliklerinden bir inilti geldi. Beni boyuna kaldırıp indirdi ve onun mükemmel hissi içimi doldurmaya başladığında nefesimi içime çektim.

İçimde santim santim kayarak beni tamamen doldurdu ve sonra tamamen üstüne oturduğumda tısladı.

"Sensiz yaşayamam." Sesi boğuktu, gözlerini görebilecek kadar geri çektiğimde gözleri parlıyordu.

"değilsin."

Ve banyoda sevişirken, su etrafımızda yankılanırken, sadece bir şekilde bu beyanı gerçekleştirebileceğimizi umuyordum.

UZUN BİR UYKUDAN UYANDIM, birkaç saatlik dinlendirici bir uykudan sonra mutlu ve memnun bir haldeydim. Jax yanımda yatıyordu, uyanıktı ve uzanmış beni izliyordu. Koyu renk saçları alnına dökülüyordu ve beni öpmek için eğildiğinde pürüzsüzce tıraş edilmiş yanakları bana değiyordu. Dışarıda başkentin çanları çalmaya başlamıştı.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Tıraş olmuşsun."

Bir yanağını ovuşturdu. "Zamanı gelmişti. Sen ihmalkâr davrandım."

"Saat kaç?" Uykulu bir şekilde sordum.

"Neredeyse akşam yemeği vakti geldi. Ama aşağı inmemize gerek yok. Burada kalabilir ve yemek ."

"Hayır." Başımı salladım, kafam daha da berraklaştı. "Gitmek istiyorum. Ailenin beni kovalamasına izin vermeyi reddediyorum. Hapishanede geçireceğim zaman bile bunu yapamaz."

Gözlerinde şiddetli bir gurur parıltısı parladı ve birlikte kalkıp giyindik.

Bu tür giysileri en son giydiğimde giydiğim lacivert elbiseye benzer şekilde, bedenimi saran yeni kan kırmızısı elbise hafif ve havadardı. Hareket etmek kolaydı ve malzemesi yumuşaktı. Mücevherlerle süslenmiş ve ısıltılı ipliklerle dikilmiş koyu kırmızı elbisenin içinde kendimi bir kraliçe gibi hissediyordum.

Jax de benim gibi koyu kırmızı bir üst giymişti. İkimiz de belki de birbirimizle dayanışmak için bu gece Stonewild renklerinden vazgeçmiştik. Ya da belki de değil. Ama ikimiz de resmi kıyafetlerimizi seçerken bu cesur renklere yönelmiştik.

Koridorda yemek odalarına doğru yürürken Jax elimi tuttu. Önümüzdeki kapılarda iki hizmetçi sıralanmıştı.

Büyük odadaki hazırlıklar kapılardan bize doğru taşındı. "Ailen burada olduğumu biliyor mu?" Sessizce sordum.

"Eminim şimdiye kadar duymuşlardır."

Arkadaşımın elini sıkıca kavradım. İksirlerin etkisi tamamen geçmişti ve banyo, yemek ve uzun bir uyku bana çok yardımcı olmuştu. Büyüm bir kez daha içimde tamamen uyanmıştı ve haftalardır ilk kez kendimi kendim gibi hissediyordum.

Kapılar yaklaştı. "Sence beni dışarı atmaya çalışırlar mı? Yoksa beni yine masanın sonuna mı oturturlar?"

"İkisini de yapmayacaklar," diye hırladı neredeyse. "Ama yapabilirler."

Eli benimkinin etrafında sıkılaştı. "O zaman beni de kovarlar. Sen gidersen, ben de giderim."

Jax'in etrafında sanki bir dağ yerinden oynatacak, yıldızları öldürecek, ayları ele geçirecekmiş gibi şiddetli bir kararlılık oluşmuştu. . . Onu daha önce de kararlı görmüştüm ama böylesini hiç görmemiştim.

Prensin etrafında dönen kötü niyetli büyüü hissetmiş gibi, hizmetkârlar ana kapıları bir çırpıda açtılar, biz yaklaşırken geri adım attılar ve içeri girdik.

Burada yediğim son yemekte olduğu gibi, kral ve kraliçe masanın başında otururken yemek salonu soylularla dolup taşıyordu.

Görüş alanlarına girdiğimizde tüm konuşmalar kesildi. Kral iç çekti, yüz ifadesi kızgınlığa dönüştü.

Kraliçenin burun delikleri alevlendi. "Adarian? Bunun anlamı ne?"

Kraliçenin keskin sözleri kulaklarımı deldiğinde durdum.

Ama Jax beni masanın başına yakın bir yere oturtmakla yetindi. Sandalyeyi çekti ve herkesin bakışları tenime batan iğneler gibi batsa da oturdum.

"Adarian," diye gürledi kral. "Annene cevap ver."

Jax soğuk bakışlarını ikisine de çevirdi. "Neden yaygara emin değilim. Ben sadece *dostumla* akşam yemeği için oturuyorum."

Kralın yanakları kızardı ve kraliçenin nefesi kesildi.

"Ama o tutuklandı!" Kraliçe Rashelle nefesinin altında tısladı. "Ve şimdi değil," diye yanıtladı Jax sakince.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Onları kazanmam gerektiğini bilsem de, Jax'in alaycı cevabı karşısında içimden bir kakhaha yükselmek üzereydi.

Duvara yakın masaların üzerinde dumanı tüten yemek tabakları duruyordu ve servise başlamak için bekleyen hizmetkârlar birbirlerine yan gözle bakıyorlardı.

Kral bir hırıltıyla onlara "Başlayın" diye bağırdı.

Hizmetçiler bir çırpıda işe koyuldular ve tabaklarımız yemekle, kadehlerimiz de içkiyle doldu. Herkes yemeye başladı ama gerginliği bir bıçakla kesebilirdiniz. Midem kazınıyor olmasına rağmen önümdeki rostoyu otomatik olarak kestim.

Benim tarafımdan bir alay geldi.

Leydi Aerobelle iki koltuk aşağıya oturdu. "Bu yanlış çatal."

Jax'e doğru baktım ve onun benim gibi ikinci çatalı değil, çatal bıçak takımının sonuna yakın olan çatalı aldığını gördüm. Vasimin ısrarla verdiği görgü kuralları dersleri bana hangi çatal bıçağı kullanmam gerektiğini öğretmişti ama kendimi daha iyi hissetsem de hâlâ yorgundum. Hangisi olduğunu kontrol etme zahmetine girmeden bir çatal aldım.

Aerobelle'in terslemesine rağmen elimdeki çatalı değiştirmedim. "Öyle mi?" Kaşlarımı kaldırdım ve bir parça et daha mızrakladım. "Bu büyüleyici ders için teşekkür ederim, Leydi Aerobelle."

Leydi Aerobelle homurdandı ve yanındaki başka bir kadına nefesinin altından bir şeyler söyledi. İkisi de gülmeye başladı.

Gözlerimi devirdim ama sinmeyi reddettim. Ne de olsa *gümüş bir eşyaydı*. Kelimenin tam anlamıyla bir kralın kıtaya yürümesini engellemiştim. Gerçek bir savaşı engellemiştim. Üzerinde stres yapacağım son şey bir çataldı.

Ama dostum başka bir hikâyeydi. Jax'ten tamamen Aerobelle'e yönelik alçak bir hırıltı geldi. "Gerçekten, Aerobelle, hiç görgü öğrenmedin mi? Ya da söyleyecek gerçekten ilginç bir şey? Yorumlarının çatal bıçak takımı için olduğunu düşünürsek, görünüşe göre hayır."

Gözleri büyüdü ve devasa masanın karşısında oturan Bowan ve Trivan açıkça güldüler.

Lander'ın ağzında bir gülümseme belirdi ve kadehini kaldırdı. "Leydi Aerobelle'in görgü kuralları derslerine devam etmesine kadeh kaldırıyorum. Görünüşe göre, bu konuda hiç ustalaşamamış."

Aerobelle'in ağzı açık kaldı ve yanında oturan anne babası öfkeyle kabardı.

"Prens Adarian," diye homurdandı babası. "Kızım baştan aşağı-"

"Çok mu kaba?" Jax bir kaşını kaldırdı. "Evet, haklısın. Öyleydi. Ve eğer eşime daha saygılı davranmayı öğrenmezse, o zaman

bu masada yeri yok." Buz sözlerini sıraladı. "Ve bu Elowen'a hakaret etmek isteyen herkes için geçerli." Bakışları Aerobelle'in şakalaştığı kadına kaydı.

Kadın oturduğu yerde o kadar eğildi ki, başının hâlâ masanın üzerinde olması bir mucizeydi.

Leydi Aerobelle'in ağzı açıldı, sonra kapandı. Gözlerinden yaşlar fışkırdı ve prensin ilk kez bir kadını bu kadar açık bir şekilde aşağılayıp aşağılamadığını merak etmekten kendimi alamadım.

"Prensım, ben sadece-"

"Özür dilemek üzere misin?" Jax'in sorusu çok alçak sesle söylenmişti ama o kadar büyük bir tehditle doluydu ki kadının rengi soldu. "Umarım söylemek üzere olduğunuz şey kesinlikle budur, Leydi Aerobelle. Eğer değilse, kapı hemen şurada." Çatalıyla koridoru işaret etti.

Leydi Aerobelle'in yanakları kızardı. Sandalyesi taş zemine ayağa kalktı. Oflayarak elindeki peçeteyi masaya fırlattı ve hışımına odadan çıktı.

Ailesi ağzı açık kaldı ve annesi ayağa kalkıp onun peşinden koştu.

Nutkum tutulmuştu. Jax'in az önce yaydığı öfke her yerinde kaynıyordu.

"Eşime hakaret etmek isteyen başka biri var mı?" Sesi salonda yankılandı ve kral ile kraliçe bile ne diyeceklerini bilemez hale geldiler.

Jax'in daha önce bu kadar yüzüstüce, bu kadar küstahça davranıp davranmadığını merak etmekten kendimi alamadım.

düşmanca, daha önce.

"Hayır mı?" Veliaht Prens şarap kadehini kaldırdı. "O halde, solls."

Soylulardan birkaçı otomatik olarak tokuşturdu, yüzlerine temkinli bir ifade yerleşmişti ama masanın diğer ucundaki Alec, Bowan, Lander ve Trivan sırttı.

"Adarian," diye seslendi kraliçe, sonra boğazını temizledi. Boynunda bir kızarıklık oluşmuştu ve beni dışarı atmasına iki saniye kaldığını hissediyordum. Belki de atmayacaktı. İlk defa oğlunu tereddüt ve temkin karışımı bir bakışla izliyordu. "Sen gelmeden önce hepimiz Ironcrest Balosu hakkında sohbet ediyorduk. Eminim hatırlıyorsunuzdur, önümüzdeki hafta. Balo için yakında yola çıkacağız, o yüzden önümüzdeki günler yoğun geçecek." Kraliçe kadehinden bir yudum aldı, bakışları bana kaydı. "Oldukça yoğun, sevgilim."

İlk kez kibirinin bir kısmı buharlaşmıştı, ama bunun benimle değil, dönen kasırgayla ilgili olduğunu hissediyordum

yanıma oturdu.

Jax parmaklarını şarap kadehine vurdu. "Unutmadım anne. Ve eğer farkında değilsen, Elowen da bu yolculukta bize katılacak."

Kral derin bir iç çekti ve peçetesini masaya fırlattı. "Adarian, biraz konuşabilir miyiz?" Ayağa kalktı ve oğlunun kendisine katılıp katılmadığını görmek için arkasına bakmadan salondan çıktı.

Jax'in burun delikleri alevlendi ama usulca ayağa kalktı ve boynuma bir öpücük kondurmak için eğildi. "Özür dilerim, aşkım. Kısa süre içinde döneceğim. Eğer biri seni gitmeye zorlarsa ..." Masanın karşısındaki dört arkadaşına bir bakış attı.

Bowan ve Alec kadehlerini kaldırdı ve Trivan'ın gözleri muziplikle dans etti. Lander bile kavgaya hazır görünüyordu.

Başımı eğdim ve dostluk bağım mırıldandı. "Ben burada kalacağım."

Jax babasını takip ederek yemek salonundan çıktı ve beni diğerleriyle yalnız bıraktı. Diğer soylular ve bu akşam hükümdarlarıyla birlikte yemek yiyen konuklar arasında gergin konuşmalar ve garip mırıldanmalar hızla yayıldı.

Kendimi yemek yemeye zorladım ve ne olursa olsun Jax'in yanından ayrılmayı reddetmeme rağmen, her gecenin bu kadar düşmanca geçip geçmeyeceğini merak etmekten kendimi alamadım.

Kesinlikle ummuyordum.

Aniden bir varlık duyularıma nüfuz etti ve ben ona doğru bakamadan kraliçe Jax'in sandalyesine doğru kaymaya başladı.

Geniş elbisesi etrafında fırfırlanarak kalçama sürtündü.

Diğer herkes konuşmaya devam etti, kimse kraliçenin masanın başındaki yerini bırakıp halktan birinin yanına oturmasına yorum yapmadı.

Şarabımdan bir yudum aldım ve çenemi dik tuttum. "İyi akşamlar, Majesteleri."

"Elowen, değil mi?" Dudaklarında bir gülümseme dans etti ama gözlerine ulaşmadı. Yüz ifadesi cam gibi keskin, beni değerlendiriyordu. "Oğlumun sana çok aşık olduğunu görebiliyorum."

"Öyle. O benim eşim. Tüm saygımla söylüyorum, elbette bana aşık, kraliçem."

Gülümsemesi gerginleşti, zoraki ifadesinin etrafında küçük çizgiler oluştu. "Yine de, belki de kadın kadına konuşmamız gerektiğini düşündüm. Eminim, bunu istemek çok fazla değildir. Öyle değil mi?"

"Hayır, tabii ki değil."

"Gel." Ayağa kalktı ve ona katılmamı bekledi.

Masanın karşısındaki Bowan, Lander, Trivan ve Alec'e bir bakış attım. Hepsi beni izledi. Bowan bizi takip etmek için ayağa kalkacakmış gibi bir hareket yaptı ama ben başımı salladım.

Kraliçe beni yemek salonundan çıkardı ve Jax ile kralın ayrıldığı yerin karşısındaki odadan çıktığı gözümünden kaçmadı.

Koridorda yalnız kaldığında, meraklı gözlerden uzakta, ellerini arkasında kavuşturarak ağır ağır yürüdü.

"Sen ve oğlum birbirinize aşıksınız."

Onun yanında yürümeye devam ettim. "Evet, ."

Güldü, sesi küçümseme doluydu. "Bir krallığı yönetmek için gereken şey aşk değildir."

Buna verecek bir cevabım yoktu, bu yüzden dudaklarımı birbirine bastırmaya devam ettim.

"Ve aşk, kişinin eşine bile olsa, çok sayıda soruna neden olabilir. Krallığın bir dişisi olarak, bazen kendimiz için değil başkaları için bir şeyler yapmamız gerektiğini anlıyorsunuzdur."

Ayaklarım durma noktasına geldi. "Majesteleri, başkalarına yardım ettiğim için hapisane sisteminde birkaç hafta geçirdim, bu yüzden lütfen bana bu tür konularda ders vermeyin. Tüm hayatımı başkalarına hizmet ederek geçirdim."

Dudakları büzüldü. "Ah, evet. Sen bir köleydin. Bir lorafın olduğun için vasine emanet ." Bana baktı ve yürümeye devam etti. Takip etmek ya da geride kalmak zorunda kaldım. "Büyün oldukça güçlü, bunu sana vereceğim. Derinizin hemen altında kaynadığını hissedebiliyorum ve auranız oldukça güçlü. Belki de oğlumun senden bu kadar etkilenmesinin nedeni budur. Meydan okumayı sever ve senin de tam olarak bunu yaptığından hiç şüphem yok."

"Ben bir meydan okumadan daha fazlasıyım kraliçem. Oğlunuz ve ben birbirimiz için yaratılmışız. Tanrılar aramızdaki eş bağını yaratarak bunu ilan ettiler. Sizin ya da kralın istediği bu olmadığı için üzgünüm ama Adarian ve ben, sizin rızanız olsun ya da olmasın, birlikte olmayı planlıyoruz ama dürüst olmak gerekirse, sizinle savaşmak gibi bir arzum yok. Ve belki bir gün beni kabulleneceğini umuyorum."

Durdu ve tekrar benimle yüzleşti. Delici mavi gözler bana baktı, Jax'inkilere o kadar benziyordu ki bir an için sadece bakabildim. Artık köşeyi dönmüştük, yemek salonundan ve salonun dışında duran hizmetkârların meraklı gözlerinden uzaktaydık. "Ah, eş bağı. Tabii ya. Bunu daha fazla tartışmamakla ne kadar aptallık etmişim. Ve az önce iddia ettiğin şeye rağmen

Oğlumun yanından ayrılmak, çok ilginç bir soruyu gündeme getirdi. Size bir şey sorabilir miyim?"

Başımı eğdim.

"Bir eş bağı, bir krallık boyunca çekişmeye değer mi? Oğluma olan sevginiz, kendi arzularınızı diğerlerinin üstünde tutacak kadar bencilce mi?"

Kaşlarım çatıldı. "Tabii ki hayır, ama birlikte olarak kimseye zarar vermiyoruz."

Bakışları keskinleşti ve bana bir adım daha yaklaştı. "Sen değil misin? Jax kendi konumunda bir kadınla evlenmezse ne olacağını biliyor musun?"

Ben cevap vermeyince, kraliçe dilini gıdıkladı.

"Hayır, bilmiyorsunuz, çünkü bir krallığı yönetmenin nasıl bir şey olduğunu ya da on Haneyi hizada tutmak için nelerin gerekli olduğunu ya da komşu krallıklarla ittifak kuran Haneleri yatıştırmak için nelerin gerekli olduğunu bilmiyorsunuz. Barışın sürmesini ve refahın devam etmesini sağlayan politikalar hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. Bunların hiçbirini bilmiyorsunuz çünkü bizden biri değilsiniz."

Her kelimesi kalbime bir darbe gibiydi. Her biri. Tek. Her biri. Ama omuzlarımı dikleştirdim ve geri adım atmadım. "Yine de bir kralın kıtamızda savaş çıkarmasını engelleyen *bendim*. Bu bir tür saygıyı hak etmiyor mu?"

Hafifçe güldü. "Ah, sana karşı yöneltilen ve bir şekilde sıyrılmayı başardığın suçlamalar." Gülümsemesi jilet gibi keskinleşti. "Ortaya çıkan sorunları böyle mi çözeceksin? Bir şeyler yolunda gitmediğinde Peçeli Arada'yı ziyaret edip kaderi değiştirerek mi?"

Sanki bana tokat atmış gibi başımı geriye attım. "Hayır, tabii ki ."

"Bu iyi bir şey. Ülkemizin kanunlarını herkesin gözüne sokan bir kafirin tahtta oturmasını istemeyiz, değil mi?"

Ensemde bir kızarıklık oluştu ama içimde biriken öfkeye rağmen sesimi sakın tuttum. "Kraliçem, bana saygısızlık etmek ve beni korkutup kaçırmak için elinizden gelen her şeyi yaptığınızı görebiliyorum, bu yüzden bunu bir kez söyleyeceğim. Buna izin vermeyeceğim."

Gözleri büyüdü.

"Kraliyet mensubu olmadığım için liderlik yapamayacağım ya da Adarian ile benim aramdaki bir birlikteliğin on Hane nedeniyle asla yürümeyeceği yönündeki endişelerinize cevap vermek gerekirse... Ben katılmıyorum. Haneler, kızlarından biri seçilmediği için kızgın , ancak bu onların yatıştırılamayacağı anlamına gelmez.

ve liderlik etmeyi öğrenebilirim. Eğitimliyim, istekliyim ve Stonewild için en iyisini yapmaya kararlıyım. Ve oğlunuzu diğerlerinin sevebileceğinden daha çok seviyorum. O ve ben birlikte, yan yana, krallığımız için en iyisini yaparak yöneteceğiz. Ve sizi temin ederim *ki*, vereceğim her karar Taşyıldız'ın yararına olacak. Bunun için size söz veriyorum. Beni kabul edip etmemek size kalmış ama şimdiden söylüyorum, hiçbir yere gitmiyorum."

Bir an için öylece bana baktı, bakışları oğlununki kadar tüketkendi.

Başını salladı ve hafifçe güldü, ama sesi küçümseyici değildi. Daha çok acıyordu.

İçini çekti ve elini benimkinin üzerine koydu. Avuç içi pürüzsüz, sıcak ve yumuşaktı. Hayatı boyunca üzerine titrenmiş ve ihtiyaç duyduğu şeyi elde etmek için parmağını bile kıpırdatmasına gerek kalmamış bir kadının eliydi. Elleri sert ve nasırlı olan Jax'in aksine. Kavgaya karışmış birinin ellerine sahipti.

"Gerçekten, Elowen," dedi sessizce ve sesini bir samimiyet tınısı doldurdu. "Bunu tüm kalbimle söylüyorum. Sana karşı hiçbir düşmanlığım yok. İyi niyetli olduğumu görebiliyorum ve oğlum sana tamamen değer veriyor. Ama senden geri adım atmanı istiyorum. Başkaları için en iyi olanı yapmanı istiyorum. Eğer Jax soylu bir kadınla evlenmezse, on haneye verdiğimiz sözü tutmamış oluruz. Bugüne kadar taca karşı ayaklanmamalarının, onu Stagthorn soyundan çalmaya çalışmakla tehdit etmemelerinin ya da kralları onun ihtiyaçlarını kendilerinininkilerin önüne koymalarını istediğinde yiğitçe didişmemelerinin nedeni, verilen ve tutulması gereken sözlerdir. Ve bu sözlerden biri de tacı kraliyet kanıyla saf tutmaktır."

Saf. İçimi kirli bir his kapladı. "Ve ben saf değilim."

"Hayır, Elowen. Sen büyüsüne fahişe muamelesi yapılan bir lorafınsın." Boğazımın altından bir ses çıkardım ve yüzü karardı. "Bunu seni aşağılamak için söylemiyorum. Sadece açık konuşuyorum. On Hane seni asla eşit olarak görmeyecek çünkü değilsin. Oğluma ait değilsin ve buraya da ait değilsin, bu yüzden lütfen, etrafındaki herkes için en iyi olanı yapmanı ve Taşyıldız'ı sonsuza dek terk etmeni istiyorum." Bana bir adım daha yaklaştı, sesi çelik gibiydi. "Ve Elowen, senden *asla* geri dönmemeni istiyorum."

BÖLÜM 3 L

Kraliçenin sözleri beni öylesine derinden yaraladı ve öfkелendirdi ki yemek salonuna dönmek için kendime güvenemedim. Çünkü görünüşe göre kraliçe beni duymamıştı. Tehditlerine, manipölasyon girişimlerine rağmen gitmiyordum ve tüm sözlerinin gerçekte ne olduğunu gördüm.

Beni kandırmaya çalışmanın bir yolu.

Duygularımı ona uyacak şekilde çarpıtmanın bir yolu.

Ama usta bir manipölatörle büyümüşüm. Şimdi, bu hareketleri kilometrelerce uzaktan izleyebiliyordum ve hiçbir yere gitmiyordum.

Kraliçe, kendisi ve kral için daha kolay olacağı için gitmemi istese de bunu yapmaya hiç niyetim yoktu. Yine de işe burnunu sokmasının yarattığı öfkeye engel olamıyordum.

Alay ettim ve Jax'in süitinde bir ileri bir geri volta attım. İçimde o kadar çok öfke birikmişti ki biraz buhar atmaya ihtiyacım vardı.

Uzak duvara ulaşır döndüğümde dudak büktüm. Annesi, oğlunu terk etmemi *sağlamak* için on haneyi bir korkutma taktiği olarak bile kullanmıştı, ancak on hanenin bir kralın kaprisiyle değişebileceğini bilecek kadar diyarımızı görmüşüm. Her ne kadar tahtın Hanelere ihtiyacı olduğunu söylemeye çalışsa da, aslında tam tersi doğrudu. Hanelerin tahta ihtiyacı vardı.

Ülkemizin yasaları gücü mahkemelere ve tahta vermiştir. Her krallığın on hanesine değil. Bu nedenle, on Hanenin dostane bir şekilde çalışmasının taht için hayatı kolaylaştırdığını bilsem de, bunun her şeyin başı ve sonu olmadığını da biliyordum. Sadece kral ve kraliçenin hayatını daha az yük altına sokuyordu.

Ve Jax'in ailesinin, oğullarının kızlarından biriyle evleneceğine dair Evlere verdiği söze gelince. Bu çok kötü oldu. O sözü vermişlerdi. Jax vermemiştii, ben de vermemiştim.

Jax'in kulesinde daha da hızlı adımlarla yürüdüm. Jax'in hâlâ aşağıda olduğunu biliyordum. Onu sarayın içinde hissedebiliyordum ve eş bağı boyunca konumunun çekilmesinden, hâlâ babasıyla birlikte olduğunu tahmin ediyordum. Büyük olasılıkla, o da bir şeyler duyuyordu.

Öfkeyle ellerimi havaya kaldırdım ve ailesinin bana bu kadar zorluk çıkarmasından tiksinererek tekrar odanın öbür ucuna fırladım. Sihir etrafımda çatırdıyordu. Çarşaf lar yatağa doğru çılgınca savruldu. Duvarlar titredi. Cidden yanmaya hazırdım.

Derin bir nefes alarak durdum ve biraz enerji atmam gerektiğini fark ettim. Büyüm içimde o kadar şiddetli bir şekilde kaynıyordu ki, sakinleşmezsem Jax'in kulesinin tepesini uçuracağım dan endişeleniyordum.

Ayağımı yere vurarak bunu yapmanın en iyi yolunu bulmaya çalıştım. Egzersiz yapabili rdım, hatta belki de Trivan, Lander ya da Lars'ı çağırıp, nasıl dövüşüleceği hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen benimle dövüşüp dövüşmeyeceklerini sorabilirdim.

Ya da pencereden atlayabilir ve gölge büyümün beni rüzgârın akıntılarında ne kadar iyi koruduğunu görebilirdim. Şarkı Adası'nda, gölge büyüsünü tamamen kontrol eden bir lorafın için böyle bir şeyin mümkün olduğunu öğrenmiştim. Sadece henüz deneme fırsatım olmamıştı. Ama görünüşe göre gölgelerim hava ile bir bütün olarak çalışabiliyordu ve eğer büyümün bu kısmında ustalaşmayı öğrenirsem, kelimenin tam anlamıyla uçabilirdim.

Yüzümü buruşturdum. Hayır, muhtemelen bu pek akıllıca değildi. Eğer doğru yapmazsam kendimi aşağıdaki kaldırım taşlarının üzerinde kanlar içinde bulabilirdim. Muhtemelen bu beceriyi yere daha yakın bir yerde denemek ve ustalaşmak en iyisiydi.

Öfkeyle koltuğa oturdum ve enerjimi boşaltmak için en kolay seçeneğin Peçeli Arada'ya gidip semellerle konuşmak olduğunu fark ettim. Aslında, şu anda kendim için bir çağrı yapmamam için hiçbir neden yoktu.

Bu düşünce aklıma gelir gelmez omurgam sertleşti. Tasmamdan kurtulmuşum. Ne o ne de hapishanenin iksirleri artık sihrimi bastırmıyordu. Bir kez daha gücüme tam erişimim vardı ve nihayet hayatımda gerçekten kendi çağrımı yapabileceğim bir yerdeydim ve oraya kadarı bükmek için gitmiyordum.

Her zaman hayal ettiğim gibi.

Otuzuncu yaş günüm geldiğinde düşüncelerim hayatım boyunca yapmak istediğim şeye döndü. Ailemi bulmak ve gerçekten nereden geldiğimi bulmak. Birden aklıma annemin ölmüş olmasının *tüm* ailemin öbür dünyaya göç ettiği anlamına gelmediği geldi. Belki de kıtada bir yerlerde başka aile üyelerim vardı.

Ve muhtemelen Jax'in ailesi kadar züppe değildir.

Kalbim bastırılmış bir heyecanla çarpmaya başladı ve bunu daha önce düşünmediğime inanamıyordum. Ama tasmam çıkarıldığından beri çok şey olmuştu. Çok fazla şey. Ve kraliçenin beni bencil olmakla suçlaması öyle olduğum anlamına gelmiyordu. Öyle olmadığımı biliyordum. Kan bağımlı olan ailemi bulmak için kendi çağrımı yapma düşüncesinin önceki haftalarda hiç aklıma gelmemesinin tek nedeni başkalarını ve onlar için ne yapılması gerektiğini düşünmemdi. Kendim için ne yapabileceğimi değil.

Kraliçe Rashelle'i düşündüğümde yine dudak büktüm, sonra yatağa gidip uzandım. Onun kötü sözlerini geride bırakmaya kararlıyım ve Peçeli Arada'ya gidip sonunda semellere ailem hakkında soru sormaktan daha iyi bir dikkat dağıtıcı olamazdı.

Gözlerimi kapatarak, iksirlerin etkisi nihayet geçtiği için yıldızlara şükrettim. Bir kez daha, sihriime erişmek nefes almak kadar kolaydı, bu yüzden gücümü çağırdım ve beni götürmesini emrettim.

Lorafın büyüüm anında karşılık verdi ve galaksinin öbür ucuna, yıldızların içinden geçip Peçe'ye fırladım.

Ben de hızla girdim ve semeleler dışarı fırladı.

Kraliçem. Hep birlikte eğildiler. *Geldiniz. Aradığınız şey nedir?*

Bir an durakladım ve kendime bu durumun muazzamlığını takdir etmek için bir saniye tanıdım. Sonunda kan bağımlı olan ailemi öğrenecektim. *Bana Fae topraklarında bir ailem olup olmadığını söyle. Onlardan herhangi biri hala hayattaysa söyle bana.*

En yakınımıdaki hayalet uzuvlarımın etrafında dönüyor, soğuk siyah pulları özüm boyunca kayıyordu. *Annen öldü ama baban yaşıyor.*

Sanki kalbim durmuş gibi hissettim. *O mu?*

Başka bir semelee öne çıktı. *Evet, bir kız kardeşiniz, birkaç teyzeniz, bir amcanız ve çok sayıda kuzeniniz var.*

Kız kardeşim mi var? Teyzelerim, amcam ve kuzenlerim de mi? Sanki nefes alamıyormuşum gibi hissettim. Nerede? Kız kardeşimi, babamı ve ailemin geri kalanını nerede bulabilirim?

Ironcrest. Ironcrest Krallığı'ndan geliyorsunuz kraliçem. Koruyucunuz sizi Parvol'un dışında, ormanda buldu. Annen orada eski vasinin elinde can verdi.

Başka bir deyişle, Gardiyan Alleron onu öldürme konusunda yalan söylememişti. Elbette söylememiştir. Jax'in Mistvale komuta büyüsu onu ele geçirdiğinde yalan söyleyemezdi.

Vasimin diğer aile üyelerimden haberi var mıydı?

Hayır, kraliçem. Size rastladığında annenizin yanında sadece siz vardınız. Onun dışında hiçbir şey bilmiyordu.

Her ne kadar asil bir yanı olmasa da bu durumdan biraz olsun teselli bulmaya çalıştım. Annem öldürüldüğünde kız kardeşim yanımda olmadığı için tanrılara ve tanrıçalara şükredebilirdim. Muhakkak ki Muhafız Alleron onu da öldürürdü.

Ölmüş annemi düşündüm, ruhu öbür dünyada. Onu çağırabilir, onunla doğrudan konuşabilirdim. Bunu hemen şimdi yapabilirdim.

Sadece bu düşünce bile kalbimi hızlandırdı ve şu anda buna karşı çıkmaya karar verdim. Önce kan bağı olan ailemi bulacak, hakkında daha fazla şey öğrendikten sonra annemi çağıracaktım. Ölmüş olsa bile onunla karşılaşmak o kadar duygusal olacaktı ki kendimi zihinsel olarak hazırlamam gerekiyordu.

Derin bir nefes aldım. Kız kardeşimi nerede bulabilirim?

Gelecek hafta Ironcrest Balosu'nda olacak. Diğer tarafımdaki semelee bana onun bir resmini gösterdi. Nefesim kesildi. Bana benziyordu ama farklıydı. Aynı yeşil gözleri paylaşıyorduk ama benim saçlarım kestane kahverengisiyken onunkiler altın sarısıydı. Yine de ağızlarımız benzer bir şekle ve kulaklarımız aynı kavisli noktaya sahipti.

Onun adı ne?

Lorasbelle.

Peki ya babam? O da baloda olacak mı?

Evet, semellerden biri cevap verdi. Kaderler o gecenin tamamı için örüldü. Kaderleri mühürlendi. İkisi de orada olacak. Tabii kaderi tekrar değiştirip başka bir şey yapmak istemiyorsan?

Hayır, bunu yakın zamanda tekrar yapmayacağım.

Gelecek haftanın neler getireceğini düşünürken hayalet yüzüme bir gülümseme yayıldı. Hayatta olan bir babam ve bir kız kardeşim vardı. Gerçek bir kan bağı vardı.

kız kardeşıydi ve adı Lorasbelle'di ve gelecek hafta babamla birlikte Ironcrest Balosu'na katılacaklardı. Onunla tanışabilirdim. *Onunla* tanışabilirdim. Sonunda ailemle tanışabilirdim.

Babam neye benziyor?

Bana hemen onun bir resmini gösterdiler. Kız kardeşim gibi sarı saçları ve benimki gibi bir ağzı vardı.

Gözlerimde yaşlar oluşmak üzereydi. Gerçek bir ailem vardı. *Teşekkür ederim*, dedim hepsine.

Semele'ler hep birlikte eğildiler. *Evet, kraliçem.*

Galaksiye geri döndüm ve Jax'in yatağında uyandım. Dudaklarımda bir gülümseme dans etti ve bunu ona anlatmak için sabırsızlanıyordum.

Çok beklemem gerekmedi. Jax kısa bir süre sonra eşikten geçip odasına girdiğinde, buraya ilk geldiğimde hissettiğim kadar sinirli ve kızgın görünüyordu.

"Tanrım, bunlar *imkânsız*," diye inledi.

Gülerek kendimi ona doğru fırlattım ve kollarımı boynuna doladım. Onu çılgınca, heyecanla öptüm, enerjim o kadar coşkuluydu ki o da anında gülmeye başladı.

"Anladığım kadarıyla benden daha iyi bir akşam geçirmişsin?" dedi öpücüklerimin arasında kıkırdayarak.

"Hayır, hiç de değil. Annen bana kesinlikle korkunç davrandı ama artık umurumda bile değil çünkü çok heyecan verici haberlerim var."

Ona semellerin bana gösterdiklerini hızlıca anlattım ve paylaştığım her cümlede gözleri daha da büyüdü.

"Sadece bir babam değil, bir de kız kardeşim var ve adı Lorasbelle. O ve babam hâlâ Ironcrest Krallığı'nda yaşıyorlar ve önümüzdeki hafta baloda olacaklar. Oraya gidip onlarla tanışabilirim. Benim bir ailem var Jax, gerçek bir *aile*!"

Yüzünde geniş bir sırıtış belirdi. Kıkırdadı ve beni kucağına aldı, o kadar çok gülüyordum ki zorlukla nefes alabiliyordum.

Sonunda beni yere bıraktı, yanaklarımı avuçladı ve beni doyasıya öptü. "O zaman gelecek hafta baloda olacağız, aşkım. Ironcrest'in balosuna birlikte katılacağız ve sonunda onlarla tanışacaksın."

KISIM 3 s

Sanki karnımda binlerce dans eden kelebek uçuşuyordu. Bindiğimiz arabanın tüm pencereleri açıktı ve açık havada düzenlenen Ironcrest Balosu'nun müziği kır yolunda bize doğru geliyordu.

Önümüzde, balonun ilk resmi günü olduğu için birçok fae de geliyordu. Yüzüncü Yıl Maçları'ndan sonra her yüz yazda bir düzenlenen büyük Ironcrest Balosu için tüm krallıklardan gelen fae'ler dar yolda bir araba kuyruğu oluşturmuştu.

Maçların en büyük galibi olan Mistvale'den bir peri de kutlamalara katılacaktı. Kutlamaların son gününde kendisine asil bir unvan verilecekti ve diğer tüm Maç yarışmacıları da muhtemelen önümüzdeki günlerde madalyalarını takacak ve birçok portre için poz verecekti.

Bir parçam, ilk gerçekliğimde Şarkı Adası'nda olduğumdan ve ikincisinde hapsedilip iksirlerin etkisi altında kaldığımdan beri gerçek Maçların hiçbirini göremediğim için yas tutuyordu ama bir yüz yaz sonra bir sonrakine gerçekten katılabileceğimi düşündüm.

Baloya yaklaşırken Jax bir kolunu belime doladı. Arabamız yuvarlanarak ilerliyor, yolculuktan ayrılacağımız alan yaklaştıkça yavaşlıyordu. Bu kadar güneyde, sıcak her taraftan bastırıyor, elbisemin belime yapışmasına neden oluyordu. Birdenbire arabanın içine serin bir hava doldu ve dostuma minnettar bir bakış fırlattım. Hava elementi esintiyi soğutarak sıcak bedenimi yatıştırırken, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Jax sesinde bir gülümsemeyle, "Sanki yerinden fırlayacakmış gibi görünüyorsun," dedi.

Bowan güldü. Prensın yanına oturdu ve hepimiz gibi Taşıyıldız renklerini giydi.

"Merak etme, El." Trivan sırtımı sıvazladı. "Elbette bu gece iyi geçecek. Yani, en kötü ne olabilir ki? Kız kardeşin ya da baban seninle hiçbir şey yapmak istemediklerini mi söyler? Kesinlikle olmaz."

Jax arkadaşımıza sert bir bakış attı ve Phillen gözlerini devirdi. Saramel bile Trivan'a suratını ekşitirken Kâsım onun dizine vurdu.

"İnce. Gerçekten ince," dedi Lander yumuşak bir sesle.

"Şaka yapıyorum. Şaka yaptığımı biliyor, değil mi El?" Trivan'ın yüzünde bir anlık suçluluk duygusu belirdi ve onu azarlayacak cesareti kendimde bulamadım.

"Beni hayatlarında istemeseler bile, en azından tanışmış olacağız." Kobalt mavisini elbisemi düzelttim ve bunu ya da Taşıyıldız Krallığı'nın kral ve kraliçesinin arabada arkamızdan geldiği gerçeğini düşünmemeye çalıştım.

Sadece Jax, Bastian'ın soyunu tüm Stonewild'a açıklamakla tehdit ederek ailesinin benden kurtulma girişimlerinden nihayet vazgeçmelerini sağlamıştı. Yine de geçen hafta en hafif tabiriyle gergin geçmişti.

Jax'in geçen hafta boyunca her yemekte, her gezide, her soylu etkinlikte, elinden geldiğince sık bir şekilde beni tüm krallığın önüne çıkarması da muhtemelen ailesiyle olan ilişkiye yardımcı olmamıştı. Beni dinleyen herkese sadece eşi değil, müstakbel gelini olduğumu söylemiş ve eğer ailesi bundan hoşlanmazsa tacı almak yerine tahttan feragat etmeyi seçeceğini ilan etmişti.

İç çektim. Kesinlikle gergin bir hafta olmuştu.

Elbette, onun duygularını paylaştım da, saraydaki varlığım artık o kadar gergindi ki, ailesinin beni bir gece infaz etmesi için bir suikastçı tutmamış olması bir mucizeydi.

Derin bir nefes aldım ve bu endişeleri bir kenara bıraktım. Bu gece *benim* ailemle ilgiliydi. Jax'in değil. Bu gece, sonunda gerçekten nereden geldiğimi öğrenecektim.

"Bastian yarın ne zaman geliyor?" Jax'e sordum.

Başını eğdi. "Son dillemsill mesajında Anna'yla birlikte kuşluk vakti gelecekleri yazıyordu."

"Ama bizimle kalıyorlar, değil mi?"

Jax sırtıttı. "Evet, sonunda Anna'ya gerçekte kim olduğunu söyledi, çünkü evlenme teklif etti ve Anna da evet dedi."

Güldüm. Jax gibi ben de Anna'yla henüz tanışmamıştım, bu yüzden ikimiz de yarını iple çekiyorduk ve ben de müstakbel baldızımla tanışmak için can atıyordum.

"Bastian'ın bu sefer ne giyeceğini seçmesine izin verecek misin?" Alec Bowan'a sordu.

Bowan omuz silkti, sinsi gülümsemesi Quinn'den sinsi bir sırıtış aldı. "Henüz karar vermedim. Onu *storggerlarda* yenmeme izin verip vermemesine bağlı."

Alec kıkırdadı ve Lars bile gülümsedi.

Daha önce meşhur Ironcrest Balosu'na hiç gitmemiştim ama bütün hafta boyunca erkekler bu büyük açık hava etkinliğinde ne kadar çok oyun oynandığından bahsedip durdular. Görünüşe göre, çoğunun önümüzdeki günlerde dört gözle beklediği şey buydu. Bir de leminai çadırı.

Araba sonunda büyük bir köşkün önünde durdu. Dışarıda, Ironcrest kral ve kraliçesinin saray arazisinde balo tüm hızıyla devam ediyordu. Başkent Metalwick uzakta parıldıyordu, ama burada sadece inişli çıkışlı bir kırsal alan vardı ve saray en yüksek tepenin üzerine tünemişti.

Sarayın gösterişli yapısı güneş ışığında parılayan saf gümüş rengindeydi. Her pencereden eflatun ve yanık turuncu bayraklar sarkıyordu. Bu krallığın renklerini vurgulayan bayraklar dalgalanıyordu ve her bayrağın ortasında altı duyuyu -görme, dokunma, tat, koku, ses ve sihir- vurgulayan altı köşeli bir yıldız vardı. Gerçekten de duyusal krallığa varmıştık ve sınırdaki topraklardan yayılan sihir içime işledi.

Etrafıma bakındım, meraklı bakışlarımı durduramadım. Binlerce ve binlerce fae toprağı kaplamıştı. Ne kadar çok fae'nin burada olduğunu gördüğümde çenem düştü. Gelenek olduğu üzere, dört krallığın tamamı davetliydi ve soylu ya da kraliyet mensubu olmamanız fark etmiyordu. Çoğu bu büyük etkinliğe katılmak için seyahat masraflarını karşılayamasa da halktan insanlar da davetliydi.

Yine de Ironcrest'teki kraliyet ailesinin Jax'in ailesi kadar züppe olmadığını bilmek kalbimi ısıttı.

"Sence nasıl biri?" Dışarıdaki iki görevli arabanın kapısını açıp inebilmemiz için bir tabure temin ederken Jax'e fısıldadım. Semeleler bana onu bulmanın daha kolay olacağını söyledikleri için babamı aramadan önce kız kardeşimi bulmaya karar vermiştik.

"Eğer senin yarın kadar güzelse, eminim harikadır," diye cevap verdi.

Arabadan indiğimde ellerim titriyordu ve dizlerimin tutmayacağından korkuyordum.

Jax hemen yanımdaydı, kolunu belime doladı ve beni kendine yakın tuttu.

Etraftaki manzarayı inceledim. Top o kadar çok fae ile yüzüyordu ki kalbim duracak gibi oldu. "Onu nasıl bulacağım?"

Ama Jax beni de çekerek ilerledi. "Onu bulacağız. Bulana kadar bir yere gitmiyoruz. Semeleler onunla nerede buluştuğunu gösteriyor?"

Geçen haftadan bu yana yaptığım iki ek görüşmede ortaya çıkardıkları ayrıntıları hatırladıkça kaşlarım çatıldı ve onlara daha fazla soru yönelttim. Sadece ailem hakkında daha fazla şey öğrenmek için değil, aynı zamanda Bastian'a verdiğim ve onun bana tereddütle hatırlattığı bir sözü yerine getirmek için de gitmiştim.

Semeleler Bastian'ın halhalın büyüü altındayken hiç çocuk doğurmadığını doğruladılar ve bana bunu söyledikten sonra kız kardeşimle ilgili başka ayrıntıları da açıkladılar. "Yiyecek ve içeceklerle dolu bir masanın yanımdaydı. Büyük bir çikolata çeşmesinin yanında durmuş, çiseleyen sıvıya meyve daldırıyordu. İlk gün, bu saate yakın bir zamanda orada olacağını söylediler."

"Bu yeterince kolay. O kadar çok çikolata çeşmesi olamaz."

Ama bakışlarım yamacı taradıkça heyecanım azaldı. Kelimenin tam anlamıyla on binlerce Fae vardı ve görebildiğim kadarıyla, düzinelerce yemek standı ve ziyafet masası kırları süslüyordu.

"iyi olur." Lander kollarını kavuşturmuş, manzaraya bakıyordu.

Bowan başını kaşıdı. "Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Yani herkesin bir çikolata çeşmesi bulması, sonra da Elowen'e biraz benzeyen ama altın rengi saçları olan bir kadın araması gerekiyor. Hatırlatsana, ne giyiyordu?"

Hemen cevap verdim. "Gümüş bir elbise. Parlak ve ışığı kırıyor, sanki elmaslarla dağılmış gibi. Kulaklarında eflatun küpeler var."

"Bir Ironcrest perisine yakışacak kadar güzel bir elbiseye benziyor." Saramel bana gülümsedi ve Cassim'i kalçasından tutarak küçük çocuğu itip kaktı. Yürümeye başlayan çocuğun ağzına tıkılmış üç parmağı vardı ve bir şeyleri işaret etmek için arada bir çıkarıyordu.

Phillen hemen arkalarında durmuş, oğluna bakarken sırtıyordu. Geçen hafta boyunca Phillen ve ailesiyle daha fazla zaman geçirdikçe, Phillen'in oğluna kesinlikle aşık olduğu anlaşıldı.

İki kadın yanımdan geçip ona takdir dolu bakışlar attığında Alec yakalarını düzeltti.

Ancak Quinn'in yüzünde oldukça niyetli bir ifade vardı. Onu grup içinde en az tanıyan kişi olmama rağmen, meydan okumalardan hoşlandığını öğrenmeye başlamıştım ve bu gece kesinlikle öyle olacaktı.

Sırtımdaki enerji artarken elbisemi düzelttim. Jax'in ailesinin az önce arabalarından ayrıldığını anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu. Onlara yapılan tezahüratlar ve selamlamalar yeterince şey anlatıyordu.

Sinirlenen Jax beni öne doğru yönlendirdi. "Herkes aramaya başlamaya hazır mı?" Teker teker tüm arkadaşlarımız başını salladı.

Derin bir nefes aldım. Kelebekler midemde o kadar güçlü dans ediyordu ki midemin bulandığını hissettim.

Lars sessizce yanıma doğru ilerledi. "Onu bulacağız, Elowen. Korkma."

Ona minnettar bir gülümseme verdim.

"Eğer onu gören olursa hemen bize haber versin. Herkesin tılsımı var mı?" Jax cebinden bilyeye benzeyen küçük bir top çıkardı Biri iletişim kurmaya çalıştığında parlayacak ve ısınacak şekilde hecelenmişti. Kimin işaret verdiğine bağlı olarak parıltının rengi değişiyor ve bir izleme büyüsü tetiklenerek diğerlerini kendilerine doğru çekiyordu.

"var." Bowan sırtını cebine soktu. "Hadi gidelim."

Tüm grup , Jax'in korumaları her zaman yaptıkları gibi bize eşlik etme zahmetine katlanmadılar. Balonun düzenlendiği açık alanın ne kadar büyük olduğu, sayısız yiyecek standı, çok sayıda eğlence mekânı, birden fazla oyun alanı ve büyük bir toplantı için inşa edilmiş çeşitli dans pistleri göz önüne alındığında, semeleler benimle belirli görüntüleri paylaşmış olsalar bile Lorasbelle'i gece bitmeden bulmamız gerçekten bir mucize olurdu.

Jax'in eli belime bastırdı ve arkamızdan bir tıslama sesi geldiğine yemin edebilirdim. Dönmedim. Babasından gelen bu onaylamayan sesi çok iyi öğrenmiştim.

Jax bizi arabalardan uzaklaştırdı. "Unut onları." Eğildi ve kulağımı ısırdı. "Bu gece seninle ilgili."

Kalabalığın arasında dolaştık, bazı insanlar Jax'i tanıdı, ise tanımadı. Birkaç kez durdurulduk, böylece Fae'ler ona saygılarını sunabildiler. Ne söylendiğini bile zar zor duydum.

Alanı taramadan duramıyordum ama kalabalığı, kokuları ve ılık esintiyi içime çektikçe endişemin bir kısmı azaldı. Burada soylulardan çok halktan insanlar vardı, yani kesinlikle o da buradaydı. Çoğu şık giyinmişti ve buradaki pek çok fae'nin elbiseleri ve tunikleri için tüm sezon boyunca para biriktirdiğini biliyordum, kız kardeşim de muhtemelen bir istisna değildi.

Jax beni itti ve ayaklarımız bileklerimize sürtünen rengârenk çimlere bastı. Müzik tepede çınlıyordu, canlı ve neşeli bir ses. Beni çağırdı, ateşledi ve gümüş elbiseli, altın saçlı bir kadını ararken elim kalçama vurdu.

"Şurada bir çikolata çeşmesi var." Jax uzun bir masayı işaret etti. Ortasında üç katmanlı bir fiskiye, damlayan bir çikolata şelalesine benziyordu. Etrafında meyve ve tatlı tabakları vardı, fae'ler uzun kürdanları batırıp akan altına daldırıyorlardı.

"Sanırım burada beklemeliyiz. Burası semellerin bana gösterdiği yere benziyor." Çeşmenin yakınında durdum, endişeyle dönüp kalabalığa baktım. Yamacın öbür ucunda başka bir çikolata çeşmesi gözüme çarptı, o kadar uzaktaydı ki zar zor görebiliyordum ama yakınındaki kızıl saçların parlaması beni Lars'tan haberdar etti. O da çeşmenin yanında durmuş kalabalığı tarıyordu.

Bu beni biraz rahatlattı. Manzara baktığım her yerde o kadar benzer görünüyordu ki, beklediğim çikolata çeşmesi semellerin bana gösterdiğiyle aynı görünse de, doğru yerde olduğumdan tam olarak emin değildim.

"Sence kaç tane çeşme vardır?" Biri masadan bir hamur işi almak için yanımdan geçerken Jax'e sessizce sordum.

Jax'in kaşları çatıldı ve sayısız mekânı değerlendirdi. "Kolayca görebildiğim en az altı ziyafet masası saydım, yani her yamaçta o kadar varsa ..."

Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordum. Semellerin bana gösterdiklerine rağmen, onu bulmak neredeyse imkânsız olacaktı.

Ama Jax sadece eğildi ve elini yatıştırıcı bir şekilde sırtımda aşağı yukarı gezdirdi. "Onu bulacağız, aşkım. Bulacağız."

Çeşmenin yanında bekledik ve güneş yavaşça batarak galaksinin canlanmasını sağladı. Müzik daha da yükseldi, kalabalık daha da arttı ve kahkahalar

ve sohbet daha canlıydı. İçkiler serbestçe akıyordu, fae'ler dans ediyordu ve baktığım her yerde gülümseyen ve mutlu fae'ler vardı.

Sanki tüm kıta kutlama yapıyor gibiydi.

Parmaklarımı elbisemin içinde evirdim çevirdim ama tam çeşmeden uzaklaşıp tekrar kalabalığa bakmak üzereydim ki çevresel görüşümde bir gümüş parıltısı belirdi.

Ağır çekimdeymiş gibi döndüm, bedenim bir ipe bağlıymış gibi hareket ediyordu.

Altın rengi saçlar bir kadının sırtından aşağı dökülürken parlak, ışıltılı gümüş rengi bir elbise etrafını sarıyordu. Çimenlere sürtündü ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdığında gözüme bir eflatun parıltısı çarptı.

Nefesim kesildi.

Kalbim küt küt

atmaya başladı.

"Jax," diye

fısıldadım.

Dişi bir kürdan aldı ve bir meyve kopardı, ardından çikolatanın altına serpiştirdi. Ağzına götürdü ve bunu yaparken döndü.

Ona o kadar yakındım ki tek yapmam gereken uzanmaktı ve ona dokunabilirdim.

Dişi yüzünü tamamen bana dönmüş, meyveyi ağzına atıyordu. Yüz yüze geldiğimizde gözleri büyüdü.

"Lorasbelle?" Dedim ve sanki bu kelimeyi başka biri söylemiş gibi hissettim. Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki kanın kulaklarıma hücum ettiğini duyabiliyordum.

Bakışları yüzümde gezinirken kaşları birbirine çarptı. Yemeğini hızla yuttu, sonra çenesi yavaşça düştü, gözleri şokla yuvarlaklaştı.

"Merhaba," dedim, sesim neredeyse soluksuz çıkıyordu. "Ben Elowen, ve ben Yani, sanırım ben senin-"

"Lorasbelle!" diye seslendi biri kalabalığın arasından ve fae'ler sanki akıntı onları çekip götürmüş gibi dağıldılar.

Ironcrest'in kralı kalabalığın arasından hızla geçerken çenem düştü. Uzun boylu, zayıf bir vücuda ve sarı saçlara sahipti. Başında eflatun ve turuncu taşlarla süslenmiş gümüş bir taç vardı. "Ben de seni arıyordum Belle. Biz de-"

Kral beni kızının yanında görünce olduğu yerde durdu. Gülümsemesi kayboldu.

Bir an için tek yapabildiğim ona bakmak oldu. Yüzü soldu ve sanki bir hayalet görmüş gibi bana baktı.

Zaman yavaşladı. Onunla Lorasbelle, semellerin kız kardeşim olduğunu söylediği dişi arasında bir bakış attım ve sonra babam olduğunu söyledikleri erkeğe baktım.

"Miramim?" Kral bana doğru tereddütlü bir adım attı, bakışları yüzümde ve bedenimde geziniyordu. "Tanrılar ve Tanrıçalar, Miramim? Bu sen misin?"

Dudaklarımı yaladım, sonra yüzünde şok olmuş bir ifadeyle duran Jax'e baktım.

Jax boğazını temizledi. "Bu Faewood Krallığı'ndan Elowen Emerson," diye cevap verdi Jax sonunda sesini bularak. "Ben de onun eşi, Prens Adarian Willip Jackson Stagthorn, Stonewild Krallığı'nın veliaht prensi." Kralın önünde eğildi ve bir şekilde bacaklarım reverans yaptı.

Ama kral -*babam*- cevap vermedi. Bana bir adım daha yaklaştı, bakışları yüzümde hızla geziniyordu, teni hâlâ bembeyazdı. "Tanrım, tıpkı ilk karıma benziyorsun." Lorasbelle'e baktı, o da hayalet görmüş gibi bana bakıyordu.

"Annem," dedi sonunda. "Babamın söylemek istediği buydu. Tıpkı ölmüş anneme benziyorsun."

Sanki binlerce voltluk bir yıldırım çarpmış gibi hissettim. Şok dalgaları içime doldu, ancak tüm duyularım semellerin bana ailem olduğunu söylediği kadın ve erkeğe odaklandı.

"Bana senin kız kardeşim olduğunu söylediler," diye fısıldadım ona. "Ve senin de benim babam olduğunu," dedim ona. "Ben Peçeli Arada'ya seyahat edebilen bir lorafinim ve semeleler senin benim ailem olduğunu söyledi."

Kralın kesildi, eli ağzına gitti. "Ne? Bu olamaz."

Beni reddedecekleri korkusu midemde büyüyor olsa da cevap vermek için kendimi zorladım. "Söyledikleri buydu ve semeleler her şeyi bilir."

Babam ve kız kardeşim birbirlerine baktılar ve kral sonunda şöyle dedi: "Benim kızım olduğunu söylüyorsun ama ... sen öldün."

"Öyle mi?" Jax araya girdi. "Nasıl?"

Kral dudaklarını yaladı. Hâlâ solgun görünüyordu ama yine de ağzından şu sözleri çıkarmayı başardı: "Bir kahin karıma herkesin korkacağı bir kızımız olacağını söylemiş ve Miramim kızımız doğduğunda birinin onu öldürmeye çalışacağından o kadar korkmuş ki kimse onu bulamasın diye saklanmak için Parvol'a kaçmış, sonra da sancıları başladığında çocuğumuzu tek başına doğurmak için Orman'a kaçmış." Yüzünü tam bir yıkım ifadesi kapladı. "O uzaktaydım. Doğum sancıları birkaç hafta önce başladı."

ve nihayet ona ulaşabildiğimde-" Keder yüzünü buruşturdu.

Lorasbelle boğazını temizledi ve elini babasının üzerine koydu. "Ona ne olduğunu hiç kimse tam olarak bilemedi. O zamanlar sadece on bir yaşındaydım, ama annemin cesedi nihayet nehirde bulunduğunda, boğulduğu belirlendi, ama sen . . ." Bakışları bana doğru kaydı. "Kız kardeşime ne olduğunu kimse bilmiyordu. Şifacılar annemin doğum yaptığını biliyordu çünkü çocuk artık karnında değildi ama senden hiçbir iz yoktu. Hepimiz ormandaki bir yırtıcının seni kaçırmış olabileceğini düşündük. Hepimiz senin öldüğünü düşündük."

Gözlerim yaşlarla doldu. "Ben ölmedim. ."

Boğazım o kadar tıkanı ki daha fazla konuşamadım, bu yüzden Jax elini belime koydu ve yavaşça onlara sadece Guardian Alleron'un değil, semellerin de bize söylediklerini açıkladı.

Jax açıklamasını bitirdikten sonra kral sonunda, "Sen bir lorafın misin?" diye sordu. "*Bu* yüzden mi kahin herkes tarafından korkulacağını söyledi?"

Sadece başımı sallayabildim. Hâlâ duygularım o kadar yoğun ki konuşmakta zorlanıyordum.

Babam elini alnına götürdü. "Yukarıdaki Yıldızlar. Son yirmi yaz boyunca *sizden haberdar* oldum. Bir lorafın, koruyucusuyla birlikte krallıklar arasında seyahat ediyormuş, hizmetleri parası olan herkese açılmış. Sarayımdaki soylular bile senin büyüünü kendi istekleri için kullandılar." Dizleri büküldü ve yanımızdakilerin nefesi kesildi.

Bir görevli öne atılarak hükümdarları için bir koltuk getirdi.

Ironcrest'in kralı üzerine oturmak için kendini yeterince kaldırdı ve Lorasbelle de gözlerinde yaşlarla onun yanına çömeldi. "Baba, iyi misin?"

Sadece başını salladı. "Buna inanamıyorum." Tekrar bana baktı, gözleri yüzümde geziniyordu. "Ama bu doğru olmalı. Tıpkı ona benziyorsun ama bir bakıma daha da güzelsin."

"Bu benim lorafın büyüüm." Çekingen bir tavırla diğer yanına çömelip önce ona sonra da Lorasbelle'e baktım. "Ben de ikiniz hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Beni çalan erkek, Orman'da terk edildiğimi ve bir lorafın olduğum için ailemin beni istemediğini söyledi."

Babamın yanaklarını kırmızı bir öfke kapladı. "Nerede bu erkek?" diye öfkeyle bağırdı.

"Gitti," diye cevap verdi Jax hemen, sesi kısılmıştı. "Elowen'a bir daha asla zarar veremeyecek."

Ailem ve ben şaşkınlıkla birbirimize bakarken gözyaşlarım yanaklarımdan süzölmeye başladı ve kalbimin derinliklerinde ailemi bulduğumu *biliyordum*. Ironcrest'in kralı benim babamdı ve Ironcrest'in prensesi de benim kız kardeşimdi. Annem kraliçeydi ve şimşek gibi çakan bir anıyla, Ironcrest hakkında uzun önce öğrendiğim ama benimle ilgili olduğunu hiç düşünmediğim bir ayrıntıyı hatırladım.

Ironcrest Krallığı'nın kraliçesi Miramim, yirmi sekiz yaz önce trajik bir şekilde ölmüştü. Her zaman yaptığı gibi Orman'a gitmiş ve trajik bir şekilde nehirde boğulmuştu. Bu olay çok uzun zaman önce gerçekleşmişti, ancak kral birçok yaz sonra tekrar evlenmiş ve hayatta kalan kızına kendi adını verebileceği bir üvey anne vermişti.

Yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzöldü ve ikimiz de şok içinde birbirimize bakarken Lorasbelle'in gözyaşları da süzöldü.

Jax bir kolunu belime doladı, Ironcrest kraliyet ailesine bakarken aurasında umut büyüyordu. "Kral Bronwan ve Prenses Lorasbelle, daha özel bir yere gidebilir miyiz? Elowen ve benim size anlatacak çok şeyimiz var."

CKAPTER 33

Hepimiz Ironcrest'in sarayındaki büyük kabul odasında oturuyorduk. Dışarıda şenlik ateşleri, müzik ve kutlamalar devam ediyor, büyük Ironcrest Balosu gecenin ilerleyen saatlerine kadar sürüyordu. Jax, Saramel, Cassim ve tüm arkadaşlarımız bizimle birlikte otururken, babam ve kız kardeşim ile mevcut Ironcrest kraliçesi karşımızda oturuyordu.

"Gardiyanınız karımı öldürdü." Kral hâlâ hayalet görmüş gibi bakıyordu ve Lorasbelle de bir o kadar şok olmuş görünüyordu.

İnançsızlık ve şaşkınlık benim de sürekli içimden geçiyordu. Bu fae'ler benim ailemdi. Benim gerçek *ailem*. "O yaptı. Sanırım Muhafız Alleron bizi ormanda bulmuş. Annem yıkanırken beni nehir kenarında bir battaniyenin üzerinde yatarken gördüğünü söyledi. Beni doğurduktan sonra olmalı ve belki de kendini temizliyordu. Gölge izimi görmüş ve bundan faydalanma fırsatını kaçırmayarak annemi öldürmüş ve beni almış. Yakın zamana kadar benim koruyucumdu ve üzerimde tam bir kontrolü vardı."

"Seni *aldı*. Ve Miramim'i öldürdü." Kral aniden ayağa kalktı, yüzü kızarmış ve elleri yumruk olmuştu. "Seni ele geçirdikten sonra sana ne yaptı?"

Kralın -babamın- yüzünü dolduran acı dolu ifadeye bakılırsa, ona vasimin çıkarıcı yöntemlerinden ve taciz sezonlarından bahsetmeye yüreğim el vermedi. "Beni bir kız çocuğu olarak yetiştirdi ve duyduklarınıza benzer sihrimi sattı."

"Sana zarar verdi mi?"

Yutkundum, gözlerine bakamadım.

Kralın burun delikleri keskin bir şekilde parladı. "Peki bu katil şimdi nerede?" diye homurdandı.

Jax elini benimkinin üzerine koydu. Onu sıkıca kavradım. O kadar kötü titriyordum ki kendimi rüzgârda titreyen bir yaprak gibi hissediyordum. "Daha önce de söylediğim gibi, o gitti. Birkaç ay önce Kara Akıncı'yla karşılaştığından beri kimse onu ne gördü ne de ondan haber aldı."

Kral alay etti ama yanaklarındaki kızarıklığın bir kısmı geçti. Sonunda derin bir nefes alarak, "Sanırım bu uygun. Eğer son karşılaşması Kara Akıncı ile olduysa, hak ettiğini bulduğunu düşünebiliriz."

"Evet, ben de bunu umuyordum." Küçük masanın üzerinden önümdeki fae'ye bakarken zar zor yerimde durabiliyordum. Kayıp aileme baktığımı hâlâ idrak edemiyordum. Kayıp *kraliyet* aileme.

Lorasbelle ve ben tekrar birbirimize baktık, tam o sırada kral nihayet bir kez daha oturdu ve iki elini yüzüne götürdü.

Yanaklarını ovuşturdu. "O günden beri kederden işkence çekiyorum." Kralın yeni karısı kraliçe elini omzuna koydu ve ona sempatik bir bakış attı. Sonunda ellerini indirdi, omuzları içe doğru katlandı. "Ve düşünsenize, bunca zaman hayattaydınız ve çok yakındınız."

Lorasbelle ona yaklaştı ve rahatlatıcı bir elini onun üzerine koydu.

Dikkatim üçünün birbirlerine gösterdikleri sıradan şefkate odaklandı. Dokunuşlar, rahatlatıcı okşamalar. Jax'e kadar, daha önce hiç kimsenin bana bu tür bir ilgi gösterdiğini bilmiyordum.

Boğazım düğümlendi, gözlerimde yaşlar birikti. Burada büyümüş olsaydım, bunu düzenli olarak yaşayacağımdan hiç şüphem yoktu.

"Hayatta olduğunu bilseydim-" Kral bana baktığında gözleri yaşlarla doldu. "Sevgili kızım. Beni nasıl affedeceksin bilmiyorum ama seni bulmalıydım. Hayatta olduğunu hissetmeliydim. Yapmalıydım-"

İçimde bir şey kırıldı. O daha tek kelime edemedi yerimden kalktım ve ona doğru uçmaya başladım.

Beni kucakladı, zayıf kolları etrafımı sardı. Tarçınla karışık zengin ahşap kokusu duyularıma çarptı. Bir anı canlandı, o kadar uzak ve uçucuydu ki zihnimin bana oyun oynayıp oynamadığını bilmiyordum,

ama bu kokuyu daha önce aldığımı yemin edebilirdim. *Onu* kokladığımı.
Belki de annemin kıyafetlerinde.

"Çok üzgünüm, canım kızım," diye hıçkırarak bana sarıldı. "Yanında olamadığım için çok üzgünüm."

Ona sarıldım ve hayatımda ilk kez, tüm varlığımda ilk kez, içimdeki tüm yapboz parçaları nihayet yerine oturmuş, kim olduğumun ve kim olacağımın tam bir resmini oluşturmuş gibi hissettim.

"Her şey yolunda baba," diye boğuk bir fısıltıyla konuşmayı başardım.
"Artık her şey yoluna girecek."

EPİLOG

Jax ve ben Jaggedston'ın taht odasında duruyorduk, ellerimiz birbirine dolanmış, başlarımız dikti. Babalarımız önümüzde duruyordu. Başlarında taçlar vardı. Pelerinlerinden mücevherler damlıyordu ve ikisi arasında bir mühür bezi tutuyorlardı.

Onların arkasında, ailelerimizin geri kalanı ilk sırada oturuyordu ve Lorasbelle sırtıtmaktan kendini alamıyordu. Diğer koltuklarda, her krallıktan on soylu Ev izliyordu. Stonewild ve Ironcrest'in hem soyluları hem de halkından olan diğer fae'ler de oradaydı.

Doğum adımın Elowen değil, Isobel olduğunu öğrenmiştim ya da en azından, eğer kız olarak doğmuş olsaydım, ailemin bana doğduğumda vermeyi planladıkları isim buydu.

Ama Jax ve ben özel hayatımızda birbirimize her zaman hitap ettiğimiz isimleri kullanmaya devam edeceğimiz konusunda anlaşmıştık -Jax ve Elowen- ama kıtada ben artık Prenses Isobel Miramim Cerullee Riverling, Ironcrest Krallığı'nın bir prensesiydim.

Jax'in babası bize doğru yürüdü, giysisinin yan tarafını elleriyle tutuyordu. Bakışları sürekli benimkilere kayıyordu ve orada en ufak bir utanç belirtisi olduğuna yemin edebilirdim. Stonewild Krallığı'nın kraliçesi de ön sırada izlediği yerden benzer bir ifade takınmıştı ve ben onların suçluluk duygusundan zevk almasam da buna minnettardım. Sonunda aramızda var olan sürtüşme ortadan kalkmıştı, her ne kadar soylu olduğumu öğrenene kadar durmaması beni kızdırsa da. Onlar bunu öğrenmeden önce buna layık olmalıydım ama bu düşünceyi bir kenara ittim.

Onlar benim yeni ailem olacaktı ve Jax ile bana ne kadar kötü davranmış olsalar da, önümüzdeki sezonlarda onlarla barışçıl bir ilişki kurmaya yemin ettim. Hayatımda yeterince çekişme yaşamıştım. Daha fazlasını istemiyordum ama Jax ve ben onlara karşı medeni kalabilsek de, sevgi dolu bir ilişkinin bizim için asla söz konusu olmadığını da biliyordum. Onlar böyle bir ilişkinin mümkün olabileceği türden bir Fae değillerdi. Ama nezaketi koruyabilirdik.

Jax'in babası ipek kumaşı benim ve Jax'in ellerinin üzerine örttü, babam da bizim etrafımıza sardı. Ardından iki kral döndü ve ikisi de aynı anda şu açıklamayı yaptı: "Prens Adarian ve Prenses Isobel tüm krallığın şahitliğinde nişanlandı. Yaklaşan evlilikleri yeni bir şafağın başlangıcı anlamına gelirken, iki krallığımızın kudretini birleştirmeyi dört gözle bekliyoruz."

Taht odasında bir alkış ve tezahürat patlaması oldu. Göz ucuyla kız kardeşimin gülümsediğini gördüm. Yeni üvey annem de sırtıyordu.

Onlara doğru göz kırptım ve Lorasbelle bana bir öpücük gönderdi, sonra da eşimle yüzleştim.

Jax bana baktı, mavi gözleri safir gibi parlıyordu. Beni kendine çekti, ağzı benimkine doğru indi. Alemin önünde öpüştük, tezahüratlar artıyordu.

Sonunda geri çekildiğinde, ağzı kulağıma gitti. "Sana bir yolunu bulacağımızı söylemiştim aşkım."

Sözlerindeki küstahlığa usulca güldüm. Hâlâ gülerken ona , bu erkeğe duyduğum sevgi içimde parlıyordu. Şakacı bir tavırla, "Kraliyet mensubu olmaman muhtemelen faydası olur," dedim.

İnledi ama sesi hâlâ neşeli ve kaygısızdı. "Bunun ailemi daha da mutlu ettiğine eminim."

El ele merdivenlerden indik, tüm alemin göreceği şekilde yeni nişanlanmıştık. Birlikte tezahürat yapan kalabalığın yanından geçtik, ısıklık çalan ve tezahürat yapan tüm arkadaşlarımızın yanından geçtik ve bir cazibe altında, Bastian'ın gözleri mutlulukla parladı, o ve Anna izlerken.

Dışarıda, sokaklardan geçen fae'ler ısıklık çalıp Jax ve beni tebrik ediyorlardı. Jaggedston çanları çalıyor ve uzakta saray siyah kum gibi parlıyordu.

Jax ve ben el salladık ve seslenen herkese teşekkür ettik.

Hâlâ sırttan Jax'in ifadesi sinsiyi bir görünüm aldı. "Stonewild'da bir erkek ve kadın nişanlandığında, erkek olanın

dişi, hayvan formundaki eşini yuvalarına geri götürür."

Boğazım düğümlendi. Jax bunu bana dn söylemişti ve bir parçam sabırsızlanıyordu. Onu hâlâ geyik formunda görmemiştim. Bu fırsat hiç doğmamıştı.

"Hazır mısın?" diye sordu gece yarısı kaşlarını kaldırarak. Başımı salladım.

Geri adım attı ve sihirli bir parıltıyla Jax kayboldu ve kocaman siyah bir geyik önümde durdu.

"Jax, çok *bymşsn*."

Yere pati ve beni güldürerek sevindi.

Geyik formundaki Jax devasa boyutlardaydı, o kadar uzundu ki ormanın daha sık bir yerinde olsaydık boynuzları ormanın gölgesindeki sarmaşıklara dolanırdı.

n bacağını indirerek önümde eğildi ve kaslarımı ısıtan kendi büyümle bir anda üzerine atladım.

Koltuğumu sağlama alır almaz, hava elementinden bir dalga etrafımda parladı, sonra sokaklarda havalandı, saraya doğru uçarken büyüsünü tam olarak uyguladı.

Hava elementi beni tepesinde bir balonun içinde tutarken yelesine yapıştım, rüzgâr beni itmiyordu. Ve ancak saraya geri döndüğümüzde, büyük açık avluda tekrar fae formuna geçti.

Bir kez daha kraliyet kıyafetlerini giyerek bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Peki, ne düşünüyorsun?"

"Hızlısın, belki Phillen'dan bile hızlısın."

Sırıttı. "Çok daha hızlı."

Bir kez daha güldüm ve beni kucakladı, sonra sarayın içine girdi, koğuşlarından geçti ve dairesel merdivenlerden kulesinin tepesine ıktı.

Ancak yatak odalarımızın mahremiyetinde yalnız kaldığımızda nihayet beni serbest bıraktı.

Dışarıda anlar çalmaya devam ediyordu ve çok aşağıdaki orta avluda, yeni nişanımızı kutlamak için bir saat içinde gerçekleşecek olan büyük ziyafetin sesleri bize doğru geliyordu.

Jax yanaklarımı avuçladı, safir gözleri ışıl ışıldı. "Seni seviyorum Prenses Elowen ve kraliyet ailesinden ol ya da olma, gitmene asla izin vermeyecektim."

"Ve seni seviyorum, kalbimin eşi. Kara Akıncı ya da asil, aşkım sonsuza dek seninle."

Jax hayatı geride bırakmaya karar verdiğinden beri eski akıncı rolünden bir kez bile bahsetmemiştir. Arkadaşları da bahsetmemiştir. Asil ve soylu rollerinde adil ve hakkaniyetli yeni bir yol çizmekten memnun .

Jax beni şiddetle öptü ve kıyafetlerimiz .

Silten kıtasının iki kudretli tahtından nişanlı bir çift olarak birlikte gerçek ilk günümüze başlarken, içimizdeki aşkla dolup taşan eş bağıyla çarşafaların üzerinde birbirimize dolandık.

Prens Adarian ve Prenses Isobel, Stonewild Krallığı'nın gelecekteki kral ve kraliçesi.

Fae of Woodlands & Wild üçlemesinin son kitabı olan *Kader Kraliçesi*'ni okuduğunuz için çok teşekkür ederiz. Krista beğeneceğinizi umuyor!

Gitmeden önce, Elowen ve Jax'in gelecekteki hayatlarına bir göz atmanızı sağlayacak ücretsiz bir bonus bölüm ister misiniz? Eğer isterseniz ve ABD veya Kanada'da yaşıyorsanız, Krista'nın yeni sürüm kısa mesaj servisine kaydolun ve ücretsiz bir bonus bölüm kazanın.

Cep telefonunuzdan ELOMEN yazıp 888-4OC-4C16'ya mesaj atmanız yeterlidir.

Mesaj ve veri ücretleri geçerli olabilir, yalnızca Krista yeni bir kitap yayınladığında bir metin alırsınız ve istediğiniz zaman vazgeçebilirsiniz. Daha fazla bilgi için Krista'nın web sitesini ziyaret edin.

Ya da Kuzey Amerika dışında yaşıyorsanız, ücretsiz bonus bölümü almak için Krista'nın bültenine katılın: [buraya tıklayarak](#).

Solis kıtasındaki kraliyet *ailesi* hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, Norivun'un hikâyesinin tamamını *Kar ve Buzun Fae*'leri serisinde okuyabilirsiniz. Birinci kitap *Kış Sarayı* ile başlayın.

Krista'nın *Doğüstü Dünyasında* geçen diğer serileri hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, daha fazlasını öğrenmek için sayfayı çevirmeniz yeterli.

Son olarak, Amazon'a yorum bırakmak için bir dakikanız var mı? Yorum bırakmak sadece yazarı desteklemekle kalmaz, aynı zamanda diğer okuyucuların bu seriyi keşfetmesine yardımcı olur. Eğer yaparsanız çok teşekkür ederim!

KRISTA STREET'S SUPERNATURAL WORLD

Krista Street'in *Doğaüstü Dünyası*'ndan daha fazla fantezi ve paranormal romantizm mi istiyorsunuz?

Kar ve Buz Fae'si Doğaüstü Lanet, *Doğaüstü Enstitüsü* ve *Supernatural Community* serisinin yanı sıra tek başına yazdığı *Beast of Shadows*.

SNOM & ICE SERİSİNİN FAE'LERİ

Ilara, nefret edilen veliaht prens tarafından kaçırıldığında imkânsız bir seçimle karşı karşıya kalır: Düşmanın kölesi olmak ya da krallık için savaşmak.

[Court of Winter'ı şimdi indirin!](#)

DOĞAÜSTÜ LANET SERİSİ

İkiz kız kardeşi kaybolunca Tala, Gölge Bölge'nin en kötü şöhretli karanlık avcısını kiralar; kendisinininkine rakip sırları olan ateşli bir kurt adam.

[Ateşin Kurdu'nu şimdi indirin!](#)

DOĞAÜSTÜ ENSTİTÜ SERİSİ

Kadın, temel eğitimden geçmesi gereken düşük büyümlü bir cadı. Adam ise onu sahiplenmesi yasaklanmış bir kurt adam komutanı... Ta ki kader araya girene kadar.

[Fated by Starlight'ı şimdi indirin!](#)

DOĞAÜSTÜ TOPLUM SERİSİ

Ölümcül bir sapık tarafından tehdit edilen doğaüstü bir şifacı. Karşı koyamadığı çekici bir koruma. Ve onun tüm dünyasını paramparça edecek bir sır.

[Magic in Light'ı şimdi indirin!](#)

DOĞAÜSTÜ STANDALONE'LAR

Haydut canavarı onun kanını arzuluyor, ancak kalbi ruhunu kurtarması için onun için ağlıyor.

[Gölgeler Canavarı](#)şimdi indirin'ı ! _

THANK YOU

Fae of Woodlands & Wild üçlemesinin son kitabı olan *Kader Kraliçesi*'ni okuduğunuz için teşekkür ederiz.

Krista Street'in yazılarını beğeniyorsanız, yeni çıkan metin uyarıları, haber bülteni ve diğer serileri hakkında bilgi edinmek için web sitesini ziyaret ettiğinizden emin olun.

Resmi sosyal medya sitelerinin bağlantıları da her sayfanın altında mevcuttur.

www.kristastreet.com

Son olarak, *Kader Kraliçesi*'ni beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir inceleme yayınlamayı düşünün. Yazarlar, eserlerini değerlendiren okuyuculara büyük ölçüde güvenirler. Bir cümle bile çok yardımcı olur. Eğer yaparsanız çok teşekkür ederim!

Krista'nın çalışmalarını okuduğunuz için tekrar teşekkürler. Yakında başka bir romanda sizlerle tekrar buluşmayı umuyor!

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

